

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE PENTRU COPIII FOARTE MICI (de la naștere la 3 ani)

Ghid pentru activități zilnice

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
PENTRU COPIII FOARTE MICI
(de la naștere la 3 ani)
GHID PENTRU ACTIVITĂȚI ZILNICE

Betty Squibb și Sally J. Deitz

Ilustrații de Jean Iker

Editor: Carolyn Rutsch

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SQUIBB, BETTY

Activități de învățare pentru copiii foarte mici (de la naștere la 3 ani) /
Betty Squibb, Sally J. Deitz, UNICEF. - Ed. a 2-a. - București : Vanemonde,
2011

Bibliogr.

ISBN 978-973-1733-32-6

I. Deitz, Sally J.

159.922.7

DTP: Dan Glăvan

Layout: Victoria Dumitrescu

Editura: **VANEMONDE** • vanemonde@gmail.com

Această lucrare a fost realizată de Children's Resources International și tipărită pentru prima dată în limba română în anul 2005 cu sprijinul Reprezentanței UNICEF. Nici o parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă fără a avea în prealabil permisiunea scrisă a Children's Resources International, Inc.

CUPRINS

1. Introducere în învățarea la sugari și copii mici	3
1.1. Scopul acestei cărți	4
1.2. Cum învață sugarii și copiii mici	5
1.3. Cum învață copiii de vârste diferite	7
1.4. Cum pot educatorii să sprijine învățarea	9
1.5. Cum să folosim această carte	19
1.6. Tabel de activități pe capitole	20
2. Sugarul mic (naștere - 8 luni)	25
2.1. Cum este copilul din prima zi de viață până la opt luni?	26
<i>Înțelegerea de sine</i>	
Uite, sunt eu!	27
Mângâieri blânde	29
Ce sunt și ce nu sunt „eu“	31
<i>Să-i înțelegem pe ceilalți</i>	
Știu să zâmbesc!	33
Ascult lumea din jurul meu	35
Râd și chicotesc	37
Urmăresc lumea din jurul meu	39
Oameni și lucruri	41
Îți spun de ce am nevoie	43
<i>Înțelegerea lumii</i>	
Obiectele mele preferate	45
Eu pot face lucrurile să se întâmple!	47
Învăț forme noi	49
Texturi și senzații noi	51
Trântesc și lovesc obiectele	53
<i>Comunicarea cu ceilalți</i>	
Ne jucăm împreună	55
Scoatem sunete	57
<i>Mișcare și acțiune</i>	
Îmi țin capul sus	59
Ne mișcăm împreună	61
Pot să-mi ridic capul	63
Privesc în jur	65

3. Sugarul mare (8 - 18 luni)	67
3.1. Cum este copilul de la 8 și 18 luni?	68
<i>Înțelegerea de sine</i>	
Descopăr lucruri noi	69
Sentimentele mele	71
Dansul cu eșarfe	73
<i>Autonomie</i>	
Așa ne spălăm pe mâini	75
Cartea cu haine	77
Torn apă	79
<i>Să-i înțelegem pe ceilalți</i>	
Cartea „despre mine“	81
Tabloul prieteniei	83
Cutia noastră de colorat	85
<i>Înțelegerea lumii</i>	
Pot să găsesc un lucru	87
Construiesc un turn	89
Pun cercuri în pușculiță	91
Sortez formele	93
Pun cutiile una într-alta	95
<i>Comunicarea cu ceilalți</i>	
Vizita ursului	97
Fac ca	99
Bâzâi ca un bondar	101
Caiet cu materiale de pipăit	103
Găsesc obiectele	105
Teatrul de păpuși	107
<i>Mișcare și acțiune</i>	
Împing jucăriile	109
Trag jucăriile	111
Mă târăsc pe coate și genunchi	113
Golesc și umplu	115
Rostogolesc mingile	117
Arunc mingile	119
Mă joc cu cârligele de rufe	121

4. Copilul mic (18 - 24 luni)	123
4.1. Cum este copilul de la 18 la 24 de luni?	124
<i>Înțelegerea de sine</i>	
Știu cum mă cheamă	125
Fac singur	127
<i>Autonomie</i>	
Fac ordine	129
Mă îmbrac singur	131
<i>Să-i înțelegem pe ceilalți</i>	
Îi consolez pe ceilalți	133
Ia-mă în brațe	135
Mă joc cu prietenul meu	137
<i>Înțelegerea lumii</i>	
Și eu pot să scot acel sunet	139
Texturi diferite	141
Ora de pictură	143
Pot ghici ce este acest lucru	145
Am nevoie de ajutorul tău	147
<i>Comunicarea cu ceilalți</i>	
Spun ce vreau	149
Ora de muzică	151
Știu numele lucrurilor	153
Primele mele propoziții	155
Spun ce simt	157
<i>Mișcare și acțiune</i>	
Îmi place să mă cațăr	159
Umblu peste tot	161
Prin labirint	163
Mișcări mari și mici	165
5. Copilul între doi și trei ani	167
5.1. Cum este copilul între 2 și 3 ani?	168
<i>Înțelegerea de sine</i>	
Un portret cu multe fețe	169
Sunt fericit, trist, speriat, furios	171
<i>Autonomie</i>	
Potrivesc șosetele	173
Mă maschez	175

Eu spăl	177
Folosesc uneltele	179
<i>Să-i înțelegem pe ceilalți</i>	
Zile de sărbătoare	181
Cu ursuleții la iarbă verde	183
Confectionez cadouri	185
De-a trenulețul prieteniei	187
Petrecere în pijama	189
<i>Înțelegerea lumii</i>	
Fac plastilină	191
Colaj de hârtie ruptă	193
Adun „comori naturale“	195
Facem cerculețe	197
Pun păsărica în cuibul ei	199
<i>Comunicarea cu ceilalți</i>	
Ora poveștilor	201
Binoclul	203
Telefonul de jucărie	205
Facem o excursie	207
<i>Mișcare și acțiune</i>	
Puzzle	209
Facem picături de ploaie	211
Dau de mâncare la păsărele	213
Fac gimnastică	215
Popice cu sticle	217
Pictez cu periuța	219
6. Teme pentru copiii mici și pentru cei de la doi la trei ani	221
6.1. Planificarea temelor: copiii mici (până la 3 ani)	222
6.2. Teme model	224
6.2.1 PÂINEA	225
6.2.2. MINGILE	226
Mingile și tuburile	227
Joc cu mingea	229
Un cântec despre rostogolirea mingii	231
Un cântec despre aruncarea mingii	233
6.2.3. FERMA DE ANIMALE	236
Animale-marionete (pe bețișoare)	237
Găsirea animalelor	239
Găsesc mama și puiul	241
Să ne facem o fermă	243

6.2.4. BUZUNARELE	245
Pun batista în buzunar	246
Ce am în buzunare?	248
Dans cu mâinile în buzunare	250
6.2.5. APA	252
De-a ploaia	253
Fac baloane de săpun	255
Vopsesc cu apă	257
Sar peste baltă	259
7. Familii și comunități	261
7.1. Implicarea familiilor și comunităților	262
Cine este pe cubul cu poze?	263
Fac mărgele pentru mama	265
Am grijă de bebeluș	267
Ne facem casă	269
Zgomote de acasă și de la bunici	271
Bunica povestește	273
Vine un cântăreț în vizită	275
Urcăm pe munte	277
Haine și țesături de acasă	279
Cântece și dansuri de acasă	281
Felicitări	283
Cu autobuzul	285
Ce se aude afară?	287
Ce miroase afară?	289
Facem sos de mere	291
Doctorul și asistenta medicală	293
Meserii și pălării	295
Bibliografie	297
Anexa A: Jaloane privind dezvoltarea copiilor de la naștere la 3 ani	298
Anexa B: Sugestii de echipament și mobilier pentru sălile pentru copiii mici	300
Anexa C: Sugestii de materiale de joacă și jucării pentru sălile pentru copiii mici	301
Anexa D: Listă de control cu jucării și materiale de joacă pentru sălile pentru copiii mici	303
Anexa E: Model de obiective de dezvoltare pentru copiii mici	304

În primii trei ani de viață evoluția și dezvoltarea sunt mai mari decât oricând altcândva. Cum pot educatorii și părinții să sprijine cel mai bine sugarii și copiii mici în toate ariile de dezvoltare: fizică, emoțională, socială, lingvistică și intelectuală?

Cartea aceasta scrisă de două experte în educația timpurie și publicată de Children's Resources oferă educatoarelor peste 100 de activități practice gata elaborate și adecvate nivelului de dezvoltare a copilului ce se pot include în programul zilnic și în activitățile de rutină, cum sunt schimbarea scutecelor, îmbrăcarea și hrănirea.

Cartea este proiectată pentru a fi ușor de folosit, cuprinde un scop, o listă de materiale, etape simple de pregătire și idei de interacțiune între copii și adulți. Fiecare activitate dă și sugestii pentru legătura cu părinții pentru a-i implica în activitate și a lega învățarea din instituție cu cea de acasă.

Pentru a le ajuta pe educatoare să aleagă activitățile adecvate copiilor sau grupelor de copii, activitățile sunt marcate cu simboluri imagistice care identifică aria de dezvoltare la care contribuie și nivelul de vârstă recomandat. Activitățile sunt concepute simplu, pentru a fi ușor de efectuat, din materiale disponibile din casă sau de afară, ieftine sau care nu implică cheltuieli.

Cartea este organizată în următoarele capitole:

- Introducere în învățarea la sugar și copilul mic
- Sugarul mic (naștere la 8 luni)
- Sugarul mare (8 - 18 luni)
- Copilul mic (18 - 24 luni)
- Teme pentru copiii mici și cei de la doi la trei ani
- Familiile și comunitățile

Capitolul I

Introducere în învățarea la sugari și copii mici

1.1. Scopul acestei cărți

Această carte oferă educatoarelor și părinților strategii de sprijinire a dezvoltării copiilor mici, pe baza ultimelor informații despre creșterea și învățarea la această vârstă. Acum știm mai multe decât oricând înainte despre legătura dintre dezvoltarea intelectuală și învățare în primii ani. Cercetări recente arată că mintea sugarilor este foarte activă, de două ori mai activă decât cea a adultului. Odată cu dezvoltarea intelectuală, copiii își însușesc cunoștințe cu o viteză uluitoare. Doar în trei ani ei învață să umble și să vorbească, încep să înțeleagă sentimente și descoperă cum să se joace cu ceilalți, acești primi ani fiind foarte importanți pentru că învățarea are loc în fiecare moment al zilei.

Adulții sunt cei mai importanți profesori din viața copilului la sugari și copii mici. În acest interval, toți adulții, în special părinții și educatoarele influențează ce și cum învață copilul. Copiii de această vârstă depind de adulți când mănâncă, dorm și se îmbracă, dar și când îi ajută să învețe despre lume și să-și organizeze mediul pentru cea mai semnificativă activitate de învățare - jocul.

Această carte este plină de activități ce pot fi folosite de adulții ce se îngrijesc de sugari și copii mici. Adulții pot să-i îngrijească o parte din sau toată ziua în cadrul programelor sau orelor de educație timpurie. Ei pot fi părinți sau membri de familie în căutare de activități ce sprijină învățarea la copil. Activitățile din această carte sunt un suport pentru dezvoltarea copilului în toate domeniile: fizic, emoțional, social, lingvistic și intelectual. Aceste activități se pot folosi în planul sau programul zilnic în mod special, sau pot fi încorporate în cele de rutină, cum este schimbarea scutecelor și hrănirea. Fiecare activitate cuprinde o listă de materiale, etapele de pregătire și sugestii pentru interacțiunea dintre copii și adulți.

În dezvoltarea copiilor mici dragostea și atenția adultului este primordială. Sperăm că această carte va oferi adulților un repertoriu de activități educative care îi vor ajuta pe copiii aflați în grija adulților să se dezvolte la maximum.

Acest capitol oferă o scurtă introducere asupra modului în care învață sugarii și copiii mici, cum are loc învățarea la diferite grupe de vârstă, cum pot educatoarele să le sprijine învățarea, cum să se lucreze îndeaproape cu familiile și cum să se folosească această carte.

1.2. Cum învață sugarii și copii mici

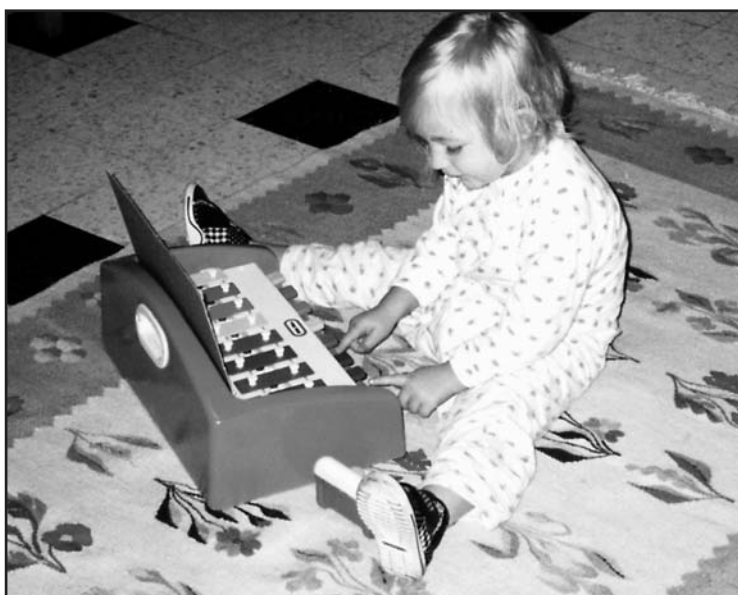
Introducere

Copiii mici sunt capabili de acte de învățare complexe și variate. În primii ani, copilul învață cum să se miște, să comunice, să facă legături între experiențe, să înțeleagă sentimente și să coopereze cu cei din jur. Procesul de învățare este destul de complex pentru că la această vârstă învățarea se referă la domenii de dezvoltare diferite și inter-relaționate. Cel ce are grijă de copil trebuie să țină cont de natura conexiunilor din procesul de învățare de la copilul mic. De exemplu, un copil de 19 luni începe să folosească limbajul. Pe măsură ce face acest lucru, el își dezvoltă conștiința de sine ca vorbitor și se mândrește tot mai mult de realizările sale lingvistice. Astfel, se dezvoltă la copil abilitățile sale sociale, emoționale și lingvistice.

Învățarea la copiii mici se realizează holistic pentru că implică toate domeniile de dezvoltare a copilului: fizic, emoțional, social, lingvistic și intelectual. Aceste domenii de dezvoltare se modifică rapid și uneori se suprapun pe măsură ce copilul crește. Pentru educatoare aceasta înseamnă că o activitate poate să servească mai multor arii de dezvoltare. De exemplu, un copil de 5 luni care se joacă cu o sunătoare învață ce face aceasta. Copilul mai descoperă cum să prindă și să miște sunătoarea. El își folosește ochii și învață să se uite la un obiect în mișcare. Adulții trebuie să planifice activități pentru toate ariile de dezvoltare. (Vezi Anexa A pentru Jaloane în dezvoltarea copiilor de la naștere la 3 ani).

Teoriile învățării

Teoriile despre modul în care are loc învățarea le ajută pe educatoare să înțeleagă natura complexă a învățării. Ele asigură și cadrul în care se interpretează comportamentele zilnice ale copilului. De exemplu, un copil care dorește să își dea singur jos șosetele începe să devină independent și să-și dezvolte simțul despre sine. Dacă educatoarea poate recunoaște schemele distincte de învățare în legătură cu grupa de vârstă și nivelul de dezvoltare a copilului, atunci poate să sprijine atingerea unui nivel optim de realizare. Educatoarea poate să folosească noile informații și teorii ale învățării pentru a planifica cele mai adecvate activități pentru un copil. Cele ce urmează sunt o prezentare generală a cercetării asupra dezvoltării creierului și temperamentului ca și asupra învățării.

Știm că de la naștere, creierul copiilor continuă să crească și să se dezvolte. În primele opt luni de viață creierul se maturizează și se fac legături pentru a-l „cabla”. Copilul trece prin experiențe în lumea înconjurătoare și creierul său realizează scheme ale acestor conexiuni. De exemplu, jocul la sugari implică repetate interacțiuni și explorări. Aceste repetate experiențe fixează permanent conexiunile de la nivelul creierului. Cunoscând importanța jocului la sugari și copii mici adulții pot alege acele activități care să sprijine organizarea și dezvoltarea creierului copilului.

Teoriile învățării pot și ele să ghideze adulții în planificarea activităților. De exemplu, unele teorii spun cum învață copiii despre lume și cum își dezvoltă limbajul. Alte teorii explică modul în care copiii dezvoltă percepția de sine și de cei din jur.

Copiii mici învață prin simțuri. Psihologul Jean Piaget a etichetat primii doi ani de viață cu numele de etapă *senso-motorie*. La această vârstă copiii își folosesc simțurile și capacitățile fizice pentru a înțelege lumea. Învață manevrând obiecte și examinându-le forma. Copilul sub doi ani repetă de mai multe ori acțiunile pentru a înțelege ce se întâmplă. Experiențele timpurii cu obiecte sunt importante mai târziu la rezolvarea de probleme.

O evoluție importantă la sugari în primul an este *permanența obiectelor*. În primele luni ei cred că există numai obiectele pe care le văd, care sunt în câmpul lor vizual. Dacă adultul ascunde o jucărie sub o cârpă, copilul nu o mai caută pentru că el crede că obiectul nu mai există, neavând formată permanența obiectelor. După vârsta de opt luni, copilul înțelege că obiectul există și dacă nu este în câmpul lui vizual. El îl caută sub cârpă. Permanența obiectuală ajută copiii să se adapteze la lipsa părinților și pune bazele învățării ulterioare a simbolurilor din matematică și citit.

Alte teorii folositoare oferă informații despre legătura dintre adulți și evoluția copilului. L.S.Vygotsky și alți teoreticieni ai dezvoltării copilului au sugerat că adulții au un rol major în structurarea sau etajarea/punerea pe o *schelă* învățării. Aceasta înseamnă că adultul descrie jocul copilului și îi face o schelă, această descriere sau schelă ajutându-l pe copil să înțeleagă și să-și amintească de joc. Adultul ce îndeplinește acest rol este numit „mediator“ al învățării. Adulții pot fi și „colaboratori“ la învățare. Un bun exemplu al acestei colaborări este cel al adultului și copilului care citesc împreună o carte. Cititul *cu* copilul și nu *pentru* copil este o experiență împărtășită și de colaborare. Adultul și copilul vorbesc despre carte și își împărtășesc ideile, pot chiar să întoarcă paginile cărții împreună. Experiențele de citit împreună sunt plăcute pentru copil și îl ajută să se bucure de citit.

Un alt exemplu de etajare se poate vedea când adultul îl ajută să învețe despre forme cu ajutorul unei jucării de sortat forme, o jucărie prin care el încearcă să treacă forme mai mici printr-o gaură de aceeași formă. Copilul poate lua o formă și să încerce să o forțeze printr-o gaură cu altă formă. Adultul îl poate ajuta spunând numele formei și orientându-i mâna spre forma corectă. După ce copilul se obișnuiește cu această activitate, este destul ca adultul să pronunțe numele formei și să lase copilul să găsească singur gaura potrivită. În cele din urmă copilul va fi în stare să termine activitatea fără ajutorul adultului. Astfel adultul a structurat atent procesul de învățare și l-a dus spre terminarea activității de unul singur, stimulându-i capacitatea de a recunoaște și spune numele obiectului.

Alte teorii de ajutor sunt cele privitoare la dezvoltarea *sinelui*. Sugari și copii mici învață că sunt ființe diferite de celelalte. M.S. Mahler și alți teoreticieni au descris procesul prin care se învață

despre sine. Între șapte și nouă luni, sugarii încep să ne arate că „se recunosc“ ca fiind deosebiți de ceilalți. Pe la doi ani ei descoperă că sunt altceva decât adulții. Ca să se dezvolte ca persoane separate ei au nevoie de dragostea și confortul oferit de adulții atenți.

Educatorele au de beneficiat și din teoriile despre *temperament*. Copiii se nasc cu comportamente sau temperamente diferite. Temperamentul influențează stilul special al fiecărui copil de a învăța. Un exemplu asupra diferențelor de temperamente este modul în care se apropie doi copii de o jucărie. Tara este mai nepăsătoare, iar Barbara este mai precaută cu o jucărie nouă. Tara fuge spre jucărie, în timp ce Barbara refuză să o atingă. Ca Barbara să nu se supere, este nevoie ca cei ce au grijă de ea și părinții să-i ofere materialele noi cu atenție. Educatorea Barbarei o poate încuraja să privească la joaca celorlalți copii, dându-i astfel timp să înceapă să se joace și ea.

Teoriile despre dezvoltarea gândirii și percepția sinelui pot ajuta educatoarele să înțeleagă comportamentul copiilor. De exemplu, adulții știu că un copil de opt luni care se uită în oglindă face un pas spre înțelegerea modului cum se îmbracă și hrănește. Teoriile pot servi și la îndrumarea comportamentului adulților față de copii. Știm din teoriile lui Vygotsky cum influențează învățarea ceea ce spune și face adultul. Dacă, de exemplu, un copil de 16 luni se străduiește să tragă un trenuleț de o sfoară, adultul poate să îi descrie acest proces, copilul îl înțelege și-și reamintește situația dacă este pus în fața unor noi provocări. Înțelegerea modului în care învață copiii ajută educatoarea să-l înțeleagă pe copil și să perceapă mai corect ei lor în procesul de dezvoltare a copilului.

1.3. Cum învață copiii de diferite vârste

Copiii mici sunt copiii de la naștere la vârsta de trei ani. Unii consideră că există doar două grupe de vârstă: sugari, adică până la un an și copii mici, de la unu la doi ani. Totuși în această carte, vom folosi o distincție mai funcțională, pe baza a ceea ce pot face copiii cu dezvoltare normală. Definiția funcțională include patru grupe de vârstă: (1) de la naștere la opt luni, (2) de la opt la optsprezece luni, (3) de la optsprezece la douăzeci și patru de luni și (4) cei ce au doi ani. Sugarul mic până la opt luni se mișcă puțin, de aceea se numește și nemobil. Sugarul mare este cel între opt și optsprezece luni, mișcându-se și progresând de la târât la mers. Al treilea grup este al copiilor mici de la optsprezece la douăzeci și patru de luni, iar în al patrulea grup sunt cuprinși copiii care au împlinit doi ani, între douăzeci și patru și trezeci și șase de luni. Cartea prezintă activități diferite pentru cei din grupa a treia și a patra de vârstă, pentru că astfel este mai ușor să se găsească cea mai adecvată activitate pentru fiecare grupă de vârstă. Copiii între doi și trei ani sunt capabili să utilizeze aceleași materiale ca și copiii mai mari, dar în altă manieră.

Sugarul mic (de la naștere la 8 luni)

Învățarea sugarul mic este foarte diferită față de celelalte grupe de vârstă. Sugarii mici depind de adulți pentru a avea experiențe. În special:

- Ei învață să se simtă bine cu adulții și preferă să învețe cu adulți care le sunt familiari.
- Ei învață să aibă încredere în adulți când sunt hrăniți, ținuți în brațe sau îmbrăcați.
- Ei dorm mult și învățarea are loc când sunt treji sau *vioi*.
- Ei învață prin privire și ascultare.
- Ei ating și apucă obiecte pe măsură ce învață despre ele.
- Ei pun lucrurile în gură pentru a le explora.

Sugarul mare (8-18 luni)

Sugarul mare trece prin schimbări majore, inclusiv învățarea primului cuvânt și efectuarea primului pas. Sugarii mari învață cel mai bine din interacțiunea drăgăstoasă cu adultul. În special:

- Ei cunosc diferența dintre adulții cu care sunt familiarizați și cei cu care nu sunt și preferă să învețe în mediul confortabil al adulților cu care sunt familiarizați.
- Ei îi imită pe adulți.
- Ei învață limbajul de la adulți (copilul mobil înțelege multe cuvinte, dar pronunță puține).
- Ei se mișcă și aleg între jucării.
- Ei explorează activ obiectele.
- Ei învață jucându-se cu același obiect în mod repetat, dar schimbându-și acțiunile puțin de fiecare dată.
- Ei petrec mai puțin timp la îmbrăcat, dormit și mâncat și mai mult la joacă.
- Ei se socializează și îi urmăresc atent pe ceilalți.
- Ei învață jucând jocuri simple cu un singur educator; gradat, pot să se joace cu doi, trei copii jocuri simple.

Copilul mic (18-24 luni)

Ei învață altfel. Ei explorează și cercetează limbajul, ideile și oamenii. Învață că sunt o persoană diferită și fac asta în timp ce se joacă cu alții. În special:

- Ei au nenumărate conflicte cu ceilalți copii din cauza jucăriilor; aceste conflicte sunt valoroase în învățarea despre sine și ceilalți.
- Ei învață despre variate emoții, observând emoțiile proprii și ale altora.
- Ei joacă același joc cu cei de o vârstă cu ei, dar alături de ei.
- Ei încep să vorbească și progresează de la două cuvinte la conversație simplă.
- Ei descoperă în continuu lucruri noi, cum funcționează ele și-și folosesc toate simțurile când explorează obiectele.
- Ei îi încântă pe adulți cu jocuri imaginare.
- Ei au o dezvoltare fizică mai puțin evidentă decât a sugarilor mari, dar își perfecționează mișcarea atentă și echilibrul.
- Ei sunt fascinați de propria independență, cum ar fi turnatul sucului și îmbrăcatul. Mișcărilor lor sunt stângace și deseori răstoarnă obiecte sau varsă lichide.

Copilul între doi și trei ani (24-36 luni)

Copiii de peste doi ani sunt asemănători dar și diferiți de copiii mici. Și ei, sunt preocupați de descoperire, dar sunt mai independenți. Joaca lor este mai organizată și poate dura mai mult. În special:

- Ei se joacă cu ceea ce îi interesează pe moment. Jocul într-o activitate poate fi foarte iute.
- Nu se împacă cu activități lungi și planificate. Timpul petrecut într-o singură activitate poate fi foarte scurt.
- Învăță din contactul cald și personal cu adulții.
- Se pot juca singuri fără adulți.
- Se joacă singuri și cu colegii. Ei se angajează frecvent în joc în paralel, iar dacă își aleg activitatea pot forma grupe de doi-trei în mod natural.
- Pot învăța prin subiecte în legătură cu viața lor, cum ar fi animalele, apa și mingile.

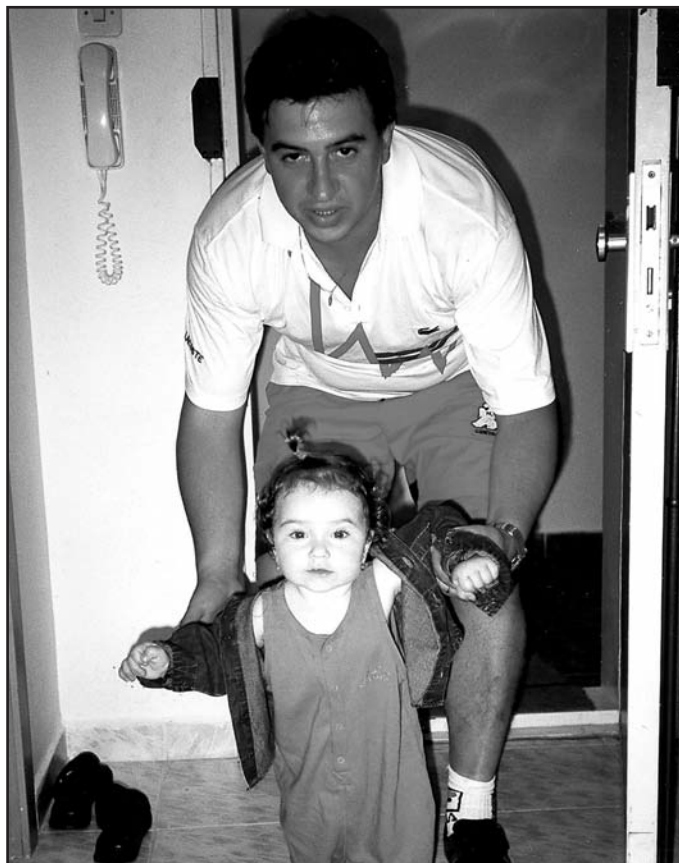
1.4. Cum pot educatoarele să sprijine învățarea

Educatoarele copiilor foarte mici au o sarcină importantă, pentru că ceea ce învață acum este baza educației viitoare. Ei trebuie să înțeleagă cum este fiecare grupă de vârstă și cum învață mai bine acești copii. Adultul trebuie să planifice activități ce se potrivesc cu temperamentul și interesele fiecărui copil. Acesta poate planifica activități pentru fiecare copil, abordând diferite situațiile: (1) interacționând cu copiii, (2) alegând jucării și materiale, (3) organizând jucăriile și materialele în clasă, (4) aranjând spațiul sau mediul, (5) dezvoltând un program zilnic și (6) lucrând îndeaproape cu părinții.

Interacțiunea cu copiii

Prin discuția și jocul cu adulții copiii învață mult. Deși este bine ca ei să învețe să se joace independent, ei învață mai mult dacă au alături un adult care îi sprijină. Cei ce îi îngrijesc pe sugari și copiii mici trebuie să fie aproape de copii. De exemplu, educatoarea poate să șadă pe podea, să țină copilul în poală sau să îngenuncheze ca să fie la același nivel cu copilul. În grup, educatoarea trebuie să aibă unul sau doi copii foarte aproape de el și alții doi puțin mai departe.

Educatoarele interacționează cu sugari și copiii mici prin vorbe. Adulții folosesc un jargon special numit MĂMOS cu cei foarte mici. Ei vorbesc rar și exagerează sunetele, iar când copiii încep să producă sunete, adulții le repetă. Adulții vorbesc pe tonalități diferite și așa copiii învață tonul urcător și coborâtor.

Introducere în activitățile de învățare pentru copii foarte mici

Sugarul mare abia începe să pronunțe cuvinte. La această etapă, adulții vorbesc despre jocul copiilor și îi sprijină verbal astfel:

- Descriu acțiunile și alegerile făcute de copil („Ai ridicat mingea“).
- Repetă cuvintele copiilor („Da, bei mai mult lapte“).
- Simplifică expresiile copilului („Mingea alunecă“. Sau: „Noi mâncăm“).
- Le explică ce face un alt copil pentru a-i apropia („Ana mănâncă“).
- Vorbesc cu copilul și îl încurajează pe acela care nu vorbește încă.

Limbajul la doi ani cuprinde mai multe. De exemplu, adulții folosesc fraze mai complicate pentru a descrie jocul copilului. Ei se angajează în conversații în doi și fac sugestii în timpul jocului. Limbajul educatoarei stimulează înțelegerea cuvintelor și acțiunilor copilului.

Adulții folosesc și limbajul nonverbal în învățarea celor mici. Suportul nonverbal este valoros pentru toate cele patru grupele de vârstă. Pentru sugarii mici, cheia este observarea atentă. Adultul urmărește atent copilul pentru a identifica modul în care învață. Întâi adultul trebuie să observe dacă acel copil este vioi și calm. Copilul relaxat învață și se concentrează mai ușor. Mai jos este prezentată o listă de indicii nonverbale transmise de sugarul mic în timp ce se joacă.

Comportamentul copilului	Ce înseamnă comportamentul	Răspunsul educatorului
Față în față, se uită fix la adult	Interes pentru joc sau interacțiune	Vorbiți cu copilul, arătați-i un obiect sau începeți un joc
Față în față, zâmbește	Interes și plăcere	Continuați cu jocul
Capul ușor întors lateral	Interes, dar ar avea nevoie ca adultul să schimbe jocul	Jucați-vă mai încet sau mai iute
Privește lateral	Interes pierdut	Variați jocul, adăugați ceva nou, vorbiți-i despre obiectul spre care se uită
Își întoarce capul iute dintr-o parte în alta	Îi displace ceva	Încercați un nou obiect sau joc
Capul în jos	Nu este interesat sau vrea să fie lăsat în pace	Opriti-vă, copilul este prea incitat
Plânge, desface degetele, își arcuiește spatele	Suferind, nefericit, bolnav, în inconfort	Opriti-vă și liniștiți copilul cu cuvinte blânde și atingere ușoară

Educatorele copiii trebuie să folosească aceste comportamente ca orientare pentru situațiile în care copilul este calm și vioi. Un sugar tensionat și suprastimulat trimite semnale spre cel ce îl îngrijește și îl cunoaște.

Sprijinul nonverbal dat de adult copilului peste opt luni include următoarele aspecte:

- Observarea modului în care se joacă acel copil pentru a înțelege ce abilități are
- Arătarea unui interes față de jocul copilului
- Apropierea și disponibilitatea de a ajuta
- Ascultarea și acceptarea cuvintelor copiilor și explicarea jocului lor.

Alegerea jucăriilor și echipamentului

Adulții sprijină învățarea alegând jucăria potrivită la momentul potrivit. Educatoarea încearcă să înțeleagă interesele și nivelul capacității copilului. Prezentăm mai jos o listă de criterii de selecție a jucăriilor pentru un grup de copii:

- Jucăriile și echipamentul trebuie să fie sigure. Cablurile care se trag trebuie să nu depășească 32 cm lungime, iar toate obiectele de joacă trebuie să fie mai late decât deschiderea unei role de film de 35 mm sau de hârtie igienică.
- Trebuie să existe suficiente jucării ca să poată fi împărțite. Este o idee bună să ai două jucării similare, pentru că sugari și copii mici sunt prea mici ca să înțeleagă ce înseamnă să le împarți cu celălalt. Este ușor să oferi o jucărie similară (de exemplu încă una care se trage) unui copil care așteaptă. Copiilor le este greu să aștepte să împartă cu ceilalți o jucărie.
- Trebuie să existe destule jucării, dar nu prea multe. Din când în când mai scoateți câteva din ladă.
- Adăugarea de tipuri diferite de jucării oferă noi experiențe copiilor.
- Sugari și copii mici iubesc jocul cu lucruri obișnuite. Obiectele familiare de acasă sunt interesante. Tuturor grupelor de vârstă le place să se joace cu linguri de lemn, metal sau vase de plastic. Pentru jocurile de rol ei folosesc hăinuțe de bebeluși pentru a îmbrăca păpușile și vase vechi pentru a se face că gătesc. Se maschează cu eșarfe, pălării și haine vechi, iar copiii mici produc muzică din ghivece și tigăi, linguri de lemn, castroane și clopoței obișnuiți.

În anexele B și C se găsesc idei de echipament, mobilă și jucării pentru grupele de sugari și copii mici. Anexa D este o listă de verificare pentru educatoarea care are de ales jucării și materiale sigure și adecvate.

Organizarea jucăriilor și materialelor în sala de clasă

Adulții pot sprijini învățarea prin însuși aranjamentul jucăriilor și materialelor. Cele de mai jos sunt un ghid pentru așezarea jucăriilor și aranjarea centrelor sau locurilor de joacă pentru sugari și copii mici. Alte informații se găsesc în anexa C, Sugestii de materiale de joacă și jucării pentru sugari și copii mici.

Sugarul mic (0-8 luni). La această vârstă organizarea jucăriilor este foarte diferită de alte vârste. Două metode ușoare ar fi: (1) organizarea după *nivelul de dezvoltare* - de exemplu, rafturi sau cutii cu jucării pentru perioada de la 0 la 4 luni, și alte rafturi și cutii pentru cei între 4 și 8 luni; (2) organizarea după *acțiuni similare* - de exemplu, se grupează jucăriile care fac uz de aceleași deprinderi în aceleași cutii sau rafturi. Exemple de jucării bazate pe acțiuni similare ar fi jucăriile de stivuit, de combinat, cele muzicale, cele moi, cele ce produc zgomot, de mușcat cu dinții, cele vizuale cum este oglinda și cele care se rostogolesc, cum este mingea.

Sugarii mari și copiii mici (8-24 luni). Expunerea jucăriilor este importantă la această vârstă pentru că promovează alegerea individuală. Fixarea rafturilor la nivelul copilului îl ajută să aleagă singur. Copiii din această grupă de vârstă vor să facă totul singuri. Educatoarea trebuie să limiteze numărul de jucării folosite o dată. Este mai ușor să găsești jucăria dacă ai de ales între mai puține. Educatoarea trebuie să așeze jucăriile asemănătoare împreună pentru a-i ajuta pe copii să-și organizeze jocul.

Copiii de peste doi ani (24-36 luni). La această vârstă este important ca jucăriile să fie puse pe rafturi joase. Astfel copiii pot ajuta la strângerea jucăriilor pe aceste rafturi. Și la doi ani este nevoie de jucării similare sau în dublu exemplar. Dacă raftul are o culoare neutră copiii pot vedea mai ușor jucăriile colorate.

Expunerea de imagini ajută și ea învățarea. Copilul atinge și trage de imagini, așa că este bine să le îmbrăcăm în folii transparente și curate. Cei ce se îngrijesc de copii pot expune la nivelul ochilor lor ce la place acestora, de exemplu imagini cu câini și trenulețe.

Amenajarea spațiului

Există mai multe moduri de a amenaja sala de clasă pentru a învăța. Una din cele mai mari provocări pentru toate grupele de vârstă este să găsească spațiu pentru (1) activități de rutină cum este a mânca, a dormi, a se îmbrăca, a se spăla și pentru (2) a se juca. O soluție este utilizarea aceluiași spațiu pentru mai multe activități. Se pot muta leagănele într-o parte a încăperii și să înlocuiască spațiul de dormit în cel de joacă. Se mai poate folosi aceeași masă pentru joc și mâncare.

Se poate ca adulții să modifice sala pentru fiecare grupă de vârstă. Camerele pentru sugarii mici trebuie să fie sigure și calde. Acolo se găsesc leagăne, un balansoar, o masă joasă de care se prinde copilul ca să se ridice în picioare, perne pentru șezut și cocoțat și o carpetă pe care se târăsc.

Cei de vârstă între opt și optsprezece luni iubesc mișcarea. Echipamentul, cum ar fi un tobogan sau perne mari moi pentru cățărare se pot pune în centru sau unul din colțuri. La organizarea spațiului de joacă pentru această vârstă se pot face trei sau patru zone sau centre de activitate. Aceste centre cuprind:

- spațiu pentru jocul senzorial - nisip, apă,
- zonă liniștită pentru cărți și formarea limbajului
- cortul de jocuri de rol
- centru pentru jucării de mână și blocuri simple (Jucăriile de mână angajează mâinile copilului când explorează și construiește. Ca exemple ar fi puzzle-uri și blocuri de construit).

Materialele se mișcă împreună cu copiii din centru în centru, ceea ce este normal. De exemplu, copiii folosesc jucării de tras după ei peste tot. Se joacă cu blocuri ușoare care se mută fără dificultate, le pun în camioane și le transportă.

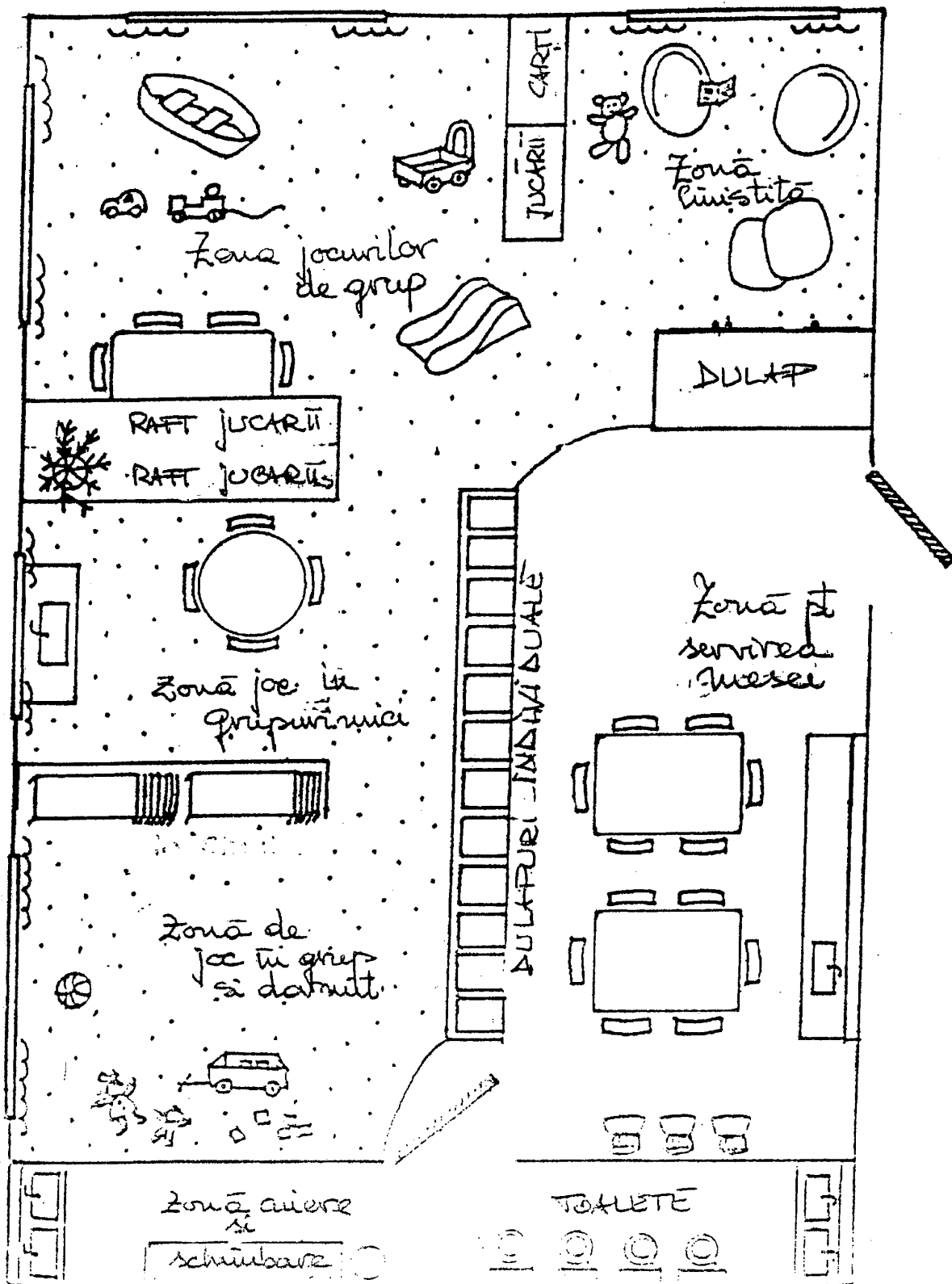
Spațiul pentru copiii de peste 18 luni este diferit de cel pentru copiii mai mici. Zonele sau centrele trebuie să fie mai specializate. Cele mai bune amenajări au centre simple de învățare de bază, ca la cei de la trei la cinci ani. Rafturile și mobila sunt mai mici decât a copiilor de peste trei ani. Un exemplu este masa senzorială de mărimea copiilor mici unde ei se pot juca cu nisip, apă sau alte materiale senzoriale. Mesele senzoriale, numite și mese cu apă și nisip, au unul sau mai multe bazine pe o măsuță joasă la care se joacă până la șase copii. Centrele pentru copiii între 18 și 36 de luni includ:

- zona senzorială (cu masă de nisip și apă și un șevalet mic)
- spațiu de joc de rol (inclusiv obiecte pentru a imita roluri din familie)
- cărți într-o zonă intimă
- blocuri și vehicule
- muzică
- jocuri de mânuit și puzzle simple
- zonă de mișcări ample sau motorie pentru dans, stat înăuntru și vehicule de interior.

Copiii între 18 și 36 de luni lucrează singuri sau în grupuri mici. Centrele nu trebuie să fie mari. Activitățile asemănătoare se pot pune împreună sau în apropiere una de alta. De exemplu, jucăriile de mânuit și cărțile sunt activități silențioase și pot fi apropiate. Măsuța sau șevaletul și masa senzorială pentru nisip și apă pot fi așezate în același loc. Puneți-le aproape de chiuveță ca să simplificați spălarea copiilor. Activitățile de grup mare sunt scurte la această vârstă și se desfășoară de obicei în zona de mișcări ample.

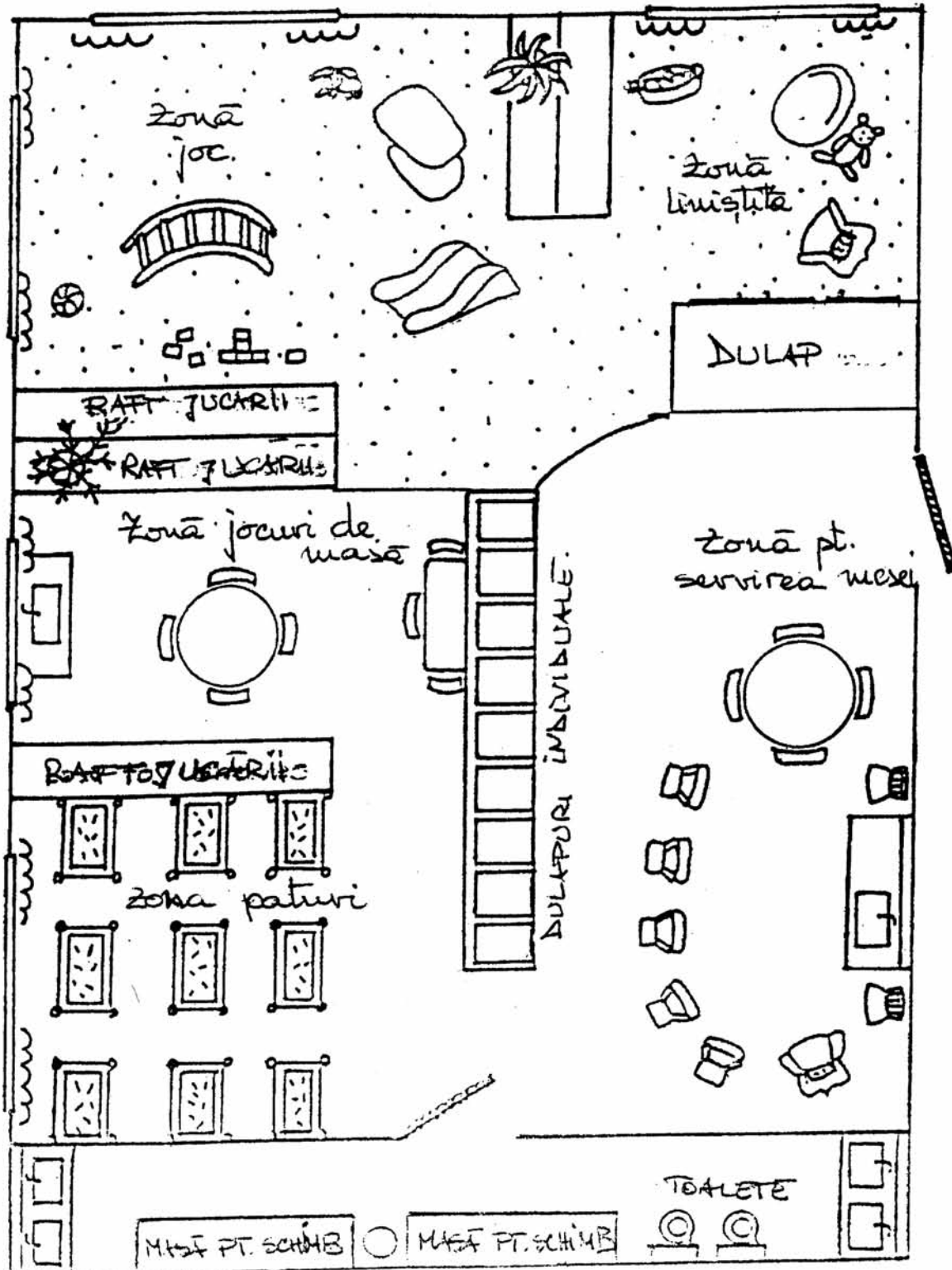
Luând în considerare acest ghid adulții pot sprijini învățarea prin amenajarea specială a sălii. Cei ce îngrijesc copiii de vârste amestecate sunt în fața unei provocări când amenajează încăperea pentru toată grupa. Pentru sugari este bine să se facă o zonă retrasă cu pereți despărțitori care să-i țină pe cei mai mare afară. Puneți cărțile și jocurile de mânuit în interior împreună cu perne și covorașe pentru șezut.

Amenajarea sălii pentru sugarii mici

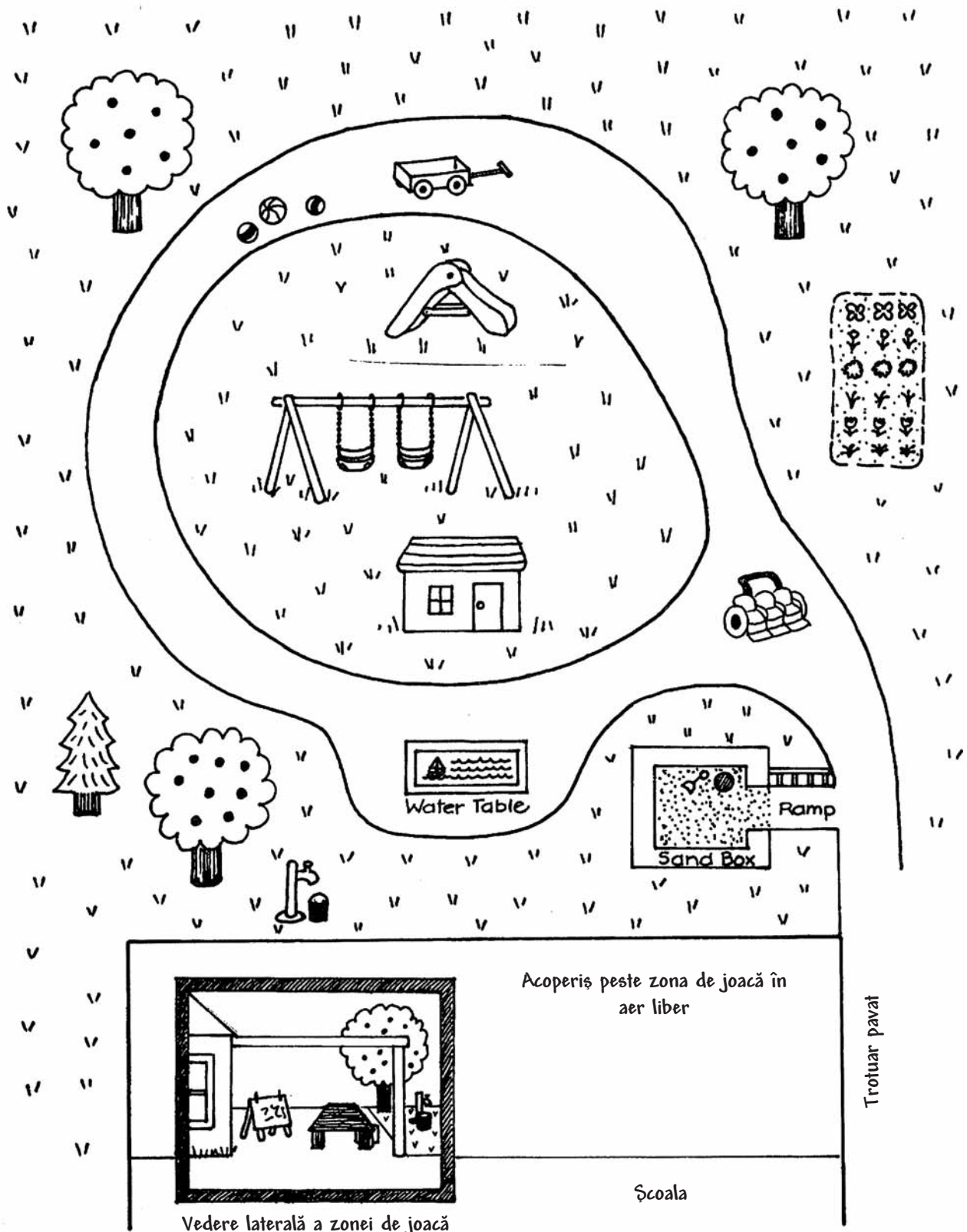
- balansoar scaun adult perdele care se trag
- scaun pt. luat masa saltea mochetă

Amenajarea sălii pentru sugarul mare

- balansoar
 - cămin adult
 - pânză care se trage
 - masă pt. luat masă
 - saltea
 - moșchetă
- Nota: Camera nu este desenată la scară

Zona de joc în aer liber

Tuturor grupelor de vârstă le plac aranjamentele stabile și familiare. Copiii se simt bine atunci când își găsesc jucăriile preferate. Amintiți-vă să faceți schimbări majore în amenajarea camerei doar din când în când. Schimbările mici fac camera interesantă, dar cele mari pot frustra copiii.

Planificarea zilei

Copiii petrec mult timp mâncând, dormind, îmbrăcându-se, la schimbat scutece și la spălare. În timpul acestor activități de rutină adulții pot să sprijine învățarea. O cale este să adauge limbajul la aceste rutine. De exemplu educatoarea îi explică copilului ce face fiecare dintre ei. Aceasta îi dă copilului o schelă pentru această experiență. O altă cale este transformarea activității de rutină într-una de învățare lăsând copilul să contribuie. De exemplu copilul poate ține scutețul în timp ce este dezbrăcat. Programul zilnic include sosirea și hrănirea. Aveți mai jos câteva exemple de învățare diferită la diferite vârste în timpul acestor activități:

Activitate de rutină	Sugar mic	Sugar mare	Copil mic	Copil între 2 și 3 ani
Sosire	<ul style="list-style-type: none"> • zâmbește • atinge • gângurește, îngână 	<ul style="list-style-type: none"> • salută cu mâna • face vocalize • începe să își dea jos hainele exterioare 	<ul style="list-style-type: none"> • salută cu cuvinte • umblă drept • ajută să i se dea hainele exterioare jos 	<ul style="list-style-type: none"> • salută adulții/ colegii • umblă cărând genți • își dă jos hainele • își pune paltonul
	<ul style="list-style-type: none"> • plânge/se agită pentru a arăta că îi este foame • face contact vizual • zâmbește/face vocalize • ajunge la și ține sticla 	<ul style="list-style-type: none"> • arată prin gesturi că are nevoie de ceva • mănâncă cu mână • începe să folosească ustensile 	<ul style="list-style-type: none"> • spune că îi este foame • se urcă pe scaun • mănâncă singur • arată că mai vrea • arată că a terminat • se spală și se șterge pe mâini 	<ul style="list-style-type: none"> • întreabă ce este la cină • șade lângă coleg • toarnă lapte • etichetează mâncarea • spune „gata“ • își curăță mâinile

Alte exemple se găsesc în anexa E: Model de obiective de dezvoltare pentru sugari și copii mici.

Activitățile de rutină implică și grupe mici. Orele de masă, îmbrăcarea pentru ieșitul afară și părăsirea încăperii sunt momente în care grupa se formează natural. Îngrijitorii pot să le transforme în experiență de învățare distractivă. Cântecele și jocul cu degetele oferă copiilor mici un motiv pentru activități și adulții pot inventa cântece despre acestea.

Copiii mici învață să aibă grijă de materialele de joacă atunci când ajută la strânsul lucrurilor. Lor le place să ajute și să strângă lucrurile la sfârșitul perioadei de joacă. Un sugar mare poate aduna și pune jucăriile în găleată iar copiii mici pot ajuta adulții să strângă jucăriile și să le pună pe raft.

Introducere în activitățile de învățare pentru copii foarte mici

Un program consistent zilnic are importanță pentru copii mici pentru că dacă sugarii au program individual ceilalți până la trei ani pot să aibă în program mai comun în care toți mănâncă, dorm și se joacă deodată. Un program pentru acești copii include timp de joacă singuri și cu colegii, înăuntru și afară și timp pentru activități de rutină. Cel mai bun moment de învățare este cel al jocului de o oră sau mai mult. Toate grupele de vârstă sunt iubitoare de programe regulate și orare pentru că ei învață să anticipeze ce activitate urmează și aceasta le dă senzația de siguranță.

Programa analitică pentru sugari și copii foarte mici este diferită de cea a copiilor mai mari, incluzând planificarea de interacțiuni zilnice cu materiale, îngrijitori și cu ceilalți. Cel ce îngrijește se concentrează asupra modului cum copilul intră în relație cu oamenii și materialele și nu asupra ceea ce face copilul. Multe activități din carte descriu planificări de activitate zilnică cu materiale din sala de clasă.

Cea mai mare parte a educatoarelor copiilor mici planifică o activitate zilnică diferită de ofertele obișnuite în timpul orei de joacă. Copii pot alege această activitate, se pot uita sau juca în alt colț. Această activitate este inițiată de educator și pretinde mai multă supraveghere decât altele. În carte sunt oferite câteva exemple de asemenea activități printre care „Texturi și senzații noi“ în Capitolul 2, „Fac ca ...“ (Producerea de sunete de animale) în Capitolul 3 și „Facem cerculețe“ în Capitolul 5.

Relația cu părinții

Educatorii sprijină învățarea și lucrând îndeaproape cu părinții copiilor. Părinții reprezintă primii și cei mai importanți educatori și au o influență covârșitoare asupra dezvoltării copilului lor. De aceea, parteneriatul între educatori și părinți este benefic pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului. Educatorii pot să împărtășească părinților ceea ce au făcut în clasă, iar aceștia pot să repete activitățile acasă. Părinții pot spune care este jucăria preferată a copilului sau activitățile favorite, iar îngrijitorii pot să le continue la clasă. Acest fel de relație oferă copilului șansa de a repeta acțiuni și-i ajută să înțeleagă.

Famiile pot fi implicate în clasă și în alte moduri. Ei pot ajuta, pot fi cei care iau decizii în comitetele de părinți. Părinții care lucrează au timp limitat pentru ajutor la clasă și ședințe, dar pot contribui în una din modalitățile listate mai jos:

- Părinții pot furniza materiale. Educatorii pot da părinților o listă de materiale cum ar fi vase pentru jocuri simbolice sau bucăți de textile care să servească drept pături. Lista se poate afișa pe afișier sau se poate tipări în buletinul clasei.
- Părinții pot oferi cântece și povești. Membrii unei familii au deseori cântece preferate sau povești ce se pot împărtăși clasei.

1.5. Cum să folosim această carte

În această carte se găsesc numeroase activități de învățare ce se pot folosi cu sugarii și copiii mici. Activitățile de învățare includ activitățile de rutină de îmbrăcare, somn și jocul cu materiale. Activitățile sunt organizate în șapte capitole. Capitolul 1 este introducerea. Capitolele 2 până la 5 prezintă o largă paletă de activități de învățare grupate pe cele patru grupe de vârstă. Capitolul 6 sugerează o metodă de planificare a activităților de învățare pentru copiii între 18 și 36 de luni. Capitolul 7 cuprinde activități proiectate să implice familiile în sala de clasă. Împreună, aceste activități și metode oferă o paletă largă de experiențe de sprijinire a învățării în toate domeniile de dezvoltare a copilului.

Formatul activităților

Fiecare activitate are un scop, sugestii de materiale, instrucțiuni de pregătire, instrucțiuni pentru activitate, sugestii de extindere sau variație a activității și o legătură cu familia/casa părintească. „Scopul“ activității clarifică asupra conținutului și intenției activității. Instrucțiunile indică modul de pregătire a activității și materialele necesare efectuării ei. La fiecare activitate sunt cuprinse vârstele recomandate, ceea ce înseamnă că cei mai mulți dintre copiii de acea vârstă vor fi provocați corespunzător. Ideile de variație a activității sunt incluse în „Extinderi și variante“, aici fiind date sugestii de modificare a activității pentru a fi adecvată atât copiilor mai mici cât și celor mai mari. Această secțiune le va fi de folos celor care lucrează cu grupe mixte. În sfârșit, există și idei pentru implicarea părinților și a altor membri ai familiei în capitolul „Legătura cu familia“.

Simboluri

Simbolurile ilustrate identifică ușor auditoriul principal al activității și scopul/scopurile pentru dezvoltarea copilului. Toate activitățile sunt proiectate pentru copiii între naștere și 3 ani. Totuși, fiecare activitate are un simbol în colțul stânga sus, arătând grupa de vârstă țintită, specifică. De exemplu:

Fiecare activitate are și simboluri picturale care identifică aria de dezvoltare sprijinită de acea activitate. Aceste simboluri picturale sunt puse în colțul din dreapta sus al activității. Pentru a selecta activitățile care promovează diferite arii de dezvoltare educatorul poate folosi simbolurile picturale, fiecare fiind diferit pentru fiecare arie de dezvoltare. Ariile pentru simboluri sunt următoarele: activitățile de promovare a dezvoltării emoționale sunt cuprinse sub titlurile „Înțelegerea de sine“ și „Grija de sine“; pentru promovarea dezvoltării sociale titlurile sunt „Să-i înțelegem pe ceilalți“; dezvoltarea intelectuală este sub titlul „Înțelegerea lumii“; dezvoltarea lingvistică sub numele „Comunicarea cu ceilalți“, iar cea fizică la „Mișcare și acțiune“, conform modelelor de mai jos:

Înțelegerea de sine (dezvoltarea emoțională)

Grija de sine (dezvoltarea emoțională)

Să-i înțelegem pe ceilalți (dezvoltarea socială)

Înțelegerea lumii (dezvoltarea intelectuală)

Comunicarea cu ceilalți (dezvoltarea lingvistică)

Mișcarea și acțiune (dezvoltarea fizică)

1.6. Tabel de activități pe capitole

Tabelul de la sfârșitul acestui capitol este un ghid în alegerea activităților pentru ariile de dezvoltare. El include toate activitățile din carte, astfel aranjate încât educatorii să poată selecta anumite activități pentru anumite arii de dezvoltare. De exemplu, pentru a alege o activitate ce dezvoltă limbajul la un copil, educatoarea se uită la titlul „Comunicarea cu ceilalți“ din tabel. Unele dintre activități sunt bune pentru mai multe arii de învățare. Acolo, unde este cazul, tabelul identifică un al doilea sau al treilea domeniu de învățare sau dezvoltare promovat de acea activitate.

Graficul dezvoltării și învățării

Graficul dezvoltării și învățării copiilor de la naștere la vârsta de trei ani îi ajută pe educatori să identifice la ce vârstă efectuează în mod normal copiii diferite sarcini de lucru (Vezi Anexa A). Graficul face și o listă a capacităților copiilor la o anumită vârstă. De exemplu, dacă educatoarea vrea să știe ce pot face fizic copiii mici, se uită la harta dezvoltării fizice, care îi dă informații despre activitățile adecvate pentru a stimula copilul. De exemplu, copilul mic ar putea să învețe să lovească mingea. În consecință, adultul știe să pregătească o activitate în care un grup mic de copii exersează lovirea mingii cu piciorul.

Graficul prezintă informații despre dezvoltarea copilului în anumite bareme. Unii copii pot să rămână în urmă, dar o mică întârziere nu este motiv de îngrijorare. Întârzierile în mai multe arii sunt un semnal pentru adult să observe mai atent copilul. Dacă întârzierile continuă în timp, specialiștii îl pot evalua pentru a-i oferi o educație adecvată. Îngrijitorii pot folosi harta pentru a verifica progresul copilului și a planifica activități de învățare adecvate.

Activitate

Vârsta
în luni

Nr.
pag.

CAPITOLUL 2

Uite-mă!	3-5.5	X					
Mângâieri blânde	naștere-6	X					
Ce sunt și nu sunt „eu“	naștere-6	X		X			
Știu să zâmbesc!	1-5.5		X		X		
Ascultând lumea din jur	naștere -6		X	X			
Râd și chicotesc	1-6		X				
Urmăresc lumea din jur	naștere -3		X				
Oameni și lucruri	2-6		X	X			
Îți spun de ce am nevoie	naștere -3		X				
Obiectele mele preferate	1-3			X			
Eu fac lucrurile să se întâmple!	3-6			X			
Învăț forme noi	3-6			X			
Texturi și senzații noi	2-6			X			
Trântesc și lovesc obiectele	6-9	X		X			
Ne jucăm împreună	2-6		X		X		
Scoatem sunete	naștere -2.5		X		X		
Îmi țin capul sus	2-4					X	
Ne mișcăm împreună	naștere -6					X	
Pot să-mi ridic capul!	3-5					X	
Privesc în jur	naștere -3					X	

CAPITOLUL 3

Descopăr lucruri noi	8-10	X					
Sentimentele mele	13-18	X					
Dansul cu eșarfe	13-18	X				X	
Așa ne spălăm pe mâini	10-18	X			X		
Cartea cu haine	8-18	X					
Torn apă	13-18	X			X	X	
Cartea despre mine	8-12		X				
Tabloul prieteniei	13-18		X			X	
Cutia noastră de colorat	13-18		X	X			
Pot să găsesc un lucru	8-10			X			
Construiesc un turn	10-12			X		X	
Pun cercuri în pușculiță	10-18			X		X	
Sortez forme	16-18			X			
Pun cutiile una într-alta	10-18			X		X	

Activitate

Vârsta
în luni

Nr.
pag.

Vizita ursului	8-12				X		
Fac ca ...	10-12			X	X		
Bâzâi ca un bondar	13-18				X		
Caiet cu materiale de pipăit	13-18			X	X		
Găsesc obiectele	13-18			X	X		
Teatrul de păpuși	10-18				X		
Împing jucăriile	8-10					X	
Trag jucăriile	10-18					X	
Mă târăsc pe coate și genunchi	8-18			X		X	
Golesc și umplu	10-18					X	
Rostogolesc mingile	8-12					X	
Arunc mingile	13-18					X	
Mă joc cu cârligele de rufe	16-18					X	

CAPITOLUL 4

Știu cum mă cheamă	18-24	X					
Fac singur	18-24	X					
Fac ordine	18-24	X					
Mă îmbrac singur	18-24	X				X	
Îi consolez pe ceilalți	22-24	X	X				
Ia-mă în brațe	18-20		X				
Mă joc cu prietenul meu	18-24		X				
Și eu pot să scot acel sunet	18-21			X	X		
Texturi diferite	18-24			X		X	
Ora de pictură	18-24			X			
Pot ghici ce este acest lucru	18-24			X			
Am nevoie de ajutorul tău	18-24		X	X			
Spun ce vreau	14-20				X		
Ora de muzică	18-23				X		
Știu cum se numește	19-24			X	X		
Primele mele propoziții	18-24				X		
Îți spun ce simt	18-24	X			X		
Îmi place să mă cațăr	18-24		X			X	
Umblu peste tot	18-24					X	
Prin labirint	18-24			X		X	
Mișcări mari și mici	16-24					X	

Activitate

Vârsta
în luni

Nr.
pag.

CAPITOLUL 5

Un portret cu multe fețe	24-36	X				X	
Sunt fericit, trist, speriat, furios	24-36	X					
Potrivesc șosetele	24-36	X		X			
Mă maschez	24-36	X		X			
Eu spăl	24-36	X				X	
Folosesc uneltele	24-36	X				X	
Zile de sărbătoare	24-36		X				
Cu ursuleții la iarbă verde	24-36		X				
Confecționez cadouri	24-36		X	X		X	
De-a trenulețul prieteniei	24-36		X			X	
Petrecere în pijama	24-36		X	X			
Fac plastilină	18-36			X			
Colaj de hârtie ruptă	24-36			X	X		
Adun „comori naturale“	24-36			X		X	
Facem cerculețe	24-36			X		X	
Pun păsărica în cuibul ei	18-36			X		X	
Ora poveștilor	18-36		X		X		
Binoclul	24-36			X	X		
Telefonul de jucărie	24-36		X		X		
Facem o excursie	24-36			X	X		
Puzzle	18-36			X		X	
Facem picături de ploaie	24-36			X		X	
Dau de mâncare la păsărele	18-36			X		X	
Fac gimnastică	18-36					X	
Bowling cu sticle	24-36		X			X	
Pictez cu periuța	24-36			X		X	

CAPITOLUL 6

Mingile și tuburile	18-36			X			
Joc cu mingea	18-36		X			X	
Un cântec despre rostogolirea mingii	18-36			X	X	X	
Un cântec despre aruncarea mingii	18-36			X	X	X	
Animale-marionete	18-36			X	X		
Găsesc animale	18-36			X		X	
Găsesc mama și puiul	24-36			X	X		

Activitate

Vârsta
în luni

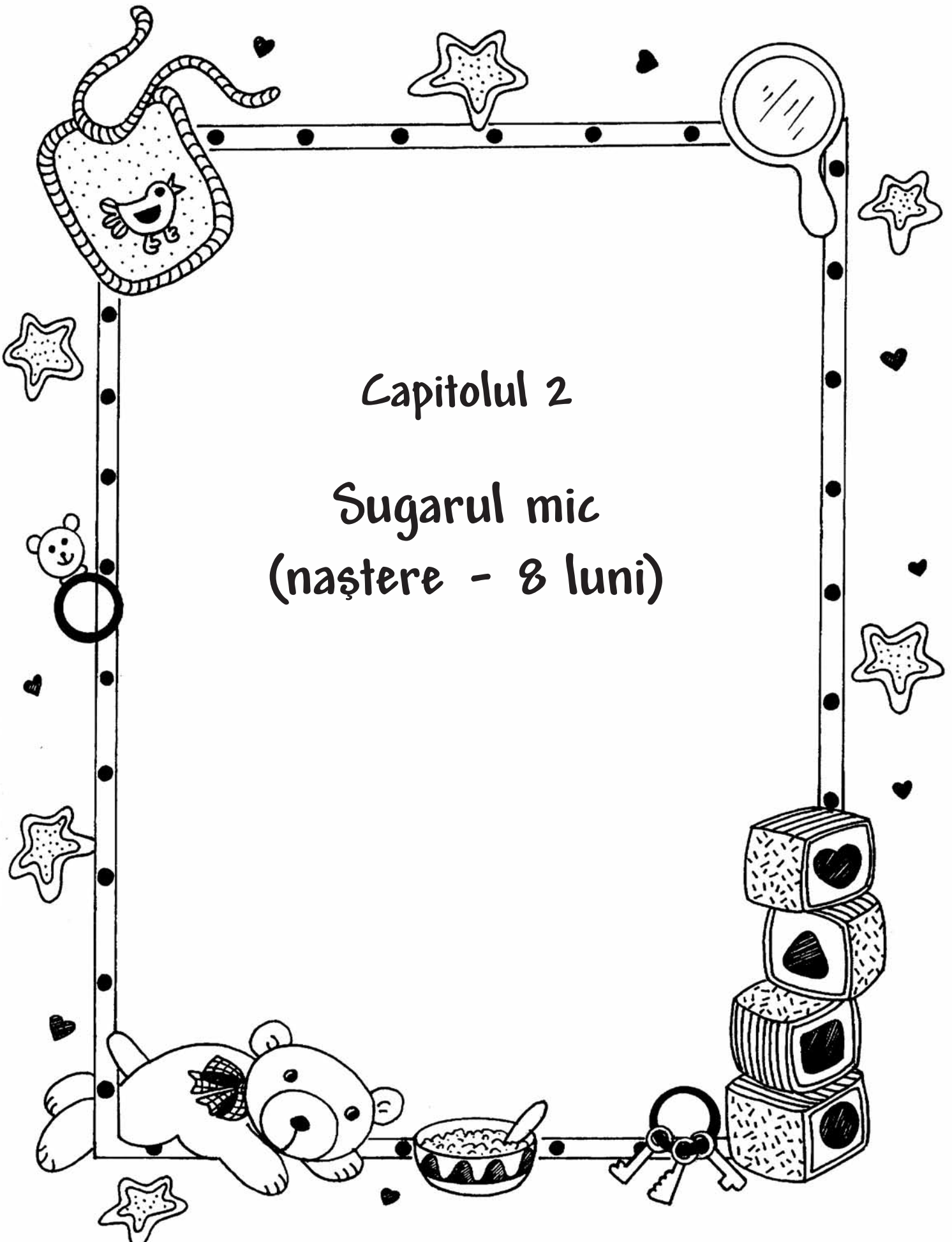

Nr.
pag.

Să ne facem o fermă	24-36		X	X			
Pun batista în buzunar	24-36			X	X		
Ce am în buzunar?	24-36			X		X	
Dans cu mâinile în buzunar	24-36						
Cum facem ploaia	18-36			X			
Fac baloane de săpun	18-36			X			
Vopsesc cu apă	24-36			X			

CAPITOLUL 7

Cine este pe cubul cu poze?	6-36	X	X		X		
Fac mărgele pentru mama	18-36		X			X	
Am grijă de bebeluș	8-36		X	X			
Ne facem casă	8-36	X	X				
Zgomote de acasă de la bunicul	8-36		X	X	X		
Bunica povestește	8-36		X	X	X		
Vine un cântăreț în vizită	12-36		X		X		
Urcăm pe munte	18-36		X	X		X	
Haine și țesături de acasă	18-36		X				
Cântece și dansuri de acasă	0-36		X		X	X	
Felicitări	18-36		X	X	X	X	
Cu autobuzul	15-36			X		X	
Ce se aude afară?	8-36			X	X		
Ce miroase afară?	12-36			X			
Facem sos de mere	18-36			X		X	
Doctorul și asistenta medicală	18-36	X		X			
Meserii și pălării	12-36			X			

Capitolul 2

Sugarul mic (naștere - 8 luni)

2.1. Cum este copilul din prima zi de viață până la opt luni?

Copilul de această vârstă începe să înțeleagă ritmurile zilnice ale lumii sale și oamenii ce o formează. El învață să aibă încredere în cei din jur prin evenimente variate și frecvente, cum sunt îmbăierea, ținutul în brațe, îmbrăcarea și hrănirea/îngrijirea. Deși doarme mult, când este treaz și vioi învață multe. Învață cum să comunice cu ceilalți prin plâns și tipăt, îi place să fie ținut în brațe și legănat ușor în brațele celui ce-l îngrijește, după cum îi place să-și exploreze propriile degete de la mâini și picioare. Arată interes pentru culori, sunete și oamenii din jur. Copilul de la această vârstă adoră să atingă și să prindă obiecte și să le exploreze cu gura.

La această vârstă, caracteristici majore sunt:

- Începe să-și controleze mișcarea capului și și-l poate ține sus
- Îi place să fie ținut în brațe, legănat sau mișcat ritmic
- Preferă să învețe cu un adult cunoscut cu care se simte în siguranță
- Începe să se recunoască în oglindă
- Învață să zâmbească la oameni și obiecte familiare
- Atrage atenția îngrijitorului și indică dorințele și necesitățile în mod simplu
- Îi place să învețe privind și ascultând în jur
- Începe să râdă și să chicotească
- Atinge și prinde obiectele printre care sunătorile și jucăriile moi
- Explorează lucrurile cu gura
- Se angajează în joaca simplă, dar interactivă cu degetele și mâinile educatoarei.

La planificarea spațiului în sala de clasă pentru sugarii mici, asigurați-vă ca în cameră să existe zone moi cu perne și suprafețe moi pe care copilul să se poată rostogoli, să se sprijine pe coate stând pe burtă, să stea singur fără ajutor și să stea pe burtă sau spate în siguranță. Activitățile din acest capitol sunt individuale, la această vârstă copiii ne jucându-se în grup. Dacă în sală sunt și copii mai mari și mai activi, planificați un spațiu separat pentru sugari. La această vârstă bebelușilor le place să se joace cu degetele adultului, sunători mici, obiecte sau jucării moi, mici și lucitoare, și să facă zgomot cu obiectele din casă. Le place să fie ținuți și legănați, mai ales pe muzică. Deși preferă joaca doar cu educatoarea decât cu alți copii, pe aceștia din urmă îi tolerează să se joace alături de ei. Încep să producă sunete și să-și folosească vocea pentru a comunica. Planificați-vă spațiu și timp de interacțiune, pentru a-i ține în brațe, a-i răsfăța și a vă juca cu ei.

Uite, sunt eu!

Scopul activității:

Copilul se va apropia de propria imagine din oglindă și se va arăta interesat de aceasta, privind cu atenție, atingând-o sau târându-se înspre ea, dând cu mânuța. În acest stadiu al dezvoltării sale, probabil nu-și dă seama că imaginea reflectată este a sa proprie, dar oricum îi face plăcere să se privească, pe sine și pe educatoare, în oglindă.

Materiale:

O oglindă mică sau o tigaie mică și strălucitoare (trebuie ca imaginea reflectată să fie clară)

Pregătirea activității:

Când alegeți oglinda, asigurați-vă că aceasta este suficientă de mică încât să poată fi ținută cu mâna, că nu se împrăștie în cioburi dacă se sparge și că are colțurile rotunjite.

Țineți copilul în poală astfel încât să puteți privi amândoi deodată în oglindă.

Desfășurarea activității:

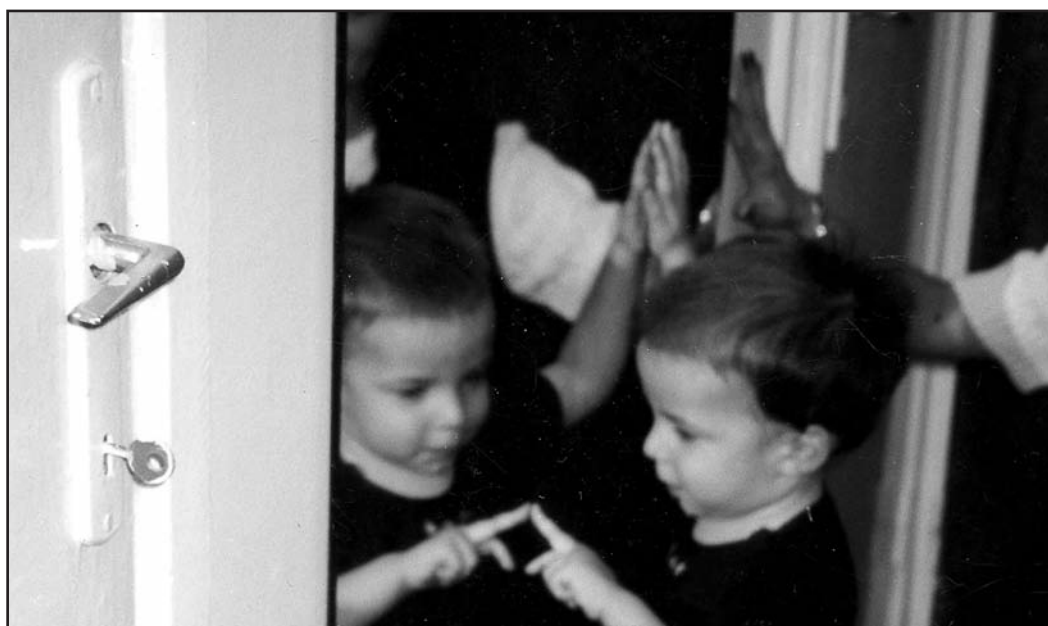
Bateți ușor în oglindă pentru a atrage atenția copilului, apoi zâmbiți și arătați-i imaginea reflectată. Indicând imaginea, roștiți numele copilului sau strâmbați-vă așa cum știți că-l amuză pe el. Ajutați-l pe copil să atingă imaginea din oglindă. Spuneți-i: „Uite copilul!“ sau „Cine-i acolo? E Ștefan“.

Extinderi și variante:

- Puteți așeza o oglindă de dimensiuni mari de-a lungul peretelui clasei, la nivelul solu- lui, așa încât copiii să-și poată vedea imaginea ori de câte ori se află în acea parte a clasei.
- Amestecați oglinjoare printre jucăriile oferite copiilor atunci când sunt așezați pe jos sau în pătuțuri.
- Pentru mai multă siguranță, este bine să acoperiți oglinzile cu hârtie transparentă.
- Puteți așeza o oglindă mare direct pe podea și să așezați copilul pe ea, încurajându-l să se târască pe oglindă și să-și vadă astfel reflexia.
- Când sunteți cu copilul afară, puteți să continuați activitatea folosindu-vă de suprafețe strălucitoare, reflexive sau de apă, ca de exemplu de un lac sau de o baltă.
- Această activitate poate fi realizată și cu doi sau trei copii deodată care se joacă pe podea cu o oglindă mare de perete.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să se joace cu copiii acasă cu oglinzi care nu se sparg sau cu mici tigăi strălucitoare. Frații sau surorile copilului s-ar putea juca astfel în timp ce se pregătește masa copilului sau în timp ce acesta este îmbăiat.

Mângâieri blânde

Scopul activității:

Copilul își dezvoltă sentimentul de încredere prin atingere. Atingerile și mângâierile îl învață pe copil că pot avea încredere în cei ce-l înconjoară, că cineva îi poartă de grijă când are nevoie și că cineva va fi alături de el când e supărat.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

Țineți copilul în brațe sau stați aproape de copil.

Desfășurarea activității:

Țineți copilul aproape de dumneavoastră, sprijinindu-l și legănându-l cu mișcări blânde. Mângâiați-i ușor capul, obrăjorii, mânuțele, piciorușele, degetele de la mâini și de la picioare. Luați mâna copilului și mângâiați-vă cu ea obrazul. Vorbiți-i copilului cu voce blândă în timp ce îl bateți ușor pe spate și-i frecați mânuțele și piciorușele.

Extinderi și variante:

- În timp ce-l îmbăiați, masați ușor copilul cu mâna goală sau cu o țesătură moale.
- După îmbăiere, ungeți-vă mâinile cu ulei sau loțiune și masați spatele, picioarele, brațele, mâinile și degetele copilului.
- Dacă copilul este fericit și relaxat, va deveni somnoros în timp ce-i faceți acest masaj.
- Această activitate poate fi repetată ori de câte ori aveți timp liber în cursul zilei.
- Încercați aceeași activitate afară, când e soare. Puteți să stați pe iarbă, iar copilul pe o pătură moale sau pe un prosop.
- Multor părinți le place să stea în grup cu copiii lor la vârsta aceasta, părinții stând în cerc și masându-și ușor copiii în timp ce vorbesc între ei.
- Dacă părinții vin la aceleași ore după copii la sfârșitul zilei sau îi aduc în același moment dimineața, un grup de masaj, părinți - copii, poate să ușureze despărțirea atât pentru părinți cât și pentru copii.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cum să-și maseze copiii în timpul îmbăierii sau oricând altcândva în timpul zilei. Îi puteți încuraja pe părinți să se întâlnească acasă cu alți părinți și sugarii lor și să le facă masaje deodată, învățându-i în același timp pe ceilalți membri ai familiei cum să facă acest lucru.

Ce sunt și ce nu sunt eu

Scopul activității:

Copilul învață diferența dintre el însuși și celelalte obiecte, învață unde începe și unde se sfârșește corpul lui și că celelalte obiecte sunt separate de el însuși. Această activitate este unul dintre primele procese de auto-definire ale copilului, de percepere a propriei persoane ca fiind diferită de celelalte persoane și de celelalte obiecte înconjurătoare.

Materiale:

o carte pentru copii, o sunătoare, o jucărie moale, un cub de lemn sau alte obiecte care nu sunt periculoase

Pregătirea activității:

Țineți copilul în brațe sau stați aproape de acesta în timp ce el este în cădiță, în pătuț sau pe podea.

Desfășurarea activității:

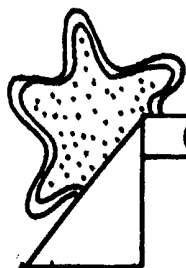
Bateți ușor spatele mânuței copiilor și apoi puneți-i în mână sunătoarea. Atingeți diferite părți ale corpului copilului și rostiți tare numele acestora: „Uite degețelele“! sau „Ia te uită ce picior mare ai“! Atingeți sau loviți ușor copilul cu diferite obiecte, ca jucăria moale, sunătoarea, o țesătură moale, o minge mică sau cubul de lemn. Puteți să frecați ușor piciorușele sau mânuțele copilului una de cealaltă sau să-i puneți în mână unul dintre obiecte, de exemplu mingea.

Extinderi și variante:

- Activitatea poate avea loc înainte sau după baie, când copilul este dezbrăcat. Acest lucru îi permite copilului să simtă mai bine pătuțul, prosopul sau pătura cu întreg corpul.
- Încercați să vă jucați astfel cu copilul așezat pe spate sau pe burtă.
- Activitatea poate fi desfășurată și afară. Educatorul poate ajuta sugarul să atingă frunze, flori, scoarța copacilor, iarba, o bancă sau pământul.
- În fiecare anotimp, copilul simte schimbările de afară, ca zăpada, ploaia, soarele verii sau vântul.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să pună copilul în contact cu diferite tipuri de țesături din casă. Obiectele și bucățile de țesături preferate pot fi duse cu copilul la creșă și apoi aduse iar acasă, astfel încât să existe o continuitate a activității.

Știu să zâmbesc!

Scopul activității:

Sugarul zâmbește, privește intens și interacționează cu educatorul când acesta se apropie.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

Alegeți un moment când copilul este liniștit și atent, nu atunci când este agitat sau plânge.

Desfășurarea activității:

Țineți copilul cu fața spre dumneavoastră sau așezați-l pe spate în fața dumneavoastră și vorbiți-i atent și uitându-vă în ochii lui. Stați aproape de copil și continuați să-l priviți. Zâmbiți-i, scoateți sunete nostime sau plimbați-vă cu degetele în sus și în jos pe brațul copilului în timp ce îi vorbiți. Spuneți cu vocea foarte blândă fraze ca: „Pe cine-avem noi aici“? sau „Cine-i frumusețea asta de copil“? sau „Îți place cu mine“?

Extinderi și variante:

- Faceți cele de mai sus de mai multe ori pe zi, ca de exemplu în timp ce-i schimbați scutețul, când îl îmbăiați, când se trezește, când îl îmbrăcați sau îl hrăniți.
- Jucați-vă jocuri simple în care bateți alternativ din palmele dumneavoastră și din cele ale copilului; vorbiți-i blând în tot acest timp.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să continue această activitate acasă, interacționând blând cu copilul în timpul activităților de rutină de acasă.

Scopul activității:

Copilul învață să asculte vocea educatoarei și alte sunete familiare din mediul său.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

țineți copilul în brațe sau stați foarte aproape de acesta.

Desfășurarea activității:

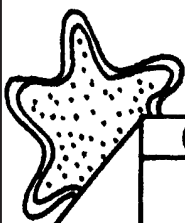
Vorbiți-i copilului cu o voce calmă, caldă, liniștitoare. Stați în spatele lui și spuneți-i: Unde sunt? încercă să mă găsești. Mă poți găsi? încurajați sugarul să-și miște capul după dumneavoastră, să zâmbească sau să răspundă în orice fel la auzul vocii dumneavoastră. Șoptiți la urechea copilului, întâi la una, apoi la cealaltă, gândiți-l cu nasul, spuneți-i cuvinte drăgăstoase. Încurajați copilul să răspundă prin mișcări, zâmbete, râset sau articulare de sunete.

Extinderi și variante:

- Scuturați ușor o sunătoare sau un alt obiect care face zgomot pentru a vedea dacă sugarul reacționează.
- Când sunteți afară cu copilul, atrageți-i atenția asupra sunetelor din mediul înconjurător, ca de exemplu autobuze, avioane, mașini, tunete sau salutul prietenilor sau vecinilor.
- Încercați această activitate într-un cerc cu alți copii și părinții lor. Cereți tuturor părinților să producă aceleași sunete în același timp sau să cânte toți același cântec.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cum să desfășoare această activitate acasă, cu ajutorul unor obiecte ce produc zgomote și încurajați părinții să repete cele arătate atât acasă, cât și în timp ce se află cu copilul afară. Există sunete care pot fi auzite acasă, dar nu și la creșă, iar copilului s-ar putea să-i placă aceste sunete (spre exemplu, ticăitul ceasului sau sunetul scos de eventualele animale din casă).

Râd și chicotesc

Scopul activității:

Copilul râde pe măsură ce învață să comunice cu educatorul despre ceea ce-i face plăcere. Când copilul simte plăcere, bucurie sau fericire, râde, indicându-i astfel educatoarei care dintre activități și interacțiuni sunt preferatele sale.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

Faceți aceasta oricând în timpul altor activități din timpul zilei, când copilul este vesel și dinamic.

Desfășurarea activității:

Jucați cu copilul un joc interactiv ca să-l încurajați să râdă. Fiți jucăuși, gâdilând copilul pe burtică, săltându-l ușor pe genunchi sau cântând cu el cântecele ritmate, ca în căsuța din pădure (bătând din palme alternativ cu palmele dumneavoastră sau ale copilului). Opriți-vă din când în când ca să observați copilul și să urmăriți răspunsul său la activitățile pe care le desfășurați împreună.

*În căsuța din pădure
Aveau casa doi pitici,
Vine pupăza și spune:
Vreau să stau și eu aici.*

Extinderi și variante:

- Vorbiți cu copilul pe diferite tonuri jucăușe, ca de exemplu foarte subțirel și cu strâmbături nostime.
- Urmăriți reacțiile copilului pentru a vedea ce i se pare lui distractiv.
- Poate că îi plac cântecelele simple, repetitive sau jocurile spontane ca „ghici unde sunt“ (în care vă ascundeți fața după mâini și apoi îl surprindeți pe copil deschizând mâinile) sau îi place să-l gădilați ușor.
- Această activitate poate fi desfășurată în grupuri de până la 3 copii, gădilându-i, jucându-vă „ghici unde sunt“ sau cântând cu ei.
- Cu grupuri de până la 3 copii, această activitate vă permite să observați diferitele lor reacții și temperamentul diferit al fiecăruia.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să urmărească în cursul zilei ce anume îl face pe copil să râdă. Arătați-le acele activități din program care îl fac pe copil să chicotească sau să râdă. Întrebați familiile care din lucrurile pe care le fac acasă îl fac pe copil să exprime o stare de fericire.

Scopul activității:

Sugarul începe să privească figura educatoarei și alte obiecte familiare. La acest stadiu de dezvoltare, acesta învață despre lumea din jur privind și concentrându-se asupra persoanelor și lucrurilor familiare. Este util să aduceți în jurul copilului lucruri interesante de privit.

Materiale:

jucării simple, ca vâjâitori, poze cu figuri umane, jucării moi, inele mari din plastic sau alte obiecte intens colorate

Pregătirea activității:

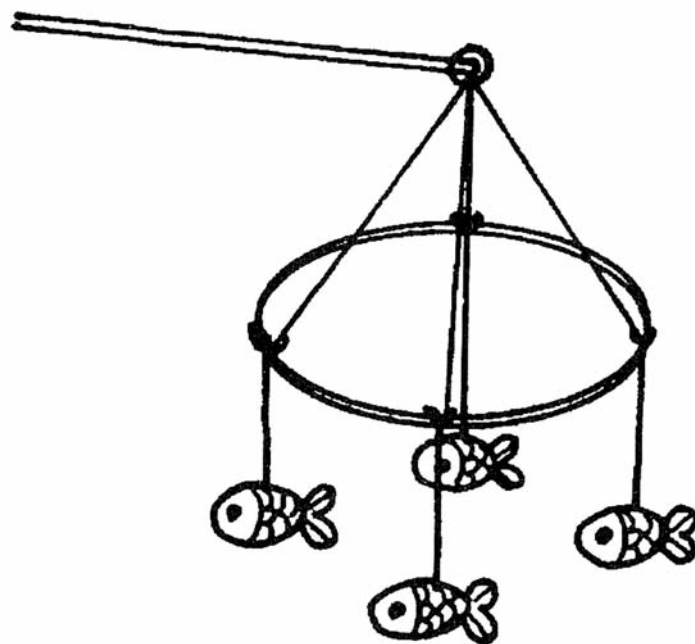
Această activitate poate avea loc în timp ce copilul este ținut în poală de către educator, pe podea, în pătuț, la baie, pe masa de schimbat scutecul sau pe o măsuță moale.

Desfășurarea activității:

Apropiati-vă sau aduceți un obiect colorat la cca 15 - 40 cm în fața copilului, încurajându-i contactul vizual cu acesta. Vorbiți cu copilul și strâmbați-vă jucăuș. Mișcați încet obiectul în raza vizuală a copilului.

Atârnați o sfoară rezistentă peste pătuțul copilului și legați de aceasta fundițe, jucării moi, obiecte familiare sau clopoței. Obiectele acestea pot fi schimbate o dată la câteva zile, pentru a menține treaz interesul copilului. Pe măsură ce acesta crește, va întinde mânuțele și va lovi obiectele. Supravegheați în permanență această activitate și luați sfoara cu jucării de deasupra pătuțului după vârsta de 6 luni sau imediat ce copilul începe să se ridice în pătuț.

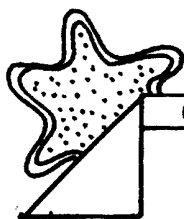
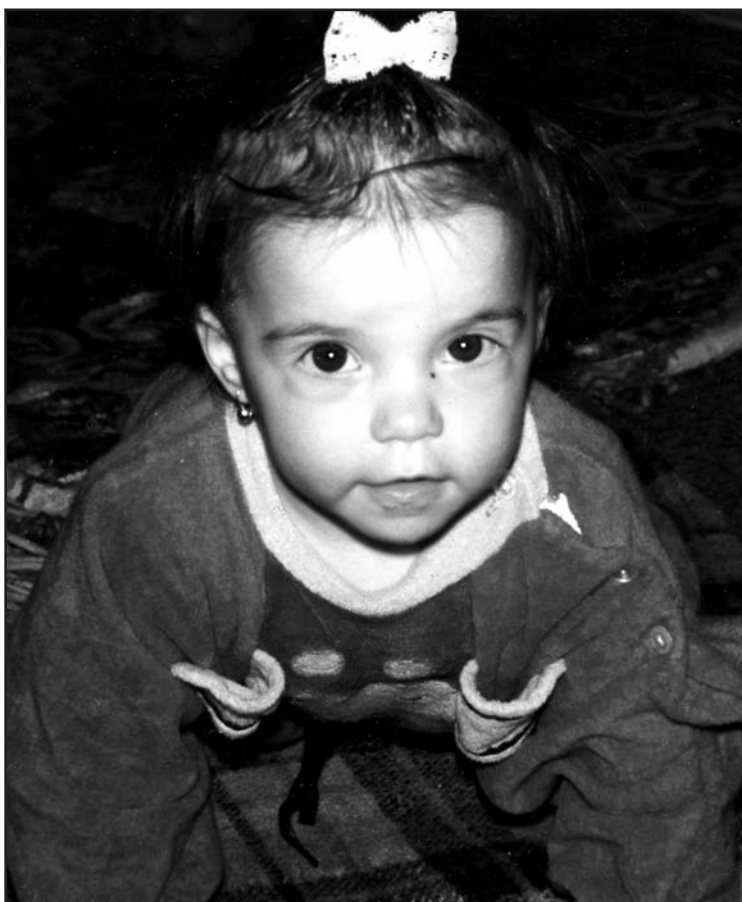
Puteți atârna obiecte mobile în apropierea pătuțului copilului sau poze colorate pe perete, la nivelul acestuia.

Extinderi și variante:

- Amplasați obiecte colorate pe marginile pătuțului, în camera copilului sau în zona de joacă a acestuia din curte.
- Copiilor le plac obiectele în culori vii, cu forme simple, în culori contrastante, forme geometrice sau forme de figuri umane.
- Gândiți-vă să așezați un obiect mobil lângă pătuț sau lângă cada copilului.
- Când sunteți afară cu copilul, arătați-i culorile strălucitoare sau formele interesante pe care le vedeți. De exemplu, arătați-i fructe sau legume colorate, cutii sau ambalaje la magazin sau piață.
- Arătați-i copilului ce poate vedea în natură, ca flori sau frunze în culori vii.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor aceste activități și învățați părinții să construiască obiecte mobile și sfori pentru jucăriile de deasupra pătuțului. cereți o întâlnire cu părinții și arătați-le cum să facă toate acestea.

Oameni și lucruri

Scopul activității:

Copilul interacționează cu persoanele și obiectele familiare și începe să conceptualizeze diferența dintre oameni și obiecte.

Materiale:

jucării familiare sau păpuși pentru teatrul de păpuși

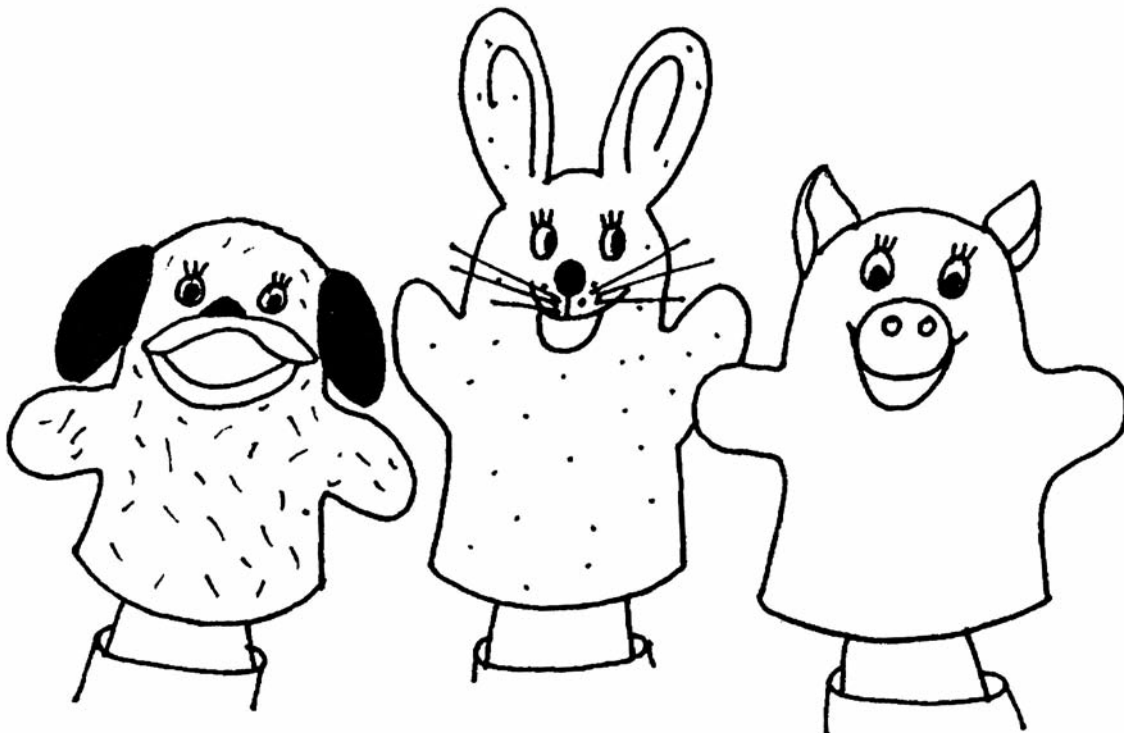
Pregătirea activității:

Nici una; această activitate poate avea loc în orice moment dacă sugarul este liniștit și receptiv.

Desfășurarea activității:

Ascundeți-vă după o ușă, un scaun sau după pătuț. Întrebați: „Unde sunt? Mă poți găsi”? Apoi arătați-vă și spuneți-i: „Uite-mă“! Puteți de asemenea să vă îmbrăcați mâna într-o păpușă și să vă jucați cu copilul, vorbindu-i în același timp. Vorbiți direct cu păpușa, apoi puneți păpușa să vorbească copilului sau dumneavoastră și urmăriți reacțiile copilului. Luați mânuța sugarului și așezați-v-o pe față sau pe mâna dumneavoastră, apoi puneți ambele mâini pe o jucărie. Vorbiți-i copilului despre fiecare dintre lucrurile pe care le atinge.

Ajutați sugarul să exploreze o jucărie, apoi figura și mâinile dumneavoastră.

Extinderi și variante:

- Pe măsură ce copilul explorează un obiect nou sau o jucărie nouă, descrieți-o și arătați-i cum să se folosească de ea.
- Dacă jucăria este prea complicată pentru ca sugarul s-o poată mânui singur, arătați-i dumneavoastră cum se poate juca cu ea.
- Arătați-vă foarte încântați de jucărie, precum și de culorile sale, de sunetele pe care le scoate, de forma și de mișcările acesteia.

A black and white line drawing of a rectangular table with a decorative border of small circles. On the table, there is a circle, a triangle, and a square, each with a wavy line extending from it. A ribbon is tied around the left side of the table.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cum pot continua acasă acest tip de interacțiune, mai ales în timpul activităților zilnice, ca îmbăierea, masa sau jocul. Familiile pot crea singure păpușile necesare.

Scopul activității:

Sugarul învață să-și comunice nevoile educatoarei și învață că acesta răspunde prompt nevoilor sale. Acestea sunt: setea, foamea, oboseala sau disconfortul din orice cauze.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

Nici una. Această activitate poate avea loc în orice moment al zilei când copilul își exprimă nevoia de atenție din partea educatoarei.

Desfășurarea activității:

Dacă sugarul plânge, răspundeți imediat și încercați să descoperiți dacă îi este cald, frig, dacă este ud, murdar sau dacă se plictisește. În tot acest timp, vorbiți-i cu o voce liniștitoare. Luați-l în brațe, legănați-l, vorbiți-i blând și asigurați-l de prezența dumneavoastră permanentă lângă el. Chiar și după ce copilul se liniștește și vă privește, continuați contactul vizual și vorbele blânde. În orice moment în care copilul inițiază o interacțiune cu dumneavoastră, privindu-vă, dând din mânuțe sau piciorușe, luați-l în brațe și vorbiți-i ca să-l asigurați de prezența dumneavoastră și de dorința de comunica cu el. Dacă devine agitat, își ferește privirea și-și desface degetele, calmați-l lăsându-l singur și dându-i timp să se liniștească.

Extinderi și variante:

- Această activitate devine răspunsul obișnuit al educatoarei atunci când copilul semnaleză că dorește atenție.
- Ideal este ca fiecare persoană care îngrijește copilul să învețe să interpreteze corect semnalele pe care le lansează acesta așa încât să se răspundă imediat nevoilor sale.
- Semnalele de dorință de comunicare pe care le lansează copilul apar de obicei la ora mesei, a băii, la trezire și la momentele de joacă.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Ajutați familiile să învețe să interpreteze semnalele emise de copil și să răspundă constant la acestea. Asigurați familiile că răspunzând la semnalele de dorință de comunicare ale copilului nu îl răsfăță pe sugar, ci îi oferă acestuia un sentiment de liniște și siguranță care va spori de-a lungul întregii copilării.

Obiectele mele preferate

Scopul activității:

Copilul se atașează emoțional de obiecte familiare, de jucării, fotografii sau desene. Atașamentul emoțional îi oferă copilului un sentiment de siguranță, confort și familiaritate. Când unele dintre obiectele familiare sunt îndepărtate și aduse din nou mai târziu, acestea vor părea noi copilului. În felul acesta, sugarul are în jur atât obiecte ce-i sunt familiare, cât și unele care îi par noi.

Materiale:

obiecte familiare, jucării, desene, fotografii care nu prezintă un pericol și nu stingheresc mișcările copilului

Pregătirea activității:

Copilul poate fi în pătuț, în poala educatoarei, pe podea pe un prosop, pătură sau țesătură curată.

Desfășurarea activității:

Așezați poze, jucării sau obiecte familiare în pătuțul copilului. Schimbați jucăriile moi, animalele de cârpă, desenele sau fotografiile, astfel încât să existe totdeauna în pătuț obiecte noi și obiecte familiare de explorat. Suspendați o jucărie deasupra pătuțului, apoi schimbați jucăria cu un desen, o fotografie sau un obiect în culori vii care să trezească interesul copilului.

Extinderi și variante:

- Încurajați copilul să atingă și să lovească jucăria care atârnă deasupra pătuțului.
- Din când în când, atârnați deasupra pătuțului o jucărie care produce zgomote când este atinsă, ca de exemplu o sunătoare.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați familiile care sunt obiectele familiare sau jucăriile favorite ale copilului când este acasă. Cereți ca unele dintre obiectele favorite, familiare să însoțească sugarul la creșă în fiecare zi. Unele dintre obiectele favorite de acasă pot fi lăsate la creșă pentru copil. Încurajați familia să se joace cu copilul folosind obiecte și jucării familiare.

Eu pot face lucrurile să se întâmple!

Scopul activității:

Copilul începe să-și dea seama că acțiunile lui produc schimbări în mediul ce-l înconjoară, că are puterea de-a crea noi evenimente.

Materiale:

sunătoare, o jucărie care se învâрте, orice obiect ce nu este periculos

Pregătirea activității:

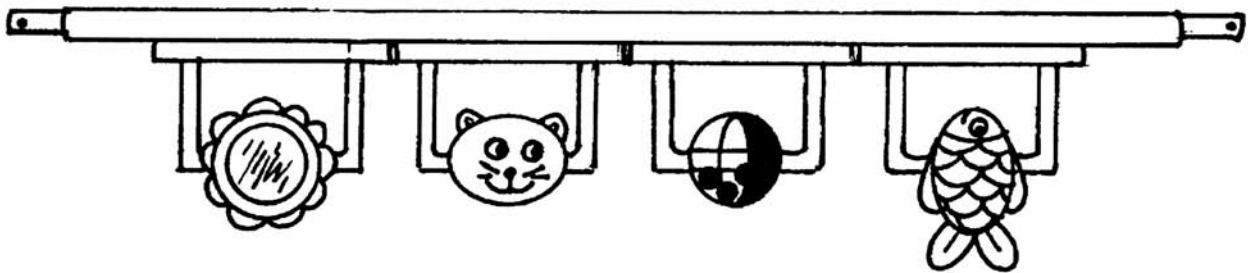
Copilul poate sta în orice poziție, în brațe, șezând, în cadă sau mâncând

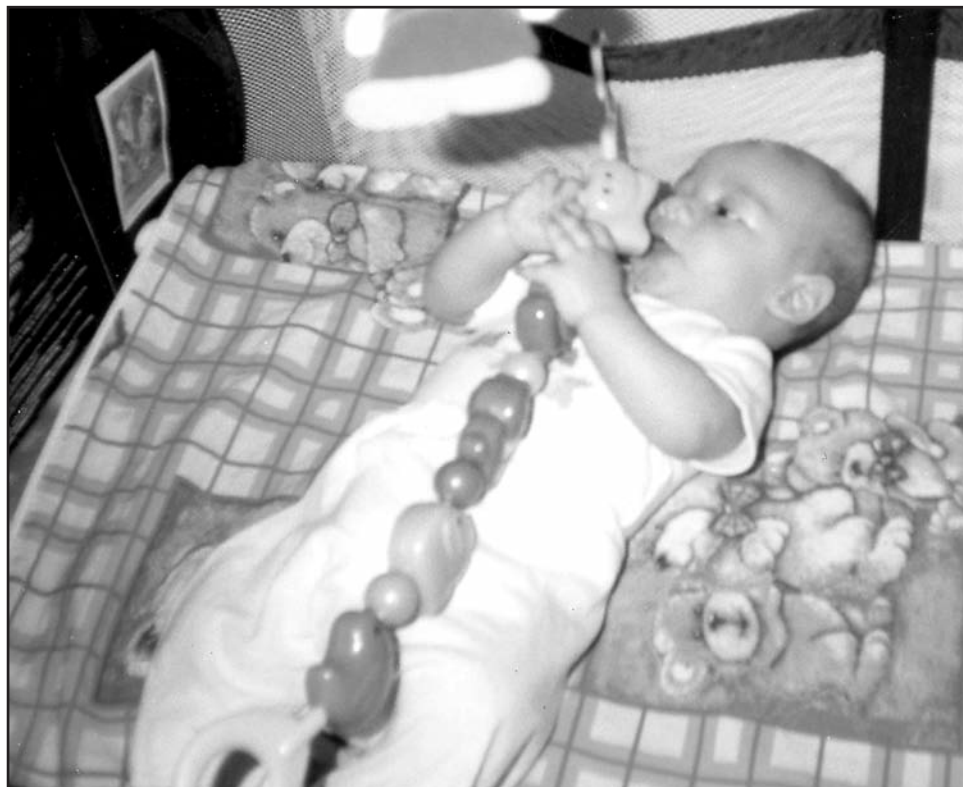
Desfășurarea activității:

Ajutați copilul să lovească sunătoarea suspendată deasupra sa. Arătați-i cum să lovească sau să împingă o minge mică pe podea sau în pătuț. Legați-i un clopoțel de încheietura mâinii sau de gleznă, așa încât să se producă zgomot atunci când copilul se mișcă.

Extinderi și variante:

- În timpul îmbăierii, copilul poate produce zgomote în apă cu ajutorul unor obiecte de plastic ce-l însoțesc în cadă.
- În timpul mesei, copilul poate face zgomot lovind cu lingura de masă sau cu cănița de farfurie.
- Încercați această activitate cu 2 sau 3 copii așezați în cerc, ținuți de educatori. Jucați-vă cu ei rostogolind o minge moale de la unul la celălalt.
- Se poate confecționa o sunătoare simplă dintr-un balon de mici dimensiuni, o cutie de conserve sau o cutie din plastic în care au fost închise câteva boabe de fasole.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să urmărească eforturile copilului de a produce zgomote sau alte efecte acționând asupra obiectelor. Arătați-le cum procedați dumneavoastră în clasă cu copiii. Explicați părinților că în felul acesta copiii învață să-și asocieze acțiunile cu rezultatele lor, ceea ce constituie începutul învățării despre obiectele din mediul înconjurător.

Învăț forme noi

Scopul activității:

Copilul învață despre forme și contururi atingând și ținând în mână diferite obiecte.

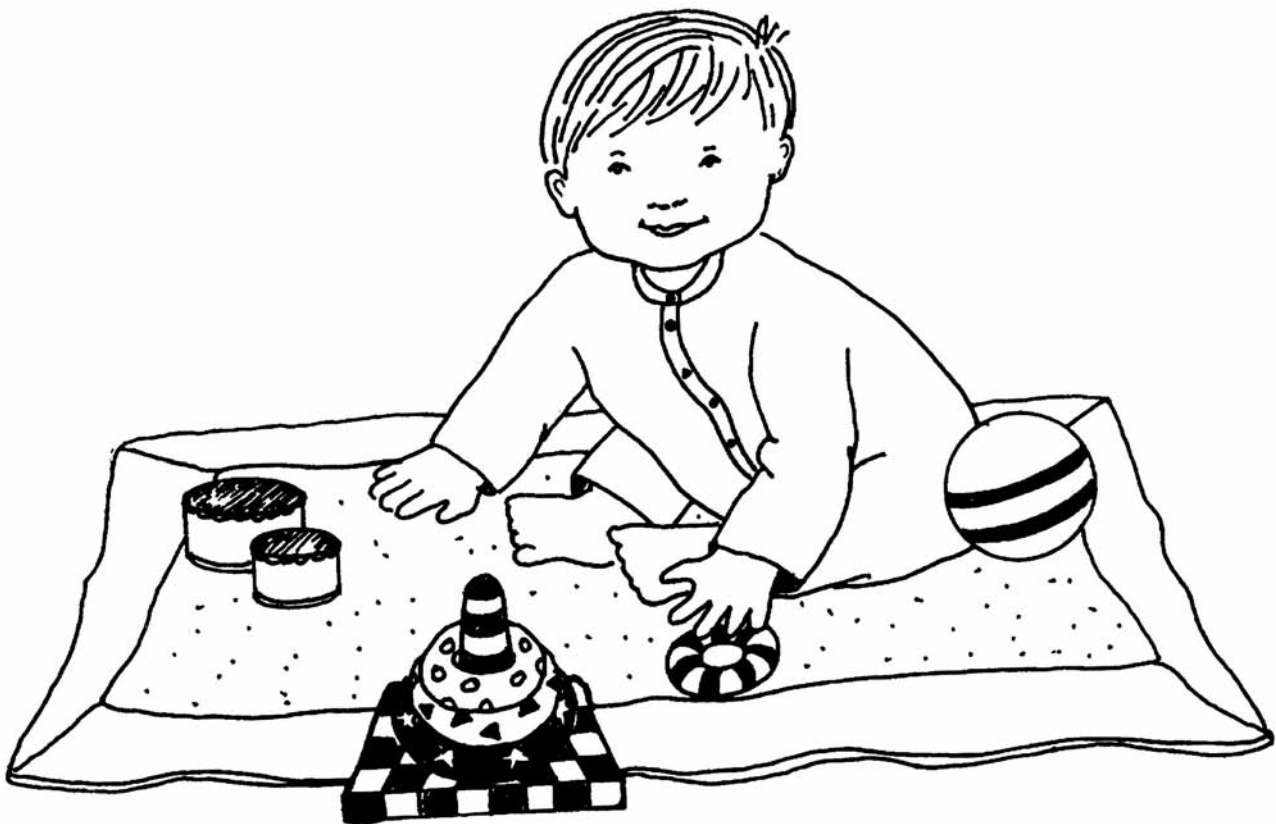
Materiale:

o mulțime de obiecte rotunde, pătrate, triunghiulare, conice sau tubulare - inclusiv mingi, o rolă de hârtie, un cub, un inel de plastic sau căni din plastic

Asigurați-vă că obiectele sunt destul de mari pentru ca sugarul să nu le poată înghiți (mai mari decât un tub pentru filme fotografice sau o cutie mică de medicamente, dar suficient de mici pentru ca sugarul să le poată ține în mână)

Pregătirea activității:

Această activitate poate avea loc în orice moment în care copilul este relaxat și atent.

Desfășurarea activității: Oferiți copilului obiecte de cât mai multe forme și încurajați-l să le ia în mână pe fiecare. Alegeți forme cât mai variate și vorbiți-i copilului despre diferențele de formă și material din care sunt făcute obiectele. Încurajați sugarul să-și exploreze degetelele de la mâini și de la picioare atunci când nu este încălțat. Lipiți forme din diferite materiale și țesături pe o foaie de hârtie (bucăți de covor, cocoloașe mici de vată, țesături moi, burete, lână, șmirghel sau blană). Ajutați copilul să exploreze diferitele țesături și forme.

Extinderi și variante:

- Când ieșiți la plimbare cu copilul, adunați diferite forme și materiale existente în natură, ca bețe, frunze, pietricele, flori sau alte plante.
- Umpleți o cutie cu obiecte de diferite forme și oferiți-o copilului să se joace cu ele.
- Cutia poate conține vâjâitori, lingurițe de plastic, ghemuri, mingi și cuburi.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cum să se joace cu copilul folosind diferite forme și obiecte. Supravegheați-l cu atenție ca să vă asigurați că nu pățește nimic, mai ales dacă obiectele sunt mai mici. Pot fi folosite obiecte din casă, ca de exemplu role de hârtie, ustensile ușoare de bucătărie făcute din plastic, sau obiecte simple și incasabile.

Texturi și senzații noi

Scopul activității:

Copilul pipăie diferite obiecte pentru a învăța despre diverse materiale. El începe să descopere diferitele proprietăți ale obiectelor și senzația pe care o dă pipăirea lor. Învățarea senzațiilor diferite pe care le dau obiectele la pipăit precede viitoarea înțelegere a diferitelor materiale din care este compus mediul înconjurător.

Materiale:

materiale confecționate din diferite țesături, ca blană, prosop, pene, mătase, piele, lână, dantelă, broderie, vată și pânză de sac

Pregătirea activității:

Această activitate poate avea loc în orice moment în care copilul este atent și dornic să învețe

Desfășurarea activității:

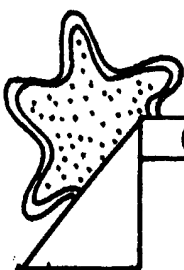
Atingeți picioarele, burtica, mâinile, figura și spatele copilului cu materiale din diferitele țesături. Oferiți copilului ghemotoace făcute din materiale cu țesături diferite, ca prosop, vată, lână sau satin. Folosiți cuvinte adecvate pentru a descrie aceste țesături, ca tare, moale sau aspru.

Extinderi și variante:

- Coaseți o învelitoare sau o păturică din pătrate de material din diferite țesături și culori.
- Așezați această învelitoare pe podea, iar pe copil pe ea, astfel încât să poată explora senzațiile date de diferitele materiale.
- Când ieșiți cu copilul afară, ajutați-l să pipăie diferitele texturi din jurul său, ca de exemplu scoarța aspră a copacilor, frunzele netede, iarba înțepătoare, pietrele dure sau petalele moi ale florilor.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să confecționeze pentru copiii lor pături sau învelitori de tipul celei descrise mai sus. Încurajați-i de asemenea să-i ofere copilului diferite materiale textile existente în casă.

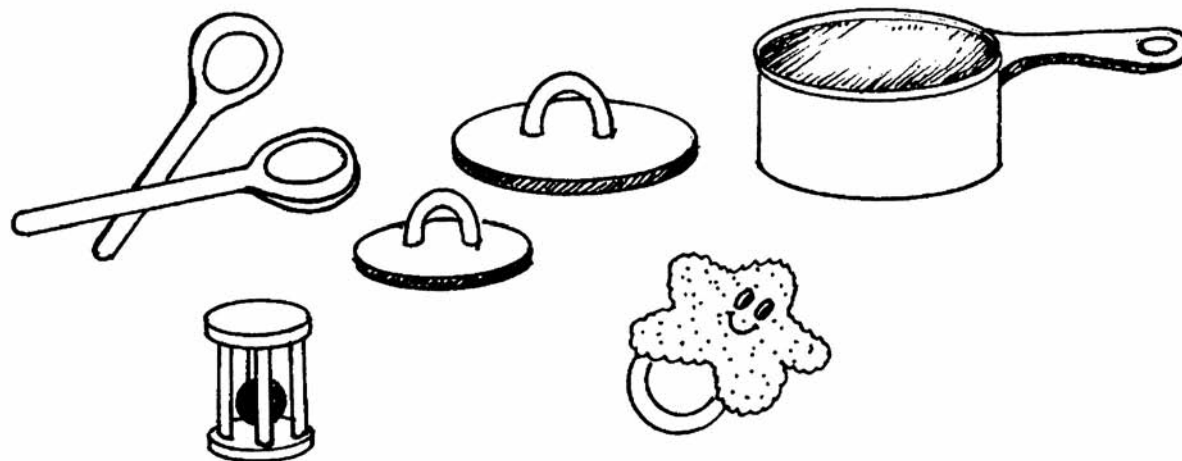
Trântesc și lovesc obiectele

Scopul activității:

Copilul învață că unele obiecte sunt distractive când sunt scuturate, lovite sau atinse ușor. Această activitate ajută copilul să învețe despre proprietățile diferitelor obiecte din mediul înconjurător cu ajutorul simțurilor: pipăit, vedere și auz.

Materiale:

linguri de lemn, capace, căni, tigăi, vâjâitori sau mingi de plastic

Pregătirea activității:

Această activitate poate avea loc în orice moment, copilul fiind ținut în poală de către educator, jucându-se pe podea sau stând la masă.

Desfășurarea activității:

Ținând copilul în brațe, încurajați-l să lovească masa cu mânuța, cu lingura sau cu o jucărie. Oferiți-i obiecte care fac zgomot când sunt lovite, ca de exemplu linguri de lemn, capace sau diverse jucării. Arătați-i copilului cum să producă zgomote lovind obiectele între ele, lovind cu mâna alte obiecte, cum ar fi mingea, sau scuturând altele, ca sunătoarea.

Extinderi și variante:

- Încurajați copilul să lovească cu mânuța o serie de obiecte obișnuite din jurul său, inclusiv mobila din creșă.
- Vorbiți-i despre diferitele sunete pe care le aude și despre diferitele senzații tactile pe care le simte.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați copilul să lovească cu mânuța obiecte de diferite forme și dimensiuni. Încurajați-l de asemenea să atingă ușor alți copii sau diverse animale de apartament. Arătați-i de asemenea copilului cum să pipăie alte obiecte de prin casă, ca de exemplu pături, jucării moi sau mobila din jur.

Ne jucăm împreună

Scopul activității:

Copilului îi place să se joace și să aibă o interacțiune de tip amuzament cu educatorul, scoțând sunete și strâmbându-se. Această activitate pune bazele viitoarei învățări și a relațiilor sociale. Copilul învață că poate răspunde acțiunilor și sunetelor emise de educator și că educatorul de asemenea răspunde la sunetele și mișcările sale. Aceste activități sunt începutul învățării interacțiunii cu lumea din jur.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

Alegeți un moment când copilul este relaxat și activ.

Desfășurarea activității:

Scoateți un sunet oarecare, ca de exemplu un fel de ticăit, apoi așteptați ca sugarul să vă imite, dansați după muzică ținând copilul în brațe sau gădilați ușor copilul pe obraz când observați că vă privește. Ascultați cu atenție când copilul scoate un sunet oarecare și imitați-l. Puteți de asemenea să bateți ușor darabana pe piciorușele sau brațele copilului, să vă jucați de-a ascunselea lăsând o țesătură ușoară și moale peste căpșorul copilului și încurajându-l pe acesta să scoată singur sau să imitați mișcările sugarului.

Extinderi și variante:

- Aceste interacțiuni sociale pot avea loc în timp ce îmbrăcați copilul, în timpul îmbăierii, a hrănirii acestuia sau în orice alt moment al zilei.
- Jocurile mai pot include cântecele despre degețelele de la mâini și de la picioare, cântate în timp ce vă jucați cu acestea; răspundeți prin mișcări la sunetele sau mișcările copilului (de exemplu, gâdilați-i cu nasul burtica de fiecare dată când râde, sau sărutați-i mânuțele sau degețelele de fiecare dată când articulează sunete) și la fiecare dintre eforturile sale mărunte de a comunica cu dumneavoastră prin contact vizual, prin sunete sau prin mișcări.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Sugerați familiilor și inițieze jocuri interactive cu copilul, începând prin a fi jucăuși și prin observarea momentelor când acesta pare a-și dori interacțiunea. Membrii familiei pot imita mișcările și sunetele produse de copil și îl pot încuraja pe acesta să imite sunetele simple sau figurile nostime pe care ei le fac.

Scoatem sunete

Scopul activității:

Copilul produce primele sale sunete. La început, este vorba despre scurte articulări de sunete emise atunci când se simte bine. Aceste sunete îi vin în mod natural și nu au vreun scop. Mușchii gâtului, folosiți atunci când sugarul emite aceste sunete, vor fi cei utilizați mai târziu pentru vorbire.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

Țineți copilul în brațe cu fața la dumneavoastră sau așezați-l pe spate, în fața dumneavoastră, astfel încât să vă vadă.

Desfășurarea activității:

Ascultați sunetele emise la întâmplare, ca „aah“ sau gângurelile. Când auziți vreun sunet, zâmbiți-i sugarului, vorbiți-i sau imitați sunetul produs de acesta. Faceți acest lucru de-a lungul întregii zile, în timp ce-i schimbați scutecul, îl îmbrăcați, îl îmbăiați sau vă jucați cu el.

Extinderi și variante:

- În timpul acestei activități, copilul învață să asocieze vocea educatoarei cu senzația de confort.
- Educatorul poate să-și dea seama care dintre activități sunt mai plăcute pentru copil ascultând când acesta emite sunetele menționate.
- Pe măsură ce copilul crește, va începe să imite sunete mai complexe din cele auzite la dumneavoastră, iar mai târziu va începe să imite și cuvinte.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să gângurească, să zâmbească și să-i vorbească copilului pentru a-l încuraja pe copil să emită aceste prime sunete în timpul activităților de rutină de acasă. Descrieți-le care anume dintre activități par să fie cele mai plăcute și mai reconfortante pentru sugar. Întrebați-i de asemenea în timpul căror activități de acasă pare copilul să se simtă cel mai fericit.

Îmi țin capul sus

Scopul activității:

Copilul își ridică fără sprijin capul. Până când sugarul este capabil să-și controleze mișcările cășorului, este important ca educatorul să fie atent să sprijine capul copilului. În momentul când copilul este deja capabil să-și controleze poziția și mișcările capului, acesta începe să exploreze lumea înconjurătoare cu mai mult interes și vioiciune.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

Țineți copilul în poziție verticală, astfel încât să poată privi peste umărul dumneavoastră.

Desfășurarea activității:

Purtați copilul dintr-o încăpere în alta în poziția arătată mai sus, arătați copilului lucruri interesante din această poziție sau duceți-l în fața oglinzii ținându-l în același mod.

Extinderi și variante:

- Așezați copilul în mai multe poziții astfel încât să poată exersa ridicarea capului prin forțe proprii.
- Aceste poziții pot fi: pe burtică, așezat pe spate pe un scaun capitonat, ținut în picioare în fața educatoarei cu spatele la acesta, legându-l ușor pe ritmul unui cântecel pentru copii, purtat în spate de către educator sau dus în cărucior.

A decorative rectangular box with a double-line border. The border is decorated with small black dots. There are two stylized flowers with five petals and a smiling face, one in the top-left corner and one in the bottom-left corner.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați membrii familiilor să poarte sau să așeze copilul într-o poziție verticală pentru a stimula menținerea capului drept și explorarea vizuală a lucrurilor din jur așa cum se văd din această poziție.

Ne mișcăm împreună

Scopul activității:

Copilul se leagănă și se mișcă împreună cu educatorul său. Sugarul învață senzația corpului său în mișcare în felurite moduri și după ritmuri variate. Activitatea aceasta este o etapă importantă dinaintea momentului când copilul începe să facă singur mișcările pe care le dorește. În această perioadă își dezvoltă mușchii, controlul propriului corp, echilibrul, senzația trupului său care execută mișcări în spațiu și își dezvoltă de asemenea atât partea dreaptă cât și partea stângă a trupului.

Materiale:

nu este necesar nici un material, dar, dacă se poate, un balansoar poate fi util

Pregătirea activității:

Țineți copilul în poală, în brațe sau așezați-vă pe podea cu el în brațe.

Desfășurarea activității:

Legănați copilul în timp ce sunteți așezat într-un balansoar, dar și ținându-l pur și simplu în brațe sau în poală. Activitatea aceasta este liniștitoare și plăcută și poate fi executată la diferite intervale pe tot parcursul zilei. Puteți ține copilul în brațe și fiind așezat pe spate, apoi să vă ridicați până la poziția verticală, apoi să vă lăsați din nou pe spate. Exercițiul poate fi repetat de mai multe ori.

Extinderi și variante:

- Puneți muzică sau cântați în timp ce dansați prin cameră cu copilul în brațe.
- Faceți acest lucru pe melodii mai lente și pe melodii mai ritmate, mișcându-vă în ritmul muzicii.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cum să lege copilul, cum să danseze cu acesta, cum să se miște ritmic cu el în brațe, permițând astfel sugarului să experimenteze diferite poziții ale corpului în timp ce este ținut în brațe.

Pot să-mi ridic capul

Scopul activității:

Această activitate îl ajută pe copil să-și ridice căpșorul, așa încât să poată deveni vizual atent și vioi la lucrurile și la oamenii din jurul său.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

Așezați copilul pe burtică pe o pătură sau un prosop curat.

Desfășurarea activității:

Puneți în fața copilului desenul unei figuri umane sau fotografia unui membru al familiei sale pentru a-l încuraja să-și ridice capul la un unghi suficient ca să vadă imaginea. Dacă copilul are o sunătoare, o jucărie preferată sau foarte colorată, agitați-o în fața lui ca să-l stimulați să-și ridice capul.

Extinderi și variante:

- Legați câteva fundițe sau ghemuri viu colorate de pătuțul copilului așa încât sugarul să fie nevoit să-și ridice puțin căpșorul ca să le poată vedea.
- Așezați un desen preferat sau fotografia unui membru al familiei în pătuț astfel ca sugarul să o poată vedea doar ridicându-și puțin căpșorul.
- Aranjați un puișor rotund sau o perniță rulată sub pieptul și brațele sugarului pentru a-l stimula să se ridice.
- Ținând copilul așezat pe burtică în poala dumneavoastră, rostogoliți-l de pe-o parte pe alta pentru a-l stimula să-și ridice căpșorul.
- Continuați să vă jucați cu jucăriile preferate ale copilului, de preferință cu cele mai colorate și mai zgomotoase, în fața lui.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cum să așeze copilul în poziție pe burtică și cum să-l stimuleze să ridice capul folosind jucării cât mai colorate, obiecte familiare sau fotografii ale membrilor familiei.

Privesc în jur

Scopul activității:

Copilul își mișcă singur căpșorul. Întorcând capul dintr-o parte în alta, sugarul începe să învețe cum să-l întoarcă pentru a privi. Acest lucru îi va servi mai târziu la explorarea vizuală, la a purta diferite greutateți în brațe, la a muta o greutate dintr-o mână în alta și eventual la a merge de-a bușilea.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

Copilul poate fi așezat, stând în pătuț sau așezat pe podea, pe burtică sau pe spate.

Desfășurarea activității:

Când lăsați copilul jos, așezați-l în diferite poziții și nu întotdeauna pe spate, pe partea stângă sau pe dreapta. Aranjați desene, obiecte mobile și jucării în locuri diferite din pătuț, schimbându-le din vreme în vreme poziția pentru a-l stimula pe bebe să-și întoarcă căpșorul după ele. Când copilul este așezat undeva și nu se află cu fața la dumneavoastră, strigați-l pe nume pentru a-i atrage atenția înspre dumneavoastră și a-l încuraja să ridice capul pentru a privi.

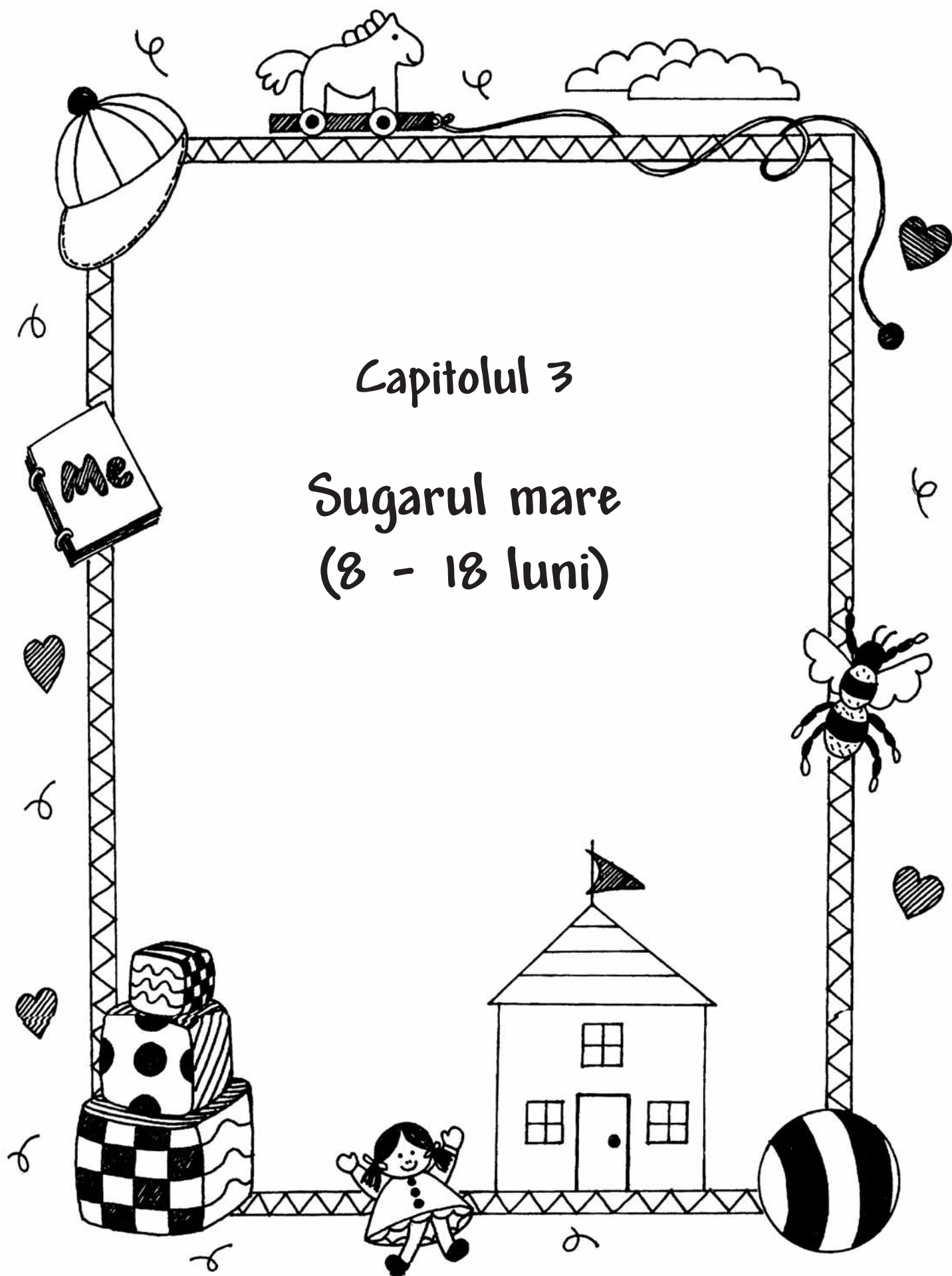

Extinderi și variante:

- Când copilul este așezat pe un scaun capitonat, scuturați o sunătoare sau un clopoțel lângă el pentru a-l determina să întoarcă cășorul înspre dumneavoastră.
- Puteți face același lucru cu o luminiță sau un obiect în culori vii.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cum să stimuleze copilul să ridice și să întoarcă capul folosind obiecte disponibile în casă și care sunt familiare copilului. Frații și surorile acestuia pot să țină copilul în brațe pe rând, în timp ce un altul se mișcă cu o jucărie, o oglindă sau alt obiect strălucitor pentru a determina sugarul să se uite după el.

Capitolul 3

Sugarul mare
(8 - 18 luni)

3.1. Cum este copilul de la opt la optsprezece luni?

Între opt și optsprezece luni sugarul mare:

- Începe să înțeleagă cine este
- Știe că este diferit de alți oameni
- Învăță tot timpul să treacă de la târât la mers
- Poate înțelege limbajul, dar nu vorbește mult
- Vrea să se îmbrace și hrănească singur, dar este neîndemânatic
- Își manifestă sentimentele de fericire, tristețe și furie (Acest copil își arată furia față de obiecte și oameni!).

La planificarea sălii de clasă pentru sugarii mari educatoarele trebuie să-și reamintească de nevoia de siguranță. Sugarii mari se mișcă repede și ating totul. Asigurați-vă ca în clasă să existe locuri sigure pentru târât și cățărat. Învățați-i să se joace în siguranță. Când un copil mestecă capătul unui șervețel spuneți-i că „Șervețelul este să te ștergi pe față și pe mâini“. Educatoarele pot să le dezvolte limbajul punând nume obiectelor și descriind jocurile.

Descopăr lucruri noi

Scopul activității:

Activitatea oferă copilului posibilitatea să găsească singur acele jucării care prezintă vreun interes pentru el. La vârsta aceasta, copiii sunt deja capabili să meargă de-a bușilea și să se miște independent. Copilul duce deja o muncă de auto-reglare în momentul când se hotărăște să pornească în căutarea unei jucării.

Materiale:

câte două jucării preferate pentru fiecare copil

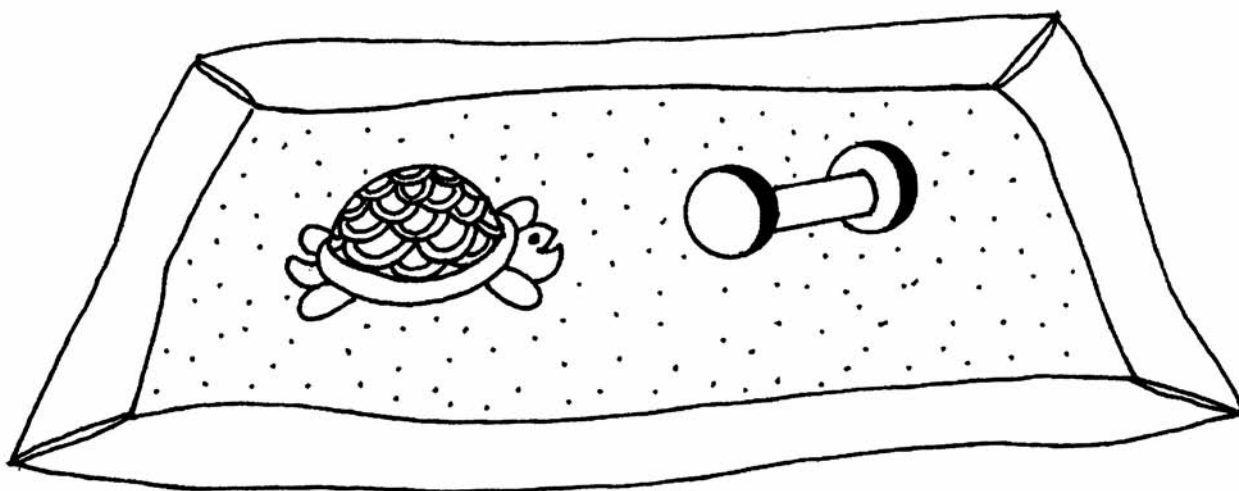
Pregătirea activității:

1. Observați cu atenție copilul pentru a putea decide dacă este dispus să se joace (dacă este vioi, calm, dacă vă privește).
2. Alegeți două jucării pe care copilul le cunoaște și cu care știți că-i place să se joace.
3. Degajați o mică porțiune în zona de joacă, pe podea.
4. Puteți să vă jucați cu doi sugari deodată. Așezați-vă în așa fel încât să puteți supraveghea și joaca celorlalți copii din clasă.

Desfășurarea activității:

Începeți activitatea în momentul când copilul tocmai a sosit la locul de joacă și se arată gata să se joace cu o nouă jucărie. Așezați jucăria preferată a copilului astfel încât acesta să n-o poată ajunge direct. Întrebați-l: „Unde-i mingea? Caută mingea“.

Încurajați încercarea copilului de a porni în căutarea jucăriei. Îi puteți spune: „Bravo, Mihai, ai găsit mingea!“ sau „Uite, mergând de-a bușilea, ai reușit să găsești jucăria“. Stimulați copilul să caute jucării noi spunându-i: „Vrei o jucărie nouă, nu? Dacă vrei o jucărie nouă, trebuie s-o cauți“. Dacă copilul vrea o altă jucărie, repetați activitatea cu noua jucărie.

Extinderi și variante:

- Ca să-i mențineți treaz interesul, adăugați jocului o a treia jucărie care îi place copilului și pe care acesta trebuie s-o găsească. Așezați-o astfel încât copilul să n-o poată ajunge direct din zona în care se joacă.
- Activitatea poate fi desfășurată cu un grup mic de copii. Alegeți câte o jucărie preferată pentru fiecare copil. Este foarte bine să aveți mai multe jucării de același fel, de exemplu două mingi sau două jucării asemănătoare, căci la această vârstă copii sunt prea mici ca să fie de acord să-și împartă jucăriile cu alții.
- În locul jucăriilor din comerț, puteți folosi obiecte ce pot fi găsite în orice casă, ca linguri de lemn, cănițe sau capace de oală, precum și mici recipiente cu capac.
- Folosiți pentru această activitate jucării în culori contrastante, ca de exemplu alb și negru, pentru copiii care au dificultăți în a deosebi culorile.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați-i pe părinți care sunt jucăriile preferate ale copiilor lor și folosiți la clasă jucăriile indicate. Părinții pot repeta această activitate acasă. De asemenea, tot părinții vă pot furniza și obiecte casnice pentru desfășurarea activității.

Sentimentele mele

Scopul activității:

Copilul învață să identifice diferitele emoții în funcție de figura adoptată de adulți când resimt aceste emoții. La vârsta aceasta, un copil poate deosebi 4 tipuri de emoții: fericire, tristețe, surpriză și enervare. Copilul observă cu atenție figurile adulților căutând să le perceapă emoțiile.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

1. Observații copilul pentru a vedea dacă este în dispoziție pentru a învăța.
2. Prezentați activitatea cu cuvintele: „Hai să ne jucăm un joc“.
3. Puteți să vă jucați cu un copil sau un mic grup de 3 copii.

Desfășurarea activității:

Începeți jocul spunând: „Maria, hai să ne jucăm de-a ghicitul. Ghici ce simt eu acum. Uită-te la mine“. Arătați o figură fericită. Încurajați copilul să ghicească ce anume simțiți. Dacă aceasta răspunde: „Fericire“, încurajați-o, spunându-i: „Bravo, Maria, ești foarte bună la jocul acesta. Într-adevăr, voiam să arăt că sunt fericită“. Dacă, dimpotrivă, copilul răspunde cu un alt sentiment, ca de exemplu surpriză, demonstrați-i cum arată o figură surprinsă. Repetați apoi figura fericită și întrebați din nou copilul: „Ghici ce simt eu acum. Uită-te la mine“.

Arătați-i apoi o altă figură și continuați până când ați epuizat toate cele patru emoții de bază (fericire, tristețe, surpriză și enervare) sau până când copilul își pierde interesul pentru joc.

Extinderi și variante:

- Desenați figuri umane pe bucăți de hârtie sau tăiați fotografiile din reviste vechi cu reprezentări ale celor patru emoții. Arătați pe rând bucățile de hârtie și întrebați apoi copilul: „Ghici ce simte persoana acesta. Uită-te la ea“. După ce jucați jocul acesta cu copilul, s-ar putea ca acesta să vrea să inversezi rolurile.
- Mimați emoțiile de mai sus cu figura și cu corpul. Copilul vă poate imita sau poate schimba nuanțele. Copiii peste 18 luni imită mai ușor diferitele emoții.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Împărtășiți-le jocul acesta și părinților copiilor. Urmăriți dacă părinții utilizează sau nu aceleași mimici pentru a exprima aceleași emoții. Aceștia pot continua jocul acasă, folosindu-și propriile mimici.

Dansul cu eșarfe

Scopul activității:

Această activitate permite copilului să-și exprime sentimentele prin dans. În timp ce copilul dansează, adultul poate să numească sentimentele legate de anumite comportamente. Copilul practică în timpul acesta controlul mișcărilor fizice și începe să înțeleagă relația corpului său cu spațiul. Copilul observă cum se mișcă eșarfa și învață despre relația cauză-efect. Această activitate stimulează și limbajul, prin folosirea de cuvinte ca sus, jos, înainte, înapoi, repede și lent.

Materiale:

câte o eșarfă pentru fiecare copil și adult
o cutie sau un coș în care să fie puse eșarfele
un casetofon sau un CD-player
muzică de diverse feluri - și mai lentă și mai ritmată
o casetă pregătită de părinți cu cântecele preferate ale copilului
muzică clasică, marșuri, muzică instrumentală
cântece de leagăn, muzică a diferitelor culturi
propria dumneavoastră voce sau cea a unui părinte căruia îi place să cânte

Pregătirea activității:

Această activitate se poate desfășura și mai bine cu grupuri de 2 - 4 copii. Aceștia vor veni singuri să se alătore în momentul când vor auzi muzica; unii vor rămân în grup mai mult decât alții. Dacă se alătură primilor copii un număr mai mare de colegi de-ai lor, asigurați-vă că aveți suficiente eșarfe.

Desfășurarea activității: Puneți muzică sau începeți să cântați. Ascultați împreună cu copiii, apoi începeți să dansați și să unduiți eșarfa. Folosiți mișcări simple, ca de exemplu înainte și înapoi sau sus și jos. Apoi, pe muzică, dați fiecărui copil câte o eșarfă și arătați-le cum să unduiască eșarfele sus și jos, lent sau rapid, înainte și înapoi.

Puneți un alt fel de muzică. Ascultați împreună. Începeți să vă mișcați corpul în ritmul noii melodii. Cereți copiilor să-și miște eșarfele în ritmul noii muzici. Vorbiți-le apoi despre felul în care vă face să vă simțiți muzica ce se aude. Sunetele ușoare și rapide vă fac să vă simțiți fericit, sunetele grele și lente vă fac trist sau supărat, cântecele de leagăn vă fac să vă simțiți somnoros. Subliniați prin cuvinte acțiunile copiilor, de exemplu: „Paul își mișcă eșarfa încet“. Când copiii încep să se plictisească, cântați sau puneți muzică lentă, care să-i calmeze. După ce s-au liniștit, cereți-le să așeze eșarfele înapoi în cutie sau în coș.

Extinderi și variante:

- Folosiți la dans și alte materiale, ca de exemplu prosopete, clopoței sau panglici.
- Această activitate place și copiilor care au împlinit deja doi ani. Aceștia pot asculta și dansa pe trei tipuri de muzică. Activitatea poate fi desfășurată și cu copii mai mari, cărora le place ca activitate de grup.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Cereți părinților să vină cu idei despre muzica ce se ascultă, poate chiar să vă vorbească despre cântecele preferate ale familiei lor. Încurajați părinții să desfășoare această activitate și acasă. Radioul este o bună sursă de muzică, iar schimbând frecvențele se pot găsi multe ritmuri muzicale diferite.

Așa ne spălăm pe mâini

Scopul activității:

Copiii vor cânta un cântec în timp ce se prefac că se spală pe mâini, că-și spală dinții sau își piaptână părul. Această activitate stimulează deprinderile legate de propria îngrijire și conduce către un comportament independent. De asemenea, dezvoltă deprinderile de limbaj.

Materiale:

poze care arată cum se spală mâinile
poze cu piepteni și cu periute de dinți

Pregătirea activității:

1. Așezați pozele pe un covoraș și chemați copiii din apropiere să le vadă și să cânte.
2. Activitatea se desfășoară cel mai bine cu grupuri de 2 - 4 copii.

Desfășurarea activității:

Prezentați cântecul, spunându-le copiilor: „Astăzi am un cântec nou pentru voi“. În timp ce cântați, ridicați poza care se potrivește cu cuvintele. Puteți să inventați dumneavoastră cântecele pe acest subiect, folosindu-vă de muzica diferitelor cântecele pentru copii.

Ridicați poze care arată cum se spală mâinile și cântați:

*Uite-așa ne spălăm pe mâni, ne spălăm pe mâini, ne spălăm pe mâini,
Uite-așa ne spălăm pe mâni, înainte să mâncăm.*

Încurajați copiii să cânte și ei, spunându-le: „Alexandru, hai și arată-ne cum te speli tu pe mânuțe“. Inventați cuvinte corespunzătoare pentru spălarea dinților și pentru pieptănat.

Extinderi și variante:

- Cântați mai multe versuri, dacă se dovedește că micuții au răbdare. Cu copiii mai mari, puteți cânta și despre cum se îmbracă sau despre cum mănâncă.
- Includeți pe rând și alte activități în cântecul dumneavoastră, ca de exemplu, despre cum se mătură casa, despre cum se aspiră covorul, cum se spală podeaua sau cum se curăță masa.
- Întrebați-i pe copiii mai mari care este primul lucru ce trebuie făcut dimineața. Căutați sau desenați imagini care să ilustreze spălarea mâinilor, spre exemplu. Aranjați apoi desenele în ordinea de desfășurare a activităților și cântați.
- Folosiți același cântec și atunci când copiii se spală, se îmbracă sau mănâncă în cursul zilei.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați-i pe părinți despre programul de dimineață al copilului când este acasă. Încurajați-i să folosească și ei cântecele asemănătoare, eventual incluzând numele copilului, când îl pregătesc dimineața acasă pentru grădiniță.

Cartea cu haine

Scopul activității:

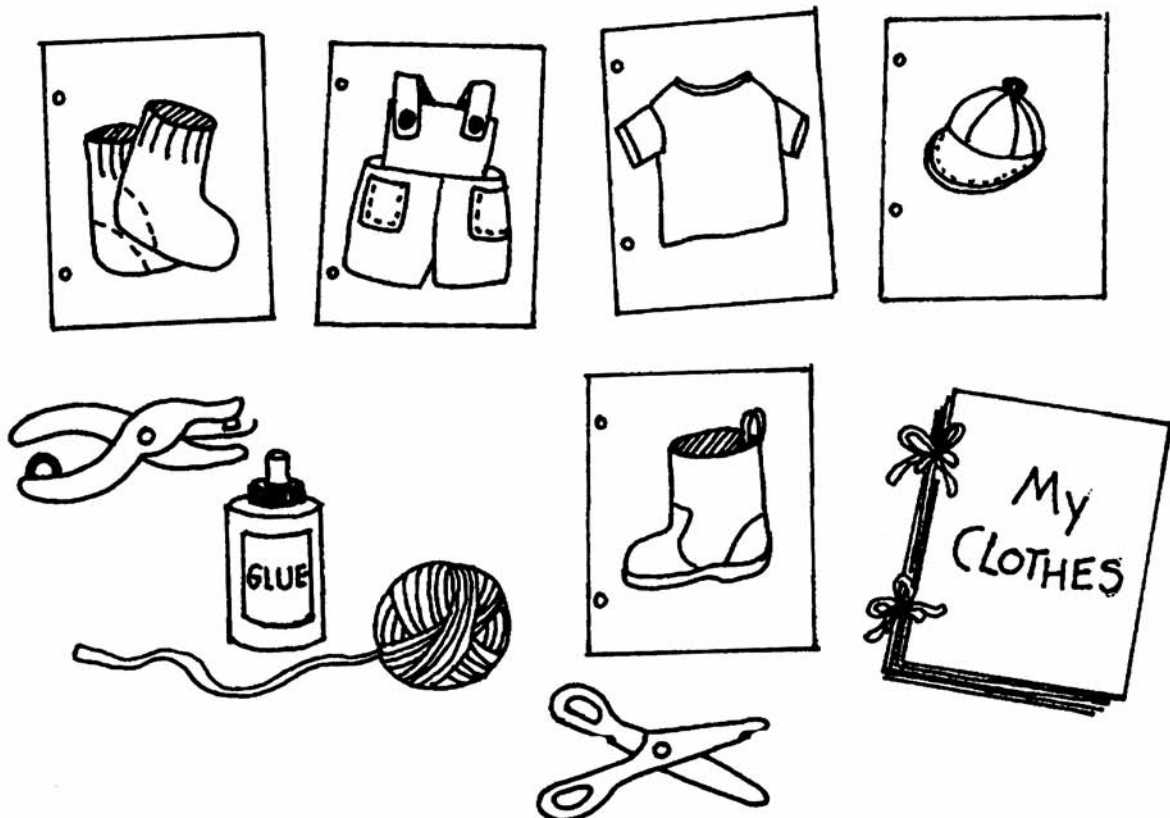
Adultul confecționează o carte despre îmbrăcăminte și i-o citește copilului. Activitatea aceasta este importantă pentru identificarea deprinderilor proprii în ce privește îmbrăcarea și de asemenea pentru încurajarea rostirii primelor cuvinte, pe măsură ce copilul se obișnuiește să lege cuvintele de anumite obiectele pe care le vede.

Materiale:

imagini cu haine: fustă, pantaloni, jachetă, bluză, șosete, pantofi și pălărie
un ghem de ață
hârtie groasă
lipici

Pregătirea activității:

1. Desenați sau tăiați din reviste vechi imagini reprezentând diferite articole de îmbrăcăminte
2. Tăiați hârtie astfel încât să faceți din ea pagini - câte o pagină pentru fiecare tip de haină. Lipiți pe fiecare pagină câte o imagine de îmbrăcăminte. Paginile pot fi apoi acoperite cu o folie de plastic sau cu o filă transparentă, ca să fie mai rezistente.
3. Faceți câte patru găuri pe latura stângă a fiecărei pagini pentru ață. Legați paginile împreună cu ajutorul aței, făcând câte un nod în dreptul fiecărei găuri.
4. Desfășurați activitatea în zona cu cărțile, în grupuri de câte 2 sau 3 copii.

Desfășurarea activității: Citiți din carte ținând copilul în poală sau aproape de dumneavoastră. Indicați diferitele obiecte de îmbrăcăminte. Apoi arătați îmbrăcămintea copilului. Cereți-i acestuia să arate câte un articol de îmbrăcăminte din carte, apoi articolul corespunzător pe care îl poartă el. Discutați despre diferitele culori sau imprimeuri de pe haine. Unii dintre copii voi fi deja capabili să și numească piesa de îmbrăcăminte pe care o arată.

Extinderi și variante:

- Cereți copiilor mai mari să arate sau să spună pe ce parte a corpului se îmbracă o anumită haină, ca de exemplu: „Unde se duc șosetele?”. După ce copilul v-a arătat, spuneți: „Șosetele se duc la picioare“.
- Când lucrați în grup cu 2 sau 3 copii, cereți fiecăruia să arate pe rând articolele de îmbrăcăminte.
- Puteți adăuga: „Julia, tu ai o cămașă, iar Julien are și el o cămașă“. Întrebați apoi copiii: „Unde se duc șosetele Cristinei“?
- Încurajați copiii să încerce să se îmbrace singuri în timpul programului de la creșă și de asemenea să își aducă singuri hainele pentru îmbrăcat și să vă ajute ridicându-și brațele sau dându-și singuri jos pantalonașii.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați părinții să-și ajute copii să devină mai independenți lăsându-i să încerce să se îmbrace și să se dezbrace singuri. Copilul este capabil la această vârstă să-și dea jos șosetele, să-și tragă pantalonașii pe el și să ridice brațele pentru a fi mai ușor îmbrăcat. Participarea copilului face ca îmbrăcarea să fie mai plăcută pentru toți și nu doar o luptă zilnică a părinților.

Turn apă

Scopul activității:

Copilul practică turnarea apei cu ibrice și cănițe. Activitatea dezvoltă deprinderile copilului la masă și îl face să se simtă mândru de realizările sale.

Materiale:

câte un ibric mic pentru fiecare copil
2 cănițe din plastic pentru fiecare copil
o masă senzorială (o masă mică pentru joacă cu apă și nisip) sau o cădiță de plastic
șorț pentru fiecare copil

Pregătirea activității:

1. Umpleți pe jumătate ibricul cu apă.
2. Puneți ibricul cu cele două cănițe alături pe masa senzorială sau în cădița de plastic.
3. Așezați un șorț în câmpul vizual al copilului.
4. Dacă mai mulți copii aleg această activitate, aduceți material suficient pentru toți.
5. Activitatea este concepută pentru 2 sau 3 copii în timpul programului de voie. Adultul va sta în apropiere ca să-i supravegheze. Asigurați-vă că ceilalți copii din încăperea sunt supravegheați de un alt adult.

Desfășurarea activității:

Prezentați activitatea copiilor: „Thomas, hai să turnăm apă. Toarnă, te rog, apă în cănițe“. Copilul își va folosi ambele mâini pentru a putea ține ibricul. Acest lucru îl ajută la formarea controlului gesturilor. Ajutați copilul dacă este nevoie. Puteți, de exemplu, să-l ajutați să mențină echilibrul ibricului în timp ce toarnă apa. Descrieți-i în cuvinte ceea ce face: „Bravo, Thomas, acum știi să torni apă în cană“. Dacă copii vor dori să bea apă, este bine să aveți apă pregătită pentru acest scop în apropiere; indicați-le acea apă pentru băut.

Extindere și variante:

- Atunci când copilul (între un an jumate și doi ani) este pregătit, puneți pe masă ibrice pe mărimea copiilor și încurajați-i să toarne apă sau suc. Fiți pregătit pentru mici accidente și încercați să nu certați copilul când acestea se produc. Dacă vreți să evitați accidentele, folosiți cantități mici de apă.
- Copiii mai mici vor fi dornici să studieze cămile și lingurițele fără apă în ele. Arătați-le cum se folosesc fiecare dintre acestea, apoi dați-le înapoi copiilor.
- Aduceți la masă căni și farfurioare de dimensiuni mai mici. Copii se pot prefăca că toarnă ceai.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții sunt adesea îngrijorați că micuții lor ar putea să verse mâncarea și ezită să-i lase să exerseze cu mâncarea adevărată. Puteți să le sugerați să-i lase să exerseze cu apă, pentru a se obișnui cu gesturile înainte de a-i lăsa să toarne sucul de exemplu. Interesați-vă ce părere au părinții despre joaca cu apă. Dacă acest lucru le displace, puteți înlocui apa cu biluțe din lemn sau alte materiale ce pot fi turnate fără a se murdări.

Cartea „despre mine”

Scopul activității:

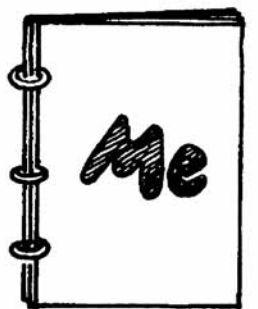
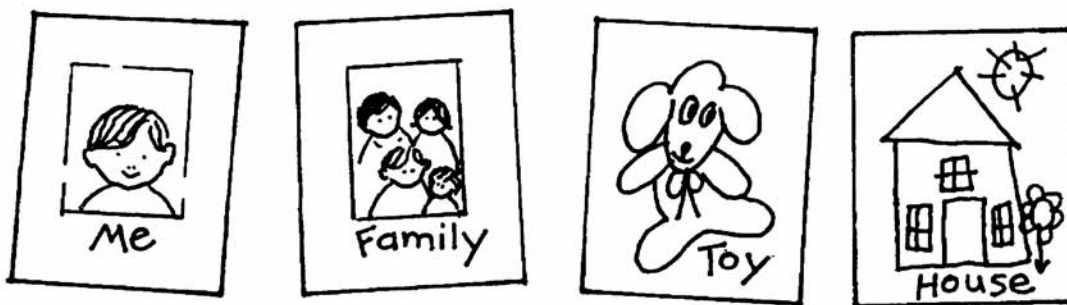
Adultul confecționează o carte anume pentru copil. Aceasta învață să se identifice ca o persoană separată.

Materiale:

fotografii ale copilului și familiei sale
desen sau fotografie a jucăriei preferate
hârtie pentru confecționat cartea
markere
ghem de ață
lipici

Pregătirea activității:

1. Cereți familiilor fotografii ale copilului și ale membrilor familiei.
2. Desenați jucăria preferată a copilului.
3. Tăiați hârtie astfel încât să faceți din ea pagini - câte o pagină pentru fiecare fotografie. Fotografiile sau paginile pot fi acoperite cu o folie din plastic sau hârtie transparentă, ca să fie mai rezistente.
4. Faceți câte patru găuri pe latura stângă a fiecărei pagini pentru ață. Legați paginile împreună cu ajutorul aței, făcând câte un nod în dreptul fiecărei găuri.
5. Scrieți pe prima pagină un titlu, ca de exemplu „Cartea despre Ana”.

METAL RINGS

YARN TIES

STAPLES

Desfășurarea activității: Luați copilul în poală și citiți-i din carte. Discutați despre fiecare fotografie și întrebați copilul „Ce vezi aici“? Descrieți fotografiile, arătând cine sau ce se află pe fiecare pagină. Vorbiți despre ce face copilul. Dacă acesta are răbdare, citiți-i povestea despre el din nou.

Extinderi și variante:

- Adunați fotografiile ale copilului la clasă și confeționați o carte despre o zi din viața copilului la creșă. Aceste poze pot fi cu copilul și jucăria lui preferată, copilul dormind, mâncând, spălându-se sau jucându-se, cu un adult sau cu un alt copil. Cartea aceasta poate fi interesantă și pentru familie, care ar putea dori să o împrumute. Citiți copilului cartea înainte de a-l culca.
- Confeționați o carte despre familia copilului.
- Confeționați o carte despre „Prietenii mei“, făcând sau adunând fotografiile ale tuturor copiilor din grupă. Citiți cartea separat fiecărui copil sau unor grupuri mai mici. Încurajați-i să se identifice, pe ei înșiși sau pe colegii lor. Copiilor mai mari le puteți pune întrebări de genul „Cine este prietenul acesta al tău“?

LEGĂTURA CU FAMILIA

Famiile pot aduce și ele fotografiile pentru albumele acestea. Apoi pot împrumuta cartea confeționată de dumneavoastră pentru a o arăta și citi acasă.

Tabloul prieteniei

Scopul activității:

Această activitate este o bună ocazie pentru a realiza un tablou de grup. Copiii desenează unul lângă celălalt și exersează joaca în paralel. Lucrând împreună, aceștia învață anumite desprinderi sociale; le este de asemenea încurajată coordonarea motorie și dezvoltarea creativității.

Materiale:

o coală mare albă pentru desen
o cutie de creioane colorate de ceară, de dimensiuni potrivite pentru copii mici
scotch transparent care fixează coala de masă

Pregătirea activității:

1. Eliberați suficient spațiu pe masă sau pe podea.
2. Tăiați o coală mare de hârtie și lipiți-o de masă cu două benzi de scotch.
3. Așezați pe masă câteva creioane colorate la îndemâna copiilor.
4. Această activitate poate fi desfășurată cu grupuri mici de 2 - 4 copii.

Desfășurarea activității: Chemați copilul să vină și să deseneze ceva. „Coala acesta și creioanele colorate sunt pentru desenat. Toată lumea o să vină să participe la desenul acesta“. Dacă e nevoie, ajutați copilul să apuce bine în mână creionul. Observați cu atenție cum desenează copilul. Încurajați-l să deseneze orice pe coală, descriindu-i ce face: „Peter, tocmai ai făcut o linie albastră. Iar acum ai desenat o linie scurtă“.

Încercați să îndreptați atenția copilului înspre acțiunea în sine de a desena și nu înspre rezultatul acesteia. Descrieți-i culorile, formele și mărimea desenelor realizate de copil.

Pe măsură ce și ceilalți copii i se alătură, vorbiți-le despre cum lucrează cu toții la același desen. Pe măsură ce copiii își termină partea de desen personală, scrieți numele fiecăruia lângă desen. Dacă vreun copil vrea creionul altuia, amintiți-i că acel creion este în prezent folosit de altcineva și e frumos să-l lase să termine. Oferiți-i un alt creion. La sfârșitul activității, găsiți un loc în sală în care să agățați desenul. Cereți copiilor să vă ajute să puneți desenul pe perete. Spuneți-le: „Cu toții am muncit cu spor. Desenul acesta l-am făcut toți împreună“.

Extindere și variante:

- Pictați un tablou al prieteniei. Folosiți mici borcane care nu se pot vărsa cu 2 - 3 culori. Asigurați-vă că există suficiente șorțulețe pentru toată lumea. Atrageți în această activitate de la 1 până la 3 copii.
- Folosiți imprimeuri pentru a realiza pictura. Tăiați în diferite forme bucăți de burete vechi. Puneți două dintre culori pe tăvițe joase. Nu uitați să le puneți copiilor șorțulețele. Arătați-le apoi cum se înmoaie buretele în culoare și cum se aplică apoi pe coală.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aranjați pictura pe perete într-un loc în care părinții să o poată vedea.

Cutia noastră de colorat

Scopul activității:

Copii colorează în grup o cutie mare. Activitatea încurajează jocul în paralel. Colorând împreună, copiii învață să fie membri ai unui grup. De asemenea, activitatea încurajează creativitatea copiilor, permițându-le să se folosească de markere.

Materiale:

o cutie mare din carton
o cutie cu markere cu vârf de fetru
2 cutii în care să fie puse markerele

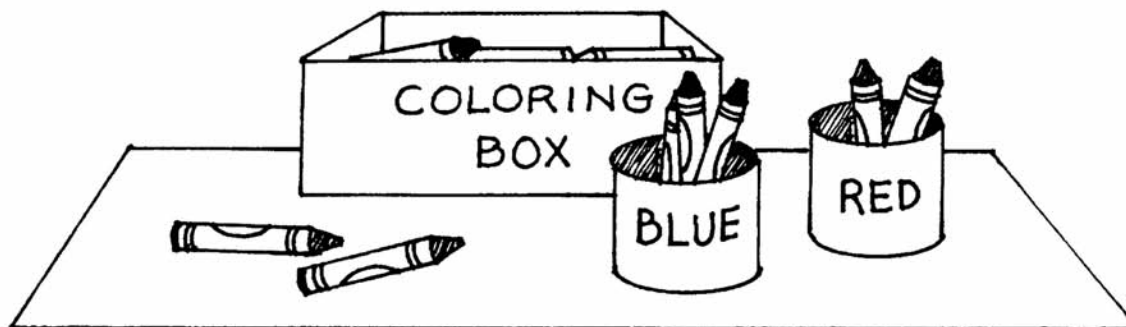
Pregătirea activității:

1. Eliberați o zonă pe care o puteți supraveghea cu ușurință.
2. Așezați cutia în zona pregătită special și puneți cutiile cu markere de o parte sau de cealaltă a cutiei mari. Puneți în fiecare dintre cutiile de culori o singură culoare de marker.
3. Cel mai potrivit este să lucrați cu grupuri de doi sau trei copii la această activitate.

Desfășurarea activității:

Chemați copiii să coloreze cutia mare de carton. Ajutați-i să scoată capacele markerelor. Probabil vor avea nevoie de ajutor și la reșezarea capacelor acestora. Supravegheați-i în timp ce lucrează cu markerele. Amintiți-le că acestea trebuie să stea lângă cutia lor și că nu trebuie să le răspândească pretutindeni prin clasă. Vorbiți-le despre ceea ce fac în timp ce lucrează. Primele desene ale copiilor sunt exemple importante ale creativității și dezvoltării psihice ale acestora. Le puteți vorbi copiilor despre culoarea pe care au ales-o, despre forma și dimensiunile formei desenate, precum și despre amplasarea desenelor pe coală. Povestiți-le despre felul cum lucrează împreună. „Iată, Marina și Julia lucrează deodată“. Pe măsură ce fiecare copil își încheie partea de desen, scrieți-i numele lângă desenul realizat de el pe cutie. La sfârșitul activității, spuneți-le copiilor: „Bravo, ați lucrat foarte bine cu toții la colorarea cutiei“.

Așezați cutia pe un raft în clasă, astfel ca toată lumea să o poată admira.

Extinderi și variante:

- Înveliți cutia în hârtie și lipiți hârtia. Vor avea astfel o suprafață curată de lucru.
- Cereți copiilor să lucreze pe cutii mai mici, învelite în hârtie, iar apoi aranjați cutiile pe rafturi.
- Folosiți acuarele în loc de marckere.
- Copiii pot intra înăuntru pe brânci și pot decora și interiorul cutiei.
- Mutați această activitate în aer liber și prezentați-o în activitate de grup.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții vă pot furniza cutiile. Cu siguranță vor admira și cutiile gata desenate.

Pot să găsesc un lucru

Scopul activității:

Adultul ascunde o jucărie într-o cutie, iar copilul o găsește. Această activitate stimulează ideea de permanență a obiectelor, respectiv copilul învață că obiectul continuă să existe chiar dacă el nu-l vede. Copilul care merge deja practică această idee și observând obiectele.

Materiale:

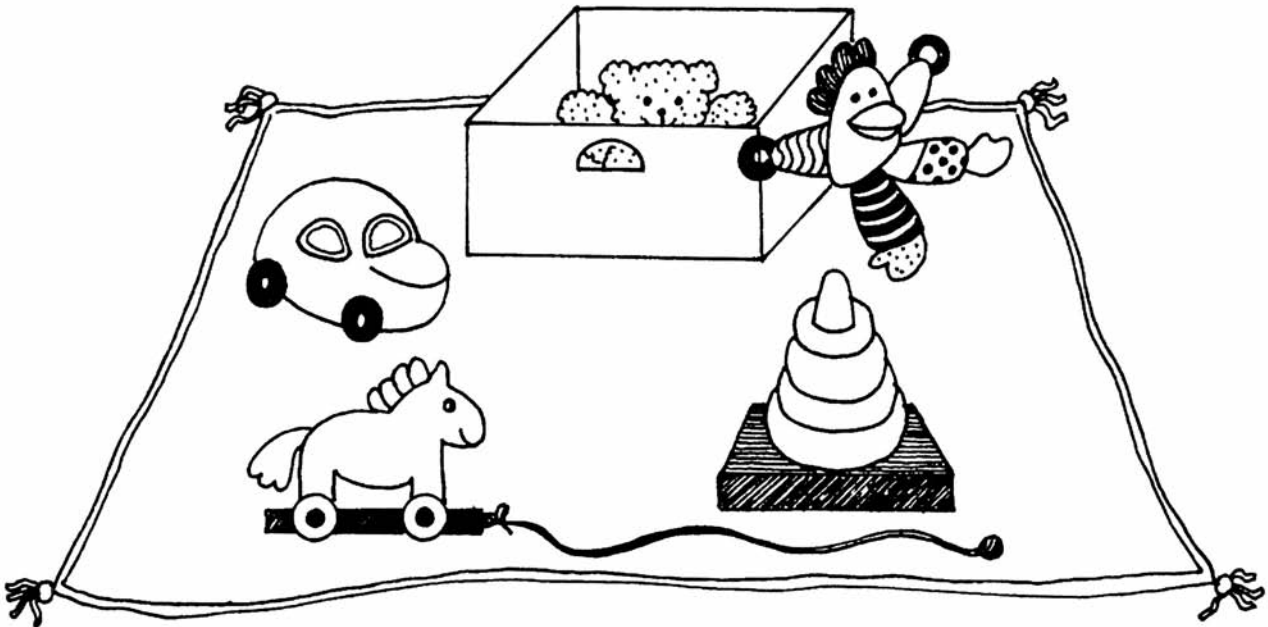
o cutie
materiale pentru împachetat - mici bucăți de stofă sau de hârtie (Folosiți materiale prea mari pentru a putea fi înghițite)
mici jucării sau obiecte de exemplu, mașinuțe, sunători sau mingi

Pregătirea activității:

1. Puneți în cutie materiale de împachetat și apoi ascundeți un obiect în cutie.
2. Așezați-vă undeva pe podea și jucați-vă.
3. Această activitate poate include mici grupuri de la 1 la 3 copii în timpul orei de joacă.

Desfășurarea activității:

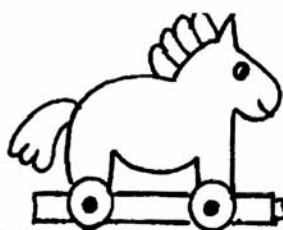
Spuneți copilului că vreți să vă jucați un joc. Arătați-i cum să găsească jucăria. Cereți apoi copilului să găsească el jucăria. Aduceți apoi mai multe obiecte și stimulați copilul să găsească mai mult dintre ele. Dacă vă jucați cu mai mulți copii, puneți mai multe obiecte de mici dimensiuni în cutie și lăsați 2 sau 3 copii să caute deodată. Descrieți-le jocul în timp ce ei caută obiectele.

Extinderi și variante:

- Obiectele de dimensiuni mai mari fac jocul mai ușor pentru copil, mai ales pentru cei care au încă dificultăți la apucarea obiectelor. Atunci când ascundeți obiectul, lăsați copilului posibilitatea să vadă locul aproximativ. Acest lucru ajută copiii care au dificultăți de vedere.
- Folosiți obiecte mai mici pentru a face jocul mai dificil pentru copiii mai mari. Folosiți mai mult material de împachetat, ca obiectele să fie mai greu de descoperit.
- Ascundeți un obiect în palmă, apoi mutați-l dintr-o palmă în alta și cereți copilului să ghicească în care palmă țineți obiectul. Inversați apoi rolurile.
- Ascundeți obiectul într-o cutie de pantofi fără nici un fel de material de împachetat. Așezați apoi capacul cutiei pentru a ascunde obiectul.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții se pot juca jocul acesta cu o cutie de acasă. Dacă nu au acasă cutii, împrumutați-le una de la creșă. Încurajați frații mai mari să joace jocul acesta cu copilul.

Construiesc un turn

Scopul activității:

Adultul confecționează cuburi simple, iar copilul construiește din ele un turn. Jocul cu cuburile este distractiv pentru copii și este important pentru dezvoltarea capacității de a rezolva probleme și pentru alte deprinderi matematice. Copiii mici învață astfel despre echilibru, înălțime, greutate și dimensiuni. La vârsta acesta, copiii construiesc mai bine cu cuburi mai ușoare.

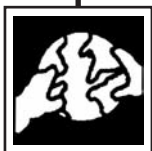
Materiale:

cutii de lapte sau de suc curate - de dimensiuni mici, medii și mari, dar cel puțin câte două din fiecare
foarfeci sau un cuțit bine ascuțit
folie sau hârtie auto-adezivă pentru învelirea cuburilor (opțional)

Pregătirea activității:

1. Tăiați partea superioară a cutiilor.
2. Luați două cutii și introduceți partea deschisă una în cealaltă pentru a obține un cub.
3. Tăiați în jumătate cutiile mai mari pentru a obține cuburi.
4. Cuburile pot fi învelite în folie sau hârtie auto-adezivă sau pot fi lăsate așa cum sunt.
5. Construiți un turn împreună cu unul sau doi copii.

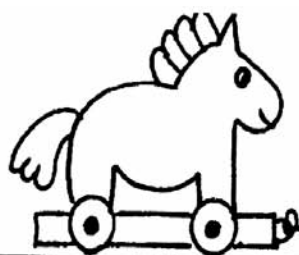

Desfășurarea activității: Jucați-vă cu cuburile în timpul orei de joacă. Așezați-vă pe podea împreună cu copilul și începeți să puneți cuburile unul peste celălalt. La vârsta aceasta, copiii pot așeza bine 3 cuburi unul peste celălalt, deci încercați să limitați turnul la 3 cuburi. Încurajați copilul să construiască împreună cu dumneavoastră. Cu copii mai mici, folosiți cuburi mai mari. La început, copilul va dori probabil numai să răstoarne ce ați construit dumneavoastră. Încurajați-l să așeze singur un cub peste un altul, de exemplu spunând: „Iulian, faci acum o construcție din cuburi. Pui cuburile unul peste celălalt. Ești un foarte bun constructor“.

Extinderi și variante:

- După ce copiii au învățat cum se joacă, adăugați încă două cuburi.
- Este bine să aveți 2 seturi de cuburi, așa încât să se poată juca mai mult de 1 copil deodată.
- Aduceți mașinuțe sau omuleți copilului care se joacă cu cuburile. Construcția poate deveni astfel clădiri pe lângă care trec mașinile, iar omuleții pot locui în aceste clădiri.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Construirea de turnuri din cuburi este o bună activitate pentru întâlnirile cu părinții și copiii. Cereți părinților să aducă cutii și păstrați-le și dumneavoastră pe cele pe care le-ați golit. Sala de la creșă poate fi un bun loc de joacă, în care se vor găsi și foarfeci necesare confecționării cuburilor. Părinții pot construi cuburi și pentru clasă, dar și pentru acasă.

Pun cercuri în pușculiță

Scopul activității:

Copilul pune cercuri printr-o fantă în cutie. Această activitate stimulează ideea de permanență a obiectelor și îl învață pe copil despre forma cercurilor. De asemenea, activitatea dezvoltă controlul motric. Copilul învață și să rezolve probleme.

Materiale:

cutie din carton cu o fantă (de exemplu, o cutie pentru sandviciuri)
2-3 capace de borcan sau hârtie rigidă tăiată în formă de cerc

Pregătirea activității:

1. Tăiați o fantă în partea superioară a cutiei din carton, astfel încât cercurile să poată fi introduse înăuntru cu ușurință.
2. Verificați capacele pentru a vă asigura că nu au margini tăioase.
3. Înveliți cutia în hârtie colorată pentru a o face mai atractivă.
4. Activitatea se poate desfășura în timpul orei de joacă, cu unul sau doi copii.

Desfășurarea activității:

Chemați copilul să se joace jocul cu cercuri. Arătați-i cum să introducă cercurile în cutie. Când încearcă singur, încurajați-l spunându-i: „Acum pui cercul prin gaură cu atenție. Așa, îl pui înăuntru. Bravo“! Pentru a dezvolta înțelegerea ideii de permanență a obiectelor, după ce toate cercurile au fost introduse în cutie, întrebați copilul: „Mark, unde sunt cercurile“?

Extinderi și variante:

- Folosiți obiecte de diferite forme, tăiate din capace de plastic sau folosiți forme pentru prăjituri. Începeți cu trei forme simple: cercul, pătratul și triunghiul. Faceți fante de diferite forme în cutie pentru a putea introduce toate obiectele. Încurajați copilul să folosească forme diferite. „Josef, ai acum în mână un pătrat. Vezi, are patru laturi. Caută gaura pătrată de pe cutie. Pune acum pătratul în cutie prin gaura pătrată“. Atrageți atenția copilului să încerce să caute fanta cu forma potrivită înainte de a introduce forma din mâna sa.
- Copilul ar putea dori să lucreze independent, fără ajutorul dumneavoastră. Activitatea acesta îi permite să lucreze singur. Confectionați două cutii, astfel ca doi copii să poată lucra deodată.
- Când copilul este pregătit, adăugați forme noi.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Faceți o listă cu obiectele circulare ce pot găsite într-o casă. Cereți părinților să arate aceste obiecte copilului acasă (câteva exemple ar putea fi cadranul ceasului sau diversele capace din casă).

Sortez formele

Scopul activității:

Copilul sortează diferitele forme în cutii diferite. Această activitate dezvoltă capacitatea copilului de a recunoaște obiectele diferite și pe cele similare. Copilul învață să pună în aceeași categorie obiectele similare. Sortarea acestora este importantă pentru capacitatea de a învăța de mai târziu și de asemenea pentru învățarea formelor.

Materiale:

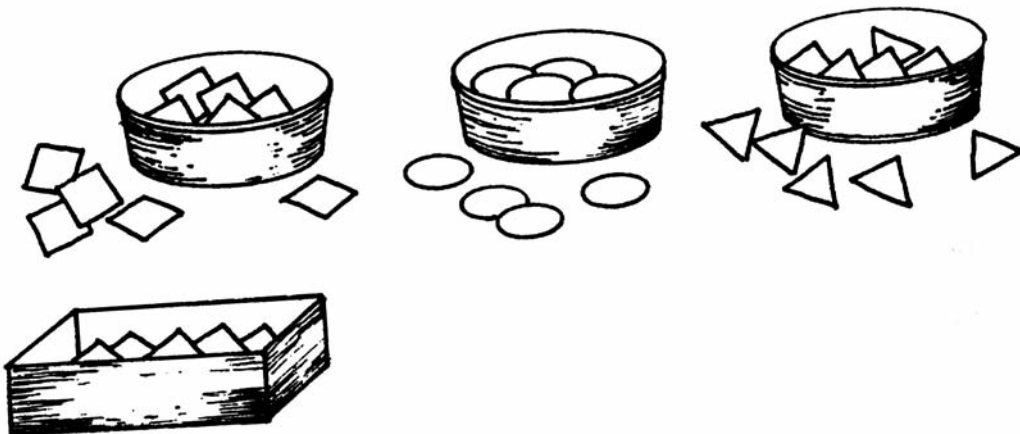
2 sau 3 obiecte de forme simple - cercuri, pătrate sau triunghiuri - ca de exemplu piese de puzzle, mici cuburi din lemn sau forme construite din carton sau din capace de plastic
3 cutii mici pentru sortarea formelor
o cutie mai mare pentru toate formele

Pregătirea activității:

1. Confectionați sau strângeți diferite forme.
2. Așezați cutiile mai mici pentru sortare în jurul cutiei mari cu toate formele.
3. Faceți loc pe masa de lucru. Această activitate este stimulată în preajma altor jucării ce se manipulează. Unul sau doi copii pot fi ocupați cu această activitate, în timp ce alți copii pot să se joace alături cu alte jucării pe care le-ați așezat acolo pentru ei, ca de exemplu jucării de acțiune, cuburi de construit sau puzzle-uri.

Desfășurarea activității:

Chemați la joacă un copil care manifestă interes pentru jocul acesta. „Nina, haide să vezi formele acestea“. Puteți să-i descrieți obiectele și să-i arătați cercurile, pătratele și triunghiurile. Observați cum copilul studiază formele. Îi puteți sugera acum să sorteze formele în cutii. Lăsați copilul să aibă inițiativa de sortare. Dacă acesta ia în mână un cerc, luați și dumneavoastră un cerc și puneți-l într-o cutie. Spuneți-i copilului să pună cercul în aceeași cutie. Îi puteți descrie jocul: Acum punem cercurile în cutie. Urmăriți cum copilul ia altă formă și spuneți-i: „Nina, hai să punem triunghiurile în cutia asta“. Apoi puneți forma cea nouă într-o altă cutie. Încurajați copilul să lucreze cu dumneavoastră. Puteți comenta în timp ce lucrați: „Bravo, Nina, te descurci foarte bine cu sortarea formelor în cutii“.

Încurajați copilul, dar nu-l forțați. Unii copii sunt interesați doar de explorarea formelor, nu și de sortarea lor. Aceștia vor dori să joace jocul acesta doar după ce se vor fi familiarizat cu formele.

Extinderi și variante:

- Folosiți și alte obiecte pentru sortat, de pildă camioanele într-o cutie, iar mașinuțele în alta.
- Pentru sortarea pe culori, trebuie să aveți obiecte de diferite culori, de exemplu 5 mașinuțe albastre și 5 mașinuțe roșii, sau 5 cercuri roșii și 5 cercuri albastre. Pentru a face activitatea mai ușoară, sortați obiectele roșii într-o cutie roșie, iar obiectele albastre într-o cutie albastră.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Vorbiți-le părinților despre importanța învățării sortării obiectelor. Această activitate începe când copilul este încă foarte mic și va continua până la anii de școală.

Pun cutiile una într-alta

Scopul activității:

Copilul pune cutiile mici în interiorul cutiilor mari. Această activitate dezvoltă capacitatea de sesizare a dimensiunilor și practica micilor deprinderi motrice. Se stimulează de asemenea clasificarea în funcție de mărime: mic, mediu și mare.

Materiale:

cutii mici, medii și mari
material rezistent cu care se învelesc marginile cutiilor
patent pentru turtirea marginilor ascuțite ale cutiilor metalice

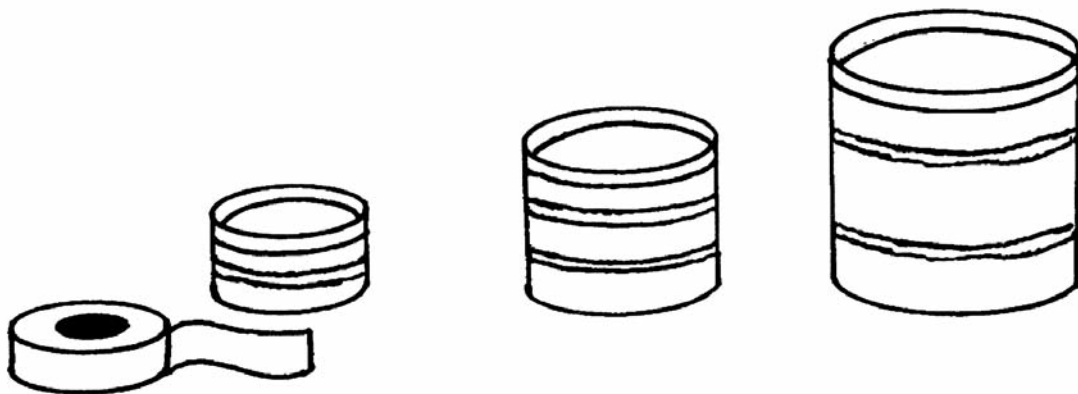
Pregătirea activității:

1. Verificați cutiile. Turtiți cu autorul patentului toate marginile ascuțite.
2. Înveliți marginile cutiilor cu material rezistent.
3. Găsiți un spațiu liber în zona de joacă și așezați-vă.
4. Faceți această activitate cu unul sau doi copii, la ora de joacă.

Desfășurarea activității:

Chemați un copil care arată interes față de cutii, spunându-i „Haide să punem cutia mai mică în cea mai mare“. Adultul va începe activitatea oferindu-i copilului cutia cea mai mică. Adultul pune una într-alta cutiile mai mari, iar copilul va așeza înăuntru cutia cea mai mică. Apoi, cereți-i copilului să pună cutia cea mică în cea mijlocie. Apoi să le așeze pe amândouă în cutia cea mare. Puteți să puneți dumneavoastră prima cutie pentru a-l ajuta pe copil să înceapă. Unii dintre copii vor reuși să pună la început una într-alta doar două cutii.

Doi copii pot așeza cutii una într-alta împreună, cu ajutorul dumneavoastră. Fiecare dintre ei va pune o cutie în alta. Dumneavoastră veți avea rolul de a decide cine pune prima cutie.

Extinderi și variante:

- Construiți un turn din cutii. La început, copilul va reuși să pună numai cutie cea mică peste una din celelalte. Cu ajutorul dumneavoastră și cu puțină practică, copilul va învăța să se folosească de toate cele trei cutii.
- Faceți jocul mai greu adăugând încă două cutii, cu mărimi între cea mai mică și cea mai mare.
- Găsiți un obiect care intră perfect în cutia mijlocie. Cereți copilului să așeze obiectul în cutie, apoi să-l scoată afară. Cereți apoi copilului să pună obiectul în cutia cea mică. Cum nu va încăpea, spuneți: „E prea mare“. Repetați jocul cu cutia cea mai mare și spuneți: „E prea mic“. Apoi încercați din nou cutia mijlocie și explicați: „Se potrivește exact“. Acest joc permite copilului să vadă relațiile dintre dimensiuni și îi oferă vocabularul necesar pentru descrierea diferitelor mărimi.
- Folosiți câni sau linguri gradate pentru măsurare.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Famiile vă pot ajuta aducând la creșă seturi de câni sau de cutii de diferite mărimi. După ce vă jucați cu copilul la creșă de-a cutiile ce se potrivesc una într-alta, sugerați-le părinților să repete activitatea cu copilul acasă. Puteți chiar să le împrumutați părinților un set de cutii, păstrând două la clasă. Copiii pot să exerseze în repetate rânduri această activitate.

Vizita ursului

Scopul activității:

Copilul învață cuvinte jucându-se cu un animal sau o păpușă de pluș. Această activitate dezvoltă deprinderile de limbaj și vocabularul. Copilul va învăța părțile corpului, precum și cuvinte ca blană, urs, coadă, a gădila, a mângâia sau a îmbrățișa.

Materiale:

un ursuleț sau o păpușă de pluș

Pregătirea activității:

1. Găsiți un loc unde vă puteți așeza și juca cu ursulețul și unul sau doi copii. Ceilalți vor dori probabil să se alăture jocului auzindu-vă.
2. Urmăriți-i pentru a vedea cine manifestă interes, apoi chemați un copil să se joace cu dumneavoastră.

Desfășurarea activității:

Arătați-i copilului ursulețul sau păpușa de pluș. Vorbiți-i despre coada sau blana animalului. Spuneți-i următoarea poezioară:

A venit un urs la mine

A crezut că-s un copac.

Mi s-a pus pe genunchi. (Arătați înspre genunchiul dumneavoastră)

Apoi a coborât pe picior. (Coborâți ursulețul pe picior în jos)

Vai, acum se uită la nasul meu! (Arătați înspre nasul dumneavoastră)

Spuneți apoi aceeași poezie despre corpul copilului. Gâdilați sau îmbrățișați cu ursulețul diferite părți ale corpului copilului. Spuneți: „Și acum ursul îți gădilă piciorușul“! și atingeți cu ursulețul piciorul copilului. Treceți apoi la alte părți ale corpului, ca de exemplu la degetele sau la mânuțe.

Extinderi și variante:

- Folosiți și alte animale de pluș.
- Copiii mai mari vor dori să stea în grup și să recite cu dumneavoastră. Folosiți numele copiilor: „A venit un urs la Ana“. Puteți recita pentru fiecare copil care dorește acest lucru. Le puteți arăta copiilor poze cu animalul cu care vă jucați, arătându-le diferitele părți ale acestuia, ca blana, coada, penele sau ciocul.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Învățați-i și pe părinți jocul acesta, la întâlnirile cu părinții sau atunci când vin să ia copilul acasă. Încurajați-i să se joace și acasă jocul acesta cu copilul, folosind animalele de pluș de acasă.

Scopul activității:

Adultul confecționează sau citește copiilor o carte despre animale și-i încurajează pe aceștia să reproducă sunetele diferitelor animale. Activitatea îl învață pe copil cuvinte și sunete noi. Copilul învață de asemenea să răspundă la întrebări, interacționând cu educatorul.

Materiale:

o carte cu animale familiare copiilor, ca de exemplu animale domestice sau animale de casă
poze cu animale - tăieturi din reviste sau desene
hârtie mai groasă pentru pagini
lipici
folie sau hârtie auto-adezivă
ghem de ață sau sfoară

Pregătirea activității:

1. Tăiați sau desenați animale.
2. Pregătiți pagini din hârtie groasă, pentru un animal pe pagină.
3. Lipiți câte un desen pe fiecare pagină.
4. Acoperiți paginile cu folie sau hârtie auto-adezivă pentru a le face mai rezistente.
5. Prindeți paginile împreună, tăind 4 sau 5 găuri pe latura stângă și legându-le cu sfoară.

Această activitate este potrivită pentru un copil sau un grup de până la patru copii.

Desfășurarea activității: Când cartea e gata, alegeți un loc aproape de celelalte cărți. Așteptați până când un copil alege cartea. Oferiți-vă atunci să-i citiți din ea. Dacă micuțul își manifestă interesul dând din cap sau întinzându-vă cartea, așezați-vă împreună și începeți să-i citiți. Din vreme în vreme, puneți-i întrebări legate de imaginile pe care le vede. Peter, ce animal e acesta? Dacă micuțul nu-i știe numele, roștiți-l dumneavoastră. Întrebați apoi „Cum face rățușca“? Încurajați copilul, spunându-i „Da, rața face mac-mac“. Citiți-i cartea din nou dacă dorește acest lucru. Citiți-o și celorlalți care vi s-au alăturat între timp. Lăsați cartea pe jos în zona de joacă, astfel încât să o poată vedea și ceilalți copii.

Extinderi și variante:

- Cântați un cântec cu sunetele făcute de animale (De exemplu „În căsuța din pădure“, sau cântecul american foarte cunoscut „Moș MacDonald avea o fermă“ - vezi activitatea „Teatrul de păpuși cu animale“, la Cap. 6).
- Aduceți apoi o altă carte cu animale și cereți copiilor să identifice animalele și să spună ce sunete produce fiecare.
- Confectionați animale simple din fetru. Expuneți-le pe masa de fetru, apoi cereți copiilor să spună ce animal este fiecare și ce sunete scoate. (Vezi activitatea următoare pentru instrucțiuni privind confectionarea mesei de fetru).

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați familia ce fel de animale a văzut vreodată copilul. Încercați să includeți aceste animale în cartea de la clasă. Spuneți-le părinților despre ce animale au învățat copiii la creșă.

Extinderi și variante:

- Folosiți și alte insecte zburătoare, ca de exemplu fluturi cu flori sau păsărele.
- Schimbați cuvintele cântecului pentru a învăța și alte părți ale corpului.
- Cu copiii mai mari, cântați despre diferite păsărele pentru a le dezvolta vocabularul.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Învățați-i și pe părinți cântecul. Li-l puteți scrie și pune la afișier sau îl puteți cânta când vin ei. Întrebați ce fel de insecte zburătoare a văzut vreodată copilul și includeți-le în cântec.

Caiet cu materiale de pipăit

Scopul activității:

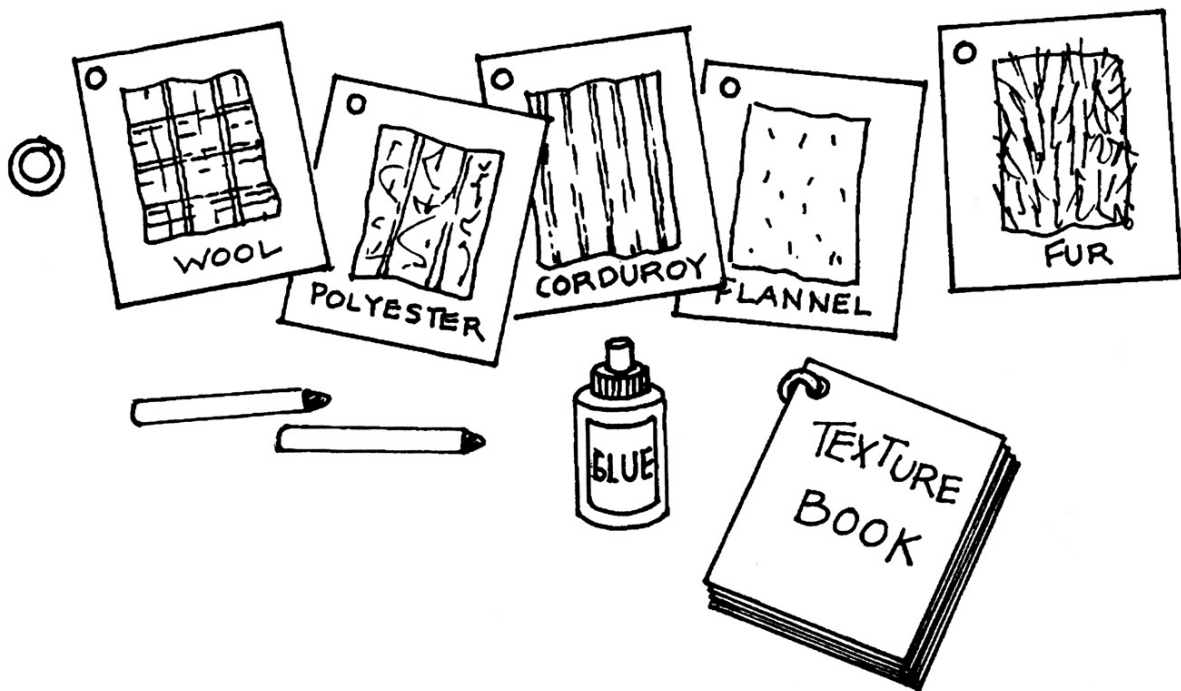
Adultul aduce un caiet cu diferite texturi. Activitatea stimulează vorbire și ajută copilul să facă legătura între cuvinte și senzații.

Materiale:

pătrate din diferite materiale, ca flanelă, pânză de sac, blană artificială sau poliester
carton sau coli pentru fiecare tip de textură plus 2 coli în plus
lipici
perforator
marker
un inel de prins

Pregătirea activității:

1. Lipiți fiecare pătrat de material de câte o coală.
2. Perforați colțul din stânga sus al fiecărei coli.
3. Scrieți pe coală un titlu pentru cartea cu materiale de pipăit. Ultima coală poate fi ilustrată sau lăsată albă.
4. Puneți colile în ordine, începând cu coala de titlu și încheind cu cea albă. Prindeți-le împreună cu ajutorul inelului petrecut prin gaura perforată.
5. Cartea poate fi citită câte unui copil în timpul programului de voce.

Desfășurarea activității: Așezați cartea pe raft cu celelalte cărți sau pe podea, într-un spațiu liber. Când un copil alege cartea aceasta, urmăriți ce anume pipăie. Descrieți experiența senzorială a defășurării texturii. „Alexandru, uite ce moale e!” sau „Asta e foarte aspră, vezi?”

Întrebați copilul „Cum li se pare degetușelor tale”? Puteți întreba de asemenea „Cu ce mai seamănă la pipăit”? Răspundeți cu limbajul copilului, de exemplu „Da, e foarte moale”.

Extinderi și variante:

- Folosiți obiecte ca șmirghel sau nisip pentru senzația de aspru și lipici sau hârtie fină pentru senzația de neted. Ca să evitați accidentele, acoperiți cu hârtie auto-adezivă.
- Adulții pot pregăti un covoraș cu texturi diferite, folosind bucăți de covor moale sau aspru, linoleum neted sau carton cu nisip lipit deasupra.
- Așezați covorașul pe jos și duceți doi copii să meargă pe el. Întrebați-i cum se simte covorul în șosete și cum se simte în picioarele goale.
- Copiii mai mici (de la 8 la 12 luni) le va plăcea să se uite în carte. Descrieți textura materialului de pe fiecare pagină și copiii vor învăța cuvinte care descriu senzații.
- Puteți experimenta senzații de materiale diferite și cu copii care nu merg încă. Îi puteți duce în brațe în jurul sălii și ajuta să atingă diferite suprafețe.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții vă pot ajuta aducând pătrate din diferite tipuri de materiale sau covoare care le-au rămas. Pot de asemenea să-i ducă pe copii la o plimbare având ca scop atingerea diferitelor texturi, de exemplu în parcul din apropierea casei. Activitatea poate avea loc chiar și acasă.

Găsesc obiectele

Scopul activității:

Adultul arată diferite obiecte din cameră și copilul spune cum se numesc. Această activitate dezvoltă limbajul. Copilul învață să facă legătura dintre cuvinte și obiectele desemnate.

Materiale:

nici unul

Pregătirea activității:

1. Puteți practica această activitate în orice parte a sălii. Vă puteți juca stând pe podea cu 1 până la 4 copii.
2. Jocul se poate desfășura de asemenea trecând dintr-o încăpere în alta sau afară.

Desfășurarea activității:

Începeți prin a spune „În jurul nostru sunt o mulțime de obiecte, iar noi o să le arătăm și o să vedem cum le spune“. Arătați un obiect vizibil pentru toți, ca de exemplu covorul sau lampa și rostiți-i numele. Apoi arătați altceva și întrebați „Julia, ce este acesta?“ Când copilul răspunde „Covor“, confirmați „Acesta este un covor“. Dacă micuțul arată cu degetul fără a spune ce este, spuneți dumneavoastră numele obiectului și adăugați „Acum ne-ai arătat un covor“.

Arătați diferitele obiecte pe rând, întâi dumneavoastră, apoi copilul. Schimbați jocul pentru fiecare copil. În cazul copiilor care cunosc multe cuvinte, cereți-le să numească obiectele familiare, apoi stimulați învățarea de cuvinte noi indicând obiecte nefamiliare. În cazul copiilor cu un vocabular mai restrâns, arătați obiectul, spuneți-i numele, iar apoi cereți copilului să repete. Continuați până când copilul se plictisește.

Extindere și variante:

- Activitatea poate avea loc în timpul oricărei activități de rutină, ca îmbrăcarea sau servirea mesei. Este un mod bun de a menține atenția copiilor în timp ce trebuie să aștepte ceva.
- Cu copiii mai mari, încercați această activitate cu lanterne, în timpul orei de joc liber. Aduceți două lanterne cu bateriile bine închise înăuntru. Explicați copiilor că lanterna poate găsi diferite obiecte. Aprindeți lanterna, indicând un obiect familiar și spuneți „Iată un scaun în lumina lanternei. Acum e rândul vostru. Ce găsiți voi cu lanterna?” Urmăriți copiii și discutați despre obiectele pe care le luminează. Încurajați verbalizarea numelor obiectelor. În cazul copiilor cu un vocabular limitat, fiți atenți să numiți obiectele pe care le luminează cu lanterna.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Sugerați această activitate și părinților. Se pot juca astfel acasă sau în drum spre creșă.

Teatrul de păpuși

Scopul activității:

Adultul confecționează o păpușă și se joacă cu copilul. Teatrul de păpuși este foarte potrivit pentru înțelegerea limbajului și pentru dezvoltarea vorbirii. Păpușile stimulează de asemenea deprinderile actricești. Pentru vârsta aceasta, păpușile trebuie să fie simple și să reprezinte figuri familiare, ca animale sau oameni. Nu uitați că la vârsta acesta, copilul crede că păpușile sunt reale.

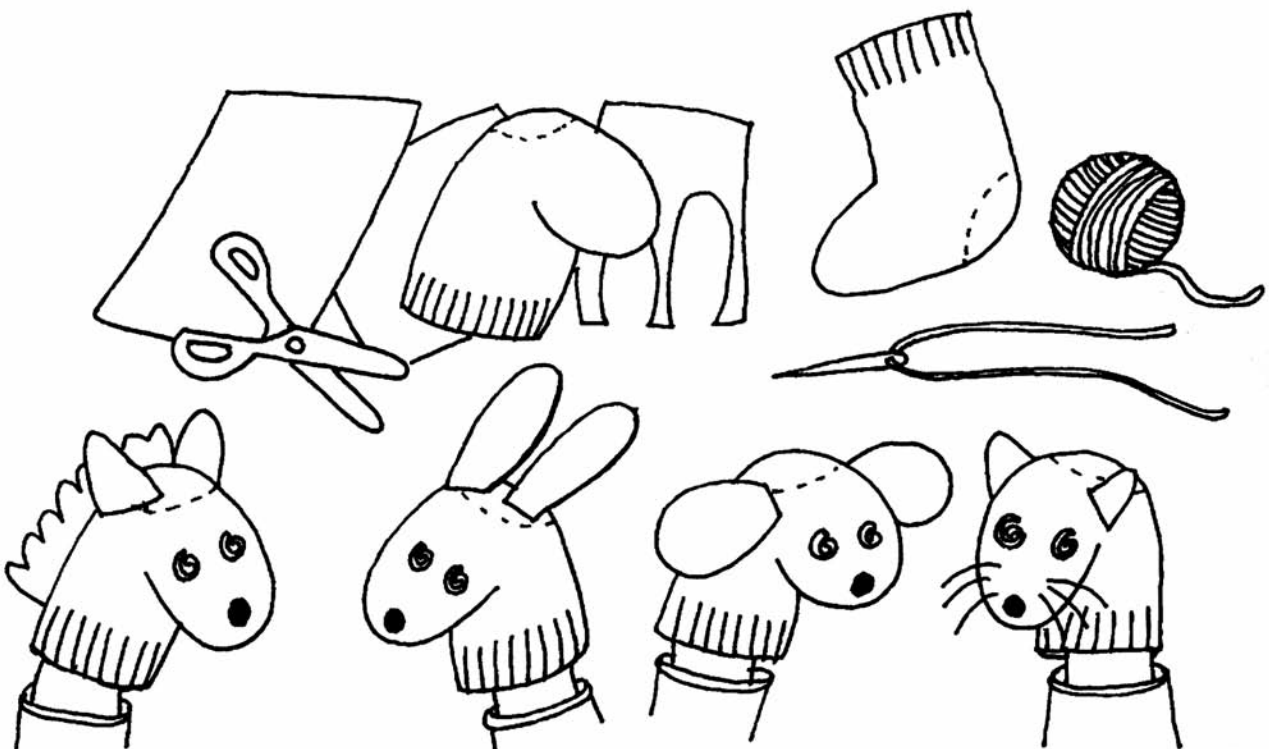
Materiale:

păpuși reprezentând animale sau figuri umane
2 - 3 păpuși confecționate cu ușurință din șosete, markere, ață și ac

Pregătirea activității:

Pentru confecționarea unei păpuși:

1. Luați o șosetă și desenați ochi cu markerul.
2. Pentru păr, legați împreună mai multe fire și coaseți-le la degetele șosetei sau pe latură.
3. Desenați o gură sau coaseți material pe post de gură.
4. Antrenați în activitate până la trei copii.

Desfășurarea activității: Confeționați cel puțin trei păpuși și găsiți apoi un loc unde să vă puteți așeza. Introduceți-vă mâna într-una dintre șosete și transformați-o deodată într-o creatură vrăjită care vorbește. Cu șoseta pe mână, vorbiți-i unui copil care pare mai interesat de joc. Conduceți jocul la început și cereți copilului să răspundă păpușii.

Încurajați apoi copilul să-și pună și el o păpușă pe mână și să-i vorbească altui copil. Va trebui să participați în permanență la joc, pentru că cei mici încă nu au suficient vocabular și nici suficiente deprinderi actricești pentru a se putea juca singuri. Conduceți jocul, sugerând teme și cuvinte, iar dacă micuții arată interes pentru el, continuați.

Cu un grup mic de copii, sugerați-le să se joace împreună cu păpuși asemănătoare, de exemplu cu 2 sau 3 animale păpuși.

Extinderi și variante:

- Aranjați păpușile pe tuburi goale de săpun lichid. Pentru copil e mai ușor să manipuleze tubul decât să-și introducă mâna în șosetuță.
- Confeționați păpuși reprezentând animale cunoscute; copiilor li se vor părea mai familiare.
- În loc de păpuși, se pot folosi animale din pluș.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții pot aduce șosete vechi sau desperecheate pentru a face păpuși. V-ar putea aduce și tuburi goale. Copiii mai mari ai familiilor ar putea confeționa ei înșiși păpuși, iar apoi s-ar putea juca cu copiii mai mici.

Împing jucăriile

Scopul activității:

Adultul îi arată copilului cum să împingă jucăriile. Activitatea îi dă copilului experiența folosirii deodată a diferitelor simțuri, de exemplu vederea și pipăitul. Copilul folosește deprinderile motorii mari pentru a merge după obiectul care se rostogolește. Deprinderile motorii mici se folosesc la apucarea obiectelor.

Materiale:

o minge mică sau medie pentru fiecare copil (mingi din material textil, care se rostogolesc încet)
o mașinuță sau un camion mic
o cutie pentru jucării

Pregătirea activității:

1. Găsiți un spațiu separat de cel pentru joc activ și așezați-vă acolo.
2. Aduceți cutia cu jucării în acest spațiu.
3. Jucați-vă cu unul până la trei copii.

Desfășurarea activității:

Chemați copiii să se joace cu jucării. Copilul va dori probabil să exploreze întâi jucăria, atingând-o și introducând-o în gură. Rostogoliți apoi jucăria astfel încât copilul să n-o poată ajunge. Încurajați copilul să meargă după jucărie. Când o ajunge, împingeți-o din nou puțin mai departe. Apoi învățați-l pe copil să împingă jucăria singur. Spuneți-i: „Iulia, acum tu împingi mingea“.

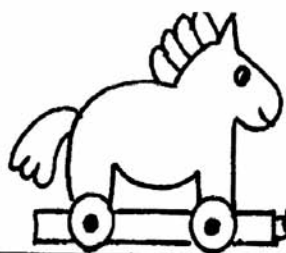
Unii copii se pot simți frustrați și nu vor vrea să împingă mingea. În cazul acesta, lăsați-i să prindă jucăria și s-o studieze. Alții vor zâmbi și vă vor privi direct în ochi când îi invitați să împingă mingea. Ajutați-i la început să împingă jucăria. Mișcați-o încet, astfel ca micuțul s-o poată ajunge cu ușurință. Alegeți jucării care se rostogolesc lent, de exemplu mingi din material textil sau mașinuțe cu roți mici.

Extinderi și variante:

- Alegeți jucării care se rostogolesc mai repede (mingi de plastic) pentru copiii care merg deja sau care au învățat să meargă de-a bușilea cu rezeziune. O atingere normală va face mingea să se rostogolească repede și mai departe. Încurajați copilul să meargă după ea cât de repede poate.
- În cazul copiilor care au dificultăți de mers sau de vedere, nu îndepărtați prea mult jucăria. Ajutați copilul să găsească sau să ajungă la jucărie și felicitați-l când reușește s-o apuce. Pentru încurajare, folosiți jucăria preferată a copilului.
- Folosiți o rampă gonflabilă. Copilul se va târî în sus pe rampă pentru a ajunge la jucărie, apoi va rostogoli jucăria pe rampă în jos. Încurajați apoi copilul să coboare după jucăria care a alunecat. Se pot juca doi copii deodată: unul rostogolește jucăria în jos, iar celălalt urcă de-a bușilea după ea.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați părinții care sunt jucăriile preferate ale copilului. Folosiți jucăriile preferate pentru a atrage copilul înspre acest joc. Interesați-vă dacă și membrii familiei se joacă astfel cu copilul, iar dacă da, cum procedează. Întrebați părinții dacă observă vreun progres, de exemplu dacă micuțul merge mai departe după jucărie sau dacă reușește să o împingă mai departe.

Trag jucăriile

Scopul activității:

Copilul învață să tragă după el jucăriile. Activitatea dezvoltă coordonarea dintre mână și ochi în timpul mersului. Pentru un copil care abia începe să meargă, a trage jucăriile după el este o chestiune dificilă, pentru că trebuie să meargă și în același timp să țină jucăria. Copilul învață despre poziția jucăriei și despre coordonarea corpului propriu.

Materiale:

jucării ce pot fi trase - din comerț sau făcute de dumneavoastră
trenuleț sau camion mic de care s-a atașat o sfoară
cutii de pantofi sau alte cutii de dimensiuni asemănătoare
sfoară rezistentă

Pregătirea activității:

1. Introduceți sfoara (mai scurtă de 33 cm) printr-o gaură făcută la capătul cutiei.
2. Pentru copiii mai mici, lăsați cutiile goale. Pentru copiii mai mari (18 luni sau mai mult), puteți pune cuburi, animale de pluș sau alte jucării în cutii.
3. Găsiți un loc liber și aduceți 3 sau 4 jucării ce pot fi trase. Locul poate fi și într-o zonă în care se desfășoară alte jocuri active. Copiii vor parcurge întregul spațiu de joacă trăgând jucăriile după ei.

Desfășurarea activității:

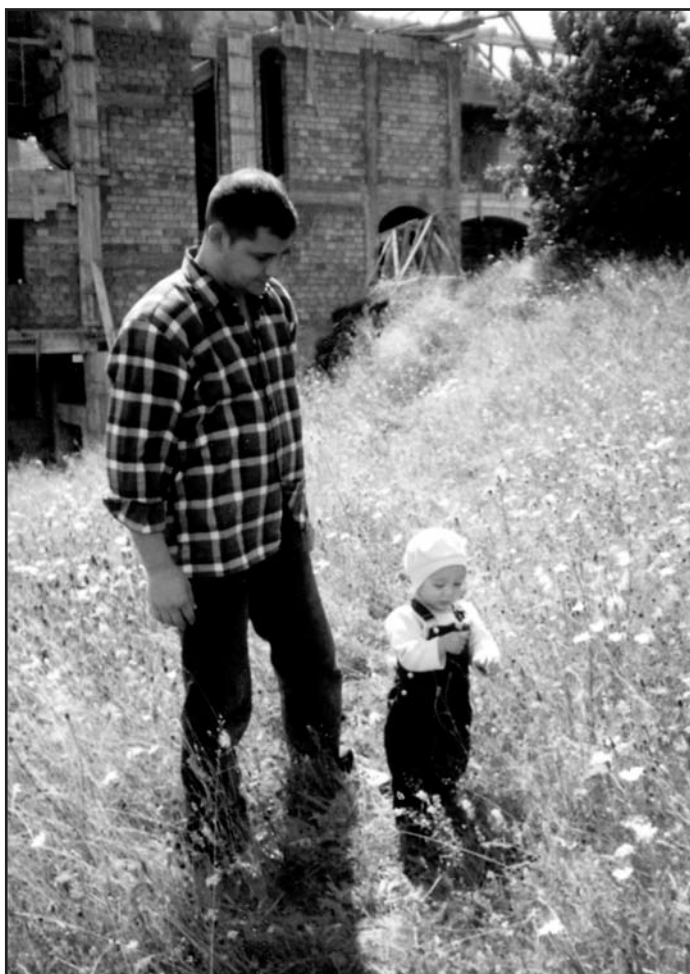
Prezentați jucăria ce poate fi trasă unui copil care o privește. Arătați-i cum poate trage jucăria așezat fiind sau stând în picioare. Pentru început, trageți jucăria împreună cu copilul. După ce v-ați convins că se descurcă singur, cereți-i copilului să ducă jucăria într-un loc anume. Indicați la început un loc apropiat. După ce a ajuns acolo, arătați-i alt loc, ceva mai departe. Lăsați copilul să vă arate și el un loc în care să fie dusă jucăria.

Extinderi și variante:

- Faceți un trenuleț din două cutii legate una de cealaltă. Copilul poate imita sunetul trenului în timp ce trage jucăria.
- Permiteți copilului să pună singur jucării în cutii. Aduceți-i obiecte ușoare, ca bucăți de burete, sau mai grele, ca de exemplu cuburi. Discutați despre cât e de diferit să tragă după el obiecte de diferite greutateți.
- Jucați acest joc și afară. Copiii vor descoperi diferența dintre diferitele suprafețe pe care au tras jucăriile (nisip, pământ, ciment). Pot aduna frunze sau pietricele de pus în cutii. Cum suprafețele de afară sunt mai aspre, duceți cutiile afară numai când sunt deja destul de uzate și știți că nu le veți mai folosi multă vreme.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții vă pot aduce cutii de carton goale. Dacă sunt părinți care lucrează la vreun magazin de încălțăminte, aceștia vă vor putea aduce multe cutii goale.

Mă târăsc pe coate și genunchi

Scopul activității:

Copilul se târăște pe coate și genunchi într-o cursă cu obstacole sau pe un traseu determinat. Activitatea încurajează coordonarea motorie și dezvoltă simțul văzului și al pipăitului. Copilul învață să rezolve diferite probleme, mișcându-se și întâlnind obstacole.

Materiale:

obstacole - cutii, scaune, cercuri
bandă colorată pentru definirea traseului

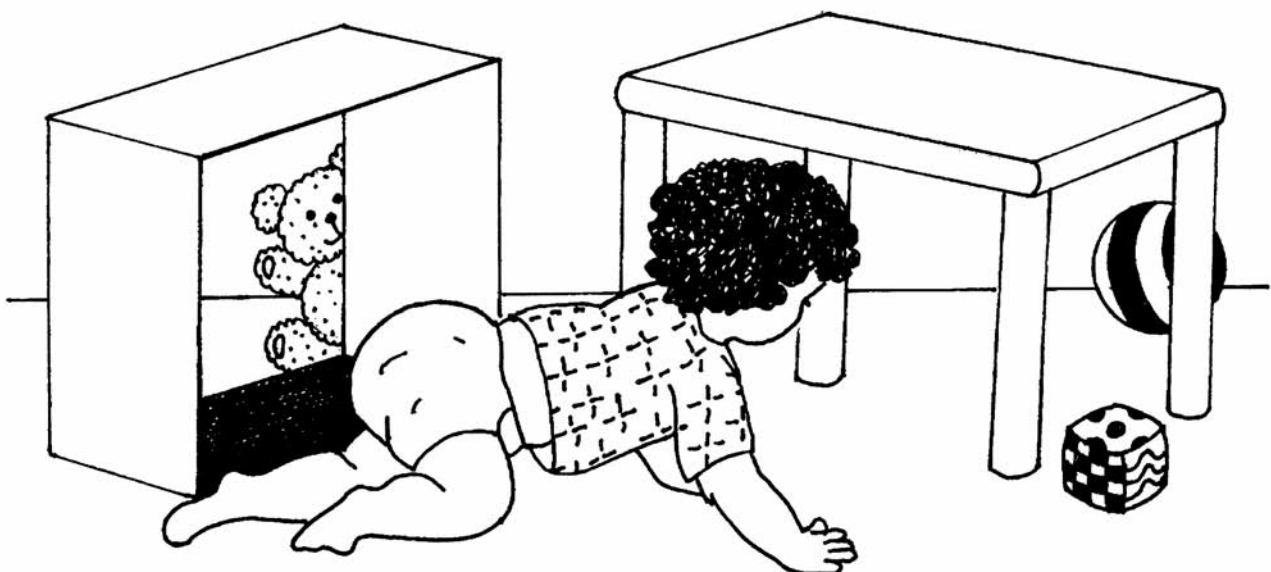
Pregătirea activității:

1. Pregătiți experiențele pe rând. Puteți începe cu cursa cu obstacole și continua cu această activitate de două sau trei ori, până când copilul dorește altceva.
2. Alegeți un spațiu unde se desfășoară jocuri active. Puteți desfășura activitatea cu un grup de până la patru copii. Copiii care se târăsc mai repede trebuie lăsați primii.
3. Pregătiți cursa cu obstacole plasând 3 obstacole diferite în șir, astfel încât copilul să trebuiască să se târască prin, peste sau pe sub ele (de exemplu, pe după scaun, prin cutie și peste cerc).
4. Definiți un traseu cu ajutorul benzii colorate. Traseul poate fi un cerc sau o cărare dreaptă. Începeți cu linia dreaptă, iar traseul în cerc exersați-l mai târziu.

Desfășurarea activității:

Chemați copilul să meargă de-a bușilea, după ce i-ați arătat cum să facă și l-ați încurajat să vă imite. Descrieți-i activitatea în timp ce el o execută: „Josef, ocolește acum scaunul. Acum te târăști către cutie. Acum treci prin cutie“.

Unii copii vor încerca doar o dată, în timp ce alții vor dori să repete activitatea de multe ori. Dacă participă mai mulți copii, îndemnați-i să se târască în aceeași direcție.

Extinderi și variante:

- Puneți muzică sau cântați copiilor.
- Copiii mai mari (peste 15 luni) pot să pretindă că sunt broscuțe țestoase și să se târască pe mâini și genunchi, cu o păturică pe spate pe post de carapace.
- Cereți-le să imite alte animale - elefanți, șerpi etc.
- Pregătiți o cursă cu obstacole afară. Texturile și obstacolele pot fi elemente naturale.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Unele familii au observat poate că micuțul lor se târăște în jurul mobilelor. Sugerăți-le să pregătească o cursă cu mici obstacole de genul perne sau scăunele, mai ales în lunile de iarnă.

Golesc și umplu

Scopul activității:

Copilul umple și golește cutiile cu cuburi. Jocul de-a „golesc și umplu“ îmbunătățește coordonarea ochi - mână. Copilul începe să învețe despre măsuri și mărimi. Mișcând obiectele, învață noțiunile de „gol“ și „plin“. Activitatea dezvoltă de asemenea sentimentul de sine al copilului.

Materiale:

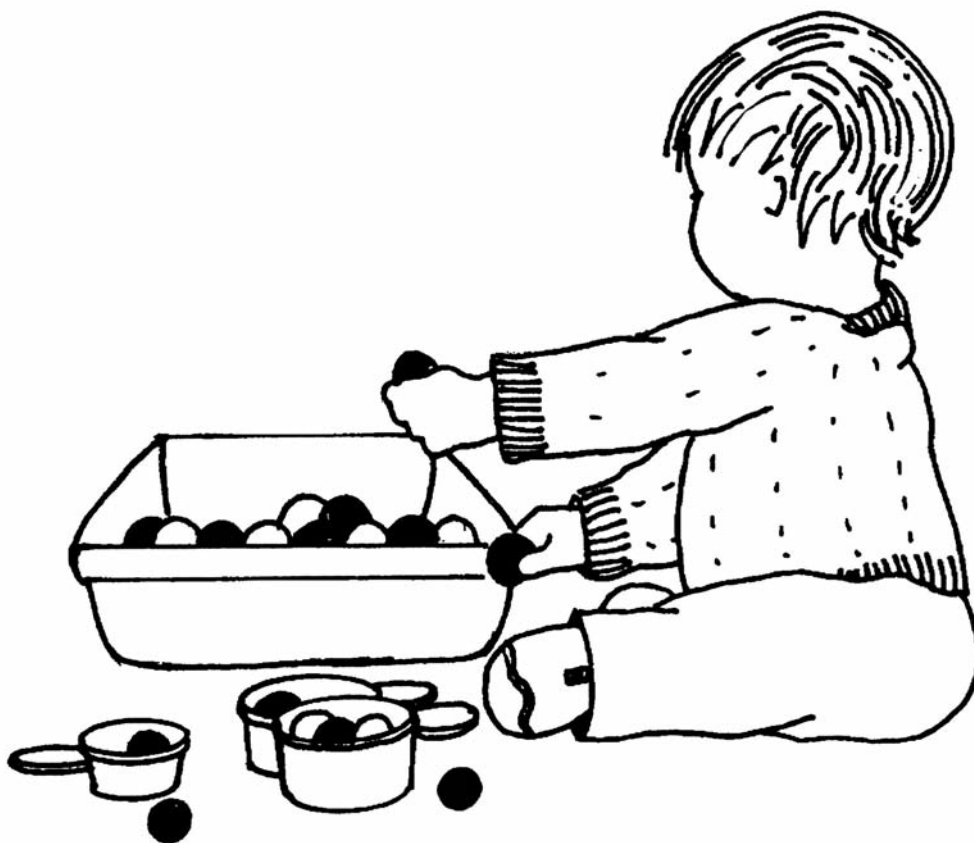
mici recipiente de bucătărie
mici bile sau cuburi din lemn sau din plastic (folosiți totuși obiecte suficient de mari pentru a nu putea fi înghițite)
recipiente sau linguri gradate pentru măsurare

Pregătirea activității:

1. Așezați recipientele pe jos, în zona jucăriilor ce pot fi manipulate.
2. Turnați bile sau cuburi în recipiente cam până la nivelul degetului mare al unui adult.
3. Lucrați cu 2 sau 3 copii deodată.

Desfășurarea activității:

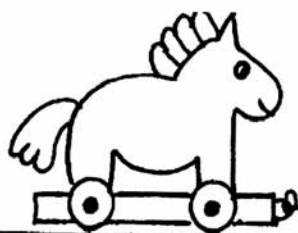
Puneți recipientele în fața unui copil ce pare interesat de acestea și încurajați-l să le umple și apoi să le golească. Copilul va dori probabil să exploreze mai întâi materialele. Copiii mai mici vor umple și vor goli un singur recipient. După ce deprinde activitatea, copilul va putea umple și goli recipientele dintr-unul în celălalt. Doi copii pot lucra față în față, fiecare cu recipientul propriu.

Extinderi și variante:

- Pentru copii peste 15 luni, puteți folosi nisip pentru umplerea și golirea recipientelor. Activitatea nu este potrivită pentru copii mai mici, care vor încerca să înghită nisipul.
- Folosiți ca material apa. Puneți recipientele pe o față de masă din vinilin și pregătiți bureți și prosoape pentru cantități mai mari de apă vărsată. Se va vărsa multă apă, căci copilul practică prima oară turnarea și umplerea vaselor și încă nu are o coordonare suficientă a mișcărilor pentru a avea o bună precizie.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții pot urmări cum copiii lor se joacă cu linguri și căni de măsură în clasă. Încurajați-i să se joace cu copiii jocul acesta și acasă. Pot adăuga și alt mici obiecte de acasă pe care copilul să le toarne și să le golească. Amintiți-le să folosească doar obiecte pe care copilul nu le poate înghiți.

Rostogolesc mingile

Scopul activității:

Copilul și adultul rostogolesc mingea de la unul la celălalt. Copilul învață conceptul de rostogolire și practică deprinderea fizică a rostogolirii mingii către o altă persoană. Copilul învață și că mingea se rostogolește de către fiecare pe rând.

Materiale:

o minge mică sau medie

Pregătirea activității:

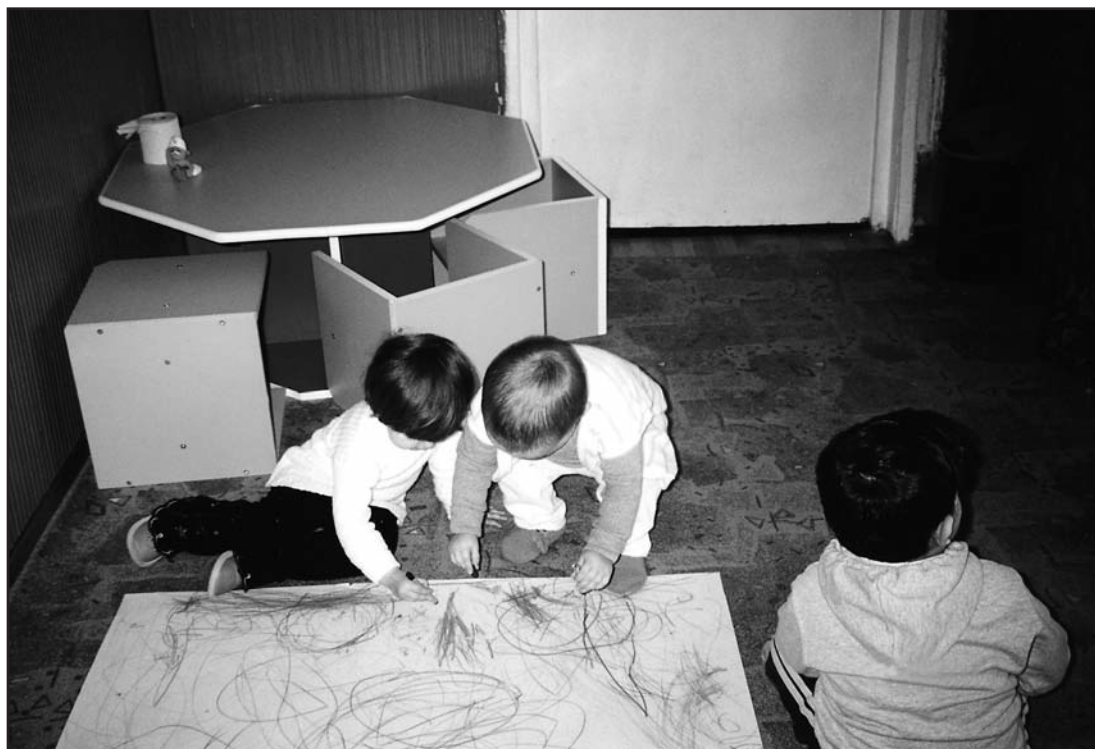
Găsiți, înăuntru sau afară, un loc unde să vă puteți așeza împreună cu copilul.

Așezați-vă cu picioarele desfăcute în formă de V. Puneți copilul astfel ca picioarele lui să le atingă pe ale dumneavoastră. Se formează astfel un spațiu închis pentru jocul cu mingea.

Jucați jocul cu un singur copil odată.

Desfășurarea activității:

Rostogoliți mingea către copil și spuneți: „Vine mingea. Poți să mi-o trimiți înapoi?“. Încurajați copilul să rostogolească mingea înapoi încet. Puteți să-l învățați diferite cuvinte legate de rostogolirea, de exemplu încet, repede, ușor și tare. Copilul învață să rostogolească mingea între picioare. Rostogoliți mingea de la unul la celălalt până când copilul se plictisește.

Extinderi și variante:

- Folosiți mingi mai mari pentru copiii cu dificultăți de vedere sau de mișcare a brațelor.
- Folosiți mingi mai mici pentru copiii mai mari. Activitatea este foarte potrivită pentru copiii cărora le plac mingile dar nu pot controla încă aruncarea lor. Rostogolirea mingii este un bun exercițiu pentru practicarea orientării acesteia în direcția dorită.
- Încercați jocul cu doi copii deodată. Copiilor mai mari le place să se joace cu colegi de-ai lor. Ajuțați-i spunându-le către cine să rostogolească mingea. La început, fiecare dintre copii va dori să o rostogolească înspre dumneavoastră. După ce se obișnuiesc cu jocul, se vor juca și între ei. Această interacțiunea dezvoltă aptitudinile sociale.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Jocul cu mingea este unul dintre favorite. Întrebați ce fel de jocuri cu mingea se joacă părinții acasă și faceți la fel la clasă. Chemați și părinții la aceste activități.

Arunc mingile

Scopul activității:

Copilul aruncă mingea într-o cutie sau la coș. Activitatea servește la practicarea aruncării obiectelor și la coordonarea mișcărilor între ochi și mâini. Aruncarea la țintă este o deprindere ce se dobândește greu, iar activitatea inițiază copilul în această deprindere.

Materiale:

6 mingi de mărimea mingilor de tenis
o cutie sau un coș cu gura mare

Pregătirea activității:

1. Găsiți o zonă degajată înăuntru sau afară. Puneți cutia sau coșul lângă un perete.
2. Puneți mingile pe jos, lângă cutie.
3. Activitatea este potrivită pentru grupuri de 2 până la 4 copii.

Desfășurarea activității:

Când copilul vine în zona respectivă, prezentați-i activitatea. „Daniel, uite un joc nou. Aruncă mingile în cutie“. Arătați-i copilului cum să arunce. Când aruncă mingea, descrieți activitatea și lăudați-l pentru cum aruncă. Dacă micuțul scapă mingea înainte de a o arunca, arătați-i cum să dea drumul mingii la momentul potrivit. Deprinderea acesta necesită multă practică.

Extinderi și variante:

- Folosiți mingi mai mari pentru a exersa mușchii lungi.
- Folosiți săculeți de legume în loc de cutii.
- Confeționați o minge din șosete. Tăiați degetele unei șosete de adult pe o lungime de vreo 12 cm. Înfundați partea tăiată înspre călcâi, împreună cu bucata tăiată, apoi coaseți tăietura.
- Cereți copiilor mai mari (peste 2 ani) să se întrecă la aruncarea mingii la țintă de la distanțe mai mici.
- Pentru copiii mai mari, desenați figura unui animal pe fundul unei cutii mari. Tăiați o deschizătură pentru gură. Rezemați cutia de perete și cereți copiilor să arunce mingile în gură. Activitatea se va chema „hrănirea animalului“.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Confeționați mingi din șosete la o întâlnire cu părinții și jucați cu toții jocuri cu mingea.

Mă joc cu cârligele de rufe

Scopul activității:

Copilul prinde cârlige de rufe de marginea unei cutii de carton. Activitatea îmbunătățește coordonarea motrice fină. Apucarea cârligului cu trei degete este un bun exercițiu pentru gestul de apucare a creionului de mai târziu. Copilul exersează de asemenea coordonarea ochi - mână.

Materiale:

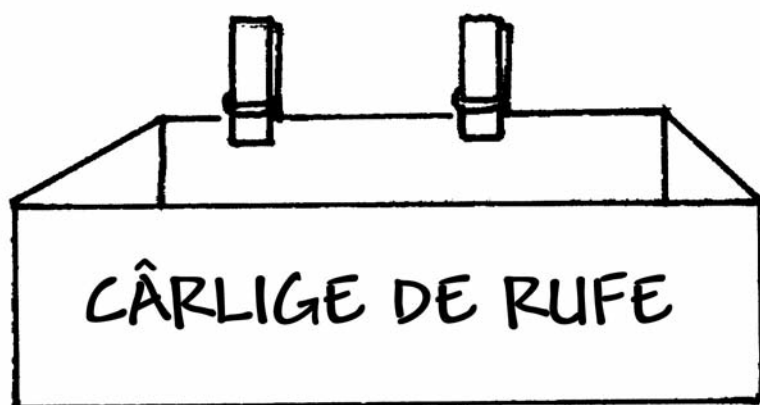
o cutie de pantofi
10 cârlige de rufe

Pregătirea activității:

1. Găsiți un spațiu liber în zona de joc activ.
2. Puneți cârligele de rufe în cutie, cu excepția unuia pe care îl veți agăța de marginea cutiei, ca în imagine.
3. Activitatea se poate desfășura cu unul sau doi copii deodată, deci este bine să vă asigurați că există în zonă multe alte jucării ce pot fi manipulate și cu care se vor juca ceilalți.

Desfășurarea activității:

Când copilul se apropie, explicați-i activitatea astfel: „Uite, cârligele de rufe se prind pe marginea cutiei așa. Poți pune tu celelalte cârlige?” Lăsați copilul să lucreze singur. Ajutați-l numai dacă are nevoie. Între timp, puteți să-l încurajați: „Ești foarte harnică, Nina”. Puteți număra cârligele de rufe de pe marginea cutiei, arătându-le pe rând pe fiecare. Această acțiune introduce conceptul primar de număr și corespondența „unu la unu”, în acest caz. Când copilul a pus toate cârligele, încurajați-l să le scoată și să le așeze înapoi în cutie.

Extinderi și variante:

- În loc de cutie, puteți folosi un recipient de plastic sau o găletușă.
- Pentru copii mai mari, puteți folosi cârlige care se deschid mai greu. Fiți alături de ei când încearcă, pentru că activitatea aceasta este mai dificilă.

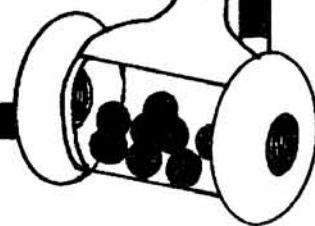
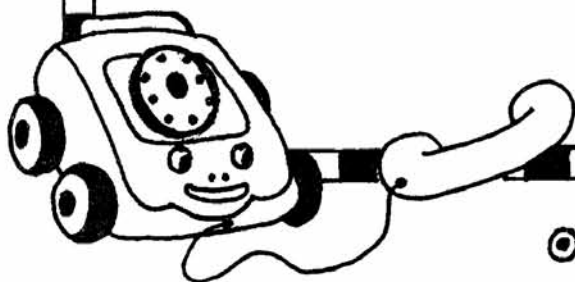
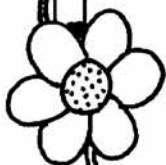
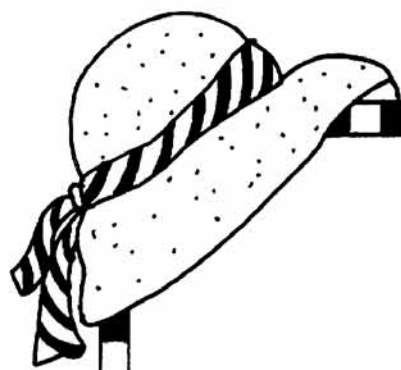
LEGĂTURA CU FAMILIA

Activitatea poate fi desfășurată și acasă. Interesați-vă dacă familiile copiilor folosesc cârlige de rufe. Dacă da, le pot folosi pe cele de acasă. Acestea pot fi atașate de o cutie goală de cereale sau de un recipient mai mare din plastic.

Capitolul 4

Copilul mic (18 - 24 luni)

4.1. Cum este copilul de la optsprezece la douăzeci și patru de luni?

La această vârstă copilul începe să exploreze lumea și fie mai activ pentru a înțelege cum merg lucrurile. Învăță să comunice cu adulții și cu alți copii, arată o nouă independență, îi place să facă mișcări diferite cu corpul său, cu mâinile și degetele, este activ și energic, curios despre lumea din jur și pune multe întrebări. Îi place să se miște pe muzică și să învețe numele lucrurilor.

Câteva trăsături ale copilului de la optsprezece la douăzeci și patru de luni sunt prezentate mai jos. Ele sunt:

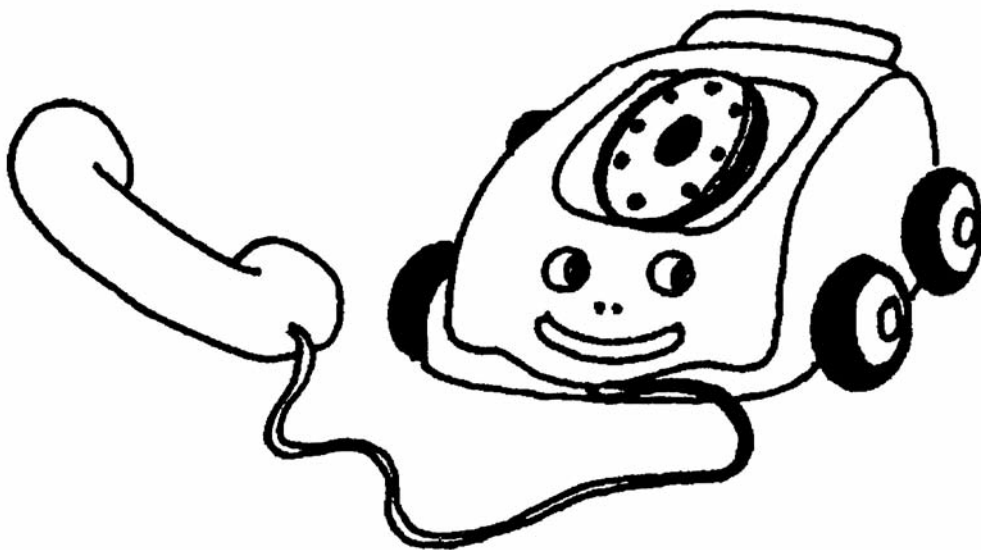
- Refuză deseori unele mâncăruri, să meargă la culcare sau să facă ceea ce i se cere
- Se recunoaște în oglindă și începe să utilizeze cuvintele „eu“ și „mie“
- Merge, fuge și se cațără pe scaune
- Începe să arate interes pentru folosirea veceului în locul scutecului
- Se joacă alături de alți copii dar nu cu ei
- Folosește multe cuvinte pentru a vorbi despre oameni, activități și lucruri formând propoziții simple cum ar fi „Mama tai“ și „Eu papa“.

La planificarea sălii pentru copiii de această vârstă, lăsați loc pentru mișcare, jucării și puzzle-uri de forme. Puneți puzzle și alte lucruri interesante în încăpere ca să aibă ce explora. Fiecare copil trebuie să aibă locul lui, o cutie pentru jucării sau un cui la cuierul de haine. Lăsați copiii să aleagă de câte ori pot, oferindu-le sugestii alternative de genul „Vrei mingea roșie sau cea albastră“? sau „Vrei să mănânci supa cu lingura mare sau cu cea mică“? Puneți instrumente muzicale, cum sunt sunătoarele, tobele și clopoțeii în sală. Plimbați-vă afară și povestiți-le despre ceea ce văd. Spuneți pe nume la mâncăruri, jucării, haine și oameni.

Știu cum mă cheamă

- Scopul activității:** Copilul își va rosti numele fie când este întrebat „Cum te cheamă”? fie în mod spontan, când se referă la el însuși.
- Materiale:** 2 telefoane de jucărie
- Pregătirea activității:** Această activitate se poate desfășura în timpul oricăreia dintre activitățile zilnice, dar se pot folosi și două telefoane de jucărie.
- Desfășurarea activității:** Folosind un telefon de jucărie, simulați un apel către copil astfel încât el să răspundă la cel de-al doilea telefon. Întrebați „Cu cine vorbesc?” sau „Tu ești, Alex?”. Încurajați copilul să își spună numele la telefon spunând, sub forma unui joc: „Parcă ești bunicul - ești sigur că ești Alex?”.

Rostiți numele copilului în mod repetat pe parcursul zilei. Spuneți, de exemplu, copilului: „Acum îl încălțăm pe Peter!” sau „Acum îi dăm să mănânce lui Peter!”. Atunci când copilul folosește un cuvânt sau anumite gesturi, cum ar fi indicarea cu degetul a unui obiect, plecând de la gestul lui, spuneți: „Marina vrea cartea cea nouă” sau „Eva vrea să vină cu mine în grădină”. Puneți copilului întrebări pentru ca acesta să își spună numele, ca de exemplu: „Cine poartă aceste mănuși?”, „Cine stă în brațe la bunica?” sau „Cine mănâncă supa caldă din farfurie?”. Întrebați-l pe copil „Cine este acela?” atunci când se uită în oglindă sau când se uită la o fotografie care îl reprezintă.

Extinderi și variante:

- Spuneți, la telefonul de jucărie: „Alo, pot vorbi cu bunica?“, „Pot vorbi cu tata?“, „Cu cine vorbesc?“
- Dacă copilul nu își spune numele, provocați-l spunându-i „Vorbesc cu Alex!“, apoi repetați jocul.
- Continuați să roștiți numele copilului dacă el nu îl spune singur în timpul acestor jocuri pe roluri.
- Atunci când intră în joc copii mai mari sau mai mici, roștiți numele lor și încurajați grupul de copii să rostească fiecare nume în parte.
- După fiecare întrebare așteptați, pentru a-i da timp copilului să răspundă rostindu-și numele, înainte de a spune dumneavoastră numele în locul copilului.
- Jucați-vă, inventați un nume simpatic și întrebați dacă acesta este numele lui: „Te cheamă Biizybuu? Nu? Timinini? Nu? Te cheamă Julio? Da! Cred că te cheamă Julio! Cum te cheamă?“.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Rugați familia copilului să continue acest joc al numelor și acasă, prin folosirea numelor celorlalți membri ai familiei. De exemplu, familia poate folosi numele copilului pe parcursul întregii zile ca în exemplul de mai sus. Poate de asemenea să facă jocuri simpatice întrebând „Ești mama? Tata? Alexander? A! Ești Alexander! Tu ești, Alexander!“.

Scopul activității:

Această activitate arată dorința copilului de a deveni o persoană independentă față de îngrijitor, precum și dorința de a face de unul singur lucrurile pe care înainte le-a făcut cineva în locul lui.

Materiale:

orice obiect sau material cu care se joacă copilul

Pregătirea activității:

Atunci când copilul se joacă cu o jucărie pe care o cunoaște, când folosește lingura, când se îmbracă, sau când face o activitate cunoscută, observați când copilul își arată dorința de a face el însuși respectiva activitate dându-vă mâna la o parte. Copilul poate, de asemenea, să se îndepărteze de dumneavoastră pentru a se juca sau pentru a-și duce jucăria în altă parte a camerei.

Desfășurarea activității:

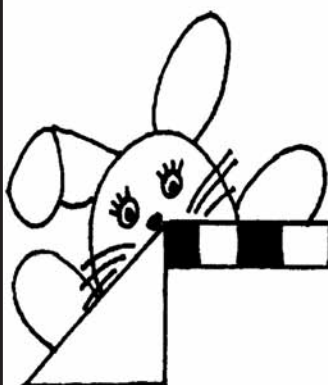
Puteți spune: „Ești pregătit să faci asta de unul singur“! sau „Ești fetiță mare acum!“ . Dacă copilul vrea să continue activitatea de unul singur, vă puteți oferi ajutorul sau puteți asista din apropiere. Atunci când copilul își arată dorința de a face o activitate fără ajutorul dumneavoastră, trebuie să înțelegeți că respectivul copil este pregătit să facă din ce în ce mai multe lucruri de unul singur, și să încurajați această independență.

Extinderi și variante:

- Când începeți o activitate pe care copilul s-ar putea să vrea să o facă singur, ca de exemplu îmbrăcarea unei haine, spălarea mâinilor sau rezolvarea unui joc puzzle, întrebați copilul dacă vrea să facă singur acea activitate sau dacă vrea să îl ajutați dumneavoastră.
- Atunci când un copil mai mare duce singur la bun sfârșit o activitate, arătați acest lucru copilului de care aveți grijă spunându-i că, în curând, și el va putea să facă singur același lucru.
- Atunci când copilul duce singur la bun sfârșit o activitate, spuneți-i „Te-ai descurcat foarte bine!“.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familia să-i permită copilului să facă singur activității acasă dacă vrea acest lucru. De multe ori acest lucru ia timp atunci când copilul își dă silința să facă o activitate care ar fi mult mai ușoară dacă cineva ar face-o în locul lui. Astfel de exemple sunt îmbrăcarea unei haine sau a mănușilor, hrănirea cu lingura, sau spălarea mâinilor. Deși aceste eforturi pot lua mult timp și pot face chiar murdărie, încurajați familia să permită copilului să facă aceste lucruri de unul singur atunci când își exprimă o astfel de dorință.

Fac ordine

Scopul activității:

Copilul învață că există lucruri care îi aparțin și că poate să aibă grijă de ele. Prin această activitate copilul înțelege că este capabil să controleze lucrurile din lumea sa și să fie responsabil pentru ele.

Materiale:

orice materiale pe care le folosiți în timpul unei activități, fie în timpul mesei, al jocurilor sau după o oră de muzică

Pregătirea activității:

Atunci când terminați o activitate cu un copil, nu strângeți dumneavoastră toate obiectele. Încurajați copilul să vă ajute și să aranjeze obiectele la locul lor.

Desfășurarea activității:

La sfârșitul unei activități, rugați-i pe copii să vă ajute să aranjați jucăriile la locul lor pe rafturi sau să pună instrumentele muzicale la locul lor (în cutii sau în coșuri). Numiți obiectele și spuneți copiilor unde să le pună, ca de exemplu: „Nina, te rog să pui clopoței în cutie“, sau „Josef, te rog să pui jocul puzzle înapoi pe raft“. După gustări sau după mese, rugați-i pe copii să arunce șervețelele la coșul de gunoi sau să pună căni în chiuvetă pentru a fi spălate.

Extinderi și variante:

- Copiii pot avea în clasă un loc al lor pentru lucrurile personale.
- Ei pot astfel să-și țină în acel loc hainele, pantofii, sau alte obiecte de îmbrăcăminte, precum și mici amintiri dintr-o plimbare în parc, o jucărie adusă de acasă sau un obiect pe care vrea să îl ducă acasă pentru a-l arăta familiei.
- Încurajați copiii mai mari să-i ajute pe cei mai mici să strângă lucrurile și să participe la activitățile de aranjare la locul lor a materialelor.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familia să îl pună pe copil să participe la aranjarea lucrurilor la locul lor, după ce au fost folosite. De exemplu, familia poate avea un coș sau o cutie pentru a ține jucăriile copilului și îl pot încuraja să-și țină lucrurile în acel loc. De asemenea, familia poate încuraja copilul să efectueze mici sarcini cum ar fi să pună lingurile în chiuvetă, să pună cărțile înapoi pe raft sau să aranjeze cămile pe masă.

Mă îmbrac singur

Scopul activității:

Prin această activitate copilul începe să se îmbrace singur și să își aleagă hainele.

Materiale:

hainele pe care le poartă copilul în mod normal pe cursul unei zile

Pregătirea activității:

Efectuați această activitate în momentul tipic al îmbrăcării și al dezbrăcării copilului. De exemplu, puteți face acest lucru când se trezește copilul, înainte de schimbarea scutețelor, înaintea somnului de amiază, înainte de a-i face baie și înainte de a-l culca. Această activitate poate fi efectuată de fiecare dată când copiii se pregătesc să iasă afară pe o vreme răcoroasă.

Desfășurarea activității:

Când dezbrăcați copilul, încurajați-l să vă ajute cât mai mult. Rugați-l, de exemplu, să își dea jos pantofii, șosetele, cămașa sau maieul ș.a.m.d. La întoarcerea dintr-o plimbare în aer liber, încurajați copilul să își dea jos singur mănușile, căciula sau haina.

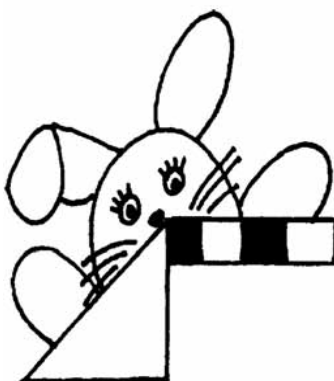
Când îmbrăcați copilul, încurajați-l să își pună singur șosetele, lenjeria, cămașa sau pantalonii. Aceste deprinderi se formează mai târziu decât cele legate de dezbrăcare. În timp ce asistați copilul care se îmbracă, arătați-i cum să încheie nasturii, capsele sau fermoarele. Lăudați-l pentru că vă ajută și continuați să îi arătați cum să facă acest lucru până când va putea să se descurce singur la o vârstă mai mare.

Extinderi și variante:

- Procurați-vă pentru clasă jucării precum păpuși mari cu haine care pot fi dezbrăcate și îmbrăcate.
- Procurați-vă de asemenea jucării cu nasturi, fermoare, capse sau închizători cu care copiii se pot juca și antrena. Dacă doriți, puteți confecționa dumneavoastră aceste jucării.
- Vorbiți despre cum se îmbracă hainele și cum se dezbracă. „Sunt trei nasturi mari! Haina aceasta îți va ține de cald“! „Pantalonii aceștia au elastic în talie. Este ușor să îi îmbraci“.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Discutați cu familia despre deprinderile pe care le învață copilul la creșă în ceea ce privește îmbrăcarea și dezbrăcarea și rugați membrii familiei să le continue acasă. Copilul poate, de exemplu, să se dezbrace și să se pregătească pentru a face baie acasă la fel cum la creșă se pregătește pentru somn. Încurajați familia să laude încercările copilului de a se îmbrăca și dezbrăca singur.

Îi consolez pe ceilalți

Scopul activității:

Această activitate îi ajută pe copii să învețe să aibă sentimente de empatie și să consoleze. Această deprindere reprezintă începutul capacității copilului de a vedea lumea așa cum este ea văzută de alți oameni și să înțeleagă sentimentele și punctul de vedere al unei alte persoane. Aceste deprinderi sunt importante pentru toate interacțiunile viitoare cu semenii săi.

Materiale:

nici un material

Pregătirea activității:

Puteți folosi această activitate atunci când un alt copil plânge, când un adult din apropiere este supărat sau când vă jucați cu o păpușă.

Desfășurarea activității:

Atunci când copilul plânge sau scâncește pentru că un alt copil de lângă el este supărat, consolați-l ținându-l în brațe, dezmierdându-l la piept sau îmbrățișându-l în timp ce îi spuneți: „Ești supărat pentru că Peter plânge. Este prietenul tău și ești trist pentru că el este trist. Hai să te îmbrățișez ca să te simți mai bine“. Sau îi puteți spune: „Vrei ca Peter să se simtă mai bine pentru că acum este supărat. Hai să mergem să-l îmbrățișăm și să încercăm să îl înveselim. Atunci nu va mai fi atât de supărat“.

Atunci când plânge un alt copil, arătați-i copilului pe care îl aveți în grijă cum să îl îmbrățișeze, să îl consoleze și să îl încurajeze pe copilul care plânge.

Jucându-vă cu o păpușă, simulați că păpușa este rănită și supărată, apoi arătați copilului cum să consoleze păpușa. Întrebați copilul cum se simte păpușa acum. Prefaceți-vă că sunteți păpușa și mulțumiți copilului spunându-i că v-a consolat cu succes.

Atunci când un copil este supărat din cauza emoțiilor celorlalți, calmați-l și consolați-l oferindu-i atenție, afecțiune și îmbrățișându-l.

Extinderi și variante:

- Organizați un joc de rol cu copilul și cu o păpușă, vorbind dumneavoastră în locul păpușii. Spuneți cum se simte păpușa tristă sau supărată.
- Arătați copilului cum să consoleze păpușa în timp ce continuați să spuneți cum se simte păpușa, de ce are nevoie pentru a se simți mai bine și alte astfel de discuții despre sentimentele respective.
- Faceți păpușa să îl întrebe pe copil: „Tu ești trist vreodată? Ce te face să te simți mai bine atunci când ești trist? Ce faci atunci când cei pe care îi iubești sunt triști? Ce crezi că îi face pe oameni să se simtă mai bine atunci când sunt triști?”

LEGĂTURA CU FAMILIA

Spuneți familiilor cum să continue această activitate acasă. Încurajați membrii familiei să îi arate copilului cum să-i consoleze pe ceilalți când sunt triști și arătați-le cum să se joace cu păpuși pentru această activitate.

la-mă în brațe

Scopul activității:

Prin această activitate se stimulează dezvoltarea emoțională a copilului învățându-l că este capabil să exprime apropiere și afecțiune. Această activitate îl mai învață pe copil că poate primi afecțiune, sub multe forme, de la oamenii din jurul său, care simt afecțiune față de el. Atunci când unui copil i se arată foarte multă afecțiune, acesta învață, la rândul lui, cum să exprime aceste sentimente față de ceilalți.

Materiale:

o păpușă sau un animal de jucărie din material moale

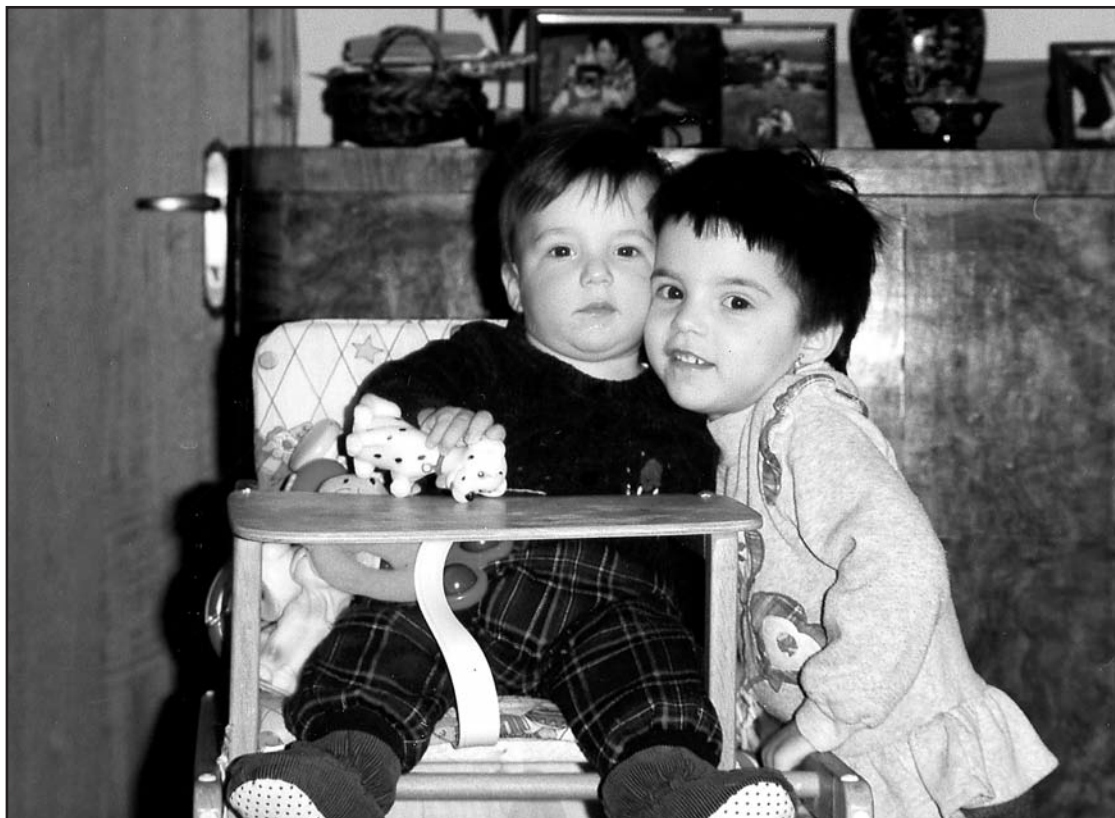
Pregătirea activității:

Această activitate se poate desfășura în orice moment atunci când copilul și educatoarea sunt împreună. Ea poate avea loc atunci când copilul este receptiv și relaxat, dar nu atunci când desfășoară cu pasiune o altă activitate. Alegeți momentele când copilul nu este întrerupt în timp ce face o altă activitate.

Desfășurarea activității:

Arătați copilului cum să mângâie cu afecțiune păpușa sau animalul de jucărie din material moale, apoi arătați-i cum să îl îmbrățișeze și să îl dezmiere la piept. Încurajați copilul să facă acest lucru, la fel de ușor, cu animalele de companie preferate sau cu alți copii.

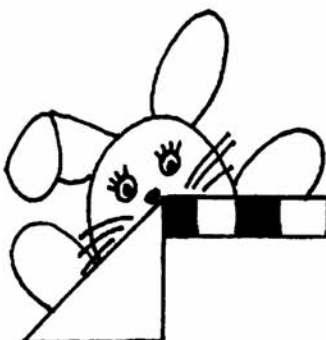
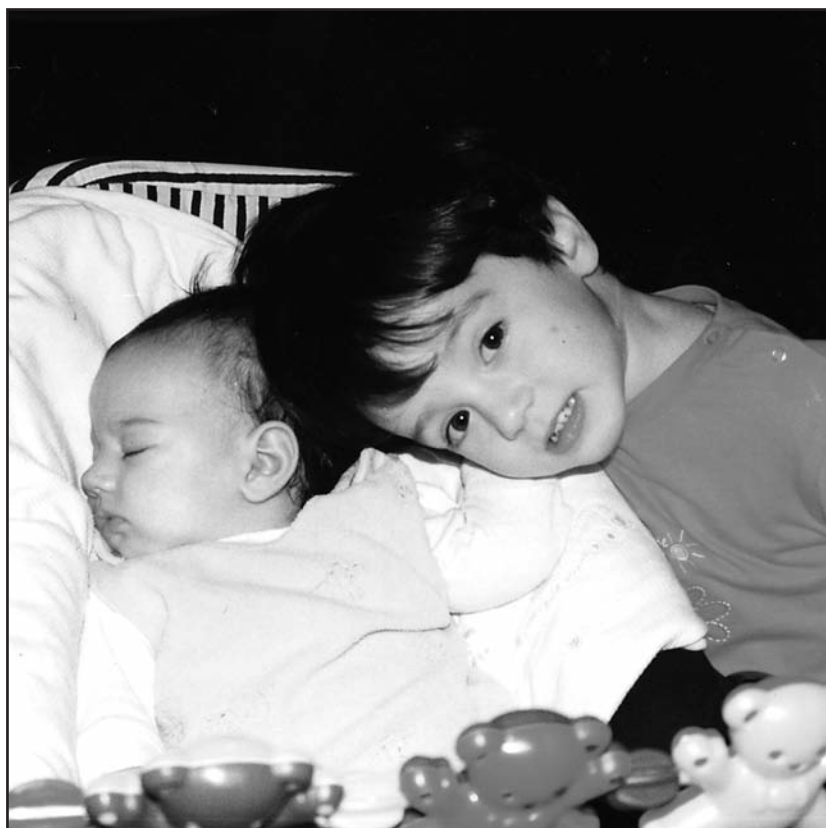
Asigurați un contact direct cu copilul ținându-l în brațe, îmbrățișându-l și fiind aproape de el cât mai mult posibil.

Extinderi și variante:

- Jucându-vă pe roluri cu păpuși sau cu animale de jucărie din materiale moi, faceți-le să se îmbrățișeze și spuneți ce buni prieteni sunt.
- Folosiți o păpușă, un animal de jucărie din material moale sau puteți face acest lucru chiar dumneavoastră, îmbrățișând sau sărutând copilul, și puneți copilul să facă la fel.
- Atunci când participă și alți copii la această activitate, încurajați-i să își arate afecțiune unii altora.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați membrii familiei să arate afecțiune copiilor lor și unii altora. Unele familii ar putea crede că prea multă afecțiune îl va răsfăța pe copil. Explicați familiilor că, dimpotrivă, această afecțiune este sănătoasă și reprezintă o parte importantă pentru dezvoltarea emoțională a copilului.

Mă joc cu prietenul meu

Scopul activității:

La această vârstă copiii pot fi agresivi unii față de ceilalți. Se pot împinge, pot smulge jucăriile, trag obiectele sau îi ignoră pe ceilalți copii. Această activitate îi pregătește pe copii să se joace împreună când vor mai crește. În timpul acestei activități cu jocul în grupe paralele, copiii se joacă unii lângă alții fără însă a interacționa întotdeauna unii cu alții.

Materiale:

o cutie mare cu margini joase, cu un strat de orez sau de macaroane
un pahar de carton sau de plastic pentru fiecare copil

Pregătirea activității:

Alegeți un loc liniștit și retras pentru ca doi copii să se joace împreună.

Desfășurarea activității:

Puneți cutia cu orez/macaroane pe podea și ajutați copiii să se joace în ea cu paharele de carton sau de plastic.

Așezați copiii într-un loc cu 3 sau 4 jucării cunoscute lor. Trebuie să vă așteptați ca ei să se observe unul pe altul și să își ia unul altuia jucăriile. Ajutați fiecare copil în parte să își găsească o jucărie numai pentru el și să se joace cu ea.

Extinderi și variante:

- Ori de câte ori este posibil, vizitați un parc sau un alt loc în aer liber unde se joacă alți copii.
- Lăsați copilul să privească fără să intre în joc până când vrea el însuși să se alăture grupului.
- Atunci când se alătură grupului, probabil că va dori să se joace lângă ceilalți copii mai degrabă decât să facă parte din grup.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familia să invite alți copii acasă dacă copilul nu are frați sau surori cu care să se joace. La această vârstă, copilul tolerează mai ușor să fie cu un singur copil decât cu un grup de copii.

Și eu pot să scot acel sunet

Scopul activității:

Când copiii ating vârsta de aproximativ 18 până la 21 luni, ei încep de obicei să imite sunete din mediul înconjurător de acasă sau de la creșă, ca de exemplu sunetele scoase de animalele de companie sau animalele domestice, sunetele de mașini sau cele din natură. Copiii pot de asemenea să numească un obiect prin sunetul său specific în loc să îl numească direct cu numele, spunând, de exemplu „Uu-Uu“ pentru un tren, „Tiit-Tiit“ pentru o mașină sau „Ham-Ham“ pentru un câine. Scoaterea acestor sunete reprezintă o formă precoce de imitare, care se manifestă înaintea imitării de către copil a limbajului și a intonației vocale a celorlalte persoane.

Materiale:

nici un material, cu excepția sunetelor care se manifestă în mod natural în timpul activităților zilnice la care participă copilul

Pregătirea activității:

Această activitate poate fi desfășurată atunci când se manifestă orice sunete din mediul înconjurător.

Desfășurarea activității:

Atunci când sunteți cu copilul și auziți un sunet tipic, menționați-l și imitați-l. Încurajați copilul să vă imite. De exemplu, atunci când sunteți lângă un ceas care ticăie, spuneți „Tic-Tac-Tic-Tac“ și încurajați copilul să vă imite. Sau, atunci când auziți claxonul unei biciclete de pe stradă sau de pe terenul de joacă, imitați sunetul „Cling-Cling“. Puteți face la fel și pentru sunetele scoase de animalele domestice, de un autobuz, de un tren, de un claxon de mașină și pentru cele scoase de animalele de companie.

Atunci când vă jucați cu copilul cu jucării cum sunt mașinuțele, camioanele sau autobuzele, puteți reproduce în joacă sunetul pe care îl poate scoate obiectul respectiv în mod real. De exemplu, atunci când vă jucați cu camioane de jucărie, puteți reproduce sunete precum „Tiit-Tiit-Tiit“ și sunetul motorului.

Atunci când vă jucați cu instrumente muzicale cum ar fi clopoțeii sau tobele, scoateți sunetul instrumentului, ca de exemplu „Bum-Bum-Bum“ pentru tobă sau „Cling-Cling“ pentru clopoței.

Extinderi și variante:

- Atunci când mergeți la plimbare cu copilul, atrageți-i atenția asupra sunetului scos de vânt în copaci, cel scos de ploaie, de tunet sau de apa curgătoare a unui mic pârâu.
- Imitați sunetul ploii sau al vântului și încurajați copilul să vă imite.
- În timpul furtunilor sau în zilele cu vânt puternic, vorbiți despre diferența dintre sunete și imitați-le împreună cu copilul.
- Dacă aveți un casetofon, înregistrați o casetă cu sunetele din mediul înconjurător al copilului și apoi puneți caseta și identificați împreună obiectele care au scos sunetele respective.
- Atunci când mergeți la plimbare, arătați-i păsări și ajutați copilul să asculte sunetele scoase de aceste păsări. Imitați aceste sunete.

LEGĂTURA CU FAMILIA

În clasă, faceți copiii să vorbească despre sunetele pe care le aud acasă, dar pe care nu le aud la creșă. De exemplu, copiii pot avea acasă animale de companie care scot sunetele specifice pisicii sau câinelui, un frate mai mic care plânge sau care râde într-un anume fel, sau un ceas care scoate un ticăit sau bătăi neobișnuite. Încurajați familiile să joace jocul imitării sunetelor acasă, punând copilul să folosească sunetele din mediul înconjurător pentru a comunica în mod jucăuș cu familia.

Texturi diferite

Scopul activității:

Această activitate îl ajută pe copil să învețe cum să facă diferența între materiale cu diferite texturi și cum să-și folosească mâinile în moduri complexe.

Materiale:

un vas mic plin cu apă
obiecte care plutesc: bureți, dopuri de plută, jucării din cauciuc, pietre, bucăți mici de lemn, pahare din plastic sau linguri din plastic
orez sau alt material sub formă de boabe
hârtie
creioane colorate sau carioca

Pregătirea activității:

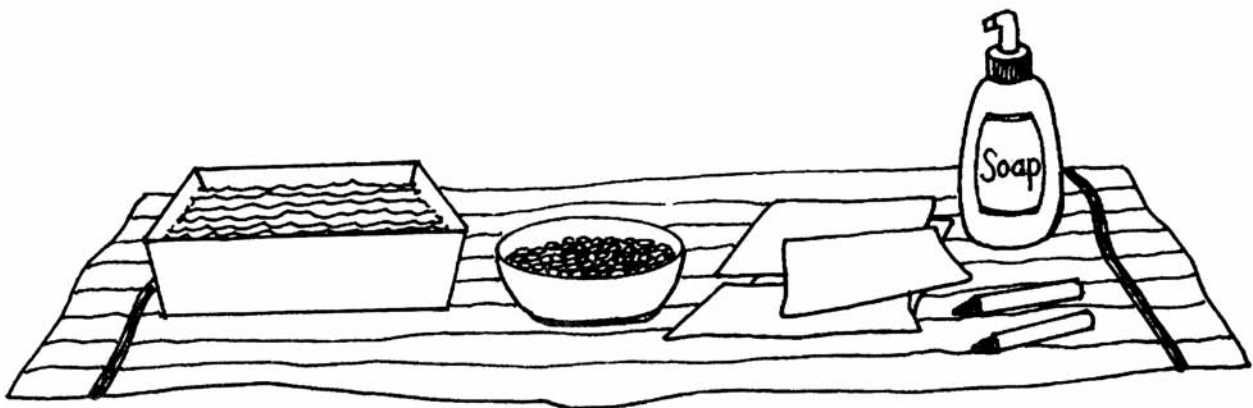
Folosiți unul sau două dintre obiectele care plutesc menționate mai sus. Copilul sau grupul mic de copii poate fi așezat la o masă joasă, pe podea sau poate sta în picioare la o masă.

Desfășurarea activității:

Puneți vasul cu apă pe o măsuță joasă și supravegheați fiecare copil în timp ce acesta pune în apă diferite obiecte, dintre cele sugerate mai sus, pentru a vedea dacă acestea plutesc sau nu.

Oferiți fiecărui copil posibilitatea de a amesteca orez cu apă, sau orice alt material sub formă de boabe sau paste făinoase cu apă pentru a vedea rezultatul.

Puneți o coală de hârtie pe o masă joasă în timp ce copiii sunt așezați la masă. Dați fiecărui copil un creion colorat sau o carioca și încurajați-i să deseneze, să mâzgălească și să facă desene.

Extinderi și variante:

- Ieșiți cu copilul la plimbare și arătați-i materiale cu diferite texturi. Vorbiți, de exemplu, despre scoarța unui copac, despre petalele moi ale unei flori, despre frăgezimea unei frunze sau despre textura unui fruct sau a unei legume.
- Dacă aveți la îndemână o groapă cu nisip sau o plajă, încurajați copiii să se joace în nisip. Dacă îi puteți duce pe plajă, încurajați-i să caute pe plajă scoici, pietricele și alte obiecte naturale de dimensiuni reduse și să le simtă textura.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cât de ușor este să facă acasă acest joc al materialelor cu diferite texturi. Când i se face baie copilului, acesta se poate juca cu baloanele de săpun, cu șamponul sau cu apă. În timpul pregătirii mesei, copiii se pot juca cu coca nefolosită sau rămasă, cu orez sau cu paste făinoase. Copiii pot de asemenea să învețe despre materialele cu diferite texturi din grădina familiei jucându-se cu pământul, udând florile sau ajutând la culesul legumelor mici, cum ar fi ridichile sau morcovii.

Scopul activității:

Această simplă activitate introductivă încurajează creativitatea. Copiii învață despre relațiile de tip cauză-efect atunci când aplică vopseaua pe hârtie. Ei învață și despre obiectele pe care le folosește un pictor.

Materiale:

vopsea în două culori primare în două tuburi care nu se varsă, cu capace pensule mari pentru copiii mici
burete și un vas mic cu apă pentru a absorbi vopseaua vărsată
un șorț pentru fiecare copil

Pregătirea activității:

1. Copiii pot picta pe coli diferite de hârtie, de dimensiuni mari, așezate pe un șevalet adaptat dimensiunilor copiilor mici sau pe o coală foarte mare de hârtie așezată pe o masă. Dacă foaia este așezată pe șevalet, asigurați-vă că sfoara sau suportul pentru uscarea desenelor este în apropiere.
2. Agățați șorțul de șevalet sau puneți-l pe masă, lângă vopsea.
3. După ce copilul și-a pus șorțul, puneți-i la îndemână un tub de vopsea. Pentru început este de ajuns o singură culoare.
4. Fiecare copil va avea nevoie de mult ajutor din partea adulților pentru această activitate. Se recomandă deci să se lucreze cu maximum doi copii în același timp.

Desfășurarea activității:

Acest tip de activitate îi atrage pe copii imediat. Dacă doi copii vor să picteze, ajutați-i să își pună șorțurile. Dacă se pictează la masă, pot picta trei sau patru copii în același timp. De îndată ce copiii se familiarizează cu tehnica picturii, este mai ușor să lucrați în grupe mici. În timp ce puneți copilului șorțul, spuneți-i cum să înceapă să picteze: „Întâi punem șorțulețul, apoi pictăm“. De îndată ce i-ați pus șorțul, oferiți-i un tub de vopsea, spunându-i: „Ai aici vopseaua roșie“.

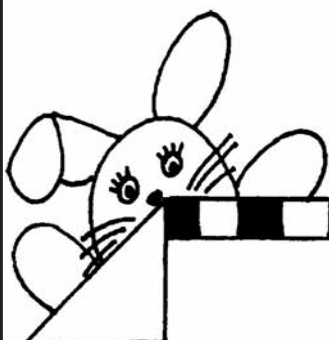

Observați modul cum copilul folosește pensula și mișcările pe care le face. S-ar putea să fie nevoie să îl ajutați pe copil să învețe să țină pensula și să mai adauge vopsea pe pensulă. Descrieți mișcările de aplicare a vopselei prin mărime, lungime și culoare. Încurajați încercările și realizările copilului. Lăsați copilul să picteze atâta timp cât își arată interesul în acest sens. Dacă un copil vrea o altă culoare, arătați-i cum să pună pensula la loc în cutie înainte de a-i oferi o altă culoare și o altă pensulă. La vârsta aceasta copiii nu înțeleg că trebuie să schimbe pensulele pentru diferite culori; va trebui să le explicați acest lucru și să le demonstrați.

La vârsta aceasta, copiii au nevoie de ajutor pentru a găsi un loc al lor pe hârtie pentru a picta, pentru că s-ar putea să picteze peste desenul unui alt copil. Unii copii se vor bucura să picteze unii lângă alții, în timp ce alții vor dori un loc numai al lor. Supravegheați copiii pentru a vedea care dintre ei are nevoie să i se arate un loc pe hârtie pentru a picta și care dintre ei pot picta alături de alți copii. După ce fiecare copil își termină pictura, scrieți numele pe lucrarea fiecăruia, ajutați-i să își dea jos șorțurile și ștergeți-i pe mâini.

Extinderi și variante:

- Faceți o pictură murală pe o coală mare de hârtie. Dați-i un titlu și puneți-o pe perete.
- Adăugați o a treia culoare după ce copiii au pictat într-una sau în două culori timp de câteva luni.
- Pictați cutii (fie mici, fie mari). Puneți sub ele o bucată mare de pânză sau de hârtie.
- Agățați coli mari de hârtie pe un gard din curte și astfel copiii pot picta în aer liber.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții pot ajuta la confecționarea șorțurilor sau pot dona tricouri vechi pentru a le folosi ca șorțuri. Aceștia mai pot dona și cutii pe care să picteze copiii.

Pot ghici ce este acest lucru

Scopul activității:

Această activitate este precursorul abilității cognitive a permanenței obiectului, prin care copilul știe că un obiect există chiar dacă nu îl mai vede. Prin această activitate copilul învață (1) să recunoască obiectele pipăindu-le atunci când nu le vede, (2) să recunoască obiecte pe care le vede în contexte diferite și (3) să recunoască o clasă de obiecte care se aseamănă, ca de exemplu frunze, cuburi sau mărgelile rotunde.

Materiale:

alegeți unele dintre următoarele materiale: cuburi din lemn, mici jucării din plastic, animale sau câni, clopoței, mărgelile, mingi, chei, linguri, burete de baie, șosetă

prosop

pungă de hârtie

Pregătirea activității:

Această activitate se desfășoară cel mai bine în clasă, fie așezați pe podea, fie la o masă joasă.

Desfășurarea activității:

După ce ați arătat copilului 2 sau 3 dintre obiectele care îi sunt cunoscute, ascundeți-le sub un prosop și cereți-i să pipăie obiectele respective. Apoi îi cereți să vă dea unul dintre obiecte fără a se uita la el.

Puneți 2 sau 3 dintre obiectele de mai sus într-o pungă de hârtie și cereți copilului să vă dea un obiect fără a se uita în pungă.

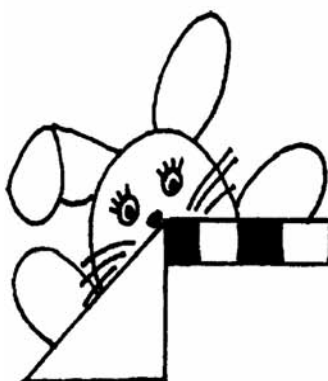
Confecționați o pungă mică din pânză care se leagă prin strângere cu un șnur și puneți în ea diferite obiecte, pe rând, câte unul. Cereți copilului să ghicească ce este în pungă fără să se uite. Puteți folosi de exemplu o frunză, un fruct, o șosetă, o perie de păr sau alte obiecte cunoscute.

Extinderi și variante:

- Atunci când ieșiți la plimbare cu copilul, adunați lucruri pe care să le aduceți la întoarcere, ca de exemplu pietricele, crenguțe, frunze sau conuri de brad. Mai târziu, puneți copilul să le identifice prin metodele descrise mai sus.
- Cu ocazia sărbătorilor de sezon, includeți obiecte legate de aceste sărbători, ca de exemplu obiecte speciale care au o semnificație pentru sărbătoarea respectivă. Printre acestea se numără lumânările, clopoței, păpușile costumate sau animalele de jucărie.
- Puneți într-un coș sau într-o cutie mai multe obiecte în fața copilului. Ajutați-l să găsească toate obiectele care se aseamănă, ca de exemplu toate cuburile, toate mărelele, toate cânilor ș.a.m.d.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cum să facă această activitate folosind obiectele din casă. S-ar putea să dorească să aibă o cutie sau un coș mic pentru lucrurile copilului și pot astfel să adauge sau să înlăture obiecte în funcție de ceea ce îl interesează pe copil. Cu ajutorul acestei cutii, copilul poate să desfășoare activitățile de căutare, de identificare și de sortare pe categorii prezentate în această activitate.

Am nevoie de ajutorul tău

Scopul activității:

Prin această activitate se dezvoltă capacitatea copilului mic de a înțelege lumea înconjurătoare, încurajându-l să găsească în adulți surse de informare. Copilul învață astfel să pună întrebări pentru a obține răspunsuri care să îi satisfacă curiozitatea despre modul cum funcționează lumea din jurul lui.

Materiale:

nici un material, cu excepția materialelor și a experiențelor prin care trece copilul mic în mod normal

Pregătirea activității:

Stați cu copilul sau în apropierea lui atunci când participă la această activitate.

Desfășurarea activității:

Atunci când copilul își concentrează atenția asupra unui lucru nou, ca de exemplu o jucărie sau o persoană, descrieți acest lucru și vorbiți-i despre el.

Dacă observați copilul pierzându-și răbdarea în timp ce desfășoară o activitate sau devenind frustrat în fața provocării de a folosi o anumită jucărie, oferiți-i informații pentru a-l ajuta. De exemplu, dacă potrivește cele 3 până la 5 piese ale unui joc puzzle și acestea nu se potrivesc, îi puteți spune „Încearcă să potrivești piesa roșie întâi. Încearcă să o potrivești în alt fel - uite, ai reușit!”

Atunci când un copil mic pune întrebări despre un obiect nou, cum ar fi mobila sau un aparat electrocasnic, explicați-i cum și în ce scop se folosește. De exemplu, atunci când un copil vede un recipient mare pentru lapte, explicați-i că acel recipient este folosit pentru a duce laptele de la vacă la magazie sau acasă. Dacă vă pune întrebări despre un camion, explicați-i că aceste camioane duc alimentele de la locul unde se produc spre alte regiuni din țară.

Arătați-vă interesați de jocurile copiilor, spunând: „Ce culori frumoase ai folosit în pictura ta!“ sau „Stropiți în jur cu apă și o faceți să sune!“

Când nu sunteți siguri de un răspuns, spuneți copilului că nu știți sigur, dar că puteți afla răspunsul. De exemplu, dacă un copil vă pune întrebări despre clădirea cea nouă care se construiește în apropierea creșei, îi puteți spune că s-ar putea să fie o clădire pentru birouri sau pentru apartamente în care să locuiască oameni, dar puteți afla despre ce este vorba întrebându-i pe oamenii care lucrează acolo.

Extinderi și variante:

- Când vă plimbați prin cartier, răspundeți la întrebările copilului și încurajați-l să vă pună alte întrebări. De exemplu, dacă sunteți întrebat unde duce un drum sau de ce un copac are o anumită culoare, îi puteți explica că există probabil mai multe motive.
- Întrebați-l pe copil care ar putea fi unele dintre aceste motive.
- În timpul unei plimbări, treceți neapărat printr-o piață sau vizitați un stand de produse proaspete. Încurajați-l pe copil să pună întrebări despre ceea ce vede.
- Aceste întrebări se pot referi la locul de unde vin produsele, de ce sunt aduse în camioane, cum sunt folosite și de ce este posibil să fie disponibile doar în anumite perioade ale anului.
- Când sunteți cu un grup mic de copii de diferite vârste, rugați-i pe copiii mai mari să ofere informații celor mici atunci când aceștia pun întrebări. De exemplu, cei mari pot să numească obiecte sau culori.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Spuneți părinților să se aștepte la întrebările copilului privind lumea înconjurătoare și să îl încurajeze să pună astfel de întrebări. Familiile pot să aleagă centre de interes pentru copil și să îi ofere informații mai detaliate. De exemplu, dacă un copil se arată foarte interesat de animale și de felul cum trăiesc acestea, familia ar putea să viziteze o fermă sau casa de la țară a unei rude pentru a-i arăta copilului animalele pe care altfel nu le-ar vedea acasă.

Scopul activității:

Prin această activitate se dezvoltă capacitatea copilului de a înțelege puterea limbajului și îi arată că încercările de a comunica au ca rezultat răspunsuri din partea oamenilor din jur. Această activitate subliniază capacitatea copilului de a crea un limbaj mai articulat și mai clar, ceea ce duce la o interacțiune mai mare cu cei din jur.

Materiale:

nici un material

Pregătirea activității:

Nici o pregătire, cu excepția observării și a răspunsurilor pe care le dați la exprimarea orală și la gesturile copilului

Desfășurarea activității:

Atunci când copilul emite sunete neclare pentru a-și exprima nevoile, încurajați-l să arate cu degetul ceea ce vrea. De exemplu, dacă atunci când stă la masă scâncește sau lovește în masă, îi puteți spune: „Arată-mi ceea ce vrei. Arată cu degetul ceea ce vrei - vrei suc? Vrei sticla?“. Atunci când vă răspunde printr-un gest sau arătându-vă cu degetul, răspundeți-i imediat și lăudați-l pentru capacitatea sa de a comunica spunându-i: „Mulțumesc pentru că mi-ai spus ceea ce doreai! Vroiai sticla!“.

Atunci când copilul arată cu degetul sau printr-un gest înspre un lucru pe care îl vrea, cum ar fi o jucărie preferată sau mâncarea, prefăceți-vă că aveți nevoie de mai multe informații până când rostește un sunet. De exemplu, dacă țineți copilul în poală și el arată spre o cană cu suc, îi puteți spune: „Se pare că vrei ceva! Oare ce ar putea fi? Ajută-mă să știu ce vrei! A! Ai spus suc? Poftim - sucul pe care îl vroiai! Tu mi-ai spus că vrei suc!“.

Atunci când copilul folosește propoziții simple sau sunete și gesturi, interpretați-le exprimându-le verbal. De exemplu, atunci când copilul se exprimă printr-un sunet care seamănă cu „lapte“ și apoi arată înspre cană sau sticlă, spuneți: „A! Îmi ceri să-ți dau laptele! Vrei să bei lapte? Poftim!“.

Atunci când puneți copilului întrebări, în timpul unei activități la creșă, faceți o pauză și priviți-l așteptând un răspuns. De exemplu, dacă ieșiți la plimbare, puteți întreba: „Vrei să porți mănuși sau astăzi nu purtăm mănușile?“ Așteptați să vă dea răspunsul. Dacă îi dați să mănânce ceva ușor, puteți întreba: „Vrei un biscuit sărat sau un biscuit dulce?“ apoi așteptați să vă răspundă. Lăudați-l de fiecare dată când vă răspunde la aceste întrebări.

Profitați de ora mesei pentru a obține de la copil informații cu privire la ce ar dori să mănânce. În loc să îi aduceți mâncarea și băutura dintr-o dată, încurajați-l să ceară ceea ce vrea. De exemplu, în loc să îi umpleți automat paharul cu lapte sau cu suc, întrebați-l dacă mai vrea. Încurajați-l să mai ceară lapte sau suc. Încurajați-l de asemenea să ceară o furculiță sau o lingură arătând înspre ele sau numindu-le prin cuvinte.

Extinderi și variante:

- Oferiți copilului posibilități din ce în ce mai complexe de a face alegeri. De exemplu, în loc să îl puneți să aleagă între apă și suc la masă, lăsați-l să aleagă între apă, suc și o altă băutură cum ar fi laptele.
- Atunci când copilul vă indică un lucru nou pentru el, ca de exemplu o jucărie nouă sau un aparat electrocasnic pentru care nu știe încă denumirea, spuneți-i cum se numește și încurajați-l să repete după dumneavoastră. De exemplu, dacă vede o bicicletă pentru prima oară, spuneți: „Asta este o bicicletă! Bicicletă. Poți spune și tu?“. S-ar putea să reproducă doar aproximativ prin „Cletă“ sau „Bi-etă“, dar încurajați încercările copilului de a rosti acest cuvânt nou.
- Încercați să vă jucați cu un telefon de jucărie și să purtați o conversație despre ce face copilul. Această activitate încurajează exprimarea orală în locul gesturilor pentru că vă puteți preface că nu vă vedeți la telefon. Dați copilului timp suficient pentru a se obișnui să vorbească la telefon și răspundeți cu entuziasm atunci când se exprimă oral.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să încerce să înțeleagă sunetele copilului și spuneți-le ce cuvinte și sunete scoate copilul la creșă pentru a-și exprima nevoile și dorințele. De asemenea, întrebați familia ce cuvinte și sunete scoate copilul acasă pentru a-și comunica nevoile. De exemplu, mulți copii folosesc cuvinte diferite acasă pentru a denumi mâncarea și activitățile. Comunicați cu familia despre aceste cuvinte astfel încât semnalele și încercările copilului de a se face înțeles să fie clare.

Scopul activității:

Ascultarea cântecelor este o activitate foarte instructivă pentru copil, pentru că îi place ritmul, repetiția și diferitele intonații. Atunci când copilul cântă în timp ce ascultă cuvintele din cântec, el învață deprinderile de a intona și de a imita, dar învață și să se distreze. Deși primele experiențe ale copilului în ceea ce privește cântecele sunt simple încercări de a spune și de a repeta ceea ce aude, capacitatea sa de a cânta devine din ce în ce mai clară în timp și cuvintele pot fi înțelese. De multe ori copilul reține câteva cântece pe care le cântă cu plăcere în mod repetat și astfel ajunge să folosească cuvintele respective și în afara cântecului propriuzis.

Materiale:

un tub simplu din hârtie rulată

Pregătirea activității:

Nici o pregătire, cu excepția simplelor activități zilnice în timpul cărora puteți cânta.

Desfășurarea activității:

Cântați cântece simple și ritmate cu versuri scurte de tipul cântecelor cu 2 sau 3 versuri pentru copii. Dacă puteți cânta un cântec cu o poveste cunoscută copiilor, experiența pe care o are copilul este cu atât mai instructivă.

În timpul activităților de rutină precum hrănirea, îmbăierea, strângerea jucăriilor sau culcarea, cântați cântece simple pe care copilul le cunoaște sau pe care le inventați în joacă pentru activitatea respectivă.

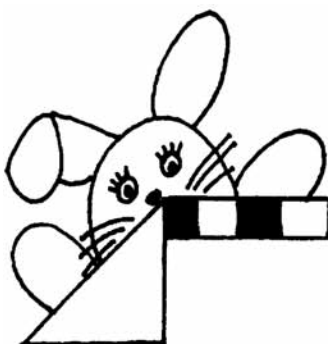
Fredonați și fluierați melodii adăugând în joacă silabe fără înțeles. Atunci când copilul cântă în joacă un cântec, imitați-l. Cântați împreună și dansați sau faceți gesturi simple cu mâinile.

Folosiți un tub din hârtie rulată și arătați-i cum se schimbă sunetele când acestea sunt cântate prin tub. Cântați cântece prin acest tub și apoi pe rând, dumneavoastră și copilul, scoateți sunete și cântați cântece prin tub.

Atunci când cântați împreună cu copilul un cântec pe care acesta îl cunoaște, opriți-vă din când în când și lăsați-l pe copil să completeze cuvintele lipsă. Cuvintele copilului pot fi diferite de cele ale cântecului, dar încurajați-l să participe și să interacționeze.

Extinderi și variante:

- Atunci când cântați împreună cu copilul, folosiți cutii de metal goale, bețișoare sau borcane pentru a bate ritmul.
- Punând câteva bobite într-o cutie de metal goală pe care o închideți, puteți obține ușor niște shakere. Agitați-le în ritmul cântecelor pe care le cântați.
- Inventați cântece despre evenimente care urmează să aibă loc pentru a-l ajuta pe copil să se pregătească pentru eveniment și să învețe cuvinte pentru el. De exemplu, atunci când copilul urmează să meargă cu familia în vizită la rude sau în vacanță, inventați cântece nostime despre locul unde va merge copilul, despre lucrurile pe care le va vedea, despre oamenii cu care se va întâlni acolo și despre mâncarea pe care o va mânca.
- Această activitate este distractivă când se desfășoară cu un grup mic de 2 sau 3 copii.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să asiste la programul dumneavoastră pentru a vedea aceste jocuri muzicale cu copiii. Încurajați familiile să continue aceste jocuri acasă, inventând cântece despre activitățile zilnice din familie. Pot include versuri despre activitățile familiei, cum ar fi vizita la o fermă, prepararea mâncărurilor preferate și celebrarea sărbătorilor.

Știu numele lucrurilor

Scopul activității:

Această activitate îl ajută pe copil să denumească imagini care reprezintă simboluri ale obiectelor cunoscute lui. Deși copilul a învățat deja să arate imaginea unui obiect cunoscut atunci când îngrijitorul îi cere acest lucru, pentru numirea obiectelor este nevoie de o mai mare capacitate de înțelegere a reprezentării simbolice. Cu alte cuvinte, această deprindere demonstrează capacitatea copilului de a înțelege că imaginile și cuvintele sunt simboluri pentru evenimente și obiecte. Această deprindere este un element important al capacității precoce de citire și al deprinderilor viitoare de citire.

Materiale:

imagini ale obiectelor cunoscute din cărți cu povești, reviste, albume de fotografii sau din orice altă sursă

Pregătirea activității:

Găsiți un moment liniștit în care să stați cu copilul arătându-i imaginile.

Desfășurarea activității:

Atunci când vedeți o imagine reprezentând un obiect cunoscut copilului, întrebați-l: „Ce este asta“? apoi lăsați copilului timp să răspundă.

Dacă vedeți mai multe imagini pe o pagină, cereți copilului să vă spună unde este una dintre ele. De exemplu, dacă pe pagină există imagini reprezentând mâncare, puteți întreba: „Unde este mărul?“ sau „Unde este pâinea?“. Mai târziu, întrebați copilul ce reprezintă imaginea pe care o indicați.

Atunci când copilul arată înspre o imagine reprezentând un obiect pe care nu îl cunoaște, încurajați cu entuziasm curiozitatea sa și explicați-i: „Fructul acela se numește cireșă. Câteodată avem cireșe primăvara după ce vremea se încălzește!“. Confectionați pentru copil o carte cu poze reprezentând persoanele și obiectele cunoscute preferate, apoi răsfoiți cartea în mod repetat întrebând „Cine este acesta?“ sau „Cum se numește asta?“

Extinderi și variante:

- Dezvoltați răspunsul copilului atunci când acesta numește un obiect sau o persoană. De exemplu, dacă copilul spune „Bunica“, dumneavoastră puteți adăuga „Da, este bunica care poartă jerseyul ei roșu și este acasă“.
- La fel, atunci când copilul spune „Mănuși“, dumneavoastră puteți adăuga „Da, acestea sunt niște mănuși călduroase din lână. Le purtăm atunci când este frig afară și când ninge“.
- Atunci când confecționați o carte pentru copil, cu obiectele cunoscute preferate, folosiți la început imagini reprezentând obiecte așa cum apar ele în realitate, ca de exemplu o fotografie sau o poză a unui obiect.
- Încurajați apoi copilul să găsească o imagine colorată a obiectului. De exemplu, dacă copilul are un animal de pluș preferat și îi place să îl recunoască în cartea sa, arătați-i o pagină dintr-o altă carte pentru copii reprezentând un animal de pluș similar și cereți-i să îl găsească.
- Mai târziu, încercați să vedeți dacă copilul poate identifica o poză sau un desen în alb și negru reprezentând același obiect.
- O dată ce copilul stăpânește tehnica identificării, încercați să vedeți dacă poate identifica desene simple reprezentând lucruri cunoscute, ca de exemplu o mașină, o casă sau un animal.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați familiile să utilizeze cărțile confecționate pentru copil la creșă, cele pe care le-au confecționat acasă, fotografiile de familie și cărți cu povești pentru copii cerându-i copilului să numească două sau trei obiecte cunoscute. Comunicați cu familia despre cuvintele pe care le știe copilul și pe care le poate spune prin recunoașterea obiectelor astfel încât să poată fi repetate și acasă.

Primele mele propoziții

Scopul activității:

Copilul începe să folosească propoziții pentru a se face înțeles. Până acum copilul a folosit câteva cuvinte pentru a exprima dorințe și nevoi, dar în acest stadiu el învață să combine numele lucrurilor (substantive) cu numele acțiunilor (verbe) pentru a descrie evenimente. De exemplu, copilul poate să spună „Mama merge“ atunci când mama îl lasă la creșă sau poate să spună: „Yuri papă“ atunci când ia o mică gustare. Aceste propoziții scurte formează fundamentul pentru exprimarea de mai târziu a unor descrieri complexe ale acțiunilor.

Materiale:

nici un material, cu excepția celor existente atunci când se joacă copilul sau când participă la o activitate

Pregătirea activității:

Nici o pregătire.

Desfășurarea activității:

În timp ce priviți o carte simplă cu poze sau o carte cu povești, cereți copilului să descrie ceea ce se întâmplă. De exemplu, îi puteți indica o poză și puteți spune: „Ce se întâmplă?“ Copilul poate răspunde în felul următor: „Mașină merge“, „Copil plânge“, „Băiat fuge“, „Cal mănâncă“ sau „Kitty doarme“.

Atunci când copilul desfășoară o activitate, întrebați-l ce face. El poate răspunde: „Josef acum mănâncă“, „Alexander acum sare“ sau „Max spală mâini“.

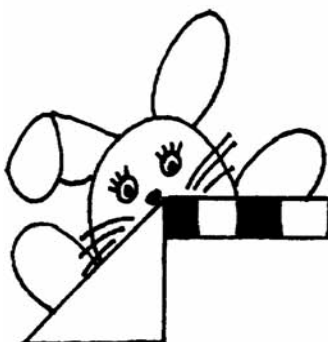
Atunci când desfășurați activități simple cu copilul, spuneți-i ce se întâmplă. De exemplu, îi puteți spune: „Eva îmbrățișează păpușa“, „Anna răsfoiește paginile din carte“ sau „Julia se odihnește“.

Extinderi și variante:

- Atunci când sunteți la plimbare și vedeți mașini sau construcții, explicați copilului ce se întâmplă astfel: „Se construiește o șosea nouă. Acum nivelează pământul pentru a face șoseaua“.
- Puteți adăuga de exemplu „Se construiește un bloc pentru ca oamenii să locuiască în el. Blocul va avea camere pentru fiecare familie așa cum are și casa ta. Acum construiesc pereții camerelor“.
- În timp ce vă plimbați în aer liber, încurajați copiii să vă spună ce fac alți oameni. Ei pot să spună: „Nenea udă grădina“, „Tanti primește scrisoare“, „Nenea face cumpărături“ sau „Băiat se dă cu bicicleta“.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Spuneți familiei cuvintele și propozițiile pe care le folosește copilul și întrebați ce cuvinte și propoziții au auzit acasă. Încurajați membrii familiei să spună deseori copilului ceea ce face fiecare membru în timpul activităților, astfel: „Sora mai mare coase“, „Tata se bărbiereste“ sau „Mătușa Nina citește“. Sugerați-le să ceară copilului să le spună ce face el. Acesta ar putea spune „Josef acum mănâncă“ sau „Peter acum se spală“.

Scopul activității:

Copilul învață să își exprime emoțiile, să recunoască sentimente și să descrie evenimente care se petrec în jurul lui. Prin această activitate, copilul dezvoltă structura primară cu ajutorul căreia formează limbajul și dă o formă experiențelor din lumea înconjurătoare.

Materiale:

nici un material, cu excepția celor cu care copilul vine în contact în orice moment

Pregătirea activității:

Nici o pregătire, trebuind doar să fiți cu copilul sau în apropierea lui.

Desfășurarea activității:

Atunci când îi arătați copilului o carte simplă cu povești, explicați cum se simt copiii sau oamenii din poveste astfel: „A fost foarte surprins să vadă cățelul acolo!“ sau „A fost tristă pentru că și-a vărsat laptele“.

Atunci când copilul resimte o emoție simplă, spuneți-i cum se simte: „Ești bucuros pentru că te joci în apă!“, „Îți pare bine când ne vizitează bunica și când se joacă cu tine!“, „Ești trist când mami pleacă acasă și tu ești la creșă.“, „Ești supărat când trebuie să-ți aștepti rândul“.

Atunci când copilul are sentimentele descrise mai sus, cereți-i să vă spună în cuvinte cum se simte.

Atunci când copilul se joacă cu diferite obiecte sau desfășoară diferite activități, întrebați-l ce face și încurajați un răspuns elaborat. Cum va arăta? Unde îl va pune când va termina? Ce este distractiv la obiectul respectiv?

Extinderi și variante:

- Atunci când un copil spune pe scurt, în câteva cuvinte, ce se întâmplă, dezvoltăți răspunsul lui elaborându-l.
- De exemplu, dacă copilul spune: „Minge merge repede“, dumneavoastră puteți răspunde: „Da, mingea se rostogolește foarte repede. Ești puternic dacă o rostogolești atât de repede!“
- Sau dacă copilul spune: „Supa gata“, dumneavoastră puteți răspunde: „Da, ai mâncat toată supa din farfurie. Supa este caldă în zilele reci, nu-i așa? Mai vrei puțină supă?“
- Atunci când copilul folosește expresii care aduc mai degrabă a sunete decât a cuvinte, dezvoltăți-le spunând cuvintele respective.
- De exemplu, dacă copilul spune: „Ham-Ham merge repede“, dumneavoastră puteți răspunde: „Da, câinele este acum afară. Va veni înăuntru mai târziu“.
- La fel, dacă copilul spune: „Uu-Uu vine“, dumneavoastră puteți răspunde: „Da, trenul sosește în gară. Va ajunge în curând!“

LEGĂTURA CU FAMILIA

Vorbiți părinților despre modalitățile de a dezvolta și de a clarifica cuvintele pe care le folosește copilul precum și despre cum să identifice emoțiile și experiențele. Spuneți familiei cuvintele pe care le folosește copilul și noile concepte care pot apărea în curând. De exemplu, dacă ieșiți la plimbare prin cartier la începutul primăverii, spuneți familiei că s-ar putea să audă copilul spunând cuvintele noi pe care le-a învățat în timpul acestor plimbări, ca de exemplu noroios, cărare, bețișoare, frunze sau floare.

Îmi place să mă catăr

Scopul activității:

Copilul învață deprinderi sociale, consumă energie, explorează noi moduri de a se cățara și de a se mișca și experimentează diferite moduri în care corpul său se poate mișca în spațiu. Prin aceste activități copilul învață să se echilibreze, să se coordoneze și să stăpânească fizic mișcarea cu o amplitudine mare a mușchilor.

Materiale:

spațiu deschis în clasă
echipamente de interior cu trepte și tobogane
tricycle pentru copii mici
cutii cu nisip
bare de care se pot agăța copiii

Pregătirea activității:

Asigurați-vă că spațiul pentru acest joc este deschis, fără obiecte care i-ar putea răni pe copii, cu o suprafață moale și cu loc suficient pentru a permite copiilor să alerge sau să facă tumbe.

Desfășurarea activității:

Jucați-vă cu copilul în diferite moduri. Puteți să îl duceți în spinare, să îl ridicați pentru a atinge tavanul, să îl ajutați să se dea peste cap și să stea în cap. Copilul poate să stea agățat de o bară sau de o creangă, poate să sară pe o saltea sau pe o trambulină mică și să alerge după ceilalți copii.

Copiii le place să se dea cu triciclete mici, să se joace cu jucării de tipul camioanelor, să stea în jucării plate pe roți și să se joace pe scări joase care se continuă cu tobogane pe care pot aluneca.

Folosirea muzicii îi încurajează pe copii să se miște asemenea animalelor preferate. De exemplu, pe un fond muzical lin, puneți-i să se miște ca un elefant sau, pe un fond muzical vivace, puneți-i să imite mersul la trap al unui cal. Puneți-i să se întindă ca o pisică sau să se strângă ca o minge asemenea unui câine care doarme.

Suspendați un hamac într-un colț al zonei de joacă fie în clasă, fie afară. Arătați copiilor cum să folosească hamacul și cum să se legene ușor unii pe alții în hamacul respectiv.

Rezervați un moment de liniște înainte și după aceste activități pentru a-i ajuta pe copii să facă tranziția înspre și dinspre aceste activități în mod calm. De exemplu, înaintea acestor activități, puteți spune povești, puteți să rotiți în cerc cântând, puteți face o activitate artistică sau o altă activitate asemănătoare, și pot fi urmate de o activitate asemănătoare precum pictura, ascultarea muzicii sau somnul de amiază.

Extinderi și variante:

- Atunci când ieșiți afară, fie pe un teren de joacă, fie în spațiul de joacă al creșei, încurajați acest tip de activități.
- Încurajați copiii să exploreze copacii și ajutați-i să se urce sau să se agațe de crengi.
- Dacă aveți acces la un teren de joacă, învățați-i pe copii cum să se legene, cum să se cațere pe echipamentul creat în acest scop și cum să folosească alte echipamente pe care le au la dispoziție.
- În cazul grupelor de vârstă mixte, asigurați-vă că fiecare copil participă într-un mod care îi oferă siguranță și care este potrivit vârstei sale.
- Organizați activități diferite pentru copiii mai mici și pentru cei mai mari, despărțind copiii mai activi de cei care încă nu umblă.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiilor cum să exploreze mișcarea fizică împreună cu copiii lor. Copilul poate sări pe un pat în timp ce un adult îl ține de mână, poate să se dea peste cap pe o podea moale și să fie legănat în timp ce îl ține în brațe un adult.

Umblu peste tot

Scopul activității:

Copilul învață sentimentul fizic al mișcării corpului în diferite direcții împotriva gravitației. Aceasta se numește mișcare proprioceptivă și reprezintă fundamentul unor mișcări mai coordonate pe măsură ce copilul se maturizează și pentru dezvoltarea echilibrului complex și a coordonării motorii de mai târziu.

Materiale:

scări și tobogane adaptate mărimii copiilor
perne mari
material alunecos
un tunel din scaune și cearceaf sau pătură

Pregătirea activității:

Trebuie să vă aflați într-un spațiu deschis cu materialele listate mai sus și adaptate mărimii copiilor.

Desfășurarea activității:

Ajutați copilul să învețe cum să coboare pe scări târându-se cu spatele pe mâini și pe picioare. După coborârea fiecărei trepte, aduceți-i genunchii și picioarele pe treapta de mai jos pentru a-i arăta cum să coboare în siguranță.

Mai târziu copilul va coborî scările cu fața ținându-se de mâna dumneavoastră și coborând fiecare treaptă. În acest timp, copilul își va pune ambele picioare pe aceeași treaptă înainte de a coborî la următoarea treaptă.

Ridicați copilul în aer și spuneți: „Ne mișcăm în sus!” sau faceți un cântec despre acest lucru. Când îl puneți jos, spuneți: „Acum ne mișcăm în jos”. Faceți astfel un joc, ridicând copilul încet în sus și apoi în jos și spunându-i ce faceți astfel: „Ne mișcăm în sus, sus, sus! Uite ce sus suntem! Acum ne mișcăm în jos, jos, jos!” Repetați de câte ori doriți.

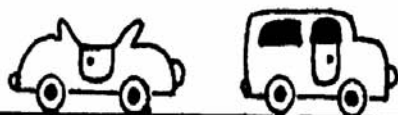
Oferiți copilului posibilitatea să se dea pe tobogan. Dacă nu aveți un astfel de tobogan, aranjați niște perne mari astfel încât să obțineți forma unui tobogan jos, apoi puneți peste ele un material alunecos. Țineți copilul în timp ce alunecă pe acest tobogan. Folosiți cuvintele „sus” și „jos” în timp ce faceți acest lucru.

Faceți un tunel prin care copilul să se târască folosind niște scaune și un cearceaf sau o pătură. Faceți o cursă distractivă cu obstacole în care copilul se târăște prin tunel, apoi se urcă și coboară toboganul și apoi se întoarce la tunel.

Extinderi și variante:

- Dezvoltați ideea cursei cu obstacole incluzând o bucată lungă și lată de lemn peste care să treacă copilul, un alt scaun pe sub care să treacă, o altă grămadă de perne peste care să treacă sau un tunel mai mare, sub o masă, prin care să treacă copilul.
- Înălțarea unui zmeu împreună cu un copil este o activitate minunată. Copilul are ocazia să alerge și să tragă zmeul și îi dă senzația unei realizări.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Arătați familiei tipul de mișcări fizice pe care le realizați cu copilul și încurajați-i să facă același lucru acasă. De exemplu, dacă familia are o fermă, îl pot pune pe copil să strângă ouăle, căutându-le sus sau jos în coteț. Dacă familia are animale mari, copilul poate călări un cal în timp ce un adult îl ține, pentru siguranță. Aceste tipuri de activități pot include și cățărarea pe o scară sau alunecarea pe un mal ud al unei ape curgătoare din apropiere. Toate activitățile trebuie să se desfășoare sub supravegherea atentă a adulților.

Prin labirint

Scopul activității:

Copiii se mișcă printr-un labirint construit cu diferite obstacole și echipamente. Prin jocul labirintului copiii își dezvoltă abilitățile motorii cu amplitudini mari. Ei rezolvă probleme prin deciziile pe care le iau cu privire la modul de a se mișca prin pasajele de diferite mărimi.

Materiale:

scânduri pe care se poate umbla (4 cm x 30 cm x 1 m până la 2 m)
saltele pe care se pot trânti copiii
covorașe pătrate
cuburi de dimensiuni mari
cearceafuri sau pături
tuneluri

Pregătirea activității:

1. Construiți labirintul cu ajutorul echipamentului care încurajează mișcarea în clasă. De exemplu, acest tip de echipament poate include cuburi din lemn de dimensiuni mari sau un tobogan. Construiți tuneluri din cearceafuri sau pături pe care le puneți peste mobilă. Puteți cumpăra jucării sub formă de tuneluri de dimensiuni mari pentru copii. Includeți pasaje de trecere, scânduri în balans și materiale cu diferite texturi cum ar fi placaje sau covorașe pătrate pe care copiii pot păși.
2. Construiți labirintul astfel încât copiii să îl străbată folosind mai multe tipuri de mișcări ca de exemplu prin târâre, prin trecerea peste un cub mare, prin mers pe o scândură în balans și prin săritura peste o saltea.
3. Construiți labirintul cu mai mult de o intrare și ieșire și cu mai multe trasee în interior.
4. Asigurați-vă că labirintul este sigur pentru copii și că obiectele nu pot fi deplasate sau nu se pot răsturna.
5. Desfășurați această activitate pe parcursul întregii zile și continuați să o diversificați atâta vreme cât copiii sunt interesați.
6. Începeți cu 2 copii în labirint și alți 2 care stau și se uită.

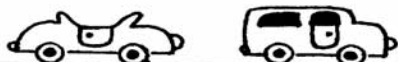
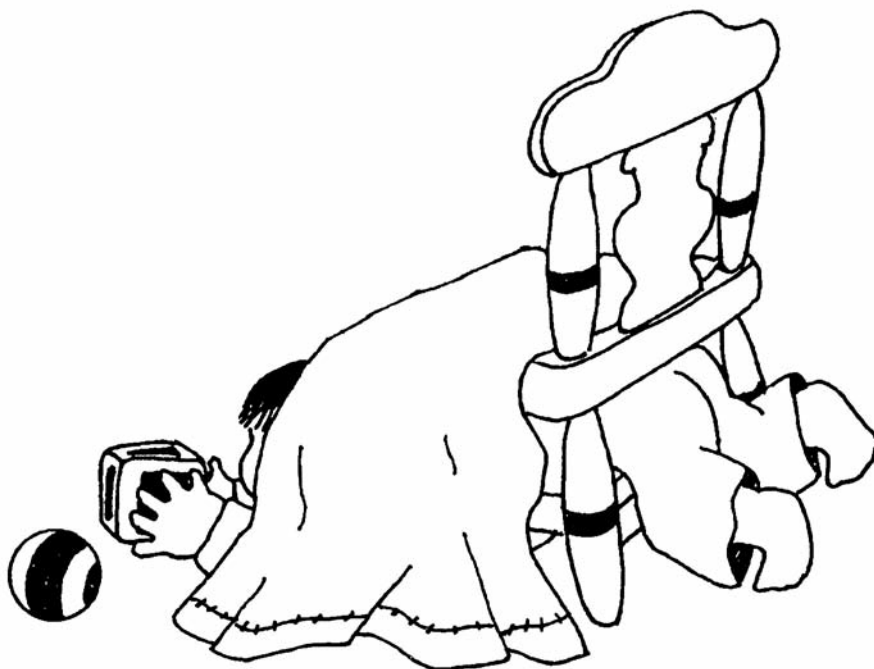
Desfășurarea activității:

Observați cum descoperă copiii labirintul. La început, labirintul îi va atrage pe toți copiii. Fiți pregătiți să limitați la început numărul copiilor dintr-un grup. Dacă numărul copiilor care vor să intre în labirint este mai mare de patru, spuneți-le că va veni rândul lor după primii patru copii. Încurajați-i să îi privească pe ceilalți în timp ce aceștia apar sau dispar. Vorbiți-le despre labirint în timp ce îl străbat. „Josef, acum treci peste covor. Acum ești la perete. Ce faci în continuare?“. Încurajați copiii să traverseze tunelurile așezându-vă la ieșire. Încercați să nu îi grăbiți pe copii. Lăsați-i să exploreze până termină.

Extinderi și variante:

- Bebelușilor care merg în patru labe le plac tunelurile. Lor le este foarte greu să aștepte să le vină rândul; le puteți oferi un tunel în apropiere confecționat din 2 scaune și o pătură.
- Copiii vă pot fi de ajutor la planificarea și construirea labirintului.
- Adăugați elemente în plus labirintului în fiecare zi.
- Când terminați activitatea, înlăturați în fiecare zi câte un element din labirint.
- Construiți un labirint în aer liber.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Invitați familia în clasă pentru a vedea labirintul. Copiilor li se va părea distractiv dacă părinții încearcă să treacă prin labirint.

Mișcări mari și mici

Scopul activității:

Copilul explorează atât mișcarea musculară cu amplitudine mare (mișcări globale) din timpul săriturilor sau al alergărilor, cât și mișcarea musculară cu amplitudine mică (mișcări precise) atunci când își folosește mâinile pentru a se juca cu obiecte. Prin această activitate copilul învață să își coordoneze mișcările cu amplitudine mare sau mică și pe cele rapide sau lente.

Materiale:

instrumente muzicale
eșarfe colorate sau fâșii de materiale viu colorate
stegulețe din hârtie
scândură în balans
mingi de diferite mărimi

Pregătirea activității:

Găsiți suficient spațiu deschis în care copiii să se miște liber.

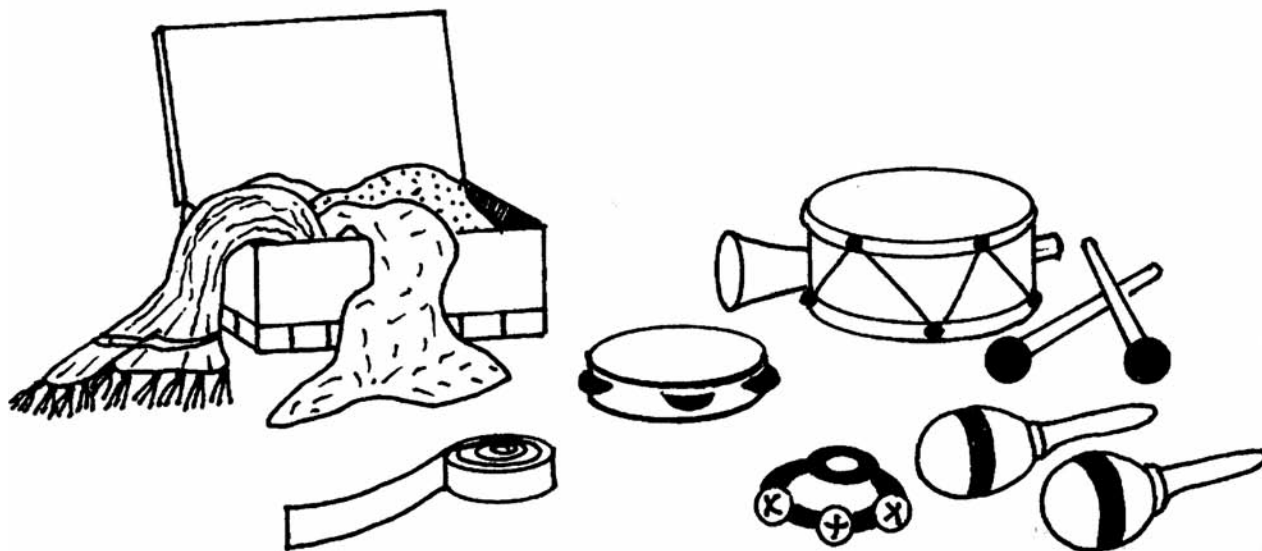
Desfășurarea activității:

Puneți muzică cu ritmuri diferite și încurajați copiii să se miște în ritmul muzicii și să danseze. Puneți copiii să se miște în ritmul muzicii în timp ce țin în mână o eșarfă, un steguleț din hârtie sau o panglică.

Bateți din palme și din picioare după ritmuri simple lente sau rapide. Încurajați copiii să le imite. Apoi bateți din palme anumite secvențe încurajând copilul să vă imite, ca de exemplu 2 bătăi rapide, pauză, 2 bătăi rapide ș.a.m.d.

Jucați jocuri simple cum ar fi cântece cu gesturi din mâini, cu bătăi din palme, cu mișcări legănate, cu bătăi din picioare și puneți copiii să vă imite mișcările.

Săriți cu copilul în timp ce îl țineți de mâini.

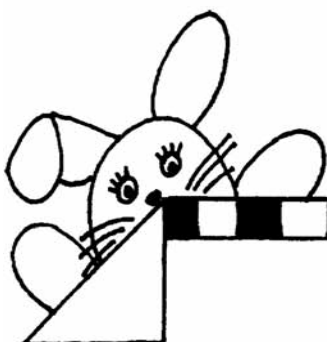
Faceți o bârnă de gimnastică dintr-o scândură dreaptă și puneți copilul să meargă pe ea în timp ce vă ține de mână. Încurajați-l să sară de pe scândură ținându-vă în continuare de mână, apoi încurajați-l să meargă singur pe ea.

Jucați jocuri cu mingi rostogolindu-le înainte și înapoi în timp ce sunteți așezați pe podea. Începeți cu o minge foarte mare, apoi, treptat, faceți același lucru cu mingi din ce în ce mai mici. Dacă nu aveți astfel de mingi, puteți să le confecționați din hârtie pe care o faceți ghemotoc.

Jucați-vă de-a alergatul și încurajați copilul să vă urmărească.

Extinderi și variante:

- Prezentați un joc numit „Veniți după mine“, prin care vă mișcați încurajând în același timp copilul să vă imite acțiunile. De exemplu, îl puteți pune să vă imite în timp ce alergați, în timp ce vă târați, în timp ce vă dați peste cap, în timp ce vă rostogoliți, în timp ce mergeți cu spatele sau în timp ce vă rotiți în cerc.
- Atunci când sunteți afară, încurajați copiii să se joace liber în parc sau într-un alt loc în aer liber. Se pot juca „Veniți după mine“ pe o pajiște mare, se pot rostogoli pe un deal, pot rostogoli mingi de la unii la alții sau pot cânta stând în cerc.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aduceți familiile să participe la program ori de câte ori este posibil pentru a vedea aceste jocuri și activități și pentru a încuraja membrii familiei să desfășoare aceste tipuri de activități atunci când familia iese în aer liber. De exemplu, dacă familia organizează picnicuri sau mese în aer liber, încurajați membrii familiei să prevadă un loc unde copiii să se poată juca.

Capitolul 5

Copilul între doi și trei ani

5.1. Cum este copilul între doi și trei ani?

Copilul între doi și trei ani explorează totul. Se mișcă repede și constant. Începe să-și stăpânească sentimentele și corpul și învață să fie independent. Se poate îmbrăca și hrăni singur. Îi place să se prefacă, să simuleze, dar nu la fel de complicat ca și copiii mai mari. Vrea să învețe să se joace cu cei de o vârstă cu el, dar are nevoie de mult sprijin din partea adultului ca să facă acest lucru.

Alte caracteristici ale vârstei sunt:

- Îi place să exerseze de unul singur
- Poate turna dintr-un vas mic, poate să prindă haine cu capse, nasturi mari și fermoar
- Își înțelege lucrurile din perspectivă personală și mai puțin sentimentele și gândurile celorlalți
- Își schimbă des starea de spirit
- Este interesat de colegi și ajutat de adult poate să se joace simplu cu alții
- Înțelege ce efect are asupra celorlalți dacă apucă, lovește sau împinge
- Înțelege și răspunde la cererile celorlalți
- Numește cele mai familiare lucruri
- Poate potrivi și sorta după culoare și formă
- Folosește 300-1.000 de cuvinte, dar nu poate descrie sentimente
- Îi lipsește coordonarea și varsă sau răstoarnă lucruri
- Poate merge/pedala pe o bicicletă mică.

La planificarea sălii de clasă, considerați că un copil de 2-3 ani se aseamănă atât cu copilul mic cât și cu preșcolarul.

Ca și copilul mic, se joacă repede cu ceea ce îl interesează în acel moment. Cel mai bine este să facă activități în ritmul lui. Cei între doi și trei ani au o înțelegere limitată a noțiunii de timp. Câteva minute pot să li se pară foarte lungi. Activitățile de grup trebuie să fie limitate. Cei mai mulți dintre ei învață cel mai bine din activități de rutină sau din cele pe care le aleg singuri.

Un portret cu multe fețe

Scopul activității:

Prin această activitate de lipit cu lipici lichid și sub formă de pastă, copilul confecționează un portret, folosind poze decupate reprezentând chipuri de copii. Copilul folosește figuri reprezentând copii cu păr și cu ochi de diferite culori, copii de diferite rase, cu sau fără ochelari. Această experiență îl ajută pe copilul în vârstă de doi ani să comenteze asemănările și diferențele și să înțeleagă „cine sunt eu“. Copilul își folosește mușchii responsabili pentru mișcări mici și explorează creativitatea.

Materiale:

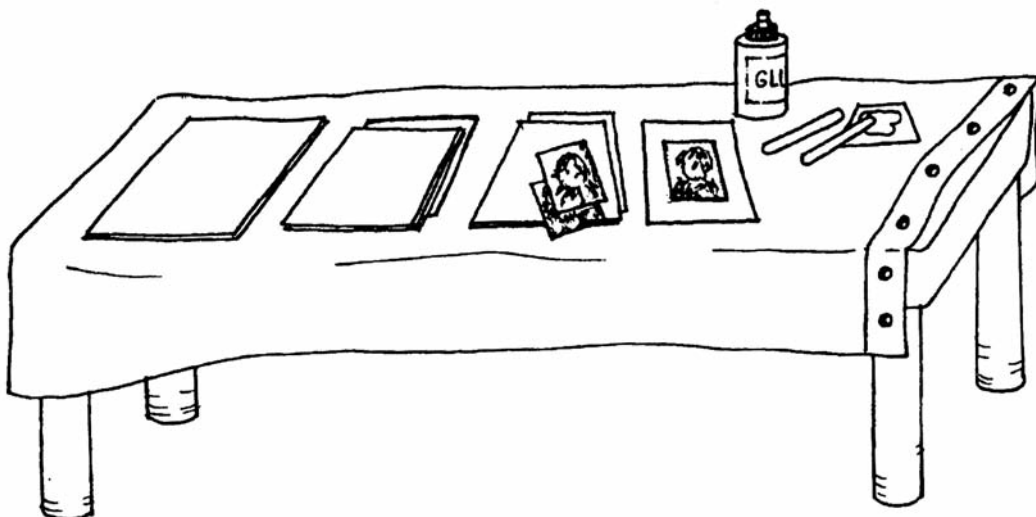
poze cu copii și chipuri (de diferite culori, cu ochelari etc.) din reviste vechi
o perdea veche de duș pentru a acoperi masa
hârtie pe care să lipească pozele
cârpă udă
lipici lichid sau sub formă de pastă
bețișoare pentru a întinde lipiciul

Pregătirea activității:

1. Acoperiți masa cu perdeaua sau cu altceva în caz că se varsă lipiciul.
2. Puneți pozele pe masă, fie în coșulețe, fie direct pe masă.
3. Pentru această activitate numărul optim de copii este 4, însoțiți de un adult.

Desfășurarea activității:

Permiteți fiecărui copil să-și aleagă o foaie de hârtie pe care să lipească pozele. Puneți lângă copil lipici lichid sau sub formă de pastă, într-un vas mic, și bețișoare. Permiteți copiilor să aleagă dintre un număr mare de poze decupate. Observați și răspundeți la comentariile copiilor despre pozele respective. Aceștia pot face comentarii cu privire la culoarea ochilor sau a părului, sau pot pune întrebări despre fețele respective. Răspundeți la aceste întrebări în mod clar și simplu. De exemplu: „Da, pielea acestei fetițe este deschisă la culoare iar a celeilalte fetițe este mai închisă“. Sau „Aceștia sunt niște ochelari, îi poartă pentru a vedea mai bine. Tăticul tău poartă și el ochelari“. Ajutați copiii să folosească lipiciul. Unii dintre ei se vor murdări cu mult lipici pe degete și nu vor mai putea să ia pozele. Trebuie să aveți la îndemână o cârpă udă pentru a șterge copiii pe mâini în timp ce aceștia lucrează.

Extinderi și variante:

- Folosiți poze cu fetițe și băieți pentru a-i ajuta pe copii să se gândească la diferențele de gen.
- Folosiți fotografiile cu bebeluși. La această vârstă, copiii sunt foarte interesați de bebeluși.
- Unii dintre copii vor fi fascinați de lipiciul lichid sau sub formă de pastă. Faceți și alte activități cu aceste materiale, cum ar fi colajul de hârtie ruptă, confecționarea unor cărți simple și prepararea pastei de lipit pentru copii.
- Faceți un tablou al întregului grup folosind o bucată mare de hârtie.

Pastă de lipit (ciriz) pentru copiii mici

80 ml sau 1/3 cană de făină de grâu (fără agent de dospire)
2 linguri mari de zahăr
250 ml sau 1 cană de apă

Se amestecă făina cu zahărul într-o cratiță. Se adaugă încet apă, amestecând continuu. Amestecați până dispar cocoloșii. Se fierbe la foc mic până când amestecul devine transparent, amestecând continuu. Pasta se lasă să se răcească la temperatura camerei înainte de folosire. Se poate păstra într-un recipient închis timp de mai multe săptămâni.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Așteptați-vă din partea copiilor la comentarii negative despre figurile respective. S-ar putea să observe diferențe sau să reacționeze la stereotipuri. Puteți discuta cu părinții despre stereotipuri. Părinții ar putea să-și exprime părerile cu privire la diferențele dintre oameni de diferite rase și religii.

Sunt fericit, trist, speriat, furios

Scopul activității:

Copilul învață cuvinte pentru a-și exprima sentimentele. Educatorul își arată sentimentele și îi spune copilului cuvintele care exprimă aceste sentimente. Copilul exersează apoi, exprimând aceste sentimente.

Materiale:

nici un material

Pregătirea activității:

Această activitate poate fi făcută cu 1 până la 4 copii.

Desfășurarea activității:

Prezentați această activitate unui singur copil sau unui grup mic de copii spunând că veți imita fețe fericite și triste. Cereți unuia dintre copii să vă arate o față fericită. Arătați și dumneavoastră copilului o față fericită. Repetați acest joc folosind diferite sentimente de tristețe, de teamă și de supărare. Dacă copilul nu știe încă să imite fața pe care i-o cereți, imitați dumneavoastră fața respectivă ca exemplu sau cereți unui alt copil să imite fața respectivă. Puteți spune: „Așa arăt când îmi este frică. Poți face o față ca a mea?” Jucați acest joc până când copiii se plictisesc de el și vă cer să faceți altceva.

Extinderi și variante:

- Cereți copiilor mai mici să denumească sentimentul pe care îl imitați. (Vezi „Sentimentele mele“).
- Folosiți o oglindă. Cereți copilului să se privească în oglindă și să imite fețele.
- Inventati o poveste folosind aceste sentimente de bucurie, tristețe, teamă și supărare. Cereți copiilor să imite sentimentele din poveste.
- Atunci când copiii pot imita fețele, adăugați voci. Vedeți dacă copiii pot face ca fețele și vocile lor să exprime sentimente de bucurie sau de tristețe.

A decorative rectangular box with a double-line border. The corners are rounded and decorated with hand-drawn stars and swirls. The text is centered within the box.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Încurajați părinții să exerseze acest joc cu copilul. Amintiți-le despre încercarea copilului de a face legătura dintre expresia facială și cuvântul care exprimă sentimentul respectiv.

Potrivesc șosetele

Scopul activității:

Potrivirea lucrurilor cunoscute de tipul șosetelor este un pas important prin care copilul învață să se îmbrace. Prin această activitate, copiii învață cum să grupeze împreună obiecte asemănătoare și își dezvoltă abilitatea de a sorta obiecte.

Materiale:

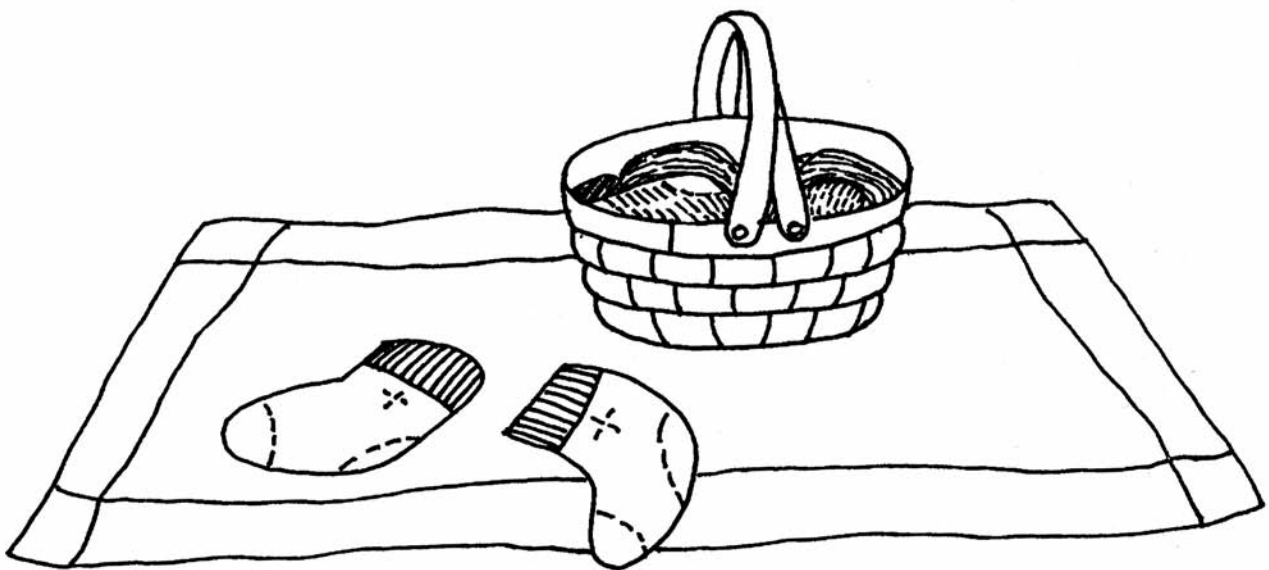
4 până la 6 perechi de șosete de diferite culori
coș pentru șosete

Pregătirea activității:

1. Amestecați șosetele în coș.
2. Puneți coșul pe o măsuță sau pe podea.
3. La această activitate pot participa până la 3 copii.

Desfășurarea activității:

Observați copilul care alege această activitate. Priviți cum copilul studiază șosetele. Unora dintre copii le place să încerce șosetele. Încurajați activitatea copilului spunând: „Ana, poți să pui împreună două șosete verzi. Așa potrivești șosetele“. Dacă copilul nu cunoaște încă culorile, învățați-l. Spuneți culoarea șosetei pe care o ține copilul în mână: „Ana, în mâna asta ții o șosetă neagră. Mai poți găsi încă o șosetă neagră“? Dacă este nesigur, ajutați copilul să găsească perechea șosetei. Încercați cu o altă pereche. Continuați să îl încurajați pe copil să potrivească șosete atâta timp cât manifestă interes. Dacă copilul vrea să mai continue după potrivirea tuturor perechilor, amestecați șosetele și începeți din nou. Copiilor de doi ani le place foarte mult să amestecați din nou șosetele.

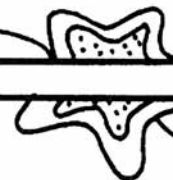
Extinderi și variante:

- Pentru copiii mai mici, amestecați perechea de șosete cunoscută cu o altă pereche. Copilului îi va face plăcere să sorteze șosetele și apoi să le ia în picioare.
- Sortați și alte obiecte de îmbrăcăminte cum ar fi mănuși, tricouri sau pantofi.
- Folosiți șosete mici și mari. Vedeți dacă copilul le poate sorta după mărime. Cereți copiilor mai mari să le sorteze după culoare și după mărime.
- Puneți coșul în spațiul pentru jocuri de rol. Copiii pot exersa sortarea rufelor în timp ce se joacă în casa de jucărie.
- Confectionați perechi de șosete sau mănuși din hârtie. Acoperiți-le cu folie de plastic și păstrați-le într-o cutie de pantofi. Copilul poate folosi cârlige de rufe pentru a grupa perechile. Puteți lăsa acest joc împreună cu alte jucării de mânuir, pentru a-i da posibilitatea să îl exploreze în continuare.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Cereți părinților să încerce această activitate acasă. Copilul îi poate ajuta să sorteze șosetele pentru fiecare membru al familiei. Familiile ar putea dona șosete care au rămas mici membrilor familiei.

Mă maschez

Scopul activității:

Copiii de doi ani exersează cum să se îmbrace pentru vreme rece. Ei învață astfel despre legătura dintre hainele călduroase și vremea rece de afară. Prin această activitate copiii își folosesc foarte bine imaginația.

Materiale:

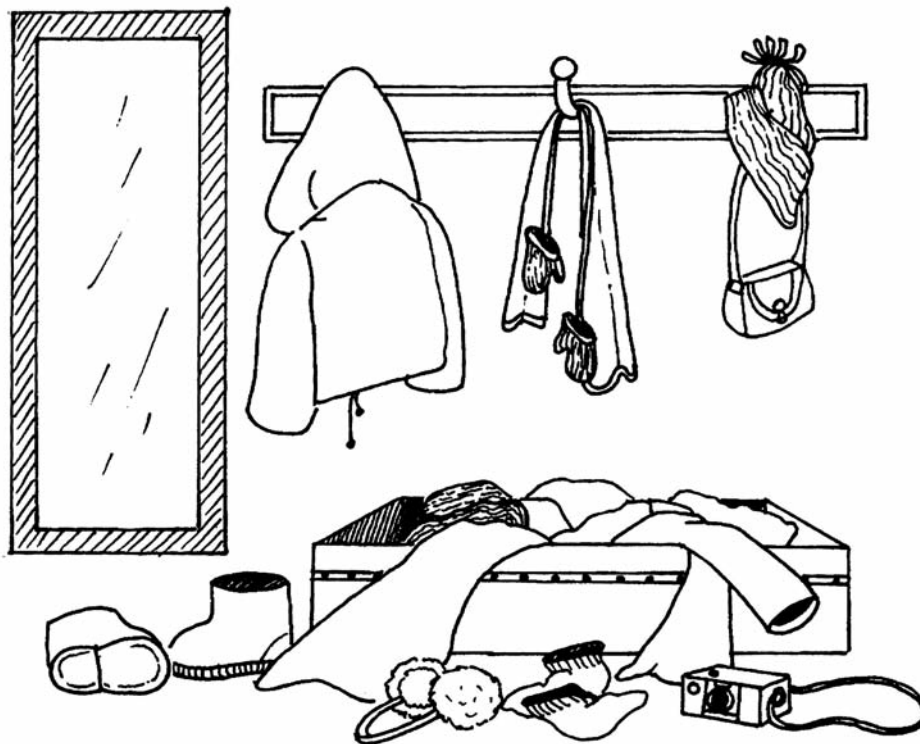
haine de iarnă - șepci, blănițe pentru urechi, jachete, cizme, fulare, șosete groase
oglină
un aparat de fotografiat vechi

Pregătirea activității:

1. Adunați hainele. Agățați-le în spațiul destinat jocurilor de punere în situație pentru o explorare liberă din partea copiilor. Puteți de asemenea să folosiți hainele într-o activitate separată, punându-le într-un coș mare în mijlocul camerei.
2. La această activitate pot participa până la 4 copii.

Desfășurarea activității:

Încurajați copiii să se îmbrace ca pentru vreme rece. Îmbrăcați și dumneavoastră niște haine pentru a le arăta. Sugerați-le copiilor să se uite în oglindă. Puteți folosi aparatul de fotografiat pentru a le face poze. Vorbiți cu copiii despre diferitele articole de îmbrăcăminte. Spuneți cum se numește articolul respectiv, ce culoare și ce textură are.

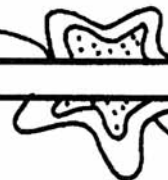
Extinderi și variante:

- Adunați poze cu oameni îmbrăcați în haine de iarnă. Priviți pozele și spuneți numele articolelor de îmbrăcăminte.
- Organizați o „zi a șepcuțelor călduroase“ în care fiecare poartă o șapcă de iarnă adusă de acasă.
- Căutați cărți cu povești de iarnă pentru copii și citiți-le. Un astfel de exemplu este *The Snowy Day*, de E.J. Keats.
- Faceți un colaj mural de grup prin decuparea, din reviste și cataloage vechi, și lipirea unor poze cu oameni îmbrăcați în haine de iarnă.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Cereți părinților să vă dea idei despre hainele de iarnă. Ei ar putea să vă sugereze alte articole de îmbrăcăminte. De exemplu, unele familii folosesc anumite tipuri de mănuși sau șepcuțe.

Scopul activității:

Copiii ajută la spălutul mobilierului și al jucăriilor. Ei învață astfel despre activitatea spălării și exersează deprinderi valoroase prin folosirea mâinilor și a ochilor. Cel mai important este faptul că sunt mândri pentru că ajută la îngrijirea clasei lor.

Materiale:

lighean pentru spălutul veselei
detergent neutru pentru veselă
bureți
cârpe mici
șorturi
prosoape și suport pentru uscarea veselei

Pregătirea activității:

1. Adunați câteva jucării pe care să le spălați.
2. Puneți o cantitate mică de apă în ligheanul pentru veselă. Acesta poate fi așezat pe podea, pe o măsuță joasă sau fixat pe masa pentru nisip și apă.
3. Puneți o cantitate mică de detergent pentru vase pe bureți, pe cârpe și în apă.
4. Această activitate este potrivită pentru 2 copii la fiecare lighean.

Desfășurarea activității: Spuneți copiilor că vă pot ajuta să spălați jucăriile. Ajutați-i să își pună șorturile. Puneți jucării în lighene, pentru a fi spălate. Vorbiți cu copiii de doi ani despre cum să curețe obiectele murdare. După spălare, puneți obiectele pe suportul pentru uscare sau ștergeți-le cu un prosop.

Extinderi și variante:

- În zilele următoare spălați jucăriile din clasă adăugând în fiecare zi alte jucării în lighenul pentru veselă. Permiteți copiilor să sugereze ce jucării să spălați.
- Copiilor de doi ani le place să spele mobilierul. Permiteți-le să vă ajute să spălați scaunele (activitatea preferată). Dacă afară este cald, această activitate se poate desfășura foarte bine afară.
- Spălați hainele păpușilor. Întindeți o sfoară pentru haine și lăsați copiii să pună hainele la uscat și să le prindă cu cârlige.
- Folosiți sticle spray cu apă pentru a spăla afară. Copiilor de doi ani le face plăcere să învețe cum să folosească aceste sticle.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați fiecare familie cum face curățenie acasă. Încercați să folosiți aceleași materiale (perii, cârpe) pentru curățenia din clasă. Aflați care sunt obiceiurile familiei în ceea ce privește curățenia de acasă. Dacă se desfășoară dimineața sau după-masă. Dacă spală rufe acasă sau altundeva. Dacă cântă în timp ce fac curățenie. Încercați să imitați aceste obiceiuri și vorbiți despre ele în timp ce copiii fac curățenie în clasă.

Folosesc uneltele

Scopul activității:

Copilul exersează deprinderile prin care folosește de unul singur instrumentele cu care se hrănește și cele cu care se îngrijește. Această activitate încurajează copilul să își folosească simțurile și coordonarea motorie cu amplitudine mică.

Materiale:

lighene mici
 obiecte mici, ca de exemplu cuburi, fructe artificiale
 instrumente variate precum:

spatulă
 clești (mici și mari)
 lingură
 pensete
 linguri găurite
 clești patent

Pregătirea activității:

1. Puneți obiectele în lighene mici. Începeți cu obiecte similare, de exemplu linguri și spatule. Acestea sunt cele mai ușor de folosit. Folosiți cleștii, pensetele și cleștii patent într-un alt lighean sau atunci când copiii sunt pregătiți. Copiii fac astfel o acțiune similară cu instrumente diferite.
2. Această activitate se poate desfășura în timpul activităților la alegere desfășurate la masa pentru activități senzoriale.
3. Cu ligheanul pot lucra 2 copii, în timp ce la masa pentru activități senzoriale pot lucra până la 6 copii.

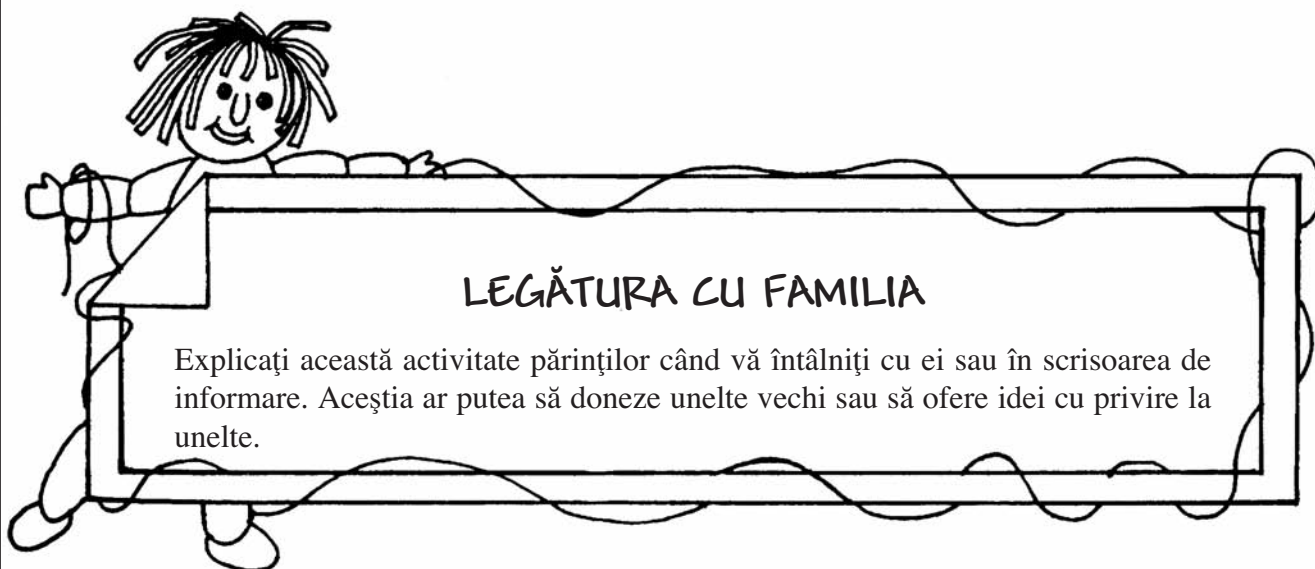

Desfășurarea activității: Observați copiii în timp ce explorează obiectele și instrumentele. Își pot folosi mâinile pentru a găsi obiecte și apoi lingurile pentru a le deplasa. Încurajați-i și arătați-le cum să deplaseze obiectele cu ajutorul lingurilor. Vorbiți-le despre ce altceva mai pot mișca cu ajutorul instrumentelor, de exemplu diferitele tipuri de mâncare. Când copiii sunt pregătiți, includeți și alte instrumente, mai complexe cum ar fi cleștii, pensetele și cleștii patent.

Extinderi și variante:

- Puteți avea două lighene, punând obiectele într-unul din ele. Încurajați copilul să mute obiectele dintr-un lighen în celălalt cu ajutorul instrumentelor.
- Adăugați o cantitate mică de nisip. Copilul poate scoate obiectele din nisip cu ajutorul instrumentului respectiv.
- Folosiți lingurile afară, împreună cu o grămăjoară de pietre strânse de copii. Aceștia pot exersa, mutând pietrele dintr-o grămăjoară în alta.

Zile de sărbătoare

Scopul activității:

Copiii discută despre sărbătorirea diferitelor sărbători și învață despre diferențele individuale.

Materiale:

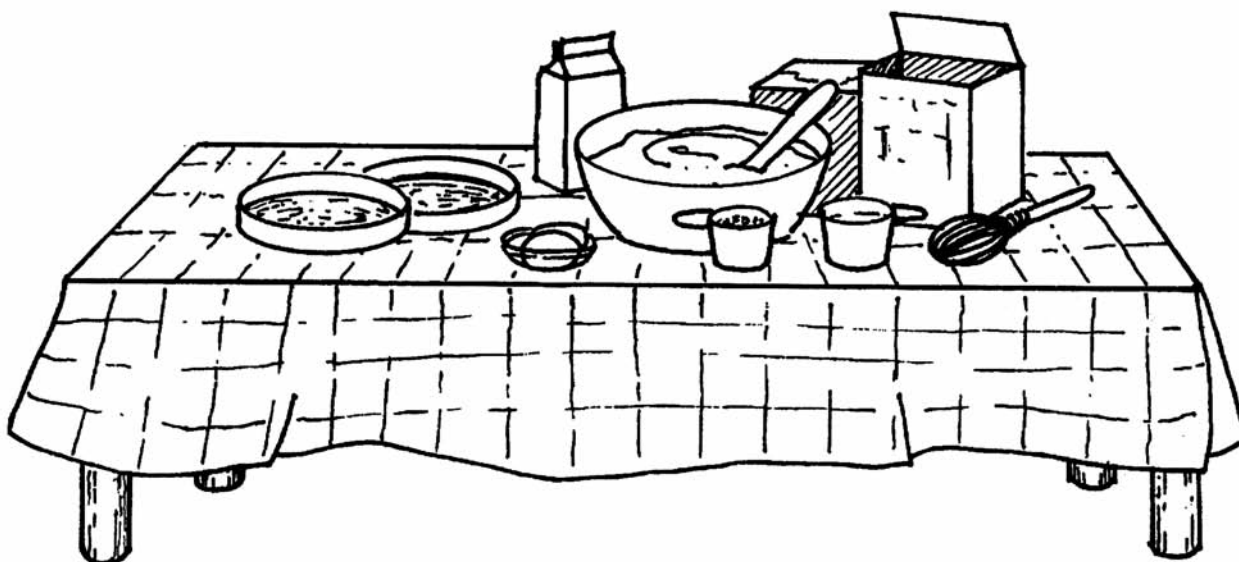
nici un material

Pregătirea activității:

1. Aflați cum sărbătoresc familiile zilele de naștere.
2. Activitatea se poate desfășura ca o conversație într-un grup de până la șase copii. Puteți vorbi în timpul unei activități de rutină, ca de exemplu în timpul mesei de prânz, când copiii sunt în grup sau când copiii stau în grup la un moment dat.

Desfășurarea activității:

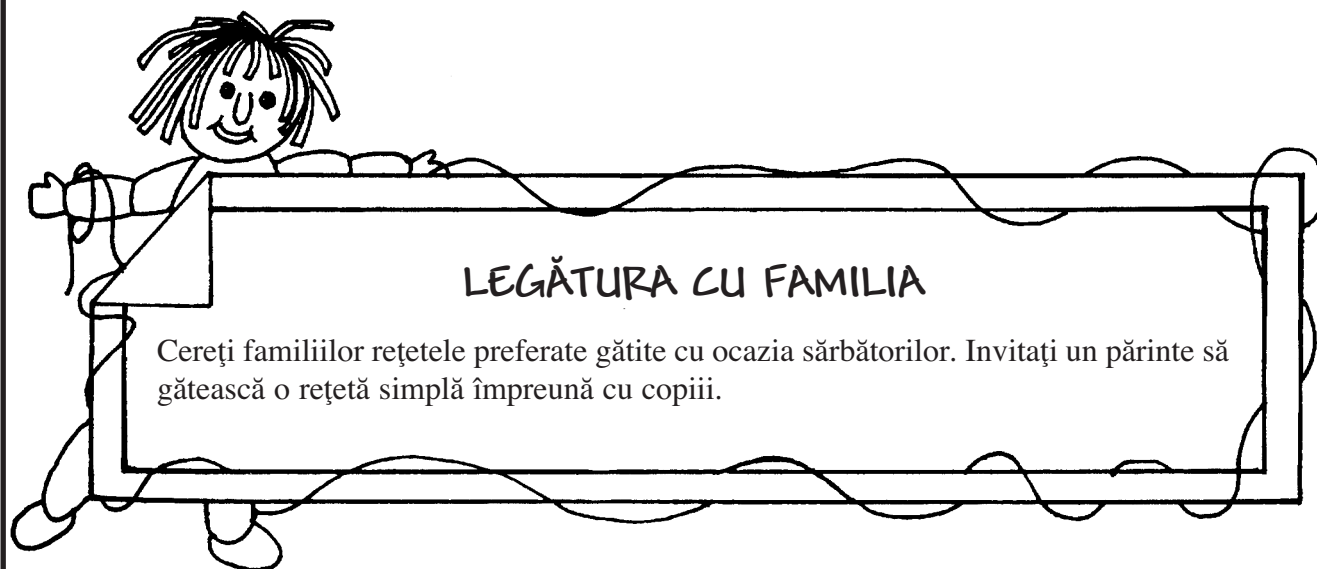
Vorbiți pe scurt cu copiii despre o sărbătoare, ca de exemplu o zi de naștere, o nuntă sau un eveniment religios. Lăsați copiii să vă dea idei despre cum sărbătoresc ei sărbătoarea respectivă, ca de exemplu mâncarea specială sau activitățile membrilor familiei.

Extinderi și variante:

- Adunați diferite obiecte pentru gătit prăjituri, ca de exemplu tăvi pentru blat, teluri, boluri, linguri pentru măsurat, recipiente goale de condimente, șorțuri și mănuși pentru a prinde tăvile fierbinți. Încurajați copiii să gătească torturi unul altuia. Arătați-le cum să folosească obiectele. Puneți aceste obiecte în spațiul destinat jocurilor de punere în situație sau pe masa destinată unei activități speciale.
- Povestiți copiilor despre cum sărbătoriți dumneavoastră sărbătorile. Copiilor le place să le vorbiți despre dumneavoastră.
- Găsiți postere sau poze cu sărbători, pe care să le agățați pe pereți.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Cereți familiilor rețetele preferate gătite cu ocazia sărbătorilor. Invitați un părinte să gătească o rețetă simplă împreună cu copiii.

Cu ursuleții la iarbă verde

Scopul activității:

Copiii își duc ursuleții la iarbă verde și învață despre sentimentele speciale la sărbătorirea, în această zi, a ursulețului preferat al fiecărui copil. Pentru organizarea acestei activități aveți nevoie de mai mult de o zi. Copiii vă ajută să alegeți locul pentru picnic și ce veți mânca. Ei învață astfel să organizeze din timp și să anticipeze ieșirea la iarbă verde.

Materiale:

ursuleț de pluș pentru fiecare copil, din clasă sau adus de acasă
pătură
mâncare pentru picnic (sandvișuri cu gem sau alimente de ronțăit, ca de exemplu morcovi sau fructe)

Pregătirea activității:

1. Trimiteți acasă un bilet pentru a comunica părinților organizarea picnicului. Invitați la picnic animalul preferat al copilului, păpușa sau ursulețul de pluș.
2. Copiii s-ar putea să nu aibă acasă un ursuleț preferat și să preferă să ia un ursuleț din clasă. Strângeți acești ursuleți împreună cu câțiva de rezervă pentru picnic.
3. Stabiliți cu copiii locul în aer liber unde se va ține picnicul și asigurați-vă că există și un loc acoperit în caz de vreme rea.
4. Aceasta este o activitate în grup mare. Asigurați-vă că participă destui adulți, inclusiv părinți voluntari.

Desfășurarea activității:

În ziua picnicului, copiii pot ajuta la pregătirea mâncării și împachetarea păturii. Vorbiți cu fiecare copil despre ursulețul sau animalul preferat, despre numele, culoarea, sau ochii jucăriei. Cereți voie în mod politic să țineți în brațe ursulețul. Veți da astfel un exemplu copilului despre cum să facă atunci când cere voie să țină ursulețul unui alt copil. Strângeți la un loc mâncarea și pătura. Duceți copiii, ursuleții și proviziile pentru picnic la locul stabilit pentru ieșirea la iarbă verde.

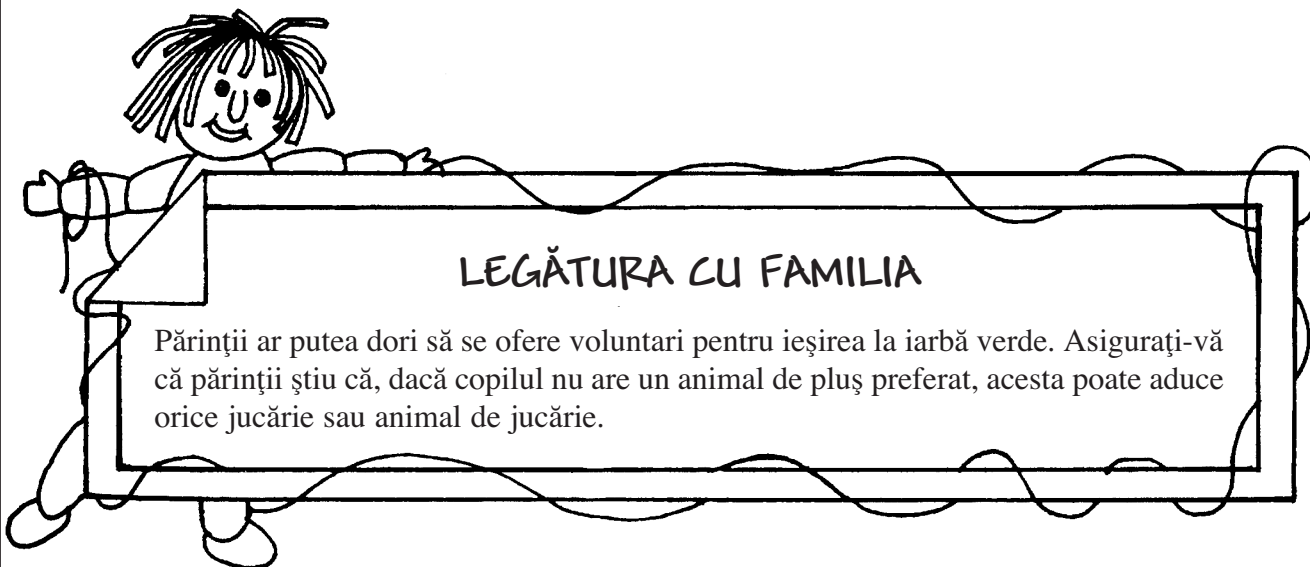
În timpul picnicului, mâncați gustările și cântați cântecele despre ursuleți.

Extinderi și variante:

- Găsiți sau confecționați cărți despre ursuleți pentru a le citi înainte de somnul de după-amiază.
- Construiți o peșteră a ursulețului de pluș. Așezați un covor gros pe podea și agățați un cearceaf pentru a face o peșteră. Puneți diferiți ursuleți în peșteră. Încurajați copiii să se joace cu ursuleții și să le dea de mâncare. Includeți borcane de dulceață sau de miere goale în loc de mâncare.
- Faceți sandvișuri în formă de ursuleți de pluș. Copiii pot unge pâine cu dulceață, cu ajutorul unor cuțite fără tăiș și pot lipi două felii de pâine pentru a face sandvișuri. Tăiați apoi forme de ursuleți cu ajutorul formelor pentru biscuiți pentru a face sandvișuri în formă de ursuleți.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții ar putea dori să se ofere voluntari pentru ieșirea la iarbă verde. Asigurați-vă că părinții știu că, dacă copilul nu are un animal de pluș preferat, acesta poate aduce orice jucărie sau animal de jucărie.

Confectionez cadouri

Scopul activității:

Copiii confectionează cadouri unul altuia punând jucăriile din clasă în cutii și împachetându-le. Ei învață astfel despre sentimentele legate de oferirea unui cadou și exersează motricitatea fină împachetând cadourile. Împachetarea cadourilor încurajează și creativitatea.

Materiale:

cutii (trimiteți un bilet părinților pentru a vă ajuta să strângeți cutii)
hârtie de împachetat folosită (cereți părinților să vă ajute)
bandă adezivă (tăiați fâșii mici pentru copii)
panglică sau șnur folosit

Pregătirea activității:

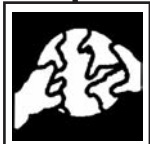
1. Strângeți toate materialele.
2. Activitatea se poate desfășura pe o măsuță.
3. Lucrați pe rând cu până la 4 copii.

Desfășurarea activității:

Observați copiii în timp ce studiază cutiile. Sugerați unui copil să împacheteze o jucărie pentru un prieten cu care să se joace. Începeți prin a ascunde o jucărie în cutie și, închizând capacul, i-o oferiți copilului. Copiii pot alege să se joace astfel, înainte de a împacheta. Când un copil este pregătit să treacă la împachetat, ajutați-l să aleagă hârtia de împachetat și să o lipească pe cutie. Aduceți-i aminte să pună jucăria în cutie înainte de a o împacheta. După ce a împachetat cutia, încurajați-l să o ofere cadou unui alt copil. Îi puteți spune: „Peter, iată un cadou pentru tine“. Spuneți-le că cel care primește cadoul îl poate deschide. Copiilor le va face plăcere să împacheteze din nou cutia cu alte jucării pentru cadouri. Unor copii le va veni greu să renunțe la cadoul pe care l-au împachetat. Încurajați-i să împartă cu ceilalți, dar acceptați faptul că nu toți copiii sunt pregătiți să facă acest lucru.

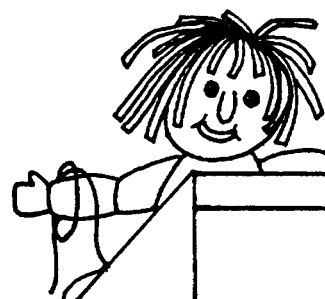
Sugerați copilului să împacheteze cadouri pe care să le ducă familiei acasă.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici pot ascunde jucării în cutii și apoi să le găsească.
- Decorați cutiile cu carioca și creioane colorate în loc să le împachetați.
- Folosiți o cutie mare pentru a o desena în grup. Acest proiect poate lua mai mult de o zi.
- Unii copii sunt fascinați de banda adezivă. Organizați o activitate de lipire cu bandă adezivă prin care copilul poate exersa folosirea acestei benzi prin lipirea unor bucăți mici de bandă pe o coală de hârtie. Pentru a face economie de bandă, tăiați bucăți mici. Pentru a-l ajuta pe copil să folosească banda, lipiți bucățile pe marginea unui bol.

LEGĂTURA CU FAMILIA

După cum s-a subliniat mai sus, părinții pot contribui cu hârtie și cutii. Ce spuneți despre împachetarea unei cutii surpriză pentru familie? Copilul ar putea confecționa un obiect micuț sau ar putea picta un tablou pentru cutie.

De-a trenulețul prieteniei

Scopul activității:

Copiii imită vagoanele unui tren. Prin această activitate se promovează interacțiunea socială și mișcarea creativă. Copiii exersează deprinderile motorii cu amplitudine mare.

Materiale:

nici un material

Pregătirea activității:

1. Citiți o carte despre trenuri pentru a vă da seama ce știu copiii. Știu lucruri despre locomotive, vagoane de serviciu, fluieratul locomotivei și sunetele trenului?
2. Pentru această activitate grupurile ideale sunt cele mici, de 2 sau 3 copii.

Desfășurarea activității:

Sugerați copiilor să facă un „trenuleț al prieteniei“. Le puteți arăta exemplificând cu unul dintre copii. Puneți copilul să imite vagonul de serviciu și dumneavoastră imitați locomotiva. Copilul vă ține de talie, dumneavoastră strigați: „În vagoane!“ și vă mișcați prin cameră imitând sunetele unui tren. Ajutați copiii să se grupeze pentru trenulețul prieteniei. Imitați sunetele unui tren și fluieratul locomotivei în timp ce vă mișcați. După câteva minute vă opriți într-o „stație“. Schimbați rolurile vagoanelor și ale locomotivei și repetați activitatea.

Grupați copiii mai activi cu cei mai retrași pentru ca aceștia să învețe să lucreze împreună.

Extinderi și variante:

- Ascultați cântecele înregistrate despre trenuri sau un ritm cadențat în timp ce vă mișcați.
- Pe măsură ce copiii se obișnuiesc cu activitatea, mai adăugați un copil sau un vagon.
- Această activitate este foarte potrivită în aer liber.
- Citiți cărți despre trenuri și organizați o vizită a unui tren dacă îl aveți în apropiere.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Copii mai mari le va face plăcere să se joace acest joc cu copilul de doi ani. Sugerați familiilor acest joc.

Petrecere în pijama

Scopul activității:

Copiii se prefac că dorm, pe rând, acasă la fiecare dintre ei. Prin această activitate se încurajează interacțiunea socială și folosirea imaginației.

Materiale:

papuci de casă vechi
un ceas vechi
pături mici
forme de stelute și semilune înșirate pe ață
tricouri (pentru adulți, în loc de pijamale)
muzică în surdină

Pregătirea activității:

1. Adunați materialele în spațiul destinat jocurilor de punere în situație.
2. Agățați de tavan luna și stelutele sau puneți-le pe un geam.
3. Grupurile mici de până la 4 copii sunt cele mai potrivite.

Desfășurarea activității:

Observați modul cum folosesc copiii materialele în spațiul destinat jocurilor de punere în situație. Când par pregătiți să încerce ceva nou, propuneți-le o petrecere în pijama. Explicați-le că o petrecere în pijama are loc atunci când prietenii sau rudele dorm acasă la tine. Încurajați copiii să se îmbrace în tricourile cu rol de pijamale. Aranjați un loc de dormit și acoperiți-vă cu o păturică. Puteți face paturi din saltelele pentru somnul de după-amiază sau saltelele de gimnastică.

Puneți muzică în surdină. Încurajați copiii să se prefacă că dorm. Se pot acoperi unii pe alții și păpușile cu pături. Citiți povești și cântați cântece de adormit copiii. Copiii pot dori să se trezească și să repete apoi activitatea.

Extinderi și variante:

- Folosiți păpuși și animale de pluș pentru petrecerea în pijama.
- Vorbiți despre obiceiurile fiecăruia de a se culca astfel încât copiii să se cunoască mai bine.

A simple line drawing of a child with spiky hair, smiling and holding a large rectangular banner. The banner has a decorative, wavy border. The text on the banner is centered and reads 'LEGĂTURA CU FAMILIA'. Below the title is a paragraph of text.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați de la părinți informații de ordin general despre obiceiurile somnului copilului. Aflați, de exemplu, dacă copilul are o păturică preferată, o pernă sau un animal de pluș cu care doarme. Încercați să folosiți aceste informații în jocul copiilor. Discutați despre obiceiurile somnului copiilor la o întâlnire cu părinții și spuneți părinților să vă dea indicii pentru a-i ajuta pe copii să adoarmă.

Fac plastilină

Scopul activității:

Jocul cu plastilina este o activitate minunată care încurajează dezvoltarea din multe puncte de vedere. Copiii de doi ani sunt pregătiți să vă ajute să faceți plastilina. Ei pot astfel învăța despre cauză și efect în timp ce amestecă ingredientele. Învăță despre proprietățile ingredientelor și despre cum se schimbă acestea prin adăugarea altor ingrediente uscate sau ude. Prepararea plastilinei oferă copilului experiența conceptelor matematice de măsurare. Când se joacă cu produsul finit, copilul își folosește creativitate și rezolvă probleme.

Materiale:

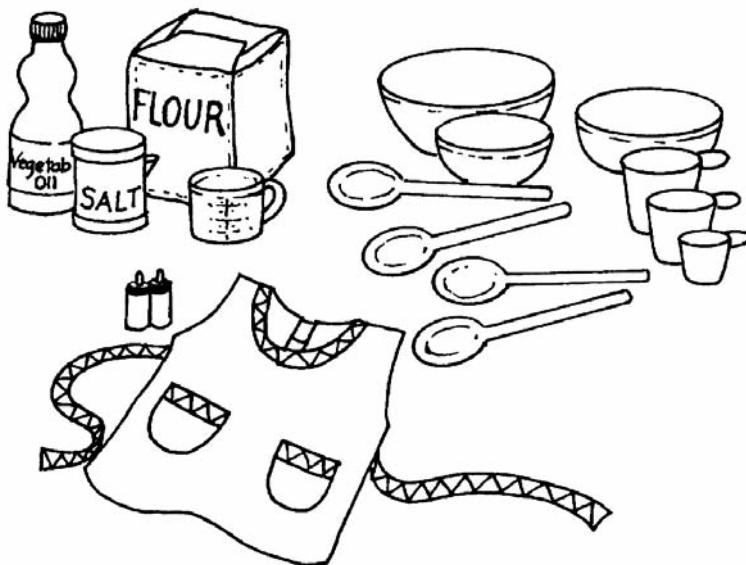
4 părți făină	5 linguri mari
1 parte sare	1 bol mare, 1 bol mijlociu și 1 bol mic
1 parte apă (aproximativ)	căni pentru măsurat
1 lingură mare de ulei vegetal	linguri pentru măsurat
șorțuri	

Pregătirea activității:

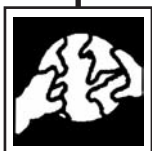
1. Strângeți ingredientele.
2. Alegeți un loc cu o suprafață ușor de curățat, ca de exemplu masa pentru nisip și apă.
3. Măsurați sarea și făina în bolul mic și respectiv cel mijlociu.
4. Măsurați apa în cana pentru măsurat.
5. Pentru această activitate este nevoie de până la 4 copii și un adult.

Desfășurarea activității:

Activitatea se poate desfășura într-un moment la alegere. Pregătiți locul. Când se apropie copiii, spuneți-le că faceți plastilină. Întrebați până la patru copii dacă doresc să vă ajute. Dacă sunt mai mulți copii care vor să ajute, aceștia se pot uita până vor avea loc. Această activitate este de obicei foarte populară și toți copiii vor dori să dea o mână de ajutor.

Puneți pe masă bolul cel mare. Puneți sarea, făina și apa în apropiere pe masă. Copiii vă pot ajuta turnând în bol, pe rând, ingredientele uscate. Adăugați uleiul vegetal în apă în timp ce ei vă observă. Un copil poate apoi turna amestecul de apă și ulei în bolul cel mare. Împărțiți linguri mari tuturor copiilor, inclusiv dumneavoastră. Permiteți fiecărui copil, pe rând, să amestece. La început amestecați dumneavoastră. Vă asigurați astfel că ingredientele se amestecă și demonstrați cum se folosește lingura.

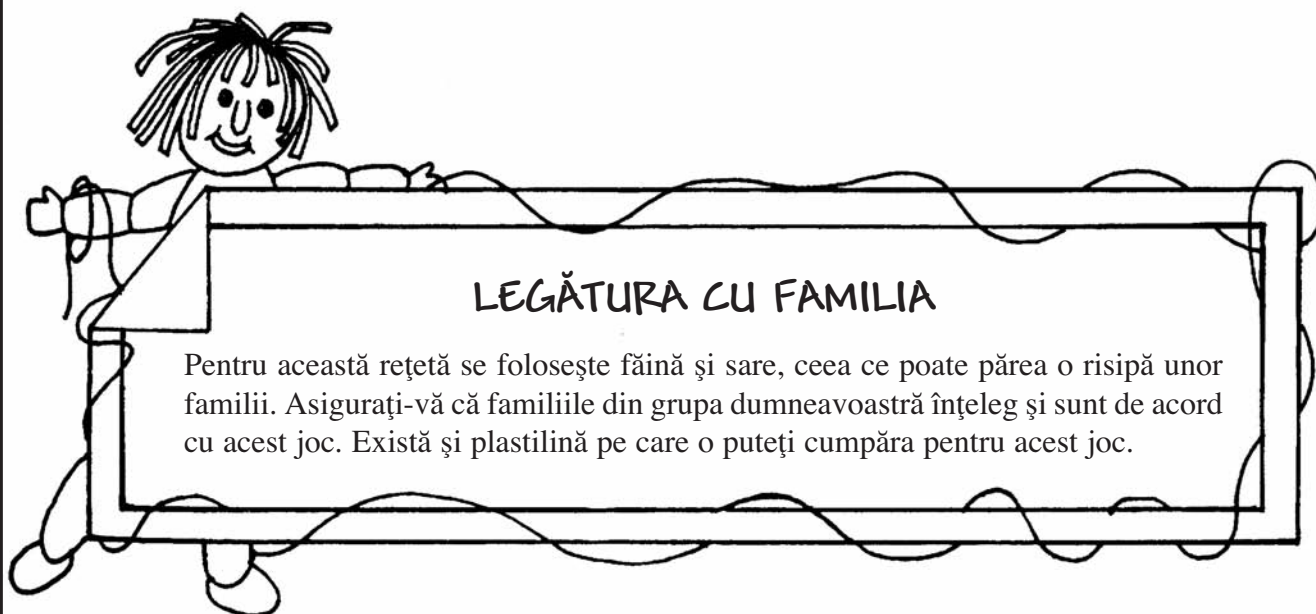

Adăugați apă dacă amestecul este uscat. Amestecați până când pasta formează o minge. De îndată ce pasta este bine amestecată (după aproximativ 5 minute), spuneți copiilor că o veți frământa cu mâinile dumneavoastră mari pentru a o termina. Frământați aproximativ 5 minute. Coca trebuie să fie fină și să nu se lipească. Dacă se lipește, mai adăugați făină. Când este gata, dați fiecărui copil puțină cocă pentru a se juca cu ea. Se pot juca mai mulți copii după ce coca de modelat este amestecată.

În timp ce amestecați, observați copiii pentru a vedea ce spun. Întrebați-i ce se întâmplă când se adaugă diferite ingrediente. Copiii pot observa diferitele texturi pe măsură ce se adaugă ingredientele. Unora dintre copii le place să guste coca, dar încurajați-i să se joace cu ea.

Extinderi și variante:

- Educatorul poate să pregătească coca înainte.
- Îi puteți da culoare cu colorant alimentar pus în apă sau cu colorant uscat pus în făină. Lăsați copiii să aleagă culoarea.
- Încercați cu copiii și alte rețete de plastilină. Vorbiți despre diferitele moduri de a pregăti plastilina.
- Adăugați făcălețe (cilindri mici din lemn) și forme de tăiat biscuiți.
- Preparați pâine pentru a exersa cu copiii frământarea.

Colaj de hârtie ruptă

Scopul activității:

Copilul rupe hârtia și lipește bucățile. Prin această activitate se dezvoltă creativitatea și se oferă copilului șansa coordonării de tip ochi-mână. Proiectele în grup promovează conștientizarea socială.

Materiale:

bucăți de hârtie colorată sau poze din reviste vechi
lipici sub formă de pastă și bețișoare din lemn
creioane colorate
o coală mare de hârtie pe care se poate lipi

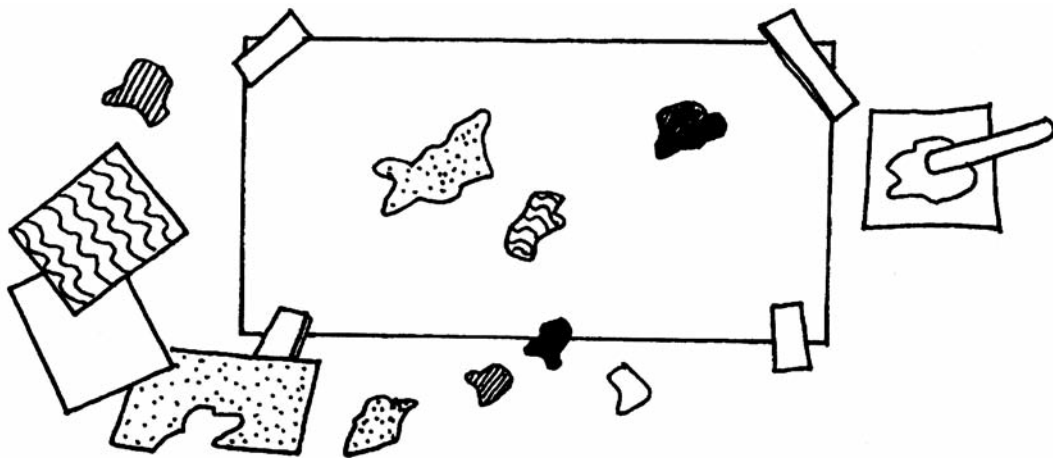
Pregătirea activității:

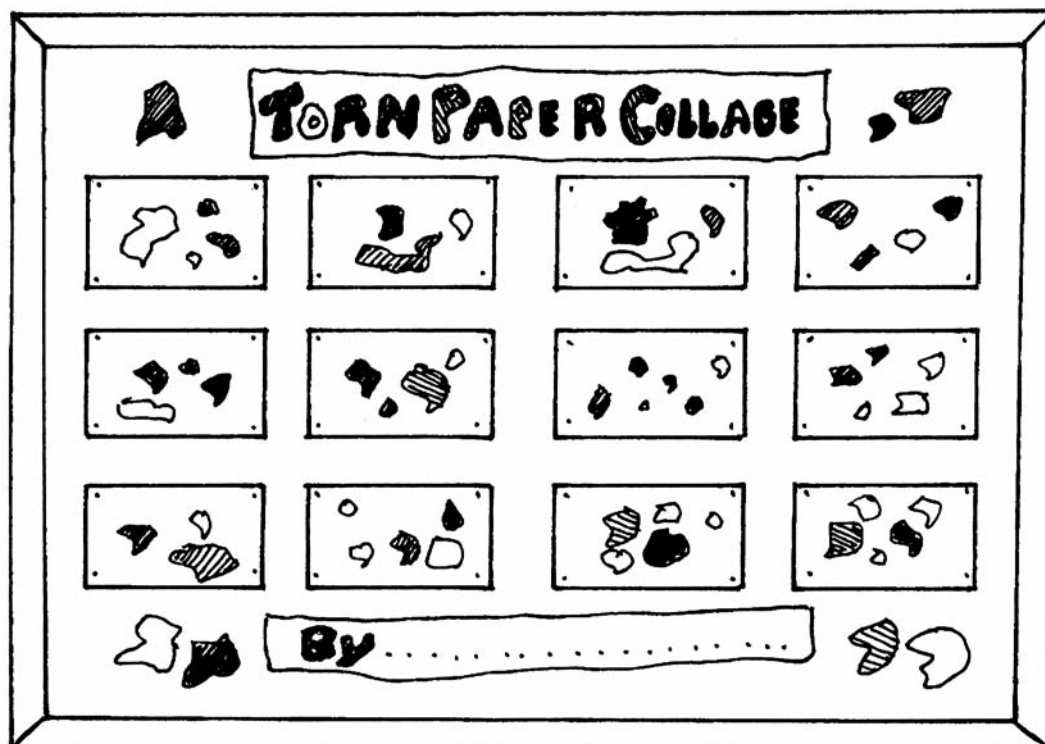
1. Alegeți o măsuță de lucru și lipiți pe ea, cu bandă adezivă, coala de hârtie.
2. Pregătiți lipiciul punând cantități mici pe 2 sau 3 bucățele de hârtie.
3. Puneți bucățile de hârtie la îndemâna copiilor și răsfirați-le pe masă.
4. Pentru această activitate este nevoie de până la 4 copii, în timpul jocurilor libere.

Desfășurarea activității:

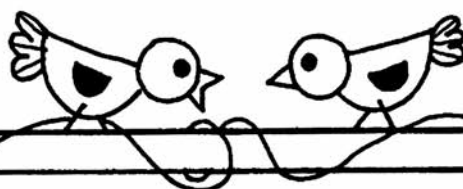
Spuneți copiilor că faceți un tablou din bucățele mici de hârtie. Arătați-le cum să rupă hârtia. Explicați-le că pot rupe hârtie de diferite mărimi. În timp ce rup hârtia, vorbiți despre sunetele pe care le aud. Spuneți-le diferitele culori ale hârtiei pe care o folosesc. Arătați-le cum să lipească bucățelele de hârtie pe coala mai mare. Unii copii vor dori să coloreze cu creioane coala pe care se face colajul.

Pe unii copii îi va interesa doar să rupă hârtia și nu să o și lipească. Aceștia pot rupe bucățele punându-le în grămăjoare pentru ceilalți copii. Ruperea hârtiei îi satisface și este o activitate prin care își exprimă sentimentele. Pe unii copii îi interesează mai mult să lipească. Lăsați-i să lipească multe poze. Ajutați-i să aprecieze cantitatea de lipici necesară bucățelelor de hârtie de diferite mărimi. Acesta poate fi un proiect de grup. Folosiți creionul colorat pentru a scrie numele copiilor lângă creația fiecărui.

- Copiilor care au deficiențe de vedere sau dificultăți în a folosi coordonarea motorie cu amplitudine mică le va face plăcere să rupă hârtia.
- Folosiți tipuri diferite de hârtie, ca de exemplu folie de aluminiu, tapet și hârtie de șervețele. Texturile sunt diferite, la fel ca sunetele care se aud la ruperea lor.
- încurajați copiii mai mari să rupă hârtia în forme simple, ca de exemplu cercuri, triunghiuri și pătrate.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții pot avea bucăți de hârtie pe care să le doneze pentru proiect. Le pot aduce de la serviciu. Agățați rezultatul proiectului lângă panoul de informare a părinților pentru ca aceștia să îl admire.

Adun „comori naturale”

Scopul activității:

Copilul adună și identifică obiecte din natură și învață să clasifice lucrurile naturale. Copilul învață despre mediul înconjurător prin propriile simțuri, privind, atingând și mirosind diferite obiecte. Copilul își folosește deprinderile motorii cu amplitudine mică atunci când adună obiectele.

Materiale:

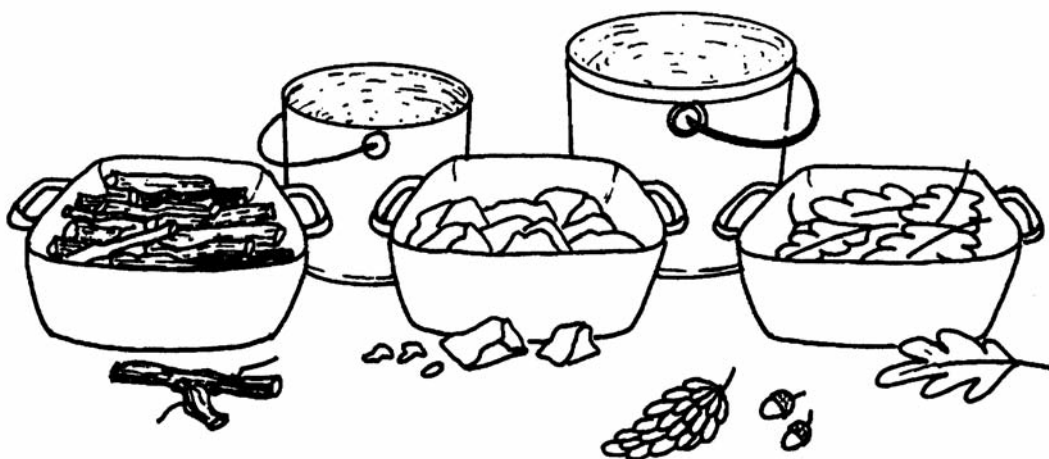
frunze
bețișoare
pietre
alte asemenea lucruri de afară
găleți, un coș mare sau un lighean pentru a strânge aceste lucruri
pungi mici sau coșulețe pentru sortarea obiectelor de către copii

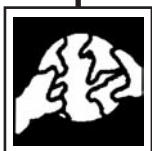
Pregătirea activității:

1. Alegeți un loc pentru a aduna obiecte naturale, ca de exemplu terenul de joacă, un parc din apropiere sau un spațiu în aer liber cu copaci sau tufișuri.
2. Desfășurați activitatea în grup, cu un adult la 4 copii. Un total de 8 copii este suficient.

Desfășurarea activității:

Această activitate se desfășoară cel mai bine dacă întregul grup adună obiecte și le pune în același lighean sau într-un coș mare. Puteți apoi sorta obiectele în pungi mai mici sau în coșuri, fie imediat, fie când vă întoarceți la locul de joacă. Puneți obiectele în lighean sau în coșul cel mare. Vorbiți despre obiectele pe care le adună copiii. Se poate să fie nevoie să explicați diferența dintre un obiect natural și unul artificial. Păstrați doar obiectele naturale și puneți gunoiul într-o pungă mică.

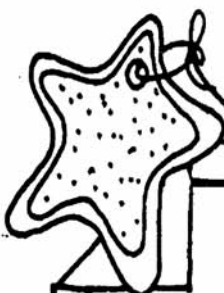

Când s-a umplut ligheanul sau coșul, este momentul să sortați. Duceți coșul înapoi în clasă sau la terenul de joacă. Vorbiți despre culori, texturi și mărimea lucrurilor pe care le-au adunat. Arătați-le suprafețe tari, fine și moi. Puteți sorta în mod simplu prin punerea în același loc a pietrelor, a bețișoarelor sau a crenguțelor și a frunzelor. Sau, puteți sorta după culoare și mărime.

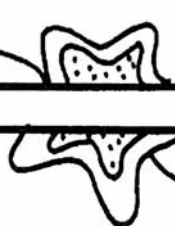
Extinderi și variante:

- Puneți fiecare copil să umple o pungă diferită. Scrieți numele copilului pe pungă înainte să începeți. După ce vă întoarceți la terenul de joacă, puneți fiecare copil să vorbească despre comorile sale naturale. Dacă copiii doresc acest lucru, puneți lucrurile într-un lighean sau într-un coș mare pentru a fi studiate de toți.
- Duceți afară ligheanul pentru activități senzoriale, pentru a fi văzut de toți copiii. Vedeți ce mai pot adăuga copiii de pe terenul de joacă.
- Adunați pietre în pungi și pictați-le la întoarcere. Puteți face acest lucru înăuntru sau afară.
- Copiii pot sorta obiectele după culoare, mărime sau greutate.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Vorbiți cu părinții despre aceste „comori“. Părinții se întreabă uneori de ce vor copiii să culeagă de pe jos diferite obiecte. Explicați părinților faptul că copilul este curios și că este ușor să transforme obiceiul respectiv într-o activitate didactică. Îl pot ajuta pe copil să sorteze gunoiul de comorile naturale.

Facem cerculețe

Scopul activității:

Copilul folosește diferite obiecte circulare și vopsea pentru a face cerculețe. Această activitate încurajează creativitatea și exersarea deprinderilor motorii cu amplitudine mică. Copilul se familiarizează cu cercuri de diferite mărimi.

Materiale:

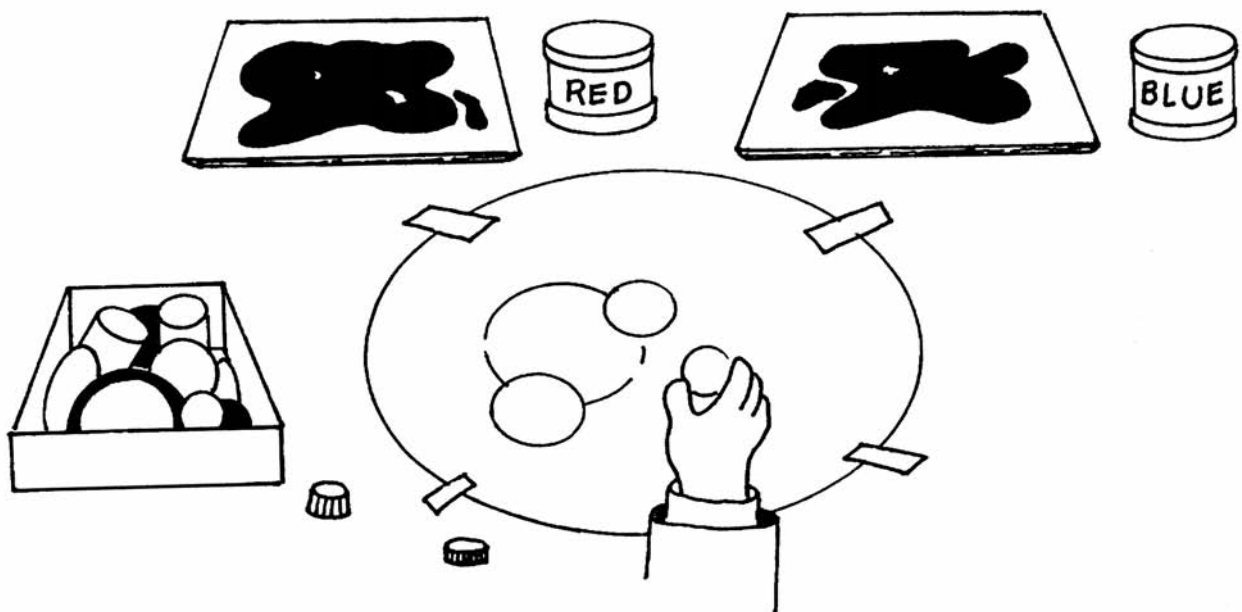
diferite obiecte circulare: capace de la recipiente, capace de la tuburi de spray, recipiente mici de plastic și tuburi din carton
o tăviță îngustă pentru vopsea
o coală de hârtie mare pe care copilul face amprentele circulare
șorturi

Pregătirea activității:

1. Adunați obiectele circulare.
2. Puneți obiectele într-un coș sau un lighean pentru a fi studiate de copii.
3. Amestecați două culori de vopsea.
4. Puneți vopsea în tăvițe înguste sau în forme pentru tarte.
5. Adăugați 2 sau 3 obiecte circulare pentru fiecare culoare de vopsea.
6. Tăiați coala mare de hârtie în formă de cerc și lipiți-o pe masă cu bandă adezivă. Pe această hârtie vor imprima copiii formele circulare.
7. Pentru buna desfășurare a acestei activități este nevoie de până la 4 copii o dată.

Desfășurarea activității:

Spuneți copiilor că faceți cercuri. Arătați-le cum să îmbibe obiectele circulare în vopsea și să lase amprente pe hârtie. Încurajați copilul să facă cerculețe cu diferite mărimi. Vorbiți copilului despre obiecte, despre culori și despre amprenta colorată în timp ce lucrați.

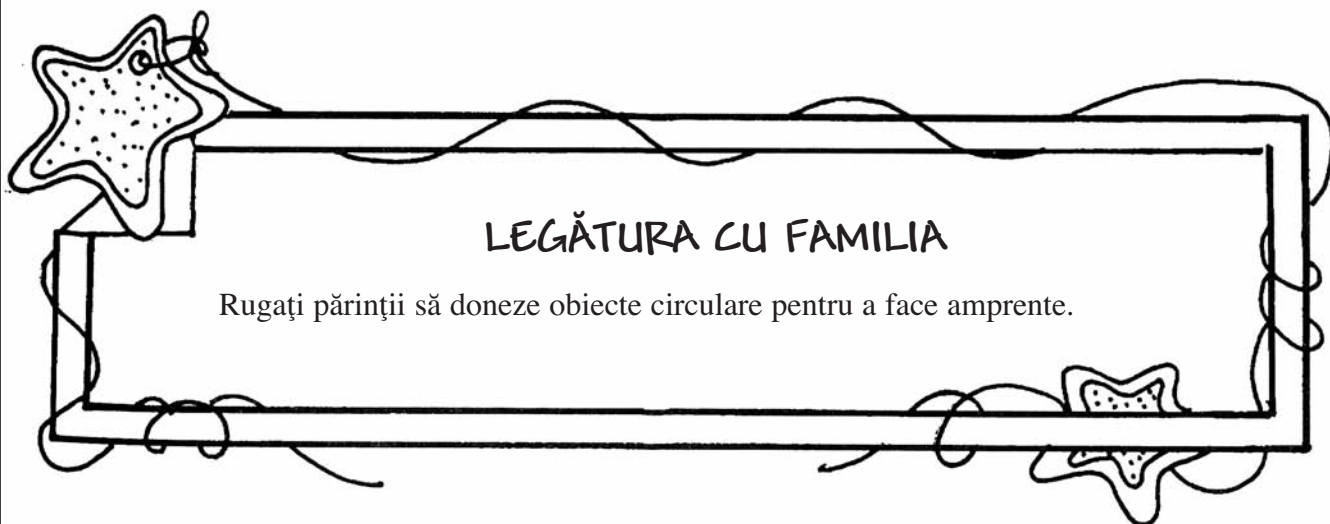

Unii copii vor fi fascinați de amprente colorate. Pe alții îi va interesa vopseaua. O vor atinge și vor face o amprentă cu degetele. Vorbiți-le despre semnele pe care le fac. Încurajați-i să facă cercuri cu degetele!

Extinderi și variante:

- Folosiți doar 2 sau 3 obiecte pentru copiii cu deficiențe de vedere. Folosiți obiecte mari pentru copiii care au dificultăți în ceea ce privește coordonarea ochi-mână.
- Puteți face amprente și cu alte forme, ca de exemplu cu pătrate sau cu triunghiuri. Căutați materiale pentru aceste forme. Puteți folosi niște cuburi lavabile.
- Potrivii culoarea vopselei cu culoarea obiectelor pentru amprente.

Pun păsărica în cuibul ei

Scopul activității:

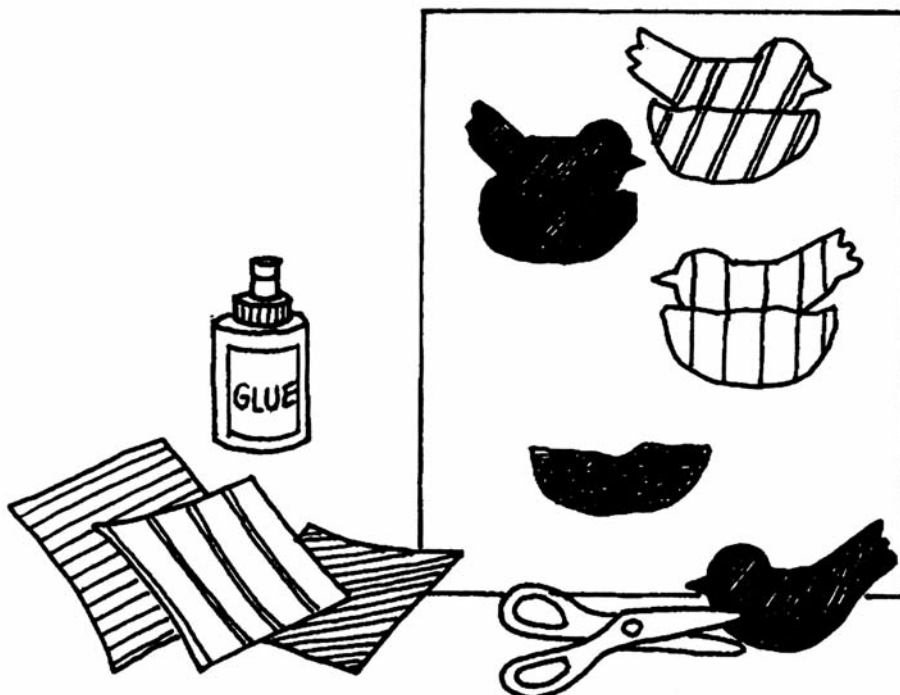
Copilul pune poze cu păsărele în cuiburi goale și își folosește deprinderile vizuale și de potrivire. Această activitate ajută coordonarea de tip ochi-mână.

Materiale:

hârtie de diferite culori pentru păsări și cuiburi
folie transparentă de plastic
foarfecă
cuțit
o coală mare de carton
o pungă mică de plastic
lipici
bandă adezivă pe ambele părți

Pregătirea activității:

1. Decupați 2 până la 5 păsări din hârtie groasă.
2. Decupați un cuib de aceeași culoare sau din aceeași hârtie, pentru fiecare pasăre.
3. Acoperiți păsările și cuiburile cu folie transparentă de plastic.
4. Lipiți cuiburile pe carton cu lipici. Nu lipiți partea superioară.
5. Puneți păsările în pungulița de plastic pe care o lipiți pe spatele cartonului.
6. Faceți această activitate cu până la 2 copii o dată, atunci când alegeți dumneavoastră.

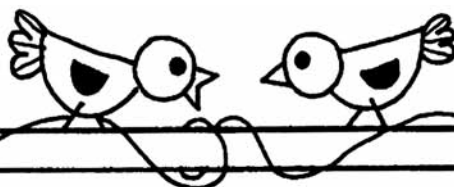

Desfășurarea activității: Arătați copilului cum să pună pasărea în cuib. Încurajați copilul să pună pasărea în cuibul de aceeași culoare. Unii copii, înainte de a potrivi culorile, vor experimenta introducerea și scoaterea păsării din cuib. Observați copilul în timp ce explorează și vorbiți despre modul cum pasărea intră și stă în cuib. Împărtășiți copilului interesul dumneavoastră pentru păsări. Copiii sunt fascinați de păsări și le place să li se povestească despre cum zboară acestea și despre cum își fac ele cuiburi.

Extinderi și variante:

- În cazul unui copil care prezintă dificultăți de diferențiere vizuală, folosiți doar două păsări. Confeționați păsările și cuiburile din materiale textile. Copilul poate astfel să potrivească texturile prin pipăit.
- Confeționați o pasăre mare cu un cuib mare și o pasăre mică cu un cuib mic. Copilul poate potrivi păsările și cuiburile după mărime.
- Faceți o plimbare în căutare de păsări. Vedeți ce păsări găsiți și căutați cuiburi.
- Adunați poze cu diferite păsări și cuiburi. Confeționați cu ele o poză mare sau o cărticică.
- Faceți cuiburi împreună cu copiii. Le puteți face din materiale naturale ca de exemplu bețișoare, frunze și măr, sau din hârtie ruptă și lipită.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați dacă vreunul dintre membrii familiei este interesat de păsări. Acesta ar putea să însoțească grupul într-o plimbare și să identifice păsările pe care le întâlnește grupul.

Scopul activității:

Copiii ascultă povești înainte de masa de prânz sau înainte de culcare. Povestea îi poate ajuta pe copii să se liniștească. Această activitate de grup este diferită de cea în care se citesc cărți, în mod spontan, în timpul orelor de joacă. Prin această activitate, copiilor li se prezintă cărțile și acest lucru îi pregătește pentru abilitatea de a citi de mai târziu.

Materiale:

cărți pentru copii
cântece simple sau poezioare pentru care copiii își pot folosi mâinile și degetele

Pregătirea activității:

1. Citiți povești în spațiul din cameră dedicat cărților. Folosiți un covoraș și niște perne pentru a face locul mai confortabil. Pentru această activitate și pentru alte activități de grup, puteți adăuga câte un covoraș pătrat pentru fiecare copil. Acest lucru îi ajută pe copii să-și găsească un loc unde să se așeze.
2. Citiți cărți copiilor în grupe mici. Trebuie să aveți 2 educatori astfel încât fiecare să aibă în grijă 4 până la 6 copii.
3. Pregătiți-vă să citiți 2 cărți: una aleasă de dumneavoastră și cealaltă aleasă de un alt copil în fiecare zi. Alegeți un subiect interesant sau care se leagă de experiența copiilor, de exemplu venirea pe lume a unui frățior, o vizită a rudelor sau un animal preferat.

Desfășurarea activității:

După spălarea mâinilor pentru prânz sau după pregătirea pentru somn, așezați-vă cu un grup mic de copii. Încurajați copiii să se așeze și ei. Începeți cu un cântecel pentru a le atrage atenția. Cântecele în care copiii își pot folosi mâinile și degetele, numite și „cântece cu gesturi“, sunt cele mai potrivite pentru această vârstă pentru că permit copiilor să se miște. Prezentați cântecul cu gesturi înainte să îl jucați. „Marina a vrut să cântăm un cântecel despre un trenuleț“. Prezentați cărțile după cântecul cu gesturi spunând: „Avem aici două cărți. Aceasta este (titlul cărții). O vom citi prima“. Copiii vor dori să vorbească despre carte. Ajutați-i să facă acest lucru pe rând. Dacă copiii vor și alte jocuri cu gesturi, încercați să faceți acest lucru. Dacă citiți cărți înainte de culcare, mișcați-vă încet și alegeți cântece relaxante pentru copii.

Extinderi și variante:

- Copiilor mai mici le place să stea la dumneavoastră în poală sau să se sprijine de dumneavoastră în timp ce citiți.
- Copiilor mai mari le pot plăcea și poveștile pe tabloul de fetru.
- Copiii cu deficiențe de vedere și de auz trebuie să stea aproape de dumneavoastră.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Faceți o listă a cărților pe care le citiți în scrisoarea de informare a părinților. Aceștia le-ar putea face plăcere să le știe. Puteți include în aceste scrisori și cântecele cu gesturi pentru ca părinții să le cânte acasă.

Binoclul

Scopul activității:

Educatorea confecționează un binoclu împreună cu copilul. Jocul cu binoclul încurajează copilul să folosească limbajul. Copilul cunoaște imagini și sunete, iar folosirea binoclului dezvoltă simțurile copilului.

Materiale:

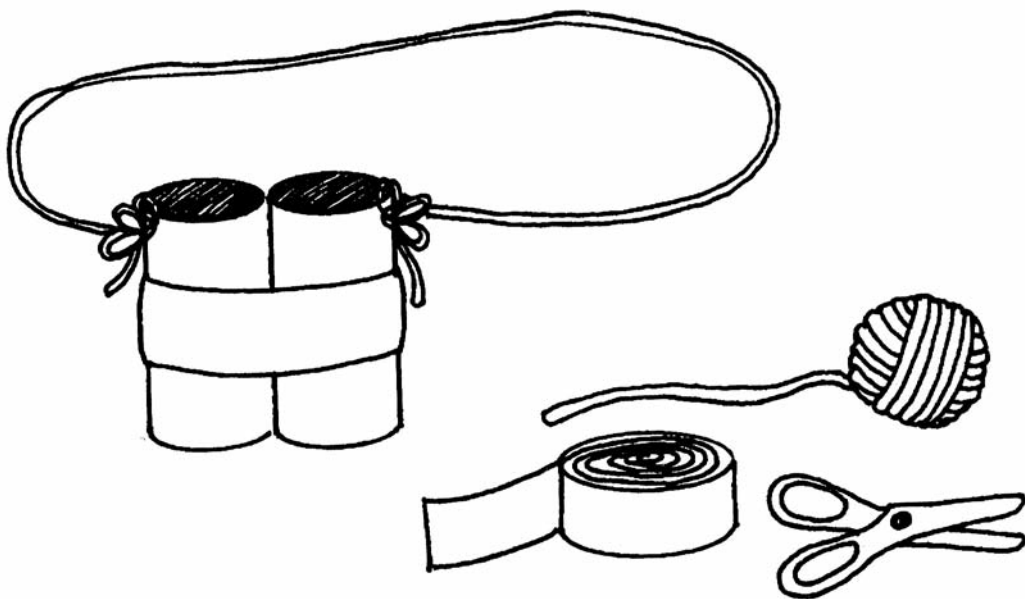
tuburi de carton - de la hârtia igienică sau de la prosoape de hârtie
bandă adezivă opacă sau transparentă
ață sau sfoară

Pregătirea activității:

1. Lipiți împreună 2 tuburi de carton pentru a face un binoclu. Unul sau doi copii v-ar putea ajuta.
2. Confecționați un număr suficient de astfel de perechi pentru jumătate dintre copii.
3. Această activitate este potrivită pentru 4 până la 6 copii.

Desfășurarea activității:

Dacă faceți această activitate înăuntru, stați așezat într-un loc confortabil în care să puteți fi văzut de copii. Aceștia se vor apropia de dumneavoastră pentru a vedea ce faceți. Cereți copiilor să se apropie dacă vor să folosească binoclul. Arătați-le cum să se uite prin binoclu și să cum să spună ceea ce văd. „Văd pernele și pe Alexander citind o carte“. Copiii se vor plimba prin cameră privind prin binoclu. Întrebați-i ce văd. Repetați ceea ce spun. Dacă binoclul se dezmembrează, puneți copiii să îl repare cu bandă adezivă.

Extindere și variante:

- Pentru copiii mai mici, folosiți un singur tub. Acesta nu se va dezmembra.
- Pentru copiii mai mari, puneți folie colorată de plastic la un capăt al tuburilor și puneți-i să se uite unii la alții.
- Mergeți cu binoclul afară și uitați-vă la natură: priviți păsărelele, norișorii sau orice atrage atenția copilului.
- Folosiți un tub mai lung în chip de telescop sau lunetă.
- Folosiți aceste tuburi pentru a studia sunetele. Puneți un tub lung la ureche și ascultați.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Famiile vă pot ajuta adunând tuburi de carton de la hârtia igienică. O sursă bună pentru astfel de tuburi sunt hotelurile. Dacă un părinte lucrează la un hotel, ar putea să aducă la grădiniță niște tuburi de carton. Dacă un membru al familiei are un binoclu, invitați-l să vină pentru a-l arăta copiilor și pentru a le explica cum să îl folosească.

Telefonul de jucărie

Scopul activității:

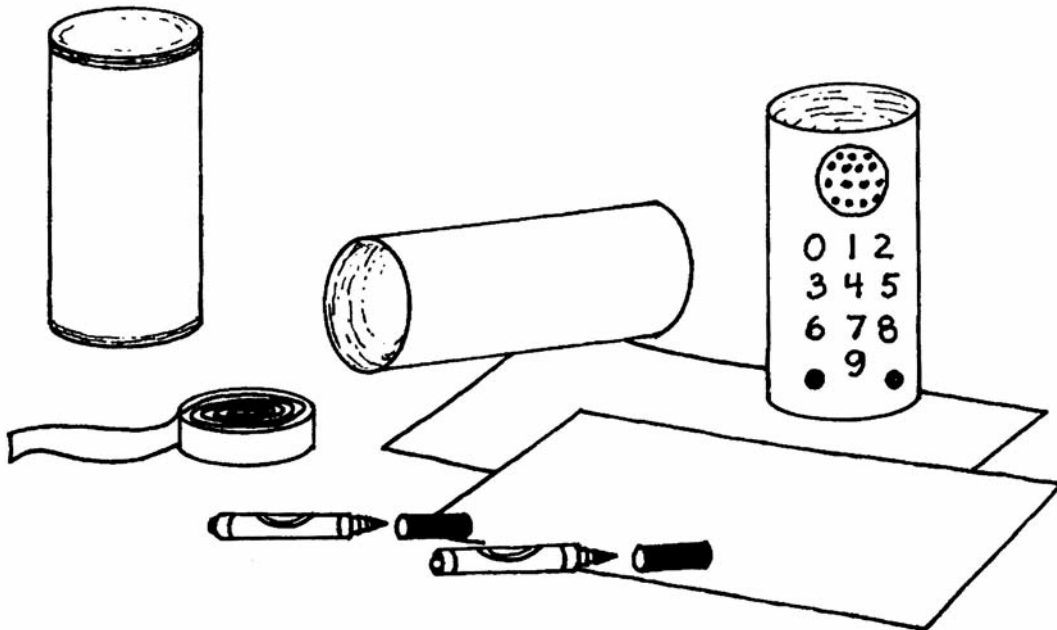
Copiii vă ajută să confecționați și apoi „vorbesc” la telefoane de jucărie. Această activitate stimulează folosirea limbajului. Copiii se prefac că vorbesc la telefon și acest lucru încurajează creativitatea și ideile despre rolurile adulților. Conversațiile la telefon sunt și o activitate socială și încurajează interacțiunea socială.

Materiale:

recipiente cilindrice de la sucuri sau tuburi de carton de la hârtia igienică
hârtie pentru a acoperi recipientul de la suc
bandă adezivă opacă sau transparentă
carioca sau creioane colorate

Pregătirea activității:

1. Confecționați un telefon prin lipirea cu bandă adezivă a unui capăt al tubului de carton sau al recipientului cilindric. Vă pot ajuta 2 sau 3 copii pentru a lipi.
2. Acoperiți recipientul cu hârtie.
3. Scrieți cifrele de la 0 la 9 pe tub, începând cu cifra 0.
4. Această activitate este potrivită în timpul orelor de joacă, când copiii pot alege să participe sau nu. Lucrați cu maximum 4 copii la un adult.

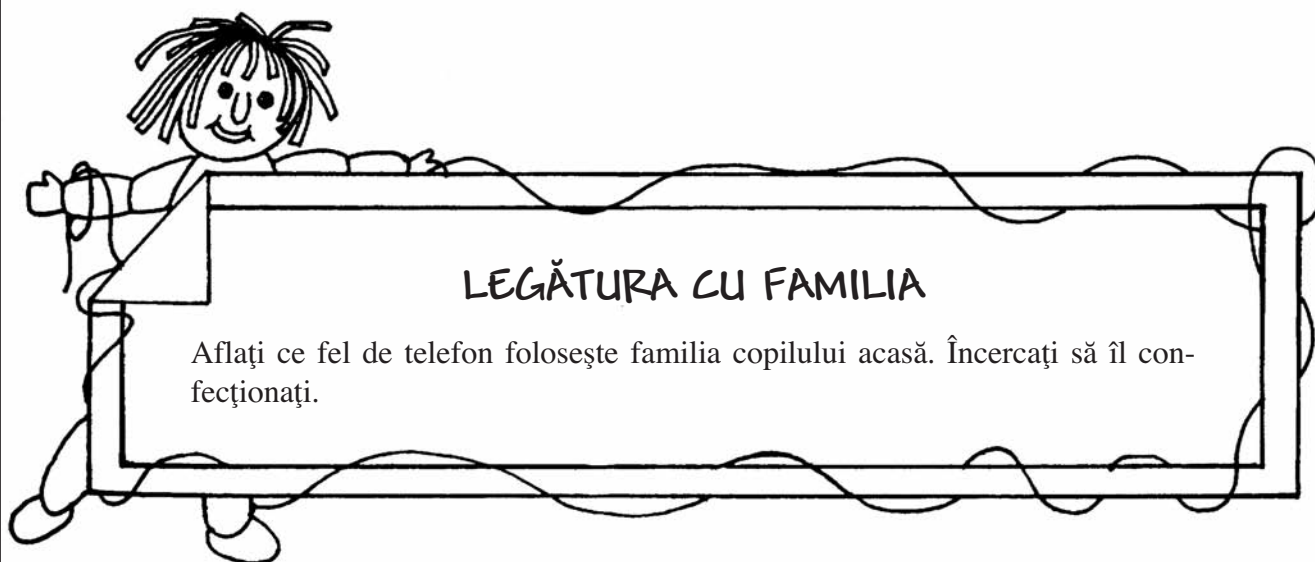

Desfășurarea activității: Alegeți un loc unde copiii pot atât să confecționeze, cât și să se joace cu telefoanele de jucărie. Dacă vă așezați lângă spațiul destinat mimării acțiunilor, copiii pot folosi aceste jucării în jocul de-a mama și de-a tata. Dacă un copil se apropie de dumneavoastră, spuneți-i că ați făcut telefoane de jucărie. Arătați-i cum să vorbească la telefon, prefăcându-vă că dați un telefon copilului. Dați-i și lui un telefon pentru a putea vorbi amândoi. Pe măsură ce se adună mai mulți copii, ajutați-i să înceapă conversații și să le continue. Conversațiile trebuie să fie scurte. La început, copiii se bazează pe dumneavoastră pentru a le indica ce să spună. Sugerați-le să telefoneze unui copil din apropiere și dați un telefon și acelui copil. Îi puteți sugera de asemenea să telefoneze mamei sale sau unui membru al familiei.

Extinderi și variante:

- Copiilor mai mici le puteți da telefoane de jucărie sau telefoane vechi pentru ca aceștia să le studieze îndeaproape. Unora dintre copii le va face plăcere să atingă telefonul sau să îl plimbe prin cameră.
- Pentru copiii mai mari, adăugați diferite telefoane în spațiul destinat mimării acțiunilor. Le va face plăcere să poarte conversații cu dumneavoastră și cu alte persoane.
- Jucați jocul telefoanelor de jucărie cu copiii mai mari. Stați în cerc cu trei sau patru copii. Șoptiți o propoziție simplă la urechea copilului de lângă dumneavoastră. Spuneți copilului să șoptească propoziția copilului de lângă el. Ultimul din grup spune întregului grup ceea ce s-a șoptit. Fiți pregătiți pentru orice. Copiii spun adeseori ceea ce le trece prin cap. Acceptați ceea ce spun.

Facem o excursie

Scopul activității:

Copilul își face un bagaj într-o valiză sau un rucsac și se preface că merge în excursie. Această activitate încurajează limbajul expresiv și stimulează abilitatea de a mima o acțiune. Copiii învață vocabularul aferent acțiunii de a împacheta.

Materiale:

o valiză mică sau un rucsac pentru fiecare copil
unul sau mai multe dintre următoarele lucruri: cămăși, șepcuțe, pantofi, animăluțe sau păpuși

Pregătirea activității:

Adunați materialele. Spațiul destinat mimării acțiunilor este un loc potrivit pentru acest tip de activitate. Puteți de asemenea să puneți obiectele pe rafturi deschise. Această activitate este potrivită pentru maximum patru copii, în funcție de numărul de materiale.

Desfășurarea activității:

Observați interesul copilului față de materiale. Stabiliți momentul când copilul este gata de joacă. Puteți începe prin a-i da niște idei. Sugerăți copilului să își împacheteze lucrurile pentru a face o vizită unei rude. În timp ce împachetează, faceți comentarii de tipul: „Julia, ai nevoie de o șepcuță? Ce ai împachetat?” După ce copilul își termină bagajul, îl puteți întreba: „Ești gata să pleci în excursie?” Copilul poate duce valiza într-o altă parte a camerei. Dacă nu face acest lucru, sugerați-i dumneavoastră un loc. Când ajunge acolo, copilul poate despacheta lucrurile. Stimulați copiii să folosească limbajul, cerându-le să numească diferitele obiecte. Copilul poate dori să refacă bagajul și să se întoarcă, apoi să despacheteze din nou. Continuați jocul atâta timp cât copilul manifestă interes. Unii copii își vor concentra atenția asupra împachetării și despachetării bagajului, vorbind puțin despre ceea ce fac. Acceptați explicațiile și răspunsurile lor limitate. S-ar putea să fie mult mai interesați de împachetat decât de vorbit.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici se vor mulțumi să pună lucrurile în valiză și apoi să le scoată. S-ar putea să dorească să folosească închizătoarea valizei.
- Copiii mai mari ar putea dori să discute despre ceea ce fac, adăugând și alte obiecte folosite în mod real pentru un bagaj de călătorie.
- Jucați un joc al valizelor cu copiii mai mari, folosind obiecte imaginare. Acesta poate începe cu „Am împachetat valiza bunicii și am pus în ea o periută de dinți“. Următorul copil spune același lucru, adăugând un obiect în plus: „Am împachetat valiza bunicii și am pus în ea o periută de dinți și un _____“. Acest joc este foarte potrivit pentru îmbunătățirea memoriei și îmbogățirea vocabularului.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați dacă familia a făcut de curând călătorii. Întrebați părinții ce au pus în bagajele de călătorie. Folosiți aceleași obiecte sau faceți o listă și apoi un desen al obiectelor pe care familiile le iau în călătorii.

Scopul activității:

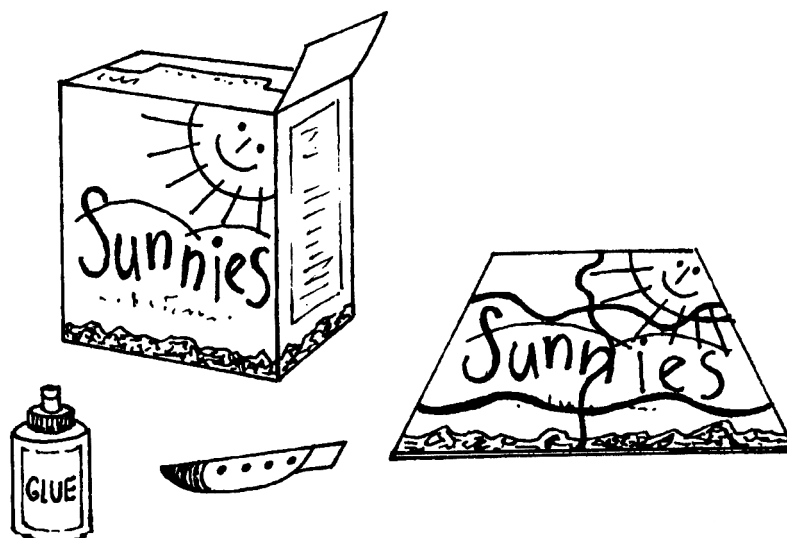
Copiii se joacă cu jocuri puzzle confecționate de educatori. Aceste jocuri îi ajută pe copii să exerseze coordonarea de tip ochi-mână și să dezvolte deprinderi pentru a citi și a scrie. Copiii învață să vadă asemănările sau deosebirile, acestea fiind importante pentru capacitatea de a citi de mai târziu. Potrivirea pieselor de puzzle inspiră copilului un sentiment de încredere și de satisfacție. Copilului de doi ani îi plac jocurile puzzle formate din 3 sau 4 piese, deși unii vor aprecia chiar și unul format din 2 piese.

Materiale:

carton tare
bucățele de lemn pentru mânere
un cuțit ascuțit sau o lamă cu un tăiș
lipici
cutii goale de cereale sau de biscuiți preferați de copil

Pregătirea activității:

1. Jocurile puzzle se confecționează trasând mai întâi o formă pe bucata de carton tare. Faceți un puzzle din două piese și altele din 3 sau 4 piese. Decupați cu ajutorul cuțitului formele pieselor. Nu folosiți instrumentele în mijlocul copiilor. Faceți ca marginile să fie cât se poate de fine.
2. Jocurile puzzle cu poze se confecționează din pozele de pe cutiile de cereale, de biscuiți sau de pe etichetele de pe conserve. Confecționați un puzzle simplu, folosind partea din față a unei cutii tăiate pe mijloc în două. Dacă folosiți etichete, lipiți eticheta pe un carton tare și tăiați-l apoi în două sau în mai multe bucăți.
3. Pentru a face jocuri puzzle mai simple, pentru copiii mai mici sau pentru copiii cu deficiențe de vedere, lipiți niște mânere mici din lemn pe fiecare piesă de puzzle. Acest lucru face ca piesele să fie mai ușor dă văzut și de manevrat.
4. Puneți jocurile puzzle pe rafturi, alături de alte jocuri de mânuit și lucrați cu copii în grupe mici, atunci când aceștia aleg jocurile puzzle. Puteți de asemenea să le puneți pe o măsuță pentru o activitate de grup cu doi până la patru copii.

Desfășurarea activității: Observați copiii pentru a vedea ce fac cu jocul puzzle. Unii dintre ei se vor apropia, vor privi și vor atinge. Invitați-i să assembleze piesele. Unora dintre copii va trebui să le arătați dumneavoastră cum să facă și ei vă vor imita. Începeți cu un puzzle format din 2 piese și după ce îl rezolvă cu succes pe acesta, dați-le unul cu 3 piese. Alți copii, care au deja experiență în acest sens, au nevoie doar de indicii din partea dumneavoastră, fără o demonstrație practică. Observați-le strategiile. Le-ați putea sugera, de exemplu, cum să întoarcă piesa de puzzle pentru ca aceasta să se potrivească. Încurajați-i spunând: „Josef, potrivește piesele jocului puzzle pentru a face un cerc“.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici vor studia piesele de puzzle punându-le pe jos. Le puteți arăta pozele și puteți numi obiectele în timp ce copiii manevrează piesele.
- Pentru copiii mai mari și pentru cei cărora le place această activitate, continuați să adăugați din ce în ce mai multe piese la puzzle.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Confecționați jocuri puzzle la o întâlnire cu părinții. Părinții pot face un joc pentru clasă și unul pe care să îl ducă acasă.

Facem picături de ploaie

Scopul activității:

Copiii folosesc sticle pentru picături și apă pentru a face picături de ploaie. Ei exersează astfel deprinderile motrice fine. Această activitate îl ajută pe copil să înțeleagă principiile de cauză și efect.

Materiale:

sticlute pentru picături de ochi
 sticle de ingrediente
 seringi nazale
 lighean de veselă sau măsuța pentru nisip și apă
 apă

Pregătirea activității:

1. Strângeți sticlutele și seringile.
2. Această activitate se poate desfășura în ligheanul cu obiecte destinate activităților senzoriale sau în lighene așezate pe o măsuță joasă. Umpleți aceste lighene cu apă.
3. Trebuie să aveți sticlute de picături pentru până la șase copii. Puneți 2 până la 3 copii la fiecare lighean și maximum 6 la masa destinată activităților senzoriale. Asigurați-vă că aveți mai multe sticlute decât numărul copiilor.

Desfășurarea activității:

Explicați copiilor că pot face picături de ploaie cu aceste obiecte. Arătați-le cum să strângă sticluta de picături de ochi și celelalte obiecte pentru a le goli. Încurajați-i să experimenteze cu diferite sticlute de picături. Unora dintre copii li se va părea dificil și vor încerca să facă acest lucru pentru o perioadă scurtă de timp. Alții vor exersa un timp mai îndelungat. Unii vor fi interesați de efectul picăturilor pe suprafața apei. Vorbiți cu ei despre acest lucru și aflați ceea ce li se pare interesant.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici și cei cu deficiențe de vedere pot folosi sticlele mai mari.
- Copiilor mai mari le va face plăcere să folosească sticlutele pentru picături de ochi, umplute cu apă colorată, în recipiente de plastic transparente. Aceștia pot muta apa dintr-un recipient în altul și pot observa cum se combină și cum se schimbă culorile.
- Folosiți sticlute pentru picături de ochi umplute cu apă colorată pe hârtie în culori deschise cum sunt filtrele de cafea. Copiii pot face desene. Puteți agăța aceste desene pentru a atârna liber în spațiul destinat somnului sau pentru a fi observate de bebeluși.
- Ieșiți la plimbare și observați efectul picăturilor de ploaie pe suprafața bălților.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Dacă un membru al familiei lucrează într-un loc unde se găsesc sticlute pentru picături, acesta ar putea să vă ajute cu câteva astfel de materiale pentru această activitate. Încurajați familiile să permită copiilor să folosească acasă sticle pentru picături, jucându-se cu apă într-un vas mic sau într-un lighean.

Dau de mâncare la păsărele

Scopul activității:

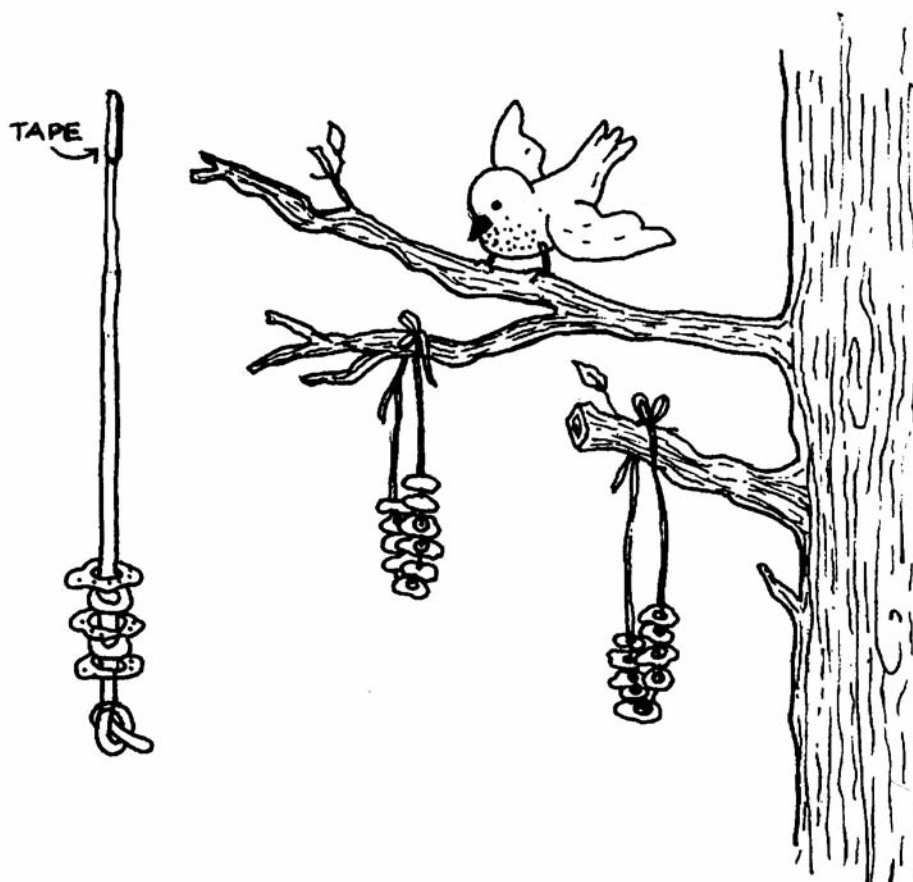
Copilul confecționează un suport de hrănire a păsărilor și învață despre mâncarea pe care o mănâncă acestea. Activitatea de înșirare pe ață încurajează deprinderile motorii precise și coordonarea de tip ochi-mână.

Materiale:

ață sau sfoară
cereale rotunde de ovăz
biscuiți sau covrigei rotunzi
foarfecă
bandă adezivă

Pregătirea activității:

1. Tăiați ața sau sfoara în bucăți de aproximativ 15 cm.
2. Faceți un nod la unul din capete. Lipiți o bucată de bandă adezivă în jurul celuilalt capăt pentru a putea înșira pe ață mai ușor.
3. Această activitate se desfășoară la o măsuță cu un grup mic de maximum 6 copii o dată.

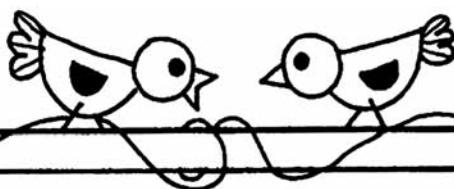

Desfășurarea activității: Pe măsură ce copiii se apropie de măsuță, explicați-le că vor confecționa suporturi pentru hrănirea păsărelelor. Arătați fiecărui copil în parte cum să înșire cerealele pe ață. Încurajați copilul să înșire aceste cereale. Dacă îi este greu copilului să înșire cerealele de ovăz, sugerați-i să încerce să înșire covrigeii sau alte alimente cu o gaură mare. Unii copii vor dori să folosească atât cereale cât și covrigei. Încurajați copiii să nu mănânce mâncarea, ci să o păstreze pentru păsărele. Când un copil vă spune că a terminat, legați capetele pentru a face un șirag. Agățați aceste șiraguri pe crengile copacilor din curte. Dacă este posibil, priviți păsărelele în timp ce mănâncă, de la o fereastră din clasă.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mari se pot gândi la alte alimente pentru păsări. Experimentați sugestiile lor și încercați să înșirați pe ață alimentele propuse.
- Agățați lângă sala de clasă un suport pentru hrănirea păsărilor și puneți în el semințe. Priviți-l în fiecare zi. Întrebați copiii „Ce păsări merg la suportul cu semințe?”
- Ieșiți afară pentru a privi păsărelele. Luați cu dumneavoastră cât mai mulți adulți. În timp ce vă plimbați, căutați păsărele. Priviți ce fac păsărelele. De exemplu, acestea ar putea să stea pe pământ, să zboare, să caute mâncare, să se odihnească pe crengile unui copac sau să bea apă dintr-o baltă.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați dacă sunt părinți care urmăresc păsările și care ar putea să vă spună mai multe lucruri despre ele. Rugați părinții să vă însoțească în această plimbare sau să vină să vadă suporturile pentru hrănirea păsărilor.

Fac gimnastică

Scopul activității:

Copiii exersează cu o păpușă pentru a face o demonstrație. Copiii își cunosc corpul și își pun în mișcare mușchii cărora se datorează mișcările cu amplitudini mari. Prin această activitate se dezvoltă deprinderi pentru o bună sănătate.

Materiale:

o păpușă din cârpe cu brațe și picioare mobile

Pregătirea activității:

Puteți face această activitate cu un grup mic de până la 4 copii sau cu un grup mai mare, cu ajutorul unor adulți.

Desfășurarea activității:

Adunați copiii într-un grup mai mic sau mai mare și propuneți-le să faceți exerciții fizice. Prezentați păpușa și activitatea: „Numele păpușii mele este Johanna. Johannei îi place să își miște corpul“. Faceți mișcări cu păpușa și descrieți-le. „Vedeți, Johanna își mișcă brațele. Puteți face și voi la fel?“ Unele dintre mișcările preferate sunt mișcarea capului păpușii, săritura pe loc, atingerea nasului și a degetelor de la picioare, rotirea în cerc și întinderea pentru a atinge tavanul. Comentați mișcările copiilor. „Katrina dă din cap. Își mișcă capul în sus și în jos. Nina se învârte în cerc“. După ce copiii au făcut exerciții timp de 5 până la 10 minute, ajutați-i să se liniștească înainte de a termina. Folosiți mișcări ușoare și puneți-i să se așeze pe podea și să facă mișcări mici, să bată din palme sau să își atingă degetele de la picioare. S-ar putea ca unii dintre copii să dorească să continue. Aduceți mai multe păpuși pentru ca aceștia să poată exersa demonstrând mișcările.

Extinderi și variante:

- Faceți exerciții fizice pe muzică.
- Copiii mai mici vi se vor alătura și le va face plăcere să îi imite pe cei mai mari.
- Puneți copiii să facă exerciții fizice în timp ce agită stegulețe colorate și clopoței.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Puteți face exerciții fizice la o întâlnire cu părinții. Puteți vorbi părinților despre aceste exerciții și aceștia se pot astfel relaxa.

Popice cu sticle

Scopul activității:

Copiii folosesc sticle pentru a juca bowling. Prin rostogolirea mingii, aceștia exersează deprinderile motorii cu amplitudine mare și coordonarea de tip ochi-mână. Acest joc îi mai ajută pe copii să înțeleagă relația cauză-efect atunci când mingea lovește și răstoarnă sticlele. Când copiii se joacă împreună, ei învață să coopereze și să participe pe rând.

Materiale:

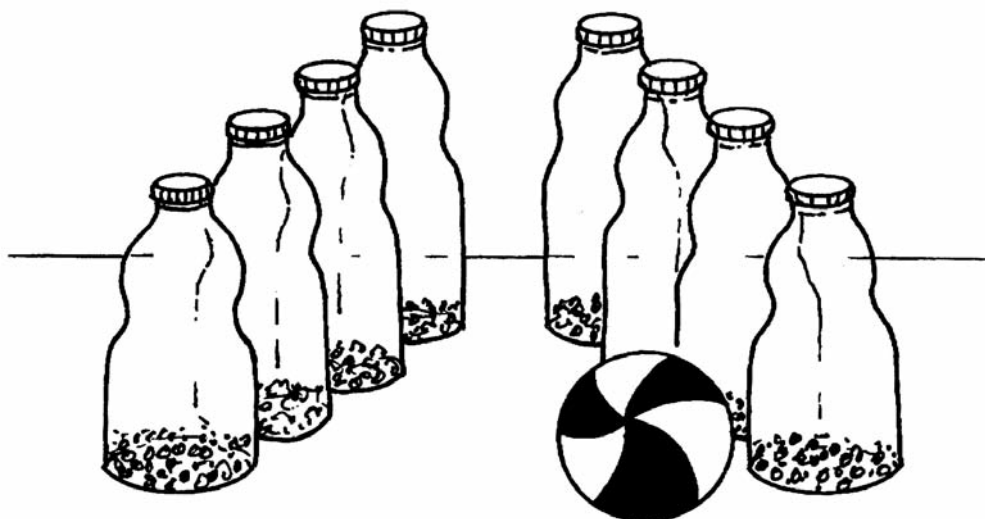
6 până la 8 recipiente din plastic de la apă minerală puțin nisip
o minge mare sau grea

Pregătirea activității:

1. Puneți nisipul pe fundul sticlelor. Puneți dopurile la loc.
2. Așezați sticlele pe două rânduri.
3. Alegeți un loc în care copiii pot rostogoli mingea fără să fie întrerupți, de exemplu, o zonă retrasă din clasă sau de pe hol.
4. Această activitate este potrivită pentru 3 copii. Un copil poate aranja sticlele în timp ce al doilea rostogolește mingea. Folosiți o altă minge și două rânduri de câte 4 sticle pentru un număr mai mare de copii.

Desfășurarea activității:

Arătați copiilor care manifestă interes cum să rostogolească mingea pentru a răsturna sticlele. Ajutați-i pe doi copii să se joace, unul așezând sticlele, iar celălalt rostogolind mingea. Pot apoi inversa rolurile. Vorbiți despre ceea ce se întâmplă atunci când mingea lovește sticlele și sticlele se lovesc între ele. Întrebați ce fel de sunete se aud.

Extinderi și variante:

- Copiilor mai mici le va face plăcere să rostogolească mingea. Acestora le place și să fugă după minge. Folosiți, în acest caz, o minge mare și moale.
- Încercați să faceți această activitate în aer liber și vorbiți despre cum se rostogolește mingea pe suprafețe diferite.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Dați părinților indicații despre cum să organizeze acest joc acasă. Folosiți jocul ca o activitate desfășurată cu ocazia întâlnirilor cu familia, astfel încât părinții să poată să se joace în clasă înainte să încerce jocul acasă. La aceste întâlniri, puteți arăta mai multe jocuri cu mingea pentru copii de diferite vârste.

Pictez cu periuța

Scopul activității:

Copiii folosesc deprinderile motorii precise și pe cele cu amplitudine mare în timp ce freacă cu peria atunci când pictează. Atunci când pictează, copiii au șansa să se exprime în mod creativ.

Materiale:

periuțe de dinți
un recipient nu foarte adânc
1 sau 2 culori de vopsea
hârtie
detergent pentru vase
șorturi

Pregătirea activității:

1. Adunați 2 până la 4 periuțe de dinți mai vechi pentru pictură.
2. Amestecați vopseaua și adăugați o cantitate mică de detergent de vase pentru a face balonașe și pentru a se curăța ușor.
3. Turnați vopseaua într-un recipient nu foarte adânc.
4. Înmuiați periuța în vopsea și pictați apoi pe hârtie.
5. Această activitate se desfășoară în spațiul destinat activităților artistice sau senzoriale, cu maximum 4 copii o dată.

Desfășurarea activității:

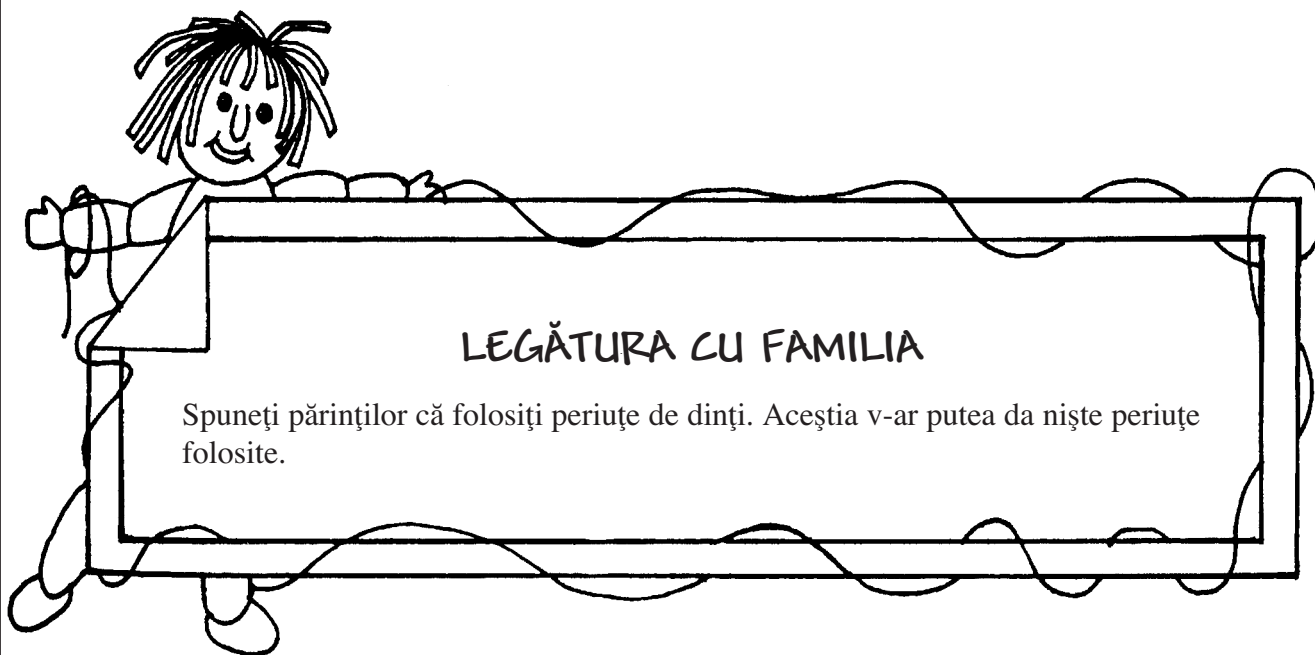
Pe măsură ce copiii înțeleg cum se desfășoară activitatea, explicați-le că veți picta cu periuțele de dinți. Oferiți copilului o bucată de hârtie pe care să picteze și ajutați-l să își pună șortul. Arătați copilului cum să picteze cu periuța, mișcând-o în sus și în jos, sau într-o parte și în cealaltă pe hârtie. Vorbiți copilului în timp ce pictează: „Anna, acum miști periuța în sus și în jos. Ce desen frumos!“ Detergentul pentru vase poate face balonașe în vopsea în timp ce copilul mișcă periuța. Întrebați copilul: „Ce sunt acelea? De unde au apărut?“ Copilul poate dori să folosească și a doua culoare de vopsea. Permiteți copilului să continue până când vă spune că a terminat.

Extinderi și variante:

- Folosiți perii mai mari (pentru frecat) pentru copiii mai mici și o singură culoare de vopsea. Folosiți coli mari de hârtie pentru a încuraja mișcări ale brațelor cu amplitudine mare.
- O coală mare de hârtie este potrivită pentru un tablou mural realizat în grup.
- Folosiți perii pentru frecat și găleți cu apă și detergent pentru a spăla mobilierul, ca de exemplu scaunele. Această activitate se poate desfășura foarte bine în aer liber.

Capitolul 6

Teme pentru copiii mici și
pentru cei de la doi la trei ani

6.1. Planificarea temelor: copiii mici (până la trei ani)

Planificarea tematicii este o metodă de integrare a experiențelor de învățare. Planificarea după tematică are următoarele caracteristici:

- Face legătura între activitățile individuale
- Implică simțurile
- Este mai simplă pentru copiii de peste doi ani și
- Se bazează pe experiențele reale ale copilului.

Temele sunt o cale prin care copiii de această vârstă primesc experiențe holistice, incluzând toate ariile de dezvoltare: emoțională, socială, lingvistică, intelectuală și fizică.

De ce să utilizăm tematici?

Marea majoritate a învățării la copiii între 18 și 36 de luni este orientată înspre procesele din învățare; copilul trece repede de la o experiență la alta și activitatea sa pare fără conexiuni. Dar observarea atentă de către educatoare îi poate spune cum leagă, de fapt, copilul experiențele între ele. De exemplu, un copil mic îmbracă o păpușă în zona de teatru și simulează să spală păpușa în chiuvetă. Educatoarea îl observă și înțelege că micuțul este foarte preocupat de îngrijirea copiilor. Educatoarea se întreabă dacă și alți copii au această preocupare și observând atent în sală descoperă că și alți copii sunt interesați de același lucru, dar în moduri diferite. Un copil este interesat de jucăriile pentru copiii mici, altul de hrănirea bebelușilor. O cale de a răspunde la acest interes constă în planificarea unei serii de activități de învățare în jurul temei copiilor mici. Planificarea acestei teme le oferă tuturor copiilor mai multe posibilități de a învăța despre copiii mici, iar varietatea experiențelor duce la învățare integrată pentru copil.

Procesul de planificare

Interesele copiilor sunt cele mai importante pentru decizia de a planifica o anumită temă. Primul pas este observarea copiilor. Cu toate că nu toți au aceleași interese ei au totuși experiențe comune. Unele interese sunt cunoscute de educatoare dinainte, altele apar de-a lungul anului. Cei mai mulți copii sunt preocupați de hrană, așa că această temă este adecvată. Uneori o vizită la „Alimentară“ poate să sugereze o altă temă. De exemplu, copiii descoperă râme pe stradă și sunt foarte fascinați. Educatoarea remarcă acest interes și continuă observarea pentru a descoperi mai multe despre copii. Ce îi fascinează? Senzația când îi ating, felul cum se mișcă sau lăcașurile din pământ? După observare și discuție cu copiii, educatoarea planifică activități pentru a răspunde acestor preocupări.

Temele pentru copiii mici și copiii între doi și trei ani sunt simple și trebuie legate de experiența lor cu lumea. Temele pot fi din experiențele zilnice, cum sunt luatul mesei și îmbrăcarea sau privitor la un material de joacă preferat, cum sunt mingile. Sau, la fel ca în exemplul de mai sus, copiii se pot preocupa de insecte și animale, iar expunerea la o nouă creatură, ca râma, le focalizează brusc interesul pe un anumit tip de animal sau insectă.

Interesele copiilor devin teme în jurul cărora se pot organiza ideile privind activitățile. După ce i se sugerează o temă, educatoarea planifică activități legate de diferite arii de dezvoltare a copilului: emoțională, socială, intelectuală și fizică. În această carte am folosit următoarele arii de dezvoltare:

- Înțelegerea de sine (grija de sine și sinele)
- Înțelegerea celorlalți (relațiile sociale cu colegii)
- Comunicarea cu ceilalți (vorbitul, cititul, scrisul)
- Înțelegerea lumii (descoperirea și expresia creativă, ca artă, muzică)
- Mișcarea și acțiunea.

Ghidul pentru ariile de planificare tematică vă oferă o metodă de a planifica aceste domenii folosind centrele din sală. De exemplu, la planificarea unei teme despre pâine activitatea creativă poate consta în realizarea plastilinei întrucât plastilina permite copilului să creeze „produse de brutărie“.

O temă poate dura mai mult în funcție de interesele copiilor. Unele materiale pot fi atractive pentru copii și se pot juca mai mult cu ele. Educatoarea poate inventa un cântec pe o temă și cântecul poate fi repetat luni în șir la cererea copiilor. Alte teme și activități au nevoie de săptămâni pentru a se încheia. De exemplu, proiectul despre pâine poate avea nevoie de două săptămâni ca să se termine. În prima săptămână, copiii mănâncă diferite feluri de pâine și vorbesc despre gust, culoarea, miros și despre care dintre copii mănâncă fiecare fel de pâine. În a doua săptămână, puteți coace niște pâine în sală, iar în a treia - să vizitați o brutărie.

Unele teme dau idei de activități pentru unele arii, dar nu pentru toate. Încercați să includeți o activitate în cel puțin două centre în fiecare zi. Copiii mici și copiii între doi și trei ani se joacă scurte perioade de timp, așa că vor aprecia să aibă de unde să aleagă. Asigurați-vă ca planificarea anuală să fie variată și să cuprindă activități în toate centrele.

Fiți precauți când faceți planificarea. Încercați să țineți echilibrul între tematica planificată și jocul inițiat de copil. Cea mai mare parte a învățării la această vârstă ține de exercițiul cu materialele preferate. Copiilor le place să repete și se întorc deseori la aceleași jucării și materiale. La planificare încercați să includeți și activități ce le sunt familiare. Puteți adăuga materiale noi și să le mai țineți pe cele ce le preferă. De exemplu, plastilina este sugerată pentru tema pâinii. Unora dintre copii le place să facă și să se joace cu plastilina și vor învăța din legătura pe care o fac între pâine și plastilină. Cei care nu aleg să facă plastilină și vor să se joace cu alte materiale creative trebuie să aibă la dispoziție și alte oferte, cum ar fi șevaletul și vopselele.

O modalitate de a ajunge la un echilibru între temele planificate și jocul inițiat de copil este introducerea unei teme pe lună. Nu este însă nevoie să aveți câte o temă pentru fiecare lună a anului. Copiii pot continua cu preocupările lor individuale cea mai mare parte a lunii și se pot concentra pe un interes comun grupului doar o parte din lună. Dacă o activitate pentru o temă li se pare interesantă, puteți continua mai mult de o săptămână cu ea. Astfel educatoarea le poate oferi copiilor experiențe legate între ele și care nu domină jocul individual al copilului.

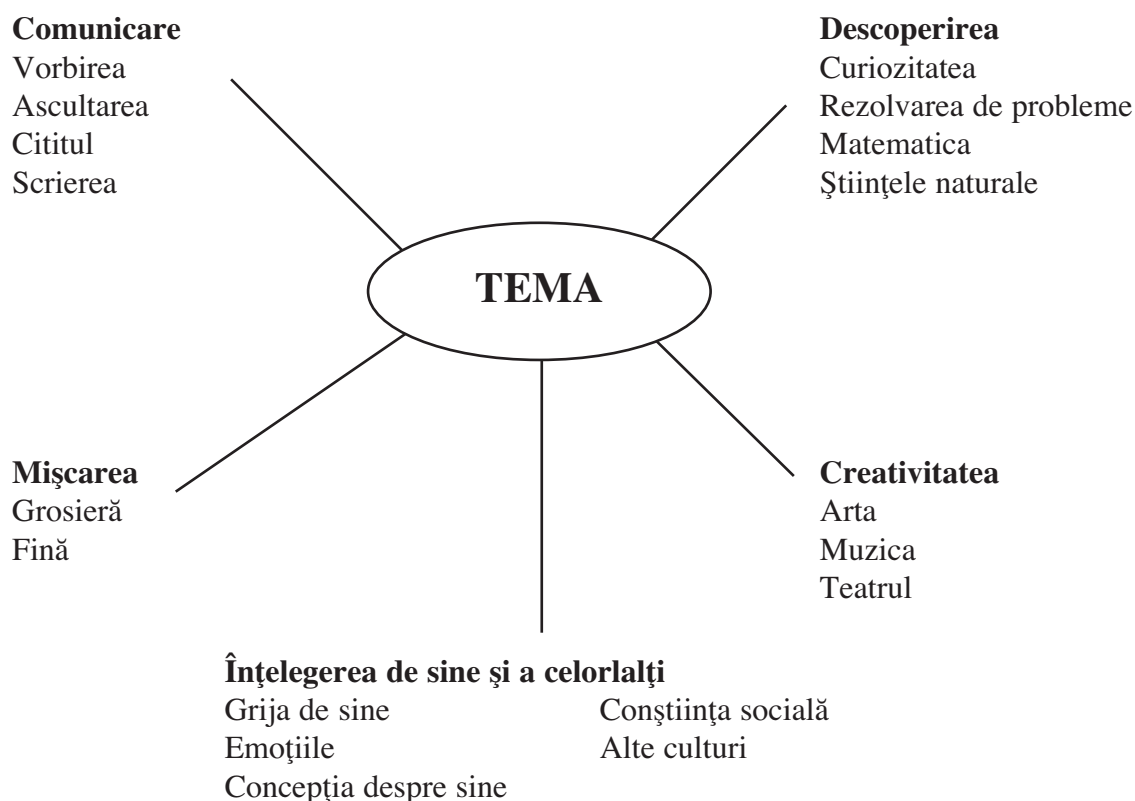
Planificarea tematicii la grupele de vârste mixte

Copiii mici și copiii între doi și trei ani pot fi puși împreună în aceeași grupă. În unele săli, pot fi puși și sugari. Încercați să planificați activități pentru toate vârstele. De exemplu, când alegeți un cântec pentru o temă gândiți-vă la două aspecte deodată: la un cântec simplu pentru cei mai mici și la altul, mai complex pentru copiii între doi și trei ani, pentru a permite celui mic să fie participant la tema respectivă în felul lui. Unele activități sunt interesante pentru copilul mai mare, dar nu și pentru cel mai mic. Dacă activitatea din tabel se numește pictură, cuprindeți elemente simple de pictură pentru copiii între doi și trei ani și materiale suficiente de joacă în alt colț al camerei pentru sugarii mari.

6.2. Teme model

În paginile următoare se prezintă cinci teme: Pâinea, Mingile, Animalele domestice, Buzunarele și Apa. Activitățile marcate cu un asterisc (*) sunt cuprinse în acest capitol.

GHID PENTRU PLANIFICAREA UNEI TEME

Alte activități se găsesc în capitolele anterioare, locul lor fiind indicat în paranteze.

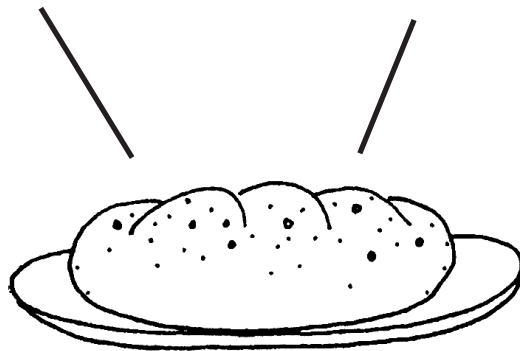
6.2.1. PÂINEA

Comunicare

Să vorbim despre pâinea de la masă
Să ascultăm povestea *pâinii*
Povestea de pe panoul de fetru Omul din turtă dulce

Descoperirea

Facem pâine
Să comparăm ingredientele uscate și cele umede
Să observăm cum crește aluatul

Mișcarea

Să învățăm să împletim cu plastilină (Capitolul 5)
Unelte pentru făcut pâinea pe masa senzorială

Creativitatea

Fac plastilină (Capitolul 5)
Umplu pungi goale pentru pâine cu hârtie mototolită din care fac franzele
Cântec despre pâine
Unelte pentru făcut pâine în centrul dramatic

Înțelegerea de sine și a celorlalți

Întindem margarină sau gem pe pâine
Ce fel de pâine se mănâncă în familia ta?
Părinții vin și fac pâine la grădiniță
Ne facem plastilină și franzele unii pentru alții

Excursie : Vizită la o brutărie sau în alt loc unde se vinde pâine.

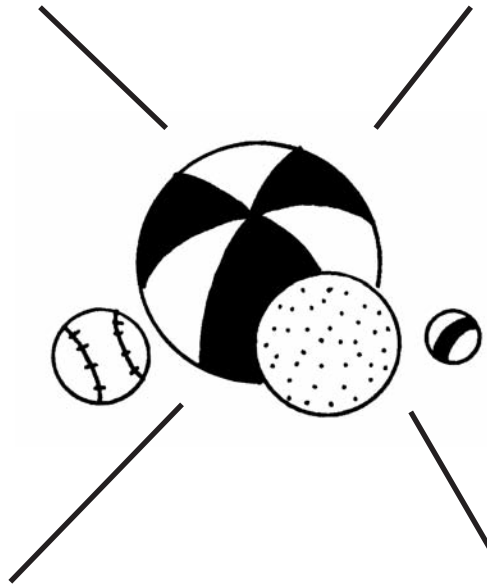
6.2.2. MINGILE

Comunicare

Discuții despre mingi mari și mici
Caietul cu mingi

Descoperirea

Spălăm mingile pe masa senzorială
Mingi și tuburi*

Mișcarea

Punem diferite mingi în masa senzorială
Mișcăm mingile de ping-pong cu cleștii
Jocul cu mingea*
Arunc mingi (Capitolul 5)

Creativitatea

Tipăresc cu mingea
Cântece despre mingea*
Mișcare: mă rostogolesc ca mingea

Înțelegerea de sine și a celorlalți

Prind baloane de săpun
Rostogolim mingea între noi (Capitolul 3)

*Activitățile sunt prezentate în paginile următoare.

Scopul activității:

Copilul aruncă mingi prin tuburi și experimentează cu dimensiuni și cu obiecte care apar și dispar. Copilul învață conceptul de mare și mic. Experiențele cu obiecte care apar și dispar ajută copilul mic și copilul între 2 și 3 ani să înțeleagă permanența obiectelor.

Materiale:

mingi mici cum ar fi cele de golf sau de ping-pong
tuburi de hârtie, role de hârtie igienică, tuburi de carton, tuburi de plastic
lighean de plastic, cutie, sau masă senzorială pentru ascunderea mingilor

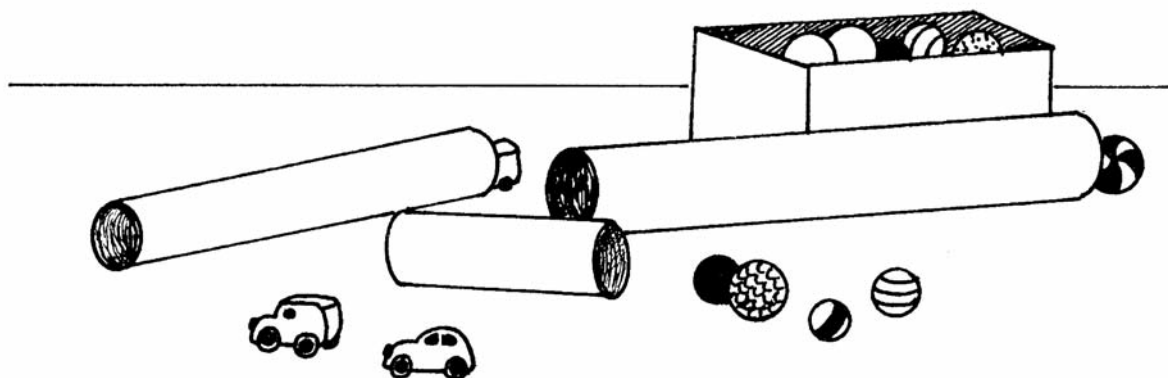
Pregătirea activității:

1. Tăiați tuburi de diferite lungimi
2. Așezați tuburile și mingile într-o cutie
3. Planificați doi, trei copii la o cutie și până la șase copii la masa senzorială.

Această activitate este potrivită pentru activitățile libere.

Desfășurarea activității:

Observați copiii. Arătați-le cum să arunce mingile prin tuburi. Dacă mingea este prea mare încurajați-i să aleagă mingea de mărimea potrivită. Copiii vor descoperi și alte căi de a folosi mingile și tuburile.

Extinderi și variații:

- Cei mai mici vor cerceta tuburile și mingile separat.
- Cei mai mari vor folosi cele două împreună. Unii vor fi fascinați de tuburile mai lungi. Încercați să găsiți pentru ei tuburi sau țevi de plastic transparent.
- Folosiți cu tuburile mașini de dimensiuni mici.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții pot ajuta la procurarea de tuburi și mingi pentru această activitate. Un părinte care lucrează în domeniul instalațiilor poate contribui cu țevi.

Scopul activității:

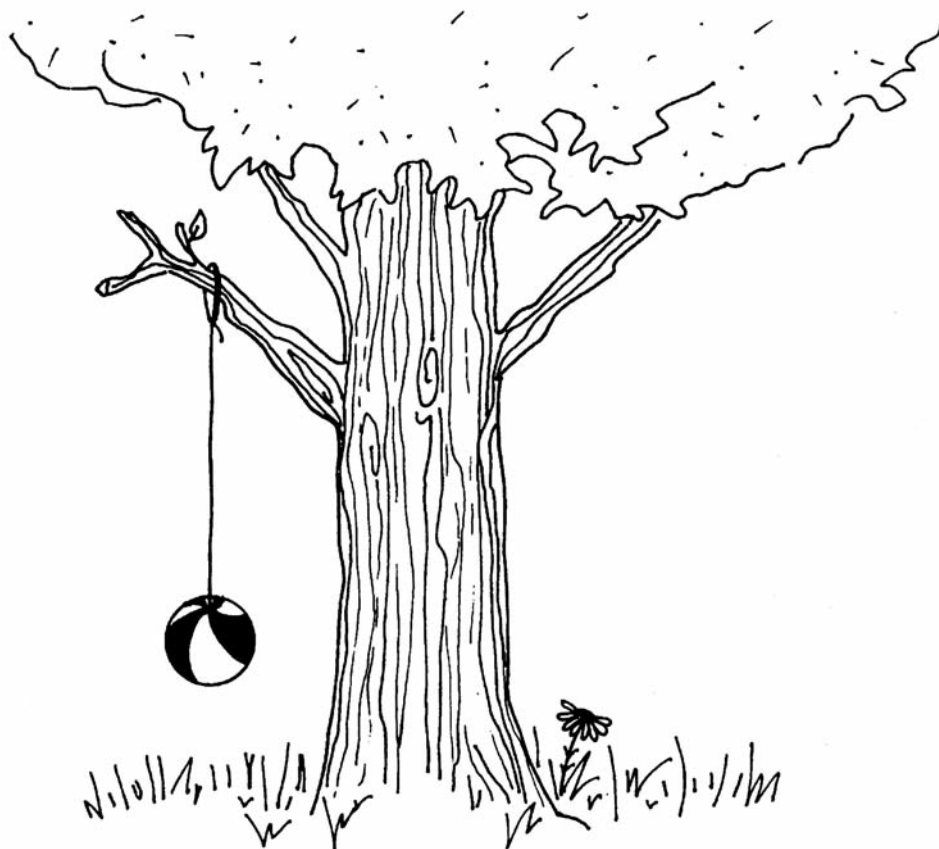
Copilul lovește mingea suspendată în aer. Această activitate îi stimulează capacitățile gros motorii și exersează coordonarea între ochi și mână. Jocul pe perechi stimulează conștiința socială a copilului.

Materiale:

minge de plajă
sfoară
bandă adezivă

Pregătirea activității:

1. Lipiți sfoara de minge cu bandă adezivă. Dacă aveți două mingi, se pot juca patru copii.
2. Atârnați mingea de tavan, de o bară de gimnastică sau de o creangă de copac. Atârnați mingile la înălțimi diferite: una la nivelul ochilor și cealaltă în așa fel ca să o ajungă majoritatea copiilor.
3. Ajuțați copiii să lovească mingile, câte unul, pe rând. După ce copiii stăpânesc mișcarea, activitatea se va putea face cu ușurință pe perechi.

Desfășurarea activității: Arătați copiilor cum să lovească mingea. Încurajați-i spunând: „Ai atins mingea“. Insistați să o lovească și nu să tragă să tragă de ea. Copiii mai mari pot să o paseze de la unul la altul. Faceți o demonstrație cu unul din copii.

Extinderi și variații:

- Atârnați mingea la o înălțime mai mică pentru copiii mai mici.
- Cei mari pot lovi cu piciorul o minge joasă. Supravegheați să nu fie loviți copiii mai mici dacă există copii de vârste diferite.
- În loc de mingi se pot folosi perne umplute cu hârtie mototolită.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Explicați părinților cum să joace acest joc cu copiii acasă. Frații mai mari pot să-l joace cu copiii mici sau cu copii între 2 și 3 ani.

Cântec despre rostogolirea mingii

Scopul activității:

Copiii cântă cântecul și observă mingi de mărimi și culori diferite.

Materiale:

mingi de diferite mărimi

Pregătirea activității:

Cântați acest cântec în timp ce copiii se joacă cu mingile sau faceți un mic cerc de cel mult patru copii și cântați împreună.

Desfășurarea activității:

Lăsați copiii să se joace cu mingi de mărimi și culori variate. Cântați în timp ce ei se joacă. Acest cântecel se poate cânta pe o melodie cunoscută cum ar fi „Frère Jaques“:

Mingi mari, mingi mici (arătați mărimea cu mâinile)

Rostogolim, rostogolim mișcare cu mâinile

Ne jucăm cu ele, și facem inele

Uite-așa, uite-așa.

Înlocuiți în cântec mărimea cu o culoare. Mai puteți include și numele copiilor.

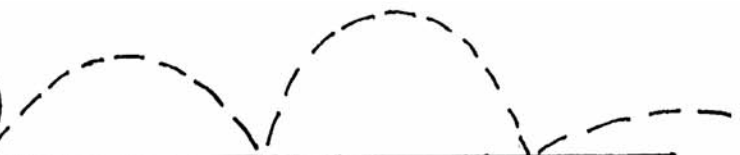
Acest cântec se poate cânta mimând numai mișcarea.

Extinderi și variații:

- Unii copii mai mici doar vor studia mingile în timp ce ascultă cântecul. Alții vor lăsa mingea din mână și vor imita mișcarea mâinilor.
- Alții mai mari vor mișca mingile conform cântecului.
- Copiii mai mari pot ajuta la sortarea mingilor după mărime și culoare.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Împărtășiți cântecul familiei și încurajați părinții să-l cânte în timp ce copilul se joacă cu mingea.

Cântec despre aruncatul mingii

Scopul activității:

Copiii cântă un cântec cu mișcare despre mingi. Ei exersează mișcarea creativă și își folosesc mușchii voluminoși.

Materiale:

nu este nevoie

Pregătirea activității:

Folosiți acest cântec cu un număr de până la șase copii.

Desfășurarea activității:

Cântați acest cântec pe o melodie cunoscută. De exemplu, se poate cânta pe melodia „Nea Alecu“. Faceți mișcări largi ca și cum ați avea o minge imaginară foarte mare.

Uite așa aruncăm noi mingea

Uite, uite, uite așa

Uite așa aruncăm noi mingea

Ne jucăm frumos cu ea

Uite așa prindem noi mingea

Uite, uite, uite așa

Uite așa prindem noi mingea

Ne jucăm frumos cu ea.

Adăugați și alte versuri în funcție de interesul copiilor. Puteți include versuri despre lovitul mingii cu piciorul, rostogolirea mingii sau pentru copiii mai mari despre bătutul mingii cu mâna.

Extinderi și variații:

- Cântați acest cântec în timp ce rostogoliți mingea copiilor mai mici.
- Folosiți mingi adevărate cu copiii mai mari înăuntru sau afară.

LEGĂTURA CU FAMILIA

La întâlnirile cu părinții, vorbiți-le despre această activitate și încurajați-i să o facă acasă cu copiii.

Teme pentru copii mici și pentru cei de la doi la trei ani

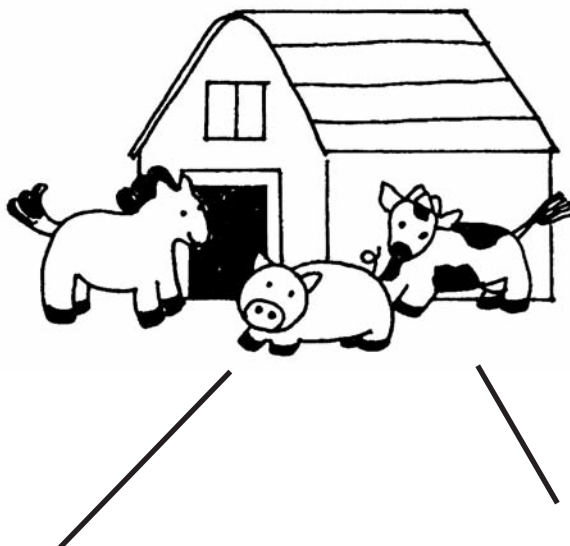
6.2.3. FERMA DE ANIMALE

Comunicare

Animale-marionete (pe bețișoare)*
Tabloul de fetru și animale domestice

Descoperirea

Găsește animalele*
Găsește mama și puiul*

Mișcarea

Spălați animale domestice în contextul de jocuri senzoriale
Imitați mersul unor animale domestice

Creativitatea

Modelaj din plastilină: urme de animale
Construim animale la centrul de cuburi
Cântec despre animale domestice

Înțelegerea de sine și a celorlalți

Facem o fermă de animale*

Sugestie pentru excursii: O vizită la o fermă de animale.

*Activitățile sunt cuprinse în paginile următoare

Scopul activității:

Copiii imită sunetele unui animal în ce țin în mână o marionetă pe bețișor
Cântecele ajută copiii să facă legătura dintre numele animalului și sunetul lui caracteristic.

Materiale:

imagini cu animale domestice
bețișoare(cum ar fi cele de înghețată)
folie de plastic transparent pentru acoperirea imaginilor
lipici sau bandă adezivă

Pregătirea activității:

1. Găsiți imagini cu animale în reviste vechi sau desenați-le.
2. Tăiați-le și acoperiți-le cu folia de plastic.
3. Lipiți-le pe bețișoare. Faceți câte una pentru fiecare copil.
4. Puteți face această activitate în cadrul programului de activități alese, cu un singur copil sau cu un grup mic de până la șase copii.

Desfășurarea activității:

Cântați un cântec cunoscut sau inventați unul despre animale. Lăsați copilul să aleagă animalul despre care veți cânta. Folosiți o marionetă și arătați copiilor cum să miște animalul în timpul cântecului. Mișcați animalul în ritmul cântecului. Îndemnați copiii să stea în picioare în timp ce cântă.

Un exemplu de cântec cu animale domestice este „Moș MacDonald avea o fermă“. Fiecare vers conține numele unui animal domestic:

Moș MacDonald avea o fermă

i a i a o

și la ferma lui avea o vacă

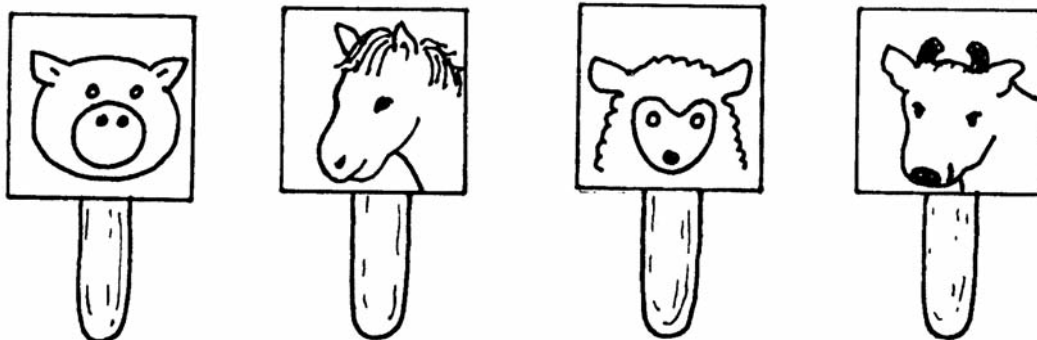
i a i a o

Făcea mu mu aici și mu mu acolo

Aici un mu, acolo un mu

Oriunde mergea făcea mu mu.

Puteți înlocui numele fermierului cu numele unui copil.

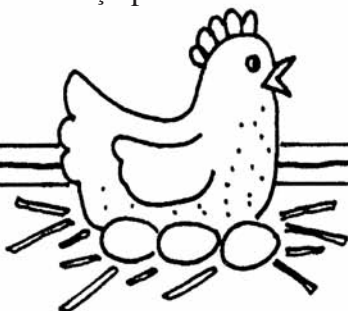

Extinderi și variații:

- Folosiți animale de pluș sau animale de plastic cu copii mai mici.
- Folosiți tabloul de fetru cu copiii mai mari. Ei pot să aplice animale pe tabloul de fetru în timpul cântecului și pot să se joace cu ele ulterior.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții pot să colecteze bețișoare pentru marionete. Expuneți marionetele confecționate să le vadă și părinții..

Scopul activității:

Copiii caută animale mici ascunse în fân sau alt material similar și practică identificarea animalelor. Acest joc unde animalele apar și dispar îi ajută pe copii să înțeleagă permanența obiectelor și contribuie la dezvoltarea capacităților de motricitate fină ale copiilor.

Materiale:

diferite animale mici de plastic
paie sau alt material similar pentru ascunderea animalelor (se poate folosi hârtie tăiată în fâșii)
cutie sau masă senzorială
cutie sau coș mic pentru animale

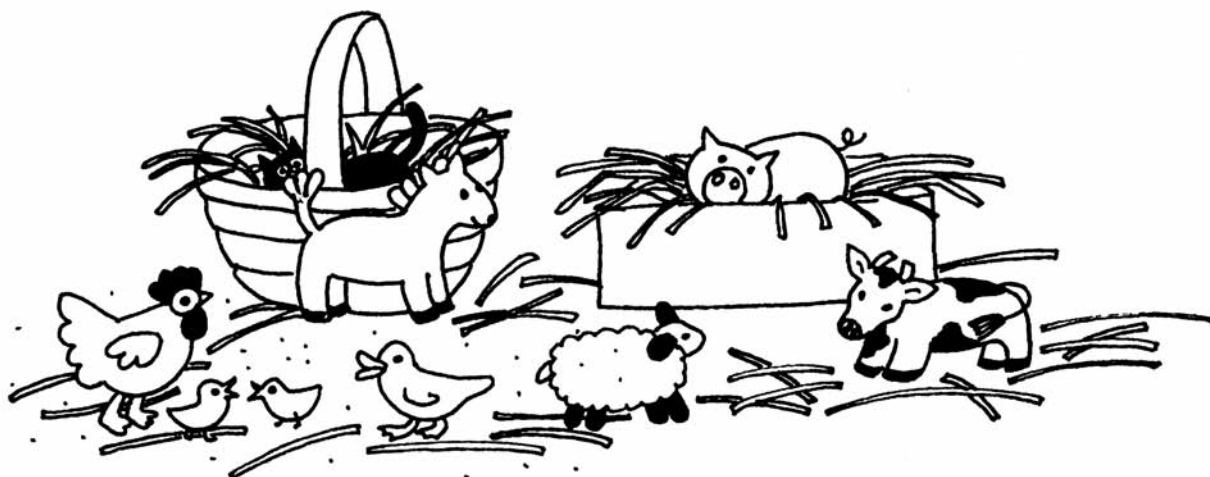
Pregătirea activității:

1. Puneți pe masă sau în cutie paie sau un material similar.
2. Așezați animalele într-o cutie sau coș.
3. Aceasta este o activitate potrivită pentru activitățile la alegere.
4. Plasați câte doi copii la o cutie sau până la șase copii la masa senzorială.

Desfășurarea activității:

Aduceți cutia cu animale la masa sau cutia senzorială. Sugerați copiilor că se vor juca un joc de-a v-ați ascunselea. Lăsați fiecare copil să aleagă un animal. După ce ați ascuns toate animalele îndemnați copiii să le găsească. Puneți cutia cu animale în mijlocul mesei și spuneți că este grajdul. Ei vor pune animalele găsite înapoi în cutie.

În timp ce caută întrebați-i: „Ce simți? Un animal? Ce simți când pui mâna pe paie“? În timp ce copiii găsesc animalele, ei imită sunetul animalului și apoi îl pun în grajd. După ce au fost găsite toate animalele, copiii vor vrea probabil să repete jocul.

Extinderi și variații:

- Copiii mai mici se vor juca cu animale mai puține. Alegeți pentru ei animale de dimensiuni mai mari.
- Copiii mai mari vor folosi animale mai mici. Dacă sunt de vârste diferite folosiți animale de diferite mărimi și sugerați copiilor mai mari să aleagă numai animalele mai mici.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați ce animale de jucărie au copiii acasă. Încercați să folosiți în această activitate animalele cu care copiii sunt deja familiarizați.

Scopul activității:

Copilul potrivește imagini de animale adulte cu puii lor. Învăță să sorteze animalele pe grupe și învață de asemenea numele puiilor de animale și ale animalelor adulte.

Materiale:

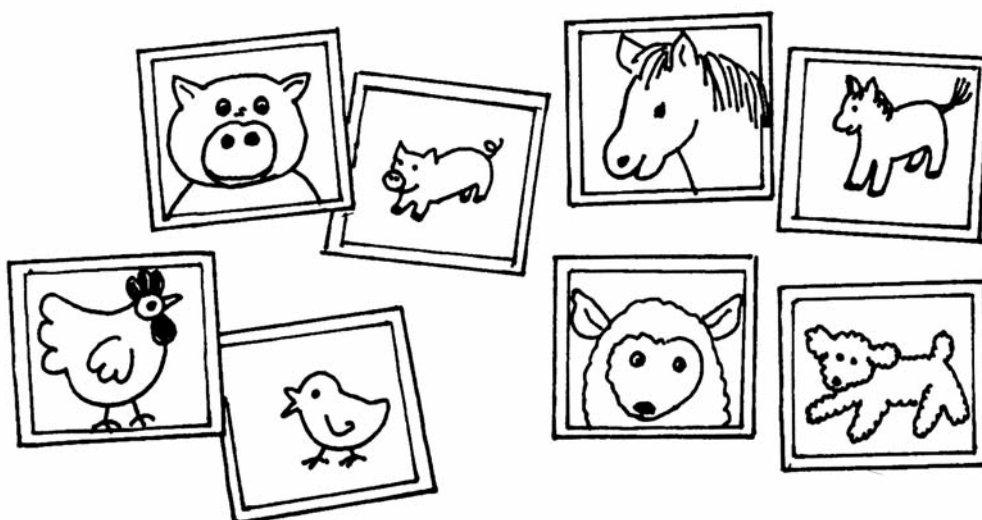
fotografii de animale adulte și puii lor
folie de plastic transparent
coș sau cutie mică

Pregătirea activității:

1. Tăiați fotografiile de animale adulte și puii lor.
2. Acoperiți-le cu folie de plastic transparent
3. Puneți-le într-un coș sau o cutie mică.
4. Așezați coșul, cutia împreună cu celelalte jocuri de mânuit. Activitatea poate fi desfășurată pe o masă sau pe covor.
5. Pot să se joace cel mult cinci copii.

Desfășurarea activității:

Urmăriți copiii studiind materialele. Puteți arăta un pui de animal și părinții lui. „Josef, uite un pui de vacă. Se numește vițel. Care este mama? Cum o numim“?; Așezați cele două imagini împreună și întrebați dacă știe cum face vaca. Îndemnați copilul să aleagă un alt animal și să pună puiul împreună cu mama lui. Continuați activitatea atâta timp cât copilul este interesat.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici vor cerceta și vor numi animalele, dar nu vor distinge adulții de copiii lor.
- Copiii mai mari vor putea să sorteze animalele pe perechi de adulți și puii lor.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați părinții dacă copilul a văzut animale cu puii lor. Includeți aceste animale în activitate.

Scopul activității:

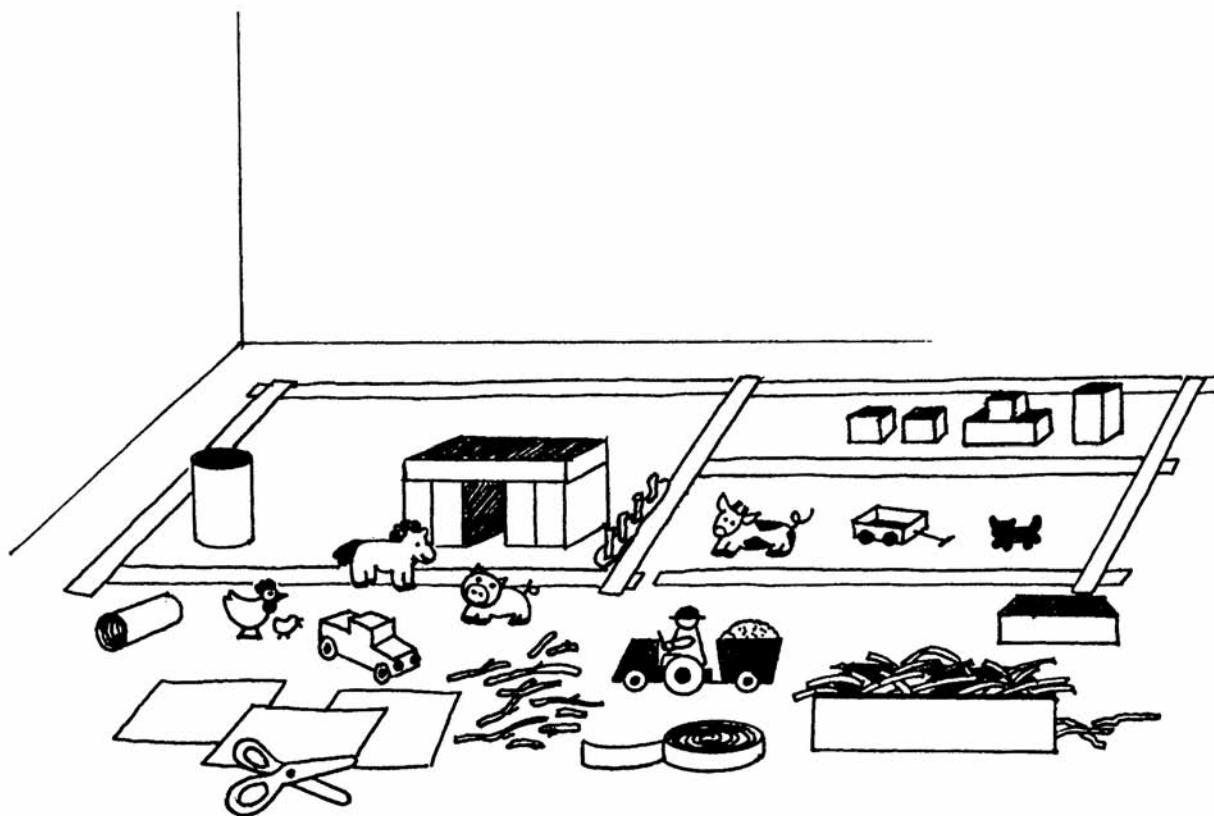
Copilul folosește cuburi, hârtie, și animale să facă o fermă pentru joc de rol. Copiii pot să coopereze la confecționarea unei ferme sau a unor ferme învecinate.

Materiale:

animale de lemn, hârtie sau pluș
cuburi mici sau bețișoare pentru garduri
hârtie galbenă pentru căpițe de fân
hârtie portocalie pentru morcovi
hârtie roșie pentru mere
bandă adezivă cu suport de hârtie

Pregătirea activității:

1. Adunați diferite animale domestice.
2. Folosiți un colț de podea sau o masă joasă pentru locul de fermă.
3. Pentru ferme învecinate folosiți bandă adezivă cu suport de hârtie ca să delimitați teritoriul fiecărei ferme.
4. Tăiați forme de morcovi, mere, și căpițe din hârtia colorată.
5. Așezați cuburile alături, pentru copii, să construiască garduri, magazii, grajduri, și altele.
6. În funcție de cantitatea materialelor și de posibilitățile copiilor de a lucra împreună, programați până la patru copii să se joace la o fermă.

Desfășurarea activității: Spuneți copiilor că vor face o fermă. Puneți la îndemână cuburi pentru construit grajduri și magazii. Arătați copiilor dacă este nevoie cum se construiesc. Încurajați copiii să hrănească animalele cu fân, mere sau morcovi, sau pot avea alte idei de hrană pentru animale, forme pe care pot să le decupeze ei sau să vă ceară să o faceți dumneavoastră. În timp ce se joacă cu ferma, vorbiți copiilor despre denumirea animalelor, cum se îngrijesc, și cum să-i ajute pe vecini să aibă grijă de animale. Furnizați cărți pentru copii în care să se uite în timp ce construiesc.

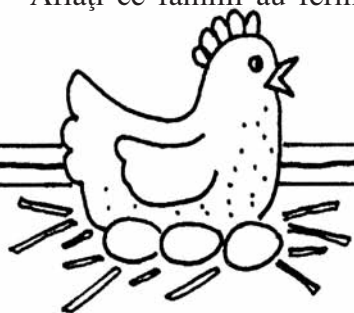
Extindere și variante:

- Copiii mai mici vor prefera să se joace cu animalele. Dacă cei mari vor dori să aibă multe obiecte mici la ferma lor, confecționați-o pe o masă departe de cei mici.
- Dacă se vor construi ferme învecinate delimitate cu bandă adezivă, copiii mai mari își vor însuși noțiunea de spațiu personal de activitate. Banda reprezintă un memento vizual al acestui spațiu.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați ce familii au ferme, gospodării. Ce animale posedă? Ferma are garduri? Informațiile obținute vă pot ajuta în această activitate cu copiii.

6.2.4 Buzunarele

Comunicare

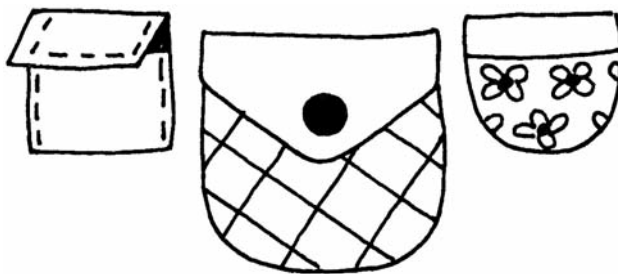
Discuție despre buzunare

Carte: *Un buzunar pentru Pantaloni*

Descoperirea

Ce am în buzunar?*

Pun batista în buzunar*

Mișcarea

Dans cu mâinile în buzunare*

Pun obiecte mici în buzunar
centrul de actorie

Creativitatea

Cântec despre buzunare

Haine cu buzunare

Înțelegerea de sine și a celorlalți

Ziua buzunarelor (buzunarului) - O discuție despre buzunarele oamenilor
Dramatizați o poveste despre animale care trăiesc într-un buzunar

*Activitățile sunt cuprinse în paginile următoare

Scopul activității:

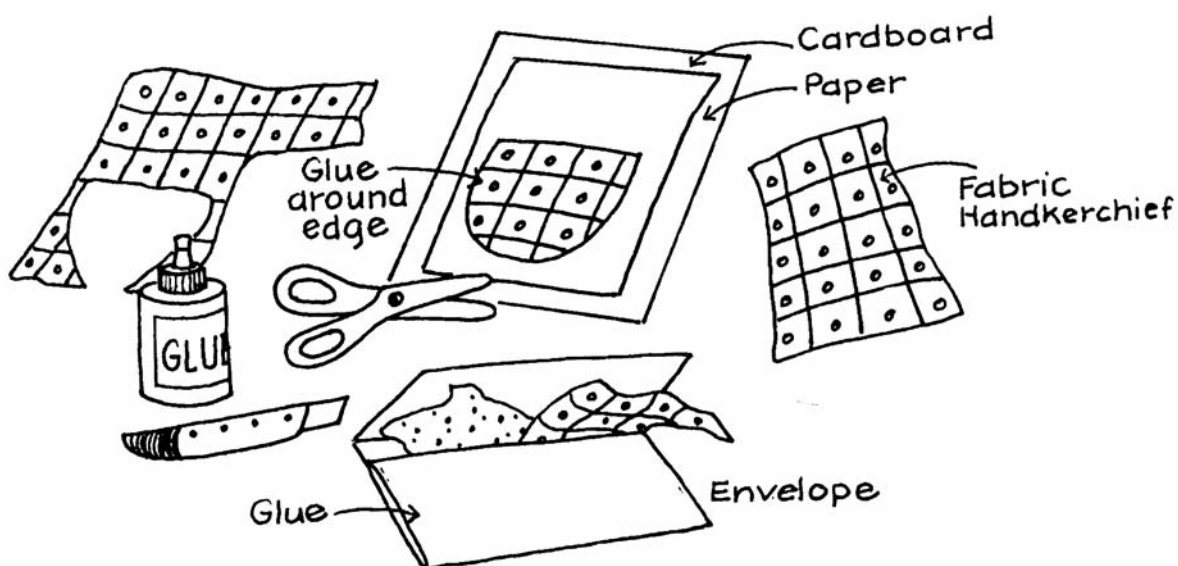
Copiii pun batiste în buzunare cu același model într-un joc creat de educatoare. Această activitate stimulează deprinderile de discriminare vizuală necesare pentru potrivirea modelelor. Punând batista în buzunar, copiii își exersează deprinderile de motricitate fină.

Materiale:

material sau hârtie cu 3-4 modele diferite
foaie mare de hârtie groasă sau carton
bucăți mici de hârtie sau carton ca bază pentru dreptunghiuri
lipici
foarfeci
folie de plastic transparent pentru acoperit buzunarele
cutter
plic

Pregătirea activității:

1. Tăiați forme de buzunare din material sau hârtie.
2. Lipiți „buzunarele“ pe foaia mare de hârtie sau carton. Lăsați marginea de sus ne lipită.
3. Tăiați dreptunghiuri sau „batiste“, din aceleași materiale, să se potrivească cu buzunarele.
4. Lipiți dreptunghiurile pe bucățile de hârtie groasă, pentru a le face ușor de mănuit.
5. Acoperiți buzunarele cu folie de plastic transparent. După lipire, tăiați cu cutter-ul sau cu foarfecile o fantă în partea superioară.
6. Folosiți plicul pentru batiste. Atașați-l pe dosul cartonului mare.
7. Acest joc se joacă cu câte doi copii odată. Depozitați-l cu celelalte jocuri de sortare și lăsați-i pe copii să îl aleagă.

Desfășurarea activității: Observați copiii în timp ce studiază jocul. Încurajați-i să potrivească batistele cu buzunarele. „Julia, poți să găsești buzunarul cu același model ca pe batistă”? Unii copii nu vor potrivi decât 1, 2 modele atunci când se joacă pentru prima dată. Dacă întâmpină dificultăți, acoperiți toate buzunarele în afară de două pentru ale ușura sarcina. Copiii vor dori probabil să repete jocul după ce au pus toate batistele în buzunare. Îndemnați-i să o facă.

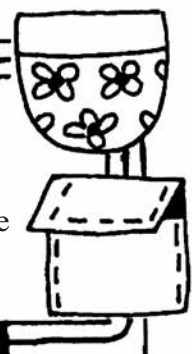

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici se vor amuza punând batistele în buzunare fără să le potrivească modelul.
- Pentru copiii cu dificultăți faceți buzunare mari cu modele simple. Începeți cu două.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați în ce buzunar își ține batista o persoană din familie. Vorbiți despre aceasta în timp ce copiii fac această activitate.

Scopul activității:

Copilul ascunde și găsește obiecte în buzunare. Ei trebuie să-și dea seama, ce mărime trebuie să aibă obiectul ca să se potrivească în buzunar. Această activitate stimulează folosirea limbajului, întrucât copilul va vorbi despre ce are în buzunar. Acțiunea de a pune și de a scoate obiecte din buzunar este un exercițiu bun pentru dezvoltarea deprinderilor de motricitate fină.

Materiale:

șorțulețe
obiecte mici care încap în buzunar

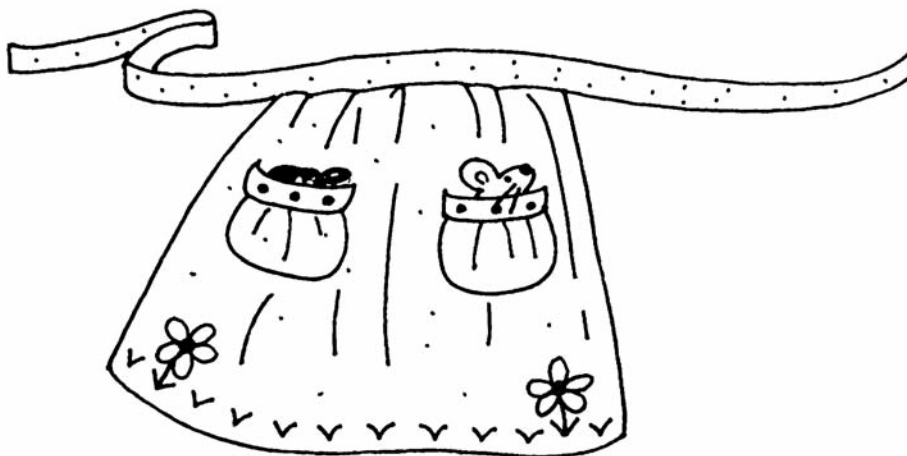
Pregătirea activității:

1. Asigurați-vă că toată lumea are în ziua aceea haine cu buzunare, inclusiv educatoarele. Cei fără buzunare pot folosi un șorț.
2. Educatoarea va începe jocul punându-și în buzunare un obiect mic.
3. Faceți această activitate în timpul activităților la alegere când copiii de obicei se joacă. Se pot juca până la 3 copii o dată. În așa fel, fiecare are șansa de a vorbi despre obiectul pe care îl are în buzunar.
4. Această activitate poate fi făcută afară, întrucât majoritatea jachetelor au buzunare.

Desfășurarea activității: Educatoarea poate începe cu o mică poezie.

*(Numele educatoarei), educatoarea noastră
Are-n buzunar o floare-albastră
Și-a pus-o acolo la păstrare
Să fie sigură că o are.*

Cereți copilului să vă aducă din sală sau de afară un obiect și să vi-l pună în buzunar. Adaptați poezia ca să introduceți un alt obiect. Copilul va dori poate să-și pună un obiect în propriul buzunar. Poate chiar cel folosit de dumneavoastră. Găsiți unul și pentru el puneți-l în buzunarul lui și spuneți poezia împreună. Dacă și alți copii vi se alătură dați ocazie fiecăruia să ia un obiect și să și-l pună în buzunar.

După ce fiecare copil a jucat o dată jocul, cereți copiilor să-și pună unul altuia obiecte în buzunar. Vor avea nevoie de ajutor ca să spună poezia. Unii se vor amuza punându-și obiecte în buzunar și arătându-le celorlalți copii.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici vor pune și vor scoate obiecte din propriul buzunar și din cel al educatoarei.
- Copiii mai mari ar putea să prefere un mic coșuleț din care să aleagă obiectele. Procurați obiectele din timp și asigurați-vă că au dimensiuni care să nu permită înghițirea lor.

Scopul activității:

Copiii dansează cu mâinile în buzunare. Ei fac mișcări cu partea de sus a corpului și picioarele. Aceasta le stimulează simțul echilibrului.

Materiale:

nici un material

Pregătirea activității:

1. Alegeți o melodie pe care se poate dansa. Puteți folosi un instrument pentru a cânta o melodie ritmată.
2. Pot dansa o dată patru până la opt copii. Faceți această activitate în timpul activităților libere sau la ora de muzică

Desfășurarea activității:

Începeți cu melodia. Puneți-vă mâinile în buzunare și cereți copiilor să facă la fel. Dacă unii nu au buzunare își pot pune mâinile în șolduri sau se pot folosi șortulețe cu buzunare. Dați indicații simple: „Nu uita, pune mâinile în buzunare și dansează“. Faceți o demonstrație. Mișcați partea superioară a corpului într-o parte și în alta, mișcați capul în sus și în jos, scuturați picioarele câte unul, săriți, faceți step. Unii copii, în mod automat, își vor scoate mâinile din buzunare și vor bate din palme. Lăsați-i să o facă. Îndemnați-i să-și țină mâinile în buzunare, dar nu uitați că este greu pentru copii să facă lucrul acesta vreme îndelungată în timp ce dansează.

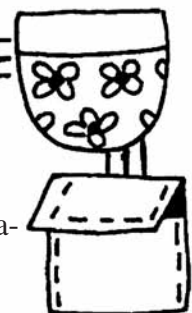
Extinderi și variante:

- Copilul mai mic va dansa și se va legăna în ritmul muzicii. Nu-și va pune neapărat mâinile în buzunare.
- Copiii care au dificultăți să-și mențină echilibrul se vor descurca mai bine fără să-și pună mâinile în buzunare. Ei își pot pune mâinile în buzunare înainte de a dansa și la sfârșit.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Spuneți părinților despre dansul cu mâinile în buzunare. Aceasta este o activitate bună pentru copiii mari. Puteți să o folosiți și la o întâlnire cu familiile.

Teme pentru copii mici și pentru cei de la doi la trei ani

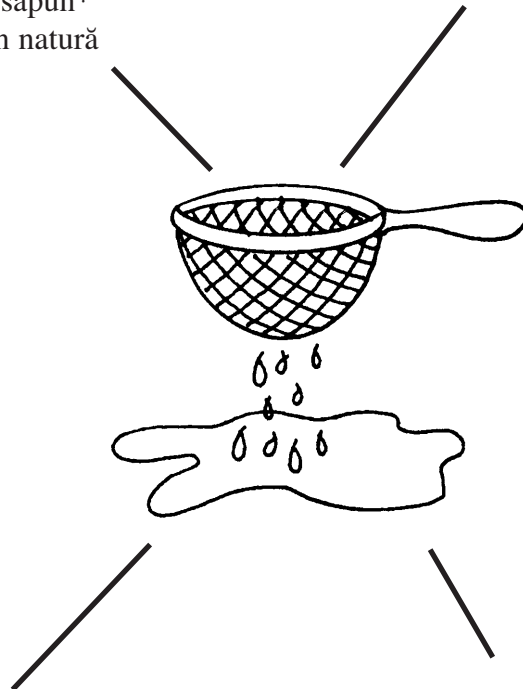
6.2.5. APA

Comunicare

Citiți cărți despre cum facem baie
Ascultați cum face apa
Fac baloane de săpun*
Observați apa în natură

Descoperirea

Puneți apă caldă și rece în lighene-vănițe
De-a ploaia*

Mișcarea

Joc în aer liber cu sticle care împrășcă
apa
Spăl scaune (Capitolul 5)
Facem picături de ploaie (Capitolul 5)
Sar peste baltă*

Creativitatea

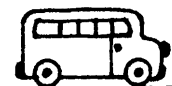
Vopsesc cu apă*
Cântece despre ploaie

Înțelegerea de sine și a celorlalți

Prind baloane de săpun
Eu spăl (Capitolul 5)

Sugestie pentru excursii: Faceți o plimbare prin ploaie.

*Activitățile sunt incluse în paginile următoare.

Scopul activității:

Copiii fac ploaie folosind site și strecurători în apă. Ei pot observa forma și sunetul ploii, și acțiunea de „a ploua“. Jocul „de-a ploaia“ îl satisface pe copil și îl face să se simtă încrezător.

Materiale:

lighean sau masă senzorială
strecurători
strecurători de jucărie făcute din containere de plastic sau cutii de conserve
containere goale ne găurite
șorțulețe impermeabile

Pregătirea activității:

1. Faceți strecurători găurind containere de plastic sau cutii de conserve.
2. Puneți apa în lighean sau masa senzorială.
3. Așezați mai multe strecurători, strecurători de jucărie, containere goale la masa senzorială.
4. Planificați câte doi copii la un lighean sau până la șase la masa senzorială.

Desfășurarea activității:

Spuneți copiilor că vor putea face ploaie cu aceste jucării: Ajuțați-i să-și pună șorțulețele. Îndemnați-i să umple strecurătoarele cu apă și să le ridice. „Ploaia va cădea din strecurătoare în lighean“. În timp ce se joacă, descrieți ce fac. „Alexander, apa din strecurătoarea ta face pic, pic. Așa sună ploaia“? „Alexander face ploaie care cade foarte repede“. Copiilor le place să se joace cu apa și se vor juca foarte mult.

Extinderi și variante

- Copiii mici vor folosi strecurătoarele casă miște apa și să stropească. Se vor juca probabil și „de-a ploaia care cade din strecurătoare“. Îndemnați-i să se joace fără să o verse din lighean.
- Faceți o plimbare în ploaie și vorbiți copiilor mai mari despre cum cade ploaia. În timpul plimbării cântați cântece despre ploaie.
- Folosiți strecurătoarele ca să cerneți sare sau făină, când vă jucați în interior, și pentru nisip la jocurile afară.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Sugerați părinților să observe ploaia și să discute despre ea cu copilul în drum spre grădiniță.

Fac baloane de săpun

Scopul activității:

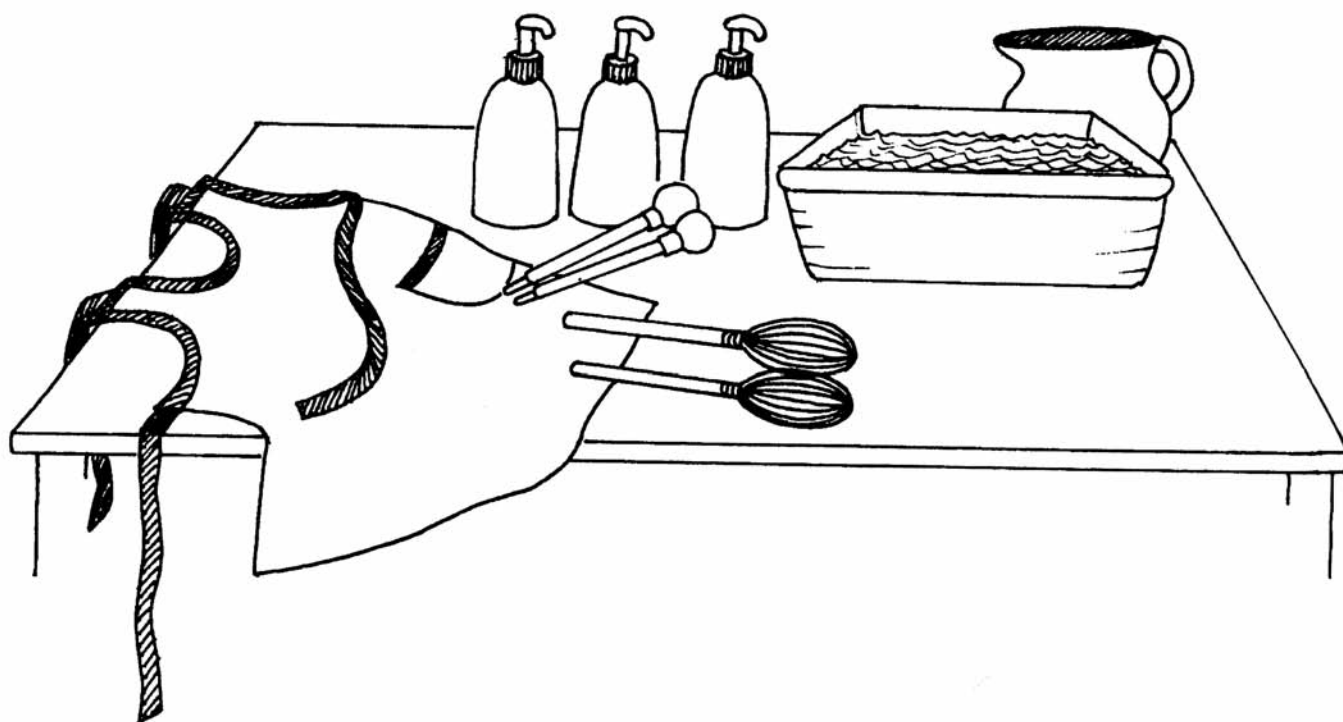
Copiii folosesc diferite instrumente de făcut baloane de săpun. Ei învață despre cum se fac baloanele de săpun și proprietățile lor.

Materiale:

lighean sau masă senzorială
detergent de vase lichid
pompițe
teluri
sticle goale sau aproape goale de detergent de vase
șorțulețe

Pregătirea activității:

1. Puneți cam 8 cm de apă în lighean sau masa senzorială.
2. Adăugați puțin detergent de vase. Agitați apa să vedeți dacă se formează baloane de săpun.
3. Adunați, pompițe, teluri și sticle de detergent și puneți-le în lighean.
4. Această activitate se poate face în timpul activităților libere. Se pot juca o dată până la doi copii la un lighean sau șase la masa senzorială.

Desfășurarea activității: Spuneți copiilor că pot face baloane de săpun cu instrumentele. Ajutați-i să-și pună șorțulețul înainte de a începe. Arătați copiilor cum să apese pompițele în apă ca să facă baloane de săpun. Arătați-le cum să strângă sticlele cu mâna și să fie atenți cum ies baloanele. Puteți să-i întrebați despre baloanele de săpun. „Sunt mari? Mici? De unde au apărut“? Arătați copiilor cum să bata apa cu telurile. Întrebați, „Ce se întâmplă cu apa“? Descrieți ce fac copiii în timp ce experimentează. Subliniați sunetele aerului care iese când strâng pompițele și sticlele.

Extinderi și variante

- Copiii mai mici vor face baloane de săpun învârtind apa cu mâinile sau cu linguri mari. Le va plăcea să atingă baloanele și să le miște.
- Dați copiilor mai mari linguri și îndemnați-i să prindă baloanele.
- Când vă jucați afară, folosiți această rețetă și adăugați o linguriță de glicerină. Glicerina face baloanele să dureze mai mult. Puteți face baloane de săpun cu ajutorul unor bucăți de sârmă îndoită sau tăiați găuri mari în capace de cutii goale

LEGĂTURA CU FAMILIA

Trimiteți rețeta de baloane de săpun acasă dacă credeți că părinților le-ar plăcea să facă această activitate cu copiii. Aduceți-le aminte să nu folosească prea mult săpun, ca să nu-l usture ochii pe copil.

Scopul activității:

Copiii „vopsesc cu apă“. Fac modele și exersează mișcarea cu pensula. Își folosesc imaginația când fac pe vopsitorii. Întrucât apa se usucă, pot să vizualizeze noțiunile de ud și uscat.

Materiale:

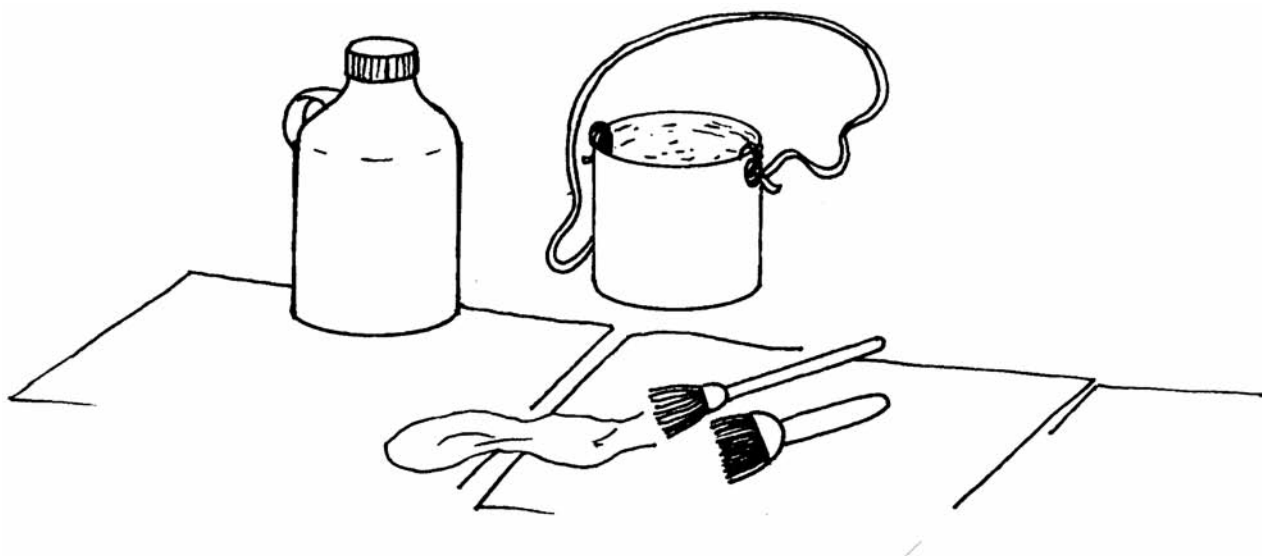
pensule de vopsit
cutii de conserve sau sticle de plastic
sfoară

Pregătirea activității:

1. Faceți găuri în cutiile de conserve și puneți sfoară. Sfoara trebuie să fie destul de lungă, copilul să poată să și-o atârne în jurul gâtului.
2. Faceți găuri în sticlele de lapte de plastic și transformați-le în găleți cu toartă.
3. Aceasta este o activitate individuală, deci pregătiți câte o pensulă pentru fiecare copil. Activitatea poate fi făcută înăuntru sau afară.

Desfășurarea activității:

Umpleți gălețica până la jumate și puneți o pensulă lângă. Când copiii vor întreba ce faceți spuneți că pot vopsi cu apă. Dați fiecărui copil o găleată și o pensulă. Spuneți-le că pot vopsi mobila. Dacă sunteți afară, pot vopsi peretele sau echipamentul de la locul de joacă. Descrieți ce fac în timp ce vopsesc. „Anna, vopsești raftul într-o culoare închisă. Vopsești din mișcări mari“. În timp ce apa se usucă întrebați copiii de ce își schimbă culoarea obiectele vopsite. Copiii vor fi fascinați și vor vrea să vopsească mult timp. Asigurați-vă că aveți destule pensule pentru toți copiii.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici vor avea nevoie de pensule cu mânere late și recipiente cu gura mare. Le va plăcea acest joc senzorial și senzația apei reci pe piele.
- Copiii mai mari vor dori poate să poarte, în timp ce vopsească, coifuri de hârtie.
- Această activitate poate fi completată cu o vizită de observare a unor zugravi.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați dacă cineva din familie este zugrav. Invitați-l să vă facă o demonstrație. Rugați familiile să nu arunce cutiile și sticlele de plastic, care pot servi de containere de vopsea.

Scopul activității:

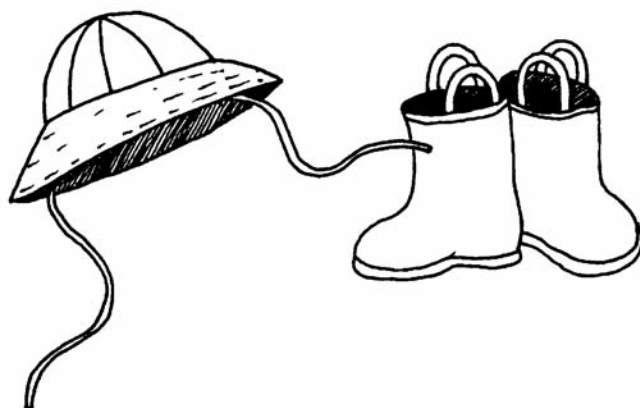
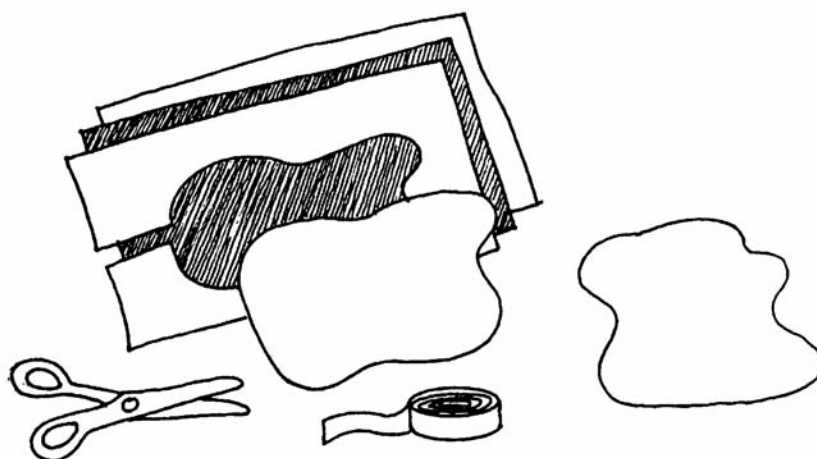
Copiii se fac că sar peste bălți și practică săritura. Le face plăcere să-și miște corpul și pot să înțeleagă mai bine noțiunea de „peste“ .

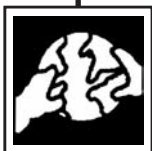
Materiale:

hârtie albastră
foarfeci
bandă adezivă

Pregătirea activității:

1. Să aveți disponibil un loc larg înăuntru sau afară
2. Tăiați 4 până la 6 bălți din hârtie
3. Dacă vă jucați înăuntru, aranjați bălțile cam la 20-30 cm distanță și lipiți-le cu bandă adezivă. Dacă sunteți afară, puneți bălțile pe pământ.
4. Jocul se poate juca bine cu câte un copil și grupuri de patru până la șase copii.

Desfășurarea activității: Explicați copiilor jocul. „Peter, acestea ziceam că sunt bălți. Arată-mi dacă poți să sari peste una“. Demonstrați. Copilul vă va urma. Descrieți cum sare copilul. „Peter, ai sărit peste baltă. Ai sărit cu ambele picioare“. Încurajați-l. „Ce săritură grozavă! Ce sus ai sărit“! Invitați și alți copii să vi se alăture. Comentați cum sar doi copii deodată.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici vor pași peste bălți.
- Variați formele bălților. Puteți folosi forme geometrice.
- Variați culorile bălților.
- Adăugați pălării de ploaie și cizme.
- Faceți o plimbare prin ploaie și săriți peste bălți adevărate.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Vorbiți cu părinții despre această activitate. Întrebați părinții dacă au văzut copilul uitându-se la bălți și încercând să sară peste ele în drum spre grădiniță.

A decorative frame made of vertical and horizontal lines. At the top left is a hat, at the top right is a small figure and a girl. The left side has stars and a heart, the right side has a flower and a slice of pizza. At the bottom left is a house with a chimney, at the bottom center is a child sitting on a checkered mat, and at the bottom right is a bowl of food with a spoon and some fruit. The text is centered within the frame.

Capitolul 7

Familii și comunități

7.1. Implicarea familiilor și comunităților

Famiile

Cei mai importanți oameni în viața sugariilor și a copiilor mici sunt adulții care îi îngrijesc, părinții în primul rând. Toată familia, copiii, mătușile, unchii, verișorii și bunicii au roluri speciale pentru copiii mici. Familiile le oferă dragoste, identitate și siguranță, dar și o mulțime de noi informații și educație.

Activitățile care îi ajută pe sugari și copii mici să învețe despre familiile lor și ale altor copii sunt o componentă semnificativă în dezvoltarea fiecărui copil. Acest capitol dă educatoarelor sugestii pentru activități care să se lege de rolul familiei, ale membrilor de familie, de tradițiile din familie și de sărbătorile unei familii. Aceste activități de învățare le dau copiilor ocazia de a învăța prin joc despre viața de familie, cum ar fi îngrijirea bebelușilor și vizita la rude. Prin joc, copiii își însușesc mai bine ideea de familie. Activitățile îl leagă, apoi, sentimental pe fiecare copil de familia sa, ceea ce reprezintă un sprijin suplimentar pentru momentele când copilul este separat de familie în timpul zilei.

Comunitățile

Pe lângă familie, comunitatea este o altă sursă de sprijin și învățare. Sugarii și copiii mici învață în fiecare zi despre oameni și locuri din comunitatea lor atunci când își însoțesc educatoarea în parc, la magazin sau la programul de îngrijire a copiilor. În acest capitol sunt incluse activități care îi ajută pe sugari și pe copiii mici să exploreze mediul înconjurător, vecinii și locurile unde se muncește din comunitate. Copiii mici sunt interesați de hainele de lucru și de unelte. Jucându-se de-a brutarul, ei învață despre meseria de brutar și despre pâine.

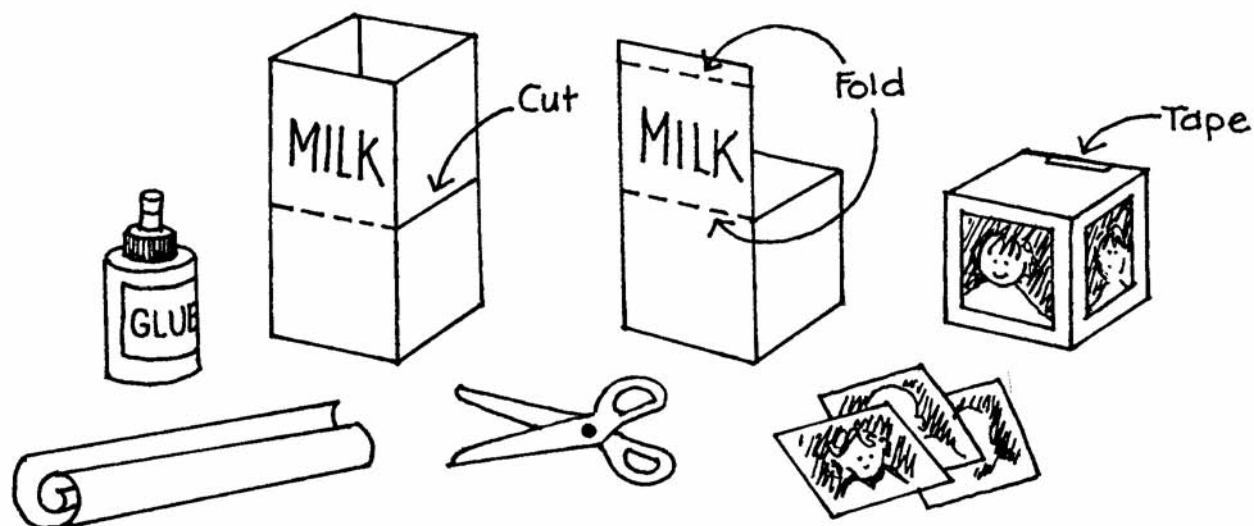
Cine este pe cubul cu poze?

Scopul activității:

Copilul identifică membrii ai familiei. Adultul va face un cub cu poze și se va juca cu copilul un joc de-a ghicitul. Acest joc este important pentru dezvoltarea sentimentului de familie al copilului și a înțelegerii de sine. Copilul de peste 2 ani poate ajuta la lipirea pozelor pe cub și-și dezvoltă astfel dexteritatea și creativitatea. Copilul mai mare face exerciții de pronunțare a numelor și exerciții de vorbire despre membrii familiei.

Materiale:

poze de familie vechi de la fiecare copil, pe care familia vă lasă să le tăiați
fotografiile ale fiecărui copil pe care le faceți în sală
cutii de carton, de lapte sau suc
lipici
markere
folie de plastic transparentă pentru protejat pozele

Pregătirea activității:

1. Faceți cubul tăind cutia în jumătate. Îndoiiți partea de sus a cutiei și lipiți capacul de margini cu lipici sau bandă adezivă (vezi ilustrația).
2. Tăiați fotografiile cu membrii familiei (mama, tata, fratele sora) și lipiți-le pe fiecare pe câte o față a cubului. Lipiți și o fotografie a copilului.
3. Acoperiți fotografiile cu folie de plastic, ca să nu se uzeze.
4. Această activitate se poate face cu până la trei copii o dată.

Desfășurarea activității:

Așezați-vă pe covor cu un copil sau un grup mic de copii. Jucați un joc de-a ghicitul cu un copil odată. Întrebați copilul: „Cine-i în fotografie?“ Dacă lucrați cu un grup de copii, aveți grijă să-i vină rândul fiecăruia. Dacă aveți o grupă de vârste diferite, lăsați copii mai mici să cerceteze cubul. Întrebați copii de peste 2 ani cine este pe cub și încurajați-i să vă spună numele persoanelor.

Extinderi și variante:

- Lipiți pe cub și fotografiile de bunici sau alte rude
- Faceți un cub cu toții copiii din grupă. Aceasta este o activitate bună pentru învățarea numelor.
- Folosiți poze mari pentru copiii cu probleme de vedere.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Asigurați-vă că membrii familiei vă permit să tăiați pozele necesare pentru această activitate. Dacă nu doresc să fie tăiate, lipiți fotografia de familie pe o fațetă a cubului și desenați pe celelalte obiecte pe care copilul să le identifice. Trimiteți cubul copilului acasă, ca familia să poată juca acest joc cu el.

Fac mărgele pentru mama

Scopul activității:

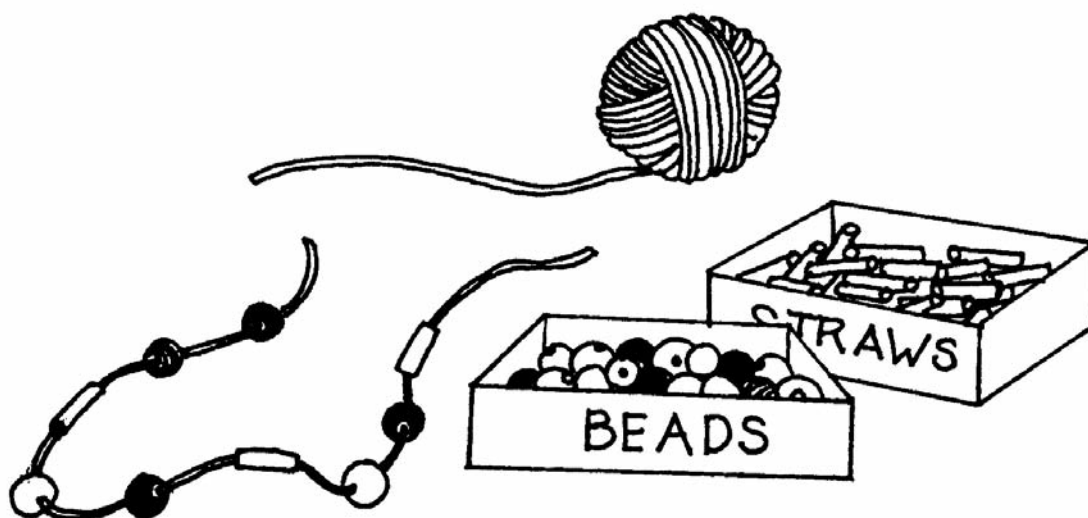
Copiii își exersează deprinderile de motricitate fină în timp ce înșiră pe ață obiecte, ca să facă mărgele pentru mama, sau pentru alte persoane importante din viața lor. Prin confecționarea și oferirea unui cadou, copiii învață să-și exprime sentimentele de afecțiune față de ceilalți.

Materiale:

ață (ața groasă sau lâna vor fi mai ușor de mânuit pentru copiii mai mici)
 bandă adezivă pentru capetele aței
 obiecte de înșirat, cum ar fi : nasturi, bucăți mici de plastic sau paie de hârtie
 containere pentru obiecte

Pregătirea activității:

1. Tăiați bucățile de ață pentru mărgele.
2. Faceți un nod la un capăt. Puneți bandă adezivă la celălalt capăt pentru a putea înșira mai ușor.
3. Așezați obiectele de înșirat în două containere pe o masă joasă sau pe covor.
4. Această activitate se poate face cu un grup mic de până la șase copii la un adult. Este important să fie prezent un număr suficient de adulți pentru a supraveghea copiii mai mici ca să nu înghită obiectele de înșirat.

Desfășurarea activității: Invitați copilul să facă mărgelile pentru mama sau pentru un alt membru al familiei. Tăticilor le place orice este făcut de copilul lor, deci le-ar plăcea și niște mărgelile. Dați fiecărui copil o ață și arătați obiectele de înșirat. „Julia, înșiră pe ață nasturii ăștia frumoși ca să faci un șirag de mărgelile“. Faceți un model cu câteva bucăți ca să arătați cum se înșiră. Copiii mai mici vor avea nevoie de ajutor. Țineți ața și lăsați-i pe ei să pună obiectele. Copiii de la 2 la 3 ani vor avea nevoie de ajutor cu primul obiect, și apoi vor dori să lucreze singuri. Încurajați-i cu mult entuziasm să continue. Fiecare copil va lucra câțva timp și va face un șirag de mărgelile original. Unii vor înșira o mărgică, alții vor folosi mai multe. Când copilul spune că a terminat, legați capetele colierului, scrieți numele copilului și puneți-l într-un loc anume, de unde copilul va ști să-l ia acasă. Înainte de a le așeza, unii copii vor dori să poarte colierele create de ei.

Extinderi și variante:

- Se pot folosi mărgelile de lemn și acestea se pot ține la grădiniță, în loc să fie trimise acasă. Țineți o cutie de pantofi plină cu mărgelile de înșirat pentru această activitate.
- Copiilor mai mici le va plăcea să se uite și să pună mâna pe colierele colorate din mărgelile de lemn.
- Copiii mai mari pot face mărgelile din bucăți mici de plastilină. Ei împreună cu educatoarea pot face plastilină și apoi să o modeleze în bucăți mici. Adultul va face câte o găurică în fiecare și le va lăsa pe o tavă să se usuce înainte de a fi înșirate de copii.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Această activitate se poate face și la o întâlnire cu părinții cărora li se va arăta cum se pot folosi mici obiecte din casă pentru a crea un obiect de artă. Părintele și copilul pot face mărgelile pentru bunica.

Scopul activității:

Copilul se joacă cu diferite păpuși și exersează îngrijirea lor. Acest joc îl ajută să înțeleagă cum au grijă părinții de copii. El mai învață să identifice sentimentul de grijă față de ceilalți.

Materiale:

păpuși diferite (de diferite rase, cu diferite coafuri)
fulare
haine de păpuși
cutii sau coșuri pentru fulare și haine

Pregătirea activității:

1. Așezați păpușile, fularele și hainele pe covor sau la centrul de actorie.
2. Folosiți containere separate pentru haine și fulare.
3. Această activitate se poate face cu un copil sau cu un grup mic de până la patru copii.

Desfășurarea activității: Învățați copilul să aibă grijă de păpuși. „Peter, nu vrei să ții bebelușul în brațe? Tu poți să fii tata și să ții bebelușul“. Îndemnați copilul care nu umblă încă să cerceteze bebelușul. „Marina, pune mâna pe părul păpușii. E creț? Unde e părul tău“? Copiii pot purta păpușile în brațe ori în suporturi făcute din fulare. Îndemnați-i să legene bebelușii și să le cânte. Întrebați copiii dacă bebelușii sunt obosiți sau dacă le este foame. Fiecare copil va dori probabil să aibă grijă de bebeluși într-un mod diferit. Unii vor dori să-i ducă în brațe, alții să-l legene ca să adoarmă. Ajutându-l pe copil să aibă grijă de bebeluș, el va învăța despre diferitele sarcini pe care le au adulții atunci când îngrijesc copiii mici.

Extinderi și variante:

- Copilul mai mic va învăța despre schema corporală. Ajutați-l să identifice părul, ochii, nasul, gura și alte părți ale corpului.
- Copiilor mai mari le place să îmbrace bebelușul. Fularele pot fi folosite și ca păturici. Vor avea probabil nevoie ca adultul să-i demonstreze cum se îmbracă și se hrănește bebelușul.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați cum își poartă și își leagă copilul mic fiecare părinte. Există diferențe în modul în care părinții au grijă de bebeluși. Cereți-le eventual o fotografie a lor, făcută în timp ce hrănesc sau își țin copiii în brațe și faceți un album despre cum își îngrijesc părinții copiii.

Scopul activității:

Copiii își folosesc imaginația ca să construiască o casă pentru toată grupa. Construind o casă și jucându-se în ea, ei învață despre noțiunea de cămin. Copiii își vor folosi musculatura mică atunci când construiesc casa și mușchii voluminoși când se târăsc în casă și afară din ea.

Materiale:

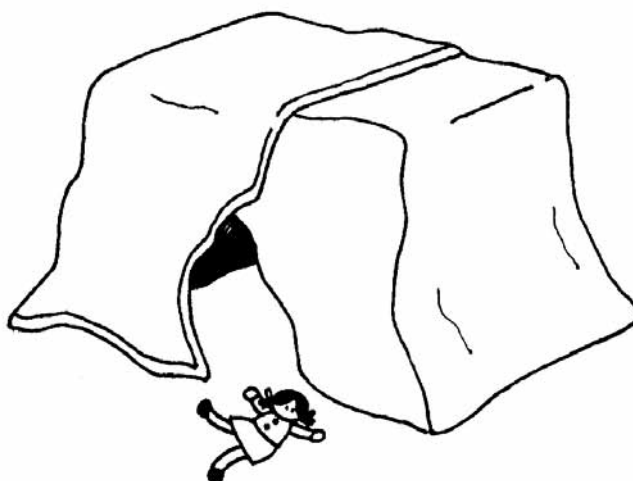
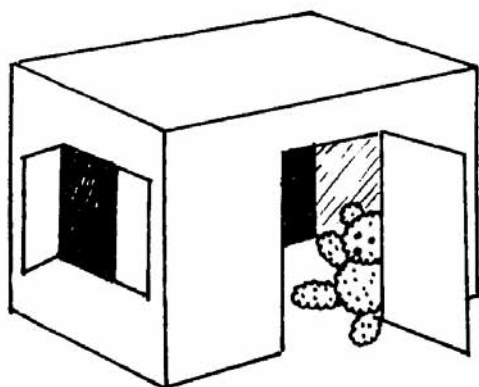
cutii mari, scaune sau o masă
cearșafuri sau materiale ușoare pentru acoperit casa
bandă adezivă pentru lipit marginile materialelor

Pregătirea activității:

1. Un loc liber în sală pentru a putea fi folosit pentru casă.
2. Copiii mici și cei între 2 și 3 ani vor ajuta cu plăcere la construirea casei.
3. Începeți cu o casă simplă. Poate fi sub o masă, sau un cearșaf așezat peste două piese de mobilier.
4. Construiți casa cu un grup mic de până la trei copii și lăsați un număr de până la patru copii să se joace o dată.

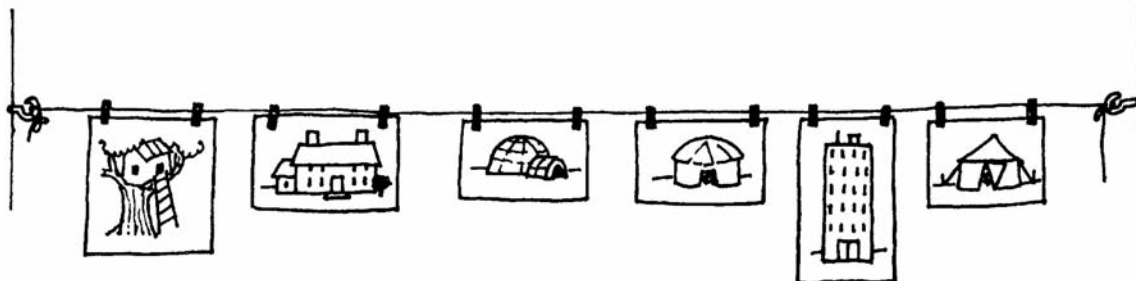
Desfășurarea activității:

Copiii vor observa această activitate imediat și vor veni să cerceteze. Explicați că veți construi o casă unde se pot juca. Îndemnați trei copii să fie constructorii și ceilalți să fie familia care va locui acolo. Asigurați-vă că există în restul sălii posibilități interesante de alegere a locului de casă, în cazul în care există prea mulți copii care doresc să ajute la construit. Constructorii pot ajuta la punerea acoperișului și lipirea lui de mobilier. Vor dori imediat să se târască înăuntru. Asigurați-vă că există suficient spațiu în casă pentru un număr de până la șase copii.

Vorbiți copiilor despre diferite feluri de case. Apartamente, colibe, corturi, cabane, peșteri sunt câteva dintre ele. Copiii vor dori să se joace în casă mai mult timp decât perioada unei activități. Interesul lor poate dura săptămâni în șir.

Extinderi și variante:

- Adunați fotografii cu diferite feluri de case și expuneți-le. Copiii le vor privi și veți discuta despre ele. Acoperiți fotografiile cu folie de plastic și așezați-le la nivelul ochilor copiilor.
- Puneți câteva dintre fotografiile la centrul de actorie și îndemnați copiii să vorbească despre casele lor în timp ce se joacă.
- Tăiați fotografiile de case din reviste. Faceți un colaj, prin lipirea lor pe o bucată mare de hârtie.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Cereți fiecărei familii să-și deseneze casa sau să facă o fotografie. Faceți pentru copii o expoziție a caselor. Puneți-o într-un album sau expuneți-o pe perete.

Scopul activității:

Copilul ascultă și identifică zgomote de acasă și de la bunici.

Materiale:

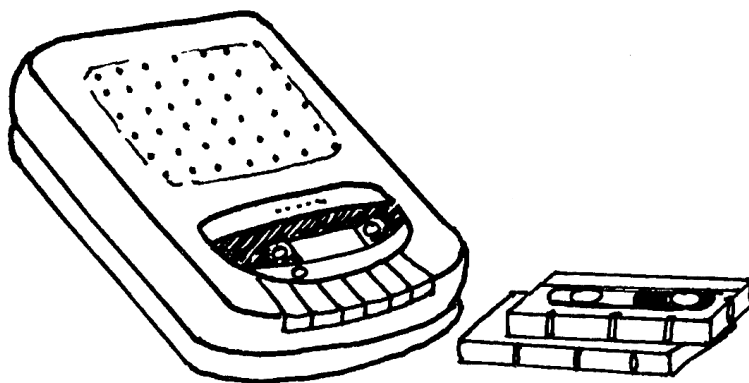
reportofon
casetă audio goală

Pregătirea activității:

1. Întrebați părinții ce zgomote ar putea auzi copilul în casa bunicului. Pot fi zgomote pe care copilul le-a auzit acasă la el, cum ar fi: zgomot de uși trântite, lătrat de câine, apă ce curge de la robinet sau un radio. Aflați dacă există vreun zgomot specific din casa bunicilor.
2. Faceți o listă cu zgomotele care ar putea exista acasă la toți copiii, sau în casa bunicului. Cam 5 până la 7 zgomote. Înregistrați-le pe o durată suficient de lungă încât copilul să le poată identifica cu ușurință.
3. Așezați-vă pe podea cu copiii și reportofonul.
4. Această activitate se poate face cel mai bine cu până la 3 copii.

Desfășurarea activității:

Îndemnați copiii să asculte. „Peter, vrei să auzi zgomote de acasă de la bunicul“? Porniți reportofonul și priviți cu atenție copilul. Întrebați „Ce auzi ? Un câine“? Spuneți ce se aude dacă unii din copii nu știu ce este, repetați operațiunea așa încât copiii să identifice zgomotele mai ușor. Copilului îi va trebui un timp ca să se familiarizeze cu reportofonul și cu zgomotele.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici vor asculta zgomotele dar nu le vor identifica. Vor fi fascinați de reportofon și vor dori să pună mâna pe el.
- Copiii mai mari vor fi probabil interesați să cerceteze și sunetele din sală. Înregistrați câteva și folosiți-le în joc.
- Faceți o plimbare și ascultați zgomotele din jur.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Vorbiți părinților despre zgomotele din casa lor și cea a bunicii. Asigurați-vă să aveți zgomote similare pe bandă. Părinții pot asculta zgomote cu copilul acasă. Aflați dacă bunicii locuiesc în aceeași casă cu copilul. Dacă este așa, se poate juca varianta cu zgomote din casa copilului. Dacă nu, includeți un zgomot similar cu cel de acasă de la bunicul.

Scopul activității:

Adultul spune copiilor o poveste preferată auzită de la bunica. Spusul poveștii este o activitate de exersare a limbajului; copilul învață cuvinte noi. Află de asemenea lucruri despre bunica lui și despre tradiția din familie.

Pregătirea activității:

1. Întrebați părinții despre povestiri sau povești pe care le-au auzit de la bunicii lor când erau mici. Rugați părintele să vină să spună povestea. Dacă acesta nu poate, notați-o și spuneți-o dumneavoastră.
2. Această poveste se poate spune unui copil sau unui grup mic de până la patru copii.

Desfășurarea activității:

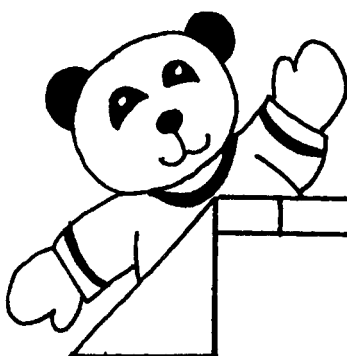
Găsiți un loc confortabil unde să stați pe jos sau stați într-un balansoar. Începeți prin a spune că bunicii știu povești pe care le spun copiilor lor. Când aceștia cresc mari și devin părinți, ei vor spune propriilor lor copii aceeași poveste. Spuneți copiilor ce părinți sau bunici spun această poveste. „Aceasta este povestea pe care bunica lui Joseph i-a spus-o mamei lui“. Copiii vor zice adeseori: „Mai spune o dată“. Ei adoră povești asociate cu numele bunicilor.

Extinderi și variante:

- Unele povești vechi pot fi găsite în cărțile de copii. Dacă e posibil găsiți o carte cu o poveste tradițională și citiți-o copiilor. Lăsați cartea în bibliotecă la îndemâna copiilor.
- Copiilor mai mici le place să stea în poala dumneavoastră și să vă asculte vocea.
- Copiilor mai mari le place să discute despre bunicii lor după ce ascultă povestea. Este o ocazie minunată pentru ei să exerseze exprimarea verbală și să învețe despre familii din diferite regiuni.
- Invitați un povestitor să spună o poveste tradițională sau o poveste de-a bunicii.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Cea mai bună modalitate de a realiza această activitate este de a invita un membru al familiei să vină să spună o poveste. Dacă nu poate veni, sau locuiește departe, atunci spuneți-o dumneavoastră.

Scopul activității:

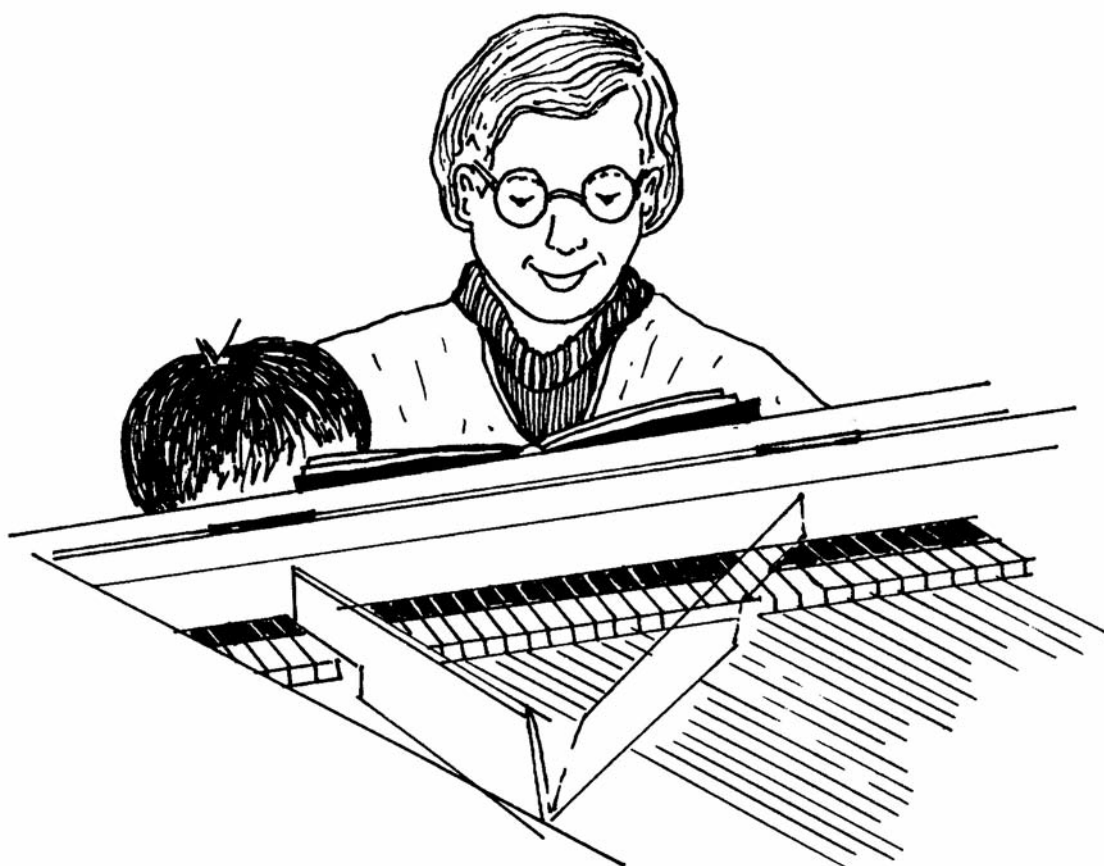
Cineva din familie vine și cântă unul din cântecele preferate. Copiii ascultă și cântă și ei. Această activitate le oferă prilejul de a folosi limbajul și de a învăța mai multe lucruri despre membrii familiei.

Pregătirea activității:

1. Rugați persoane din familie să vină să cânte un cântec preferat.
2. Această activitate se face cu un grup mic de copii sau cu toți copiii.

Desfășurarea activității:

Găsiți un loc disponibil în sală unde grupa să stea jos sau în picioare. Începeți activitatea spunând copiilor că unul din părinți va veni să cânte un cântec. Copiilor le va plăcea mai mult această activitate dacă vor putea să bată din palme sau să danseze în timp ce se cântă cântecul. Pot asculta și apoi să-l învețe și ei. Unii copii vor sta să asculte mai mult în timp ce alții vor asculta o dată și apoi vor pleca să se joace.

Extinderi și variante:

- Faceți un caiet de cântece auzite de la rudele copiilor.
- Cântați sau compuneți melodii folosind instrumente simple făcute din clopoței înșirați pe ață.
- Colectați fotografiile cu membri ai familiei cântând și dansând, și expuneți-le la vedere.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați părinții despre cântece preferate din familie. Cele mai potrivite pentru copii la această vârstă vor fi cântecele de leagăn.

Scopul activității:

Copilul se joacă de-a călătoria în vizită la rude. Această vizită presupune o călătorie peste munți. Copilul își însușește noțiune de „peste“. Această activitate îmbunătățește coordonarea mișcărilor la copil și îl solicită să-și folosească mușchii voluminoși în timp ce se târăște.

Materiale:

4 - 5 perne moi

Pregătirea activității:

1. Aduceți perne și faceți o grămadă. Aceasta va fi muntele de urcat.
2. Faceți această activitate cu unu - doi copii.

Desfășurarea activității:

Stați pe covor lângă perne. Îndemnați copilul să vină să se cațere. În acest timp spuneți: „Marina, ne cățărăm pe perne. Ce bine te cațeri ! Ne urcăm pe un munte mare să o vizităm pe mătușa Julia. Cațără-te, cațără-te, cațără-te“! Copiilor le place să se cațere. Dacă pernele se dezzechilibrează, luați câteva din ele ca să simplificați activitatea.

Extinderi și variante:

- Copiilor mai mici și celor de la 2 la 3 ani le va plăcea să-și facă singuri muntele atunci când pernele se dărâmă.
- Găsiți o carte despre munți și arătați copiilor pozele.
- Inventati o poveste despre o vizită peste munți la niște rude.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Numeroase familii au rude care trăiesc departe. Aflați cine călătorește peste munți sau dealuri mari când își vizitează aceste rude. Amintiți numele lor în timp ce copii se joacă.

Scopul activității:

Copiii învață despre materiale tradiționale și modele specifice în timp ce studiază diferite materiale și haine. Sugarii și copiii mici învață despre haine punând mâna și uitându-se la diferite materiale. Copiii mici și cei de la 2 la 3 ani își folosesc imaginația în timp ce se îmbracă cu hainele și pretind că sunt cineva din familie.

Materiale:

bucăți de materiale din care sunt făcute hainele tradiționale
cămăși vechi, fuste sau alte haine tradiționale
poze din reviste sau ale membrilor familiei purtând haine din aceste materiale

Pregătirea activității:

1. Consultați-vă cu familia despre idei în legătură cu materiale pentru haine tradiționale. Pot fi de fiecare zi sau purtate numai de sărbători.
2. Colectați materiale și niște haine vechi.
3. Puneți diferitele materiale într-un coș sau o cutie de pantofi la îndemâna copiilor.
4. Această activitate poate fi făcută cu până la 3 copii la un adult.

Desfășurarea activității:

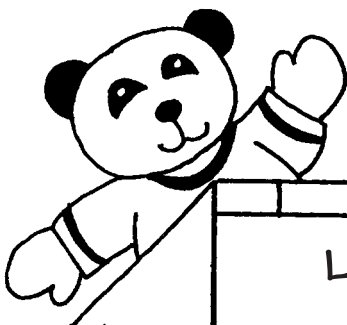
Alegeți un loc pe covor sau pe o masă mică unde așezați materialele și hainele. Lăsați copiii să studieze diferitele texturi. Întrebați despre material: „Peter, cum e materialul, moale sau aspru”? Priviți cu atenție copii să vedeți ce îi interesează. Le place să-și frece materialul de piele, să se uite la el la lumină, sau să-l scuture să vadă cum se mișcă? Dacă nu știu ce să facă cu el, sugerați unele din acțiunile de mai sus. După ce ei vor cerceta materialele, spuneți-le că fustele și cămășile pentru dans sunt făcute din aceste materiale. Dacă aveți o bucată mare de material, copiii vor dori probabil să danseze îmbrăcați în ea.

Extinderi și variante:

- Puneți hainele la centrul de actorie pentru copiii mici și pentru cei de la 2 la 3 ani. Ei se pot îmbrăca și juca de-a părinții care lucrează sau sărbătoresc.
- Lipiți bucățile de material într-o cutie de pantofi sau pe o foaie groasă de hârtie ca să poată și copiii mai mici să pună mâna pe ele.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Invitați un membru al familiei să vină îmbrăcat într-un costum tradițional. Poate fi o cămașă veche de lucru sau un costum de sărbătoare.

Scopul activității:

Copiii cântă și dansează și învață despre diferite sărbători de familie.

Materiale:

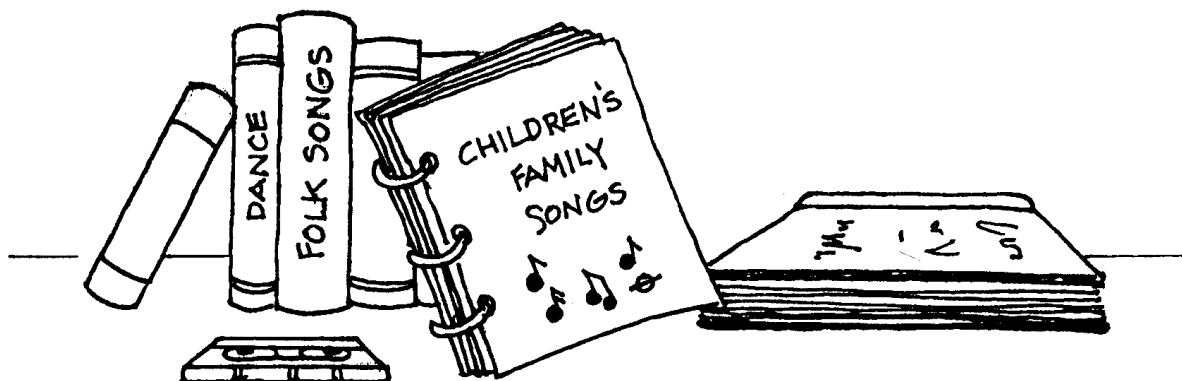
colecții de cântece și dansuri de la diferite sărbători de familie

Pregătirea activității:

1. Adunați cântece și dansuri de la familii sau folosiți casete cu muzică.
2. Această activitate se poate face cu un grup mic de copii.

Desfășurarea activității:

Găsiți un loc destul de mare pentru toată grupa. Ca introducere, cântați sau puneți o casetă cu mai multe cântece diferite. Alegeți un cântec sau un dans cu cuvinte și mișcări simple. Unii copii nu au un mod foarte diversificat de a sărbători unele evenimente în familie. În acest caz, gândiți-vă să le puneți un cântec sau un dans care este diferit de ceea ce au ei acasă.

Extinderi și variante:

- Invitați un membru al familiei să-i învețe pe copii un cântec sau un dans. Frații mai mari pot să cunoască niște cântece și pot fi doritori să-i învețe pe copii aceste cântece.
- Folosiți instrumente simple.
- Fiecare copil poate avea un clopoțel sau o tobă mică în timp ce invitatul cânta sau dansează.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați părinții despre regiunile de unde provin și despre cântece și dansuri tradiționale specifice acestei regiuni. Poate ei cunosc un muzician care să vină în vizită și să cânte pentru copii.

Scopul activității:

Copiii confecționează felicitări pentru membrii familiei. Cu această activitate ei fac exerciții de scriere și își dezvoltă deprinderile de folosire a mușchilor mici. Pentru copii este foarte interesantă ideea de a trimite felicitări și le place sentimentul pe care-l încearcă când oferă ceva celorlalți din familie.

Materiale:

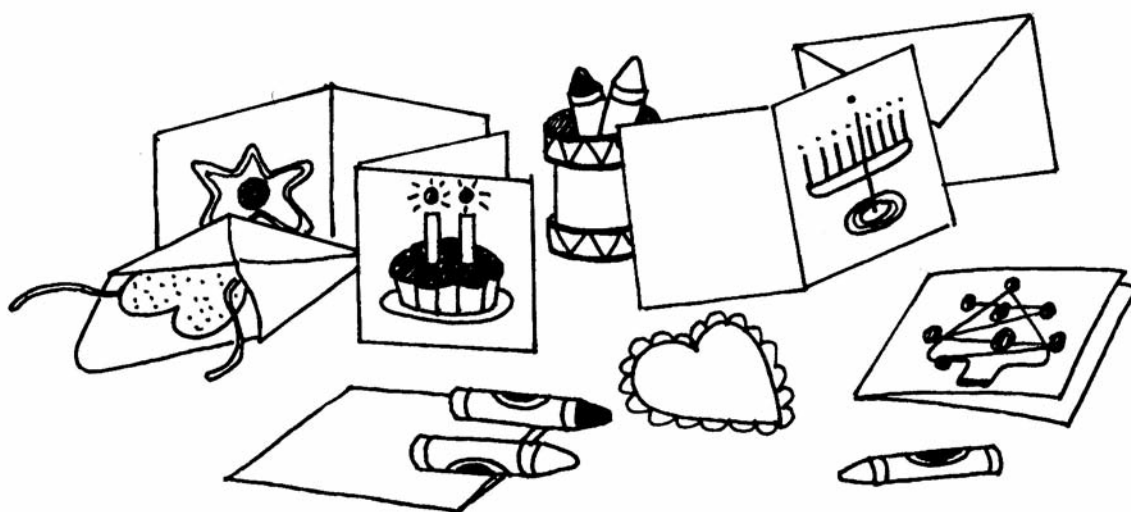
felicitări vechi (de la zile de naștere, nunți, Crăciun, Hanukkah)
plicuri și corespondență veche
markere sau creioane de ceară
coș sau cutie pentru felicitări

Pregătirea activității:

1. Aduceți diferite tipuri de felicitări, corespondență veche și plicuri.
2. Puneți-le într-un coș sau cutie la îndemâna copiilor.
3. Programați până la patru copii pentru această activitate.

Desfășurarea activității:

Puneți felicitările, markerele, corespondența veche și plicurile pe o masă mică. Îndemnați copii să se uite la ele și să vorbească despre diferitele sărbători pentru care le folosim. Lăsați-i să folosească markere și să decoreze felicitările. S-ar putea să vă spună ce să scrieți dumneavoastră pe ele. Copiii mai mari vor folosi probabil plicuri. Întrebați-i dacă vor să trimită o felicitare unui părinte, altcuiva din familie sau unor prieteni. Adresați plicul și dați felicitarea familiei.

Extinderi și variante:

- Folosiți hârtie îndoită în jumătate pentru a face o felicitare dacă nu aveți gata făcute.
- Folosiți abțibilduri pentru decorare.
- Eventual trimiteți o carte poștală unei rude bolnave.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Părinții vor fi desigur doritori să doneze felicitări vechi. Cereți adrese ale persoanelor din familie ca să-i ajutați pe copii să trimită felicitarea. Nu toate familiile trimit felicitări de sărbători, așa că unii copii pot doar să trimită un bilet unui membru al familiei.

Scopul activității:

Copiii se joacă de-a mersul cu autobuzul. Își dezvoltă imaginația și învață despre autobuz.

Materiale:

scăunele
șapcă de sofer

Pregătirea activității:

1. Aranjați scăunelele în linie ca să arate ca niște scaune din autobuz.
2. Se pot juca până la 4 copii o dată.

Desfășurarea activității: Faceți pe șoferul de autobuz. Puneți-vă șapca pe cap. Așezați-vă pe scaunul din față și faceți-vă că folosiți volanul. Explicați copiilor că sunteți șoferul autobuzului și spuneți: „Vreți să faceți o plimbare cu autobuzul? Urcăți și așezați-vă. Vom face o călătorie cu autobuzul“. După ce copiii s-au așezat întrebați: „Julia, vrei să mergem la magazin? Autobuzul ăsta merge la magazin“. Faceți zgomot ca un motor și pretindeți că șofați. Întrebați copiii unde vor să meargă. Dacă vreunul dintre copii vrea să fie el șoferul, dați-i șapca și deveniți pasager. Continuați acțiunea atâta timp cât copiii rămân interesați.

Extinderi și variante:

- Copiilor mai mici le va plăcea să se așeze și să se ridice de pe scăunele. Țineți-l pe cel mai mic în brațe, să se poată juca și el.
- Copiii mai mari vor dori probabil să ia cu ei în autobuz un animal de pluș sau o păpușă.
- Jucați-vă și de-a mersul cu trenul sau cu avionul.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Aflați dacă familiile folosesc autobuzul. Întrebați părinții ce preferințe are copilul când merge cu autobuzul. Îi place cum se deschid ușile, se uită la șofer, sau îi place claxonul. Introduceți această informație în joc. Sugerați părinților să joace acest joc acasă cu copiii.

Scopul activității:

Când sunteți afară la locul de joacă sau la o plimbare, ascultați diferite zgomote. În această activitate copiii vor identifica zgomote familiare.

Materiale:

nici un material

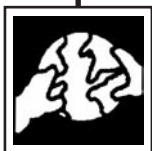
Pregătirea activității:

Această activitate se poate face cel mai bine cu până la trei copii la un adult.

Desfășurarea activității:

În timp ce sunteți afară, ascultați diferite zgomote: claxoane, cântec de păsări, oameni care vorbesc, zgomot de vehicule. Întrebați copilul: „Ce se-aude?” Dacă este un copil mai mic spuneți: „Ascultă, Joseph, auzi păsărica?” Când vă reîntoarceți în sală găsiți fotografii cu diferitele lucruri a căror sunete le-ați auzit și arătați-le copiilor. Fotografiile ajută copilul să facă legătura dintre un obiect și zgomotul sau sunetul emis de el.

Extinderi și variante:

- Copiii mai mici vor fi mai interesați de sunete scoase de animale și de vocile oamenilor. Zgomote puternice s-ar putea să-i deranjeze.
- Copiii mai mari vor fi interesați de vehicule.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Spuneți părinților să facă această activitate pe drumul la și de la creșă. Dacă aud aceleași sunete, aceasta va ajuta copilul să se familiarizeze cu sunetele și zgomotele din jur.

Scopul activității:

Copiii explorează mirosurile de afară. Ei își folosesc simțul mirosului ca să înțeleagă lumea din jur. Această activitate este foarte potrivită pentru învățarea de cuvinte noi.

Materiale:

nici un material

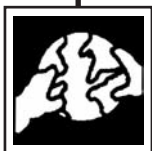
Pregătirea activității:

1. Faceți o plimbare și studiați tipurile de mirosuri de afară.
2. Această activitate poate fi făcută afară la locul de joacă, în parc sau la o plimbare.
3. Faceți această activitate cu maximum trei copii la un adult.

Desfășurarea activității:

Mergeți afară cu copiii și fiți atenți la diferitele mirosuri. Cereți copiilor să-și atingă năsurile și să miroasă. Spuneți copiilor mai mici a ce miroase, dar cereți copiilor mai mari să identifice un anumit miros. Încercați să identificați cel puțin trei mirosuri diferite. Ele pot fi: miros de flori, frunze, miros provenind de la un restaurant, miros de fum de țigară, de la țeava de eșapament a unui automobil sau mirosuri de animale.

Extinderi și variante:

- Copiilor mai mari le va plăcea această plimbare cu mirosuri. Faceți o plimbare doar ca să vedeți cum miros diferite lucruri.
- Puneți diferite obiecte în boluri sau borcane în sală și vedeți dacă cei mici pot identifica mirosurile.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați părinții dacă gătesc cu mirodenii. Rugați-i să aducă dacă vor puțin din fiecare. Aranjați până la 3 borcănase sau boluri mici cu mirodenii, să le miroasă copiii.

Scopul activității:

Copiii ajută la prepararea unui sos de mere și învață despre munca bucatarului. Această activitate îi învață pe copii de unde vine sosul de mere și cum se schimbă merele atunci când sunt încălzite.

Materiale:

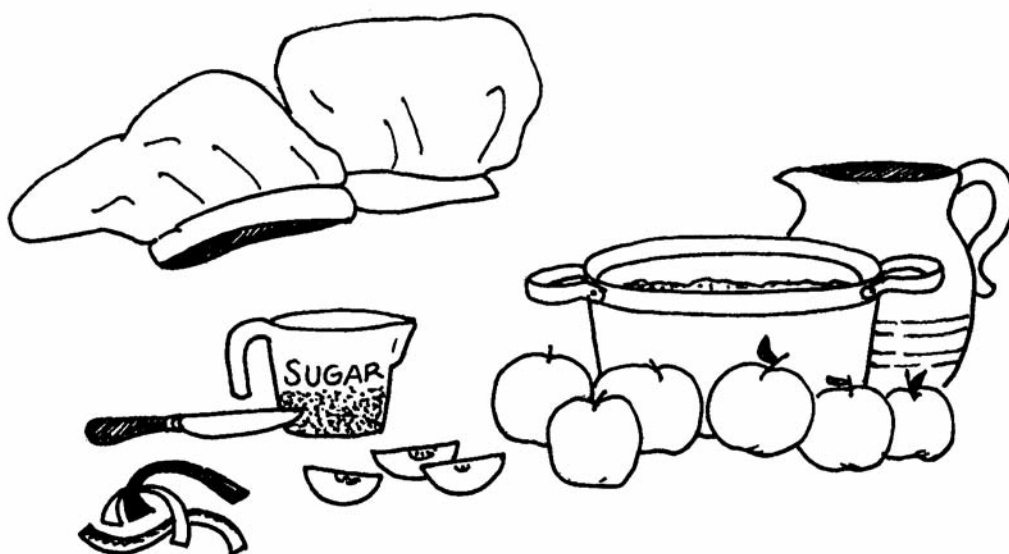
mere
apă
zahăr
oală mare
4 -5 linguri pentru mestecat
opțional: șapcă de bucatar sau diferite alte șepci albe, de purtat în timpul gătitului

Pregătirea activității:

1. Curățați și tăiați merele. Păstrați un măr să-l vadă copiii întreg înainte de a-l tăia.
2. Această activitate se va face cu până la patru copii și un adult.

Desfășurarea activității:

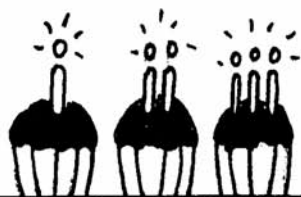
Puneți materialele pe o masă joasă. Invitați câțiva copii să facă sos de mere. Lăsați-i să se uite la mărul întreg și explicați că le-ați tăiat pe celelalte pentru sos. Vorbiți cu copiii despre mirosul mărului. Ei pot ajuta să puneți bucățile de măr în oală. dacă e posibil, alegeți un loc de gătit unde copiii să poată privi. Le va plăcea să mestece pe rând în timp ce merele se fierb. Când merele s-au înmuiat aduceți-le pe masă ca să le îndulciți. Lăsați unu - doi copii să pună o cantitate mică de zahăr în sosul de mere. După ce sosul s-a răcit, mâncați-l împreună. Copiilor le va plăcea să vorbească despre cum au gătit sos de mere.

Extinderi și variante:

- Întindeți gem pe pâine. Copiii mai mari pot învăța să folosească cuțite neascuțite ca să întindă gemul pe pâine ei înșiși.
- Puneți șepci de bucătar la centrul de actorie și jucați-vă de-a gătitul sosului de mere.
- Faceți o plimbare la un restaurant sau la cantina unei școli ca să vedeți bucătari preparând mâncare.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Folosiți rețeta preferată de sos de mere a uneia dintre familii. Mulți părinți ezită să-lase pe copiii mici să gătească, dar amintiți-le că ei pot ajuta la treburi simple: să mestece în mâncare sau să toarne ingrediente într-un bol. Copiii se mai pot juca cu cratițe și oale goale în timp ce părintele gătește. Dacă unul din părinți este bucătar, invitați-l să arate copiilor hainele lui de lucru.

Scopul activității:

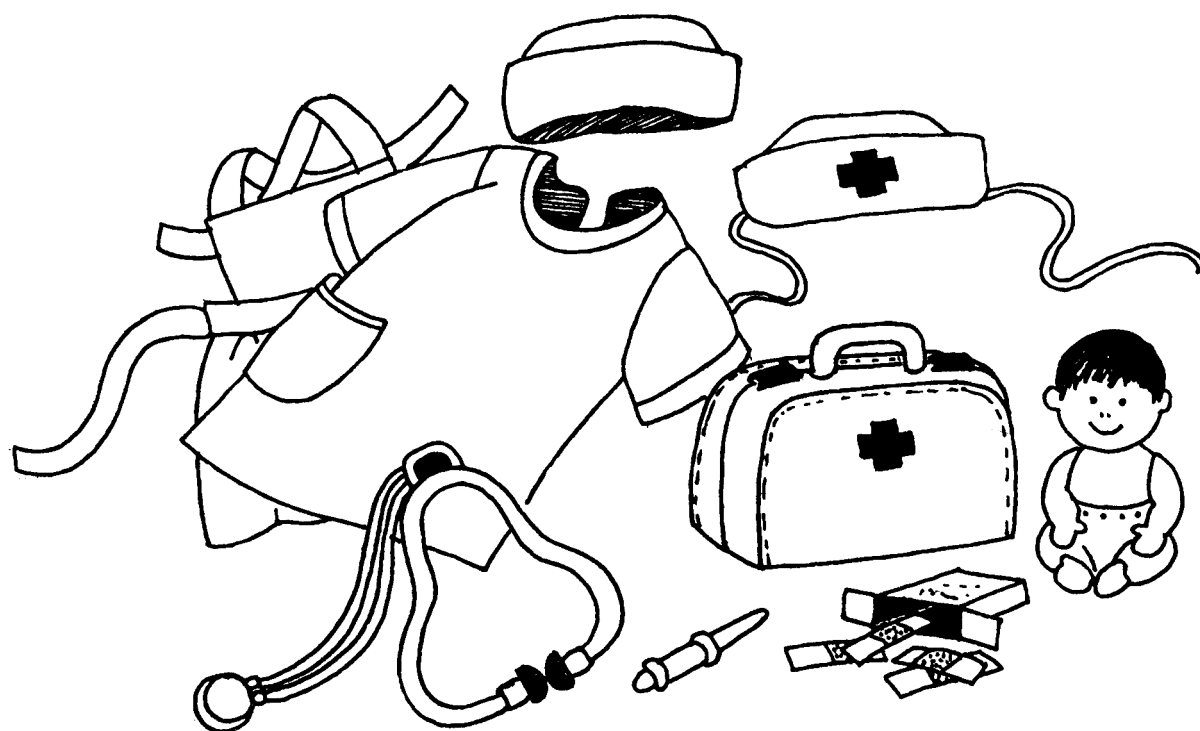
Copiii examinează instrumentele cadrelor medicale și învață despre munca lor. Această activitate ajută copiii să-și însușească vocabularul folosit de medici și conceptul de boală.

Materiale:

halate albe
stetoscop adevărat sau de jucărie
pansamente adevărate sau de jucărie
păpuși

Pregătirea activității:

1. Adunați pansamentele într-o cutie mică.
2. Aranjați pentru această activitate un mic loc pe covor sau la centrul de actorie.
3. Această activitate se poate face cel mai bine cu până la trei copii deodată.

Desfășurarea activității: Explicați copiilor că păpușile sunt bolnave și au nevoie de doctor sau asistentă medicală. Învățați-i să fie doctori sau asistente medicale. Puneți-vă un halat și oferiți unul copilului. El va dori mai întâi să observe sau să cerceteze materialele. După ce copilul a făcut acest lucru, întrebați: „Maria, vrei să vezi dacă bebelușul e bolnav? Hai să folosim stetoscopul ca să-i consultăm inima. O auzi? Cred că bebelușul are nevoie de un pansament la picior. Vrei să i-l pui tu?” După ce fiecare copil a fost rugat să folosească materialul ei vor începe să se gândească la modalități de a avea ei înșiși grijă de păpuși. Atâta timp cât copiii le vor folosi, lăsați aceste materiale în sală. Ei se vor juca acest joc de multe ori. Pentru a le stimula interesul, după un timp mai adăugați și alte materiale cum ar fi: un cântar sau o spatulă. Dacă în grupă sunt copii foarte mici, asigurați-vă că materialele sunt destul de mari ca să nu provoace înecarea copiilor.

Extinderi și variante:

- Învitați un doctor sau o asistentă medicală să vă viziteze și să arate copiilor cum se îngrijesc păpușile.
- Găsiți fotografii ale copiilor cu un doctor sau o asistentă medicală și expuneți-le să le vadă copiii.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Interesați-vă cine din familie este asistentă medicală sau doctor. Ei pot ajuta cu materiale sau pot să ne viziteze în uniforme albe și să vorbească copiilor.

Scopul activității:

Copiii se joacă cu pălării și șepci ale diferitelor profesii și învață despre uniformele de lucru. Ei învață de asemenea cuvinte specifice diferitelor profesii și își folosesc imaginația când se joacă de-a meseriile.

Materiale:

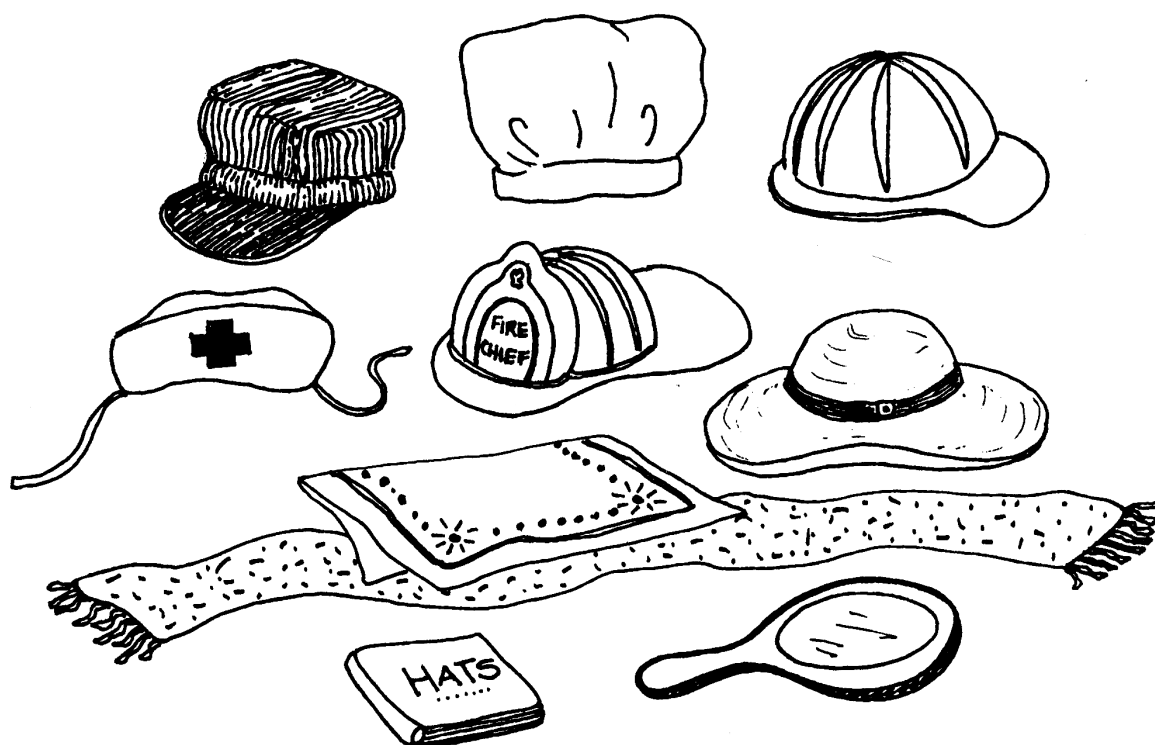
diferite pălării (șepci, bonete, caschete, căști etc.) de bucătar, polițist, muncitor din construcții, măturător de stradă sau asistentă medicală
fotografii ori o carte cu diferite meserii și pălăriile lor
oglină
cutie sau coș

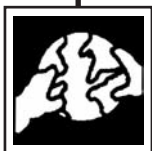
Pregătirea activității:

1. Așezați pălăriile în cutie sau în coș.
2. Încercați această activitate cu grup de 3 copii.

Desfășurarea activității:

Așezați-vă pe covor cu pălăriile în jurul dumneavoastră. Uitați-vă cu atenție la copii în timp ce vin să cerceteze pălăriile. Îndemnați-i să le pună pe cap; „Josef, vrei să încerci casca de constructor? Ce cască frumoasă! Arăți chiar ca un constructor de case“. Dacă sunt curioși, duceți-i în fața oglinzii, să vadă cum arată. Continuați jocul până când copiii își pierd interesul și seduc să se joace în altă parte.

Extinderi și variante:

- Puneți pălăriile pe cuiere sau pe rafturi la centrul de activități pentru a fi folosite de copiii mai mari.
- Pentru copiii mai mici, găsiți o carte despre pălării. Sugerăm cartea *Hats* de Ann Morris (Mulberry Books, 1989).
- În loc de pălării ale diferitelor profesii, folosiți pălării și glugi de fiecare zi.

LEGĂTURA CU FAMILIA

Întrebați membrii familiei ce pălării poartă. Faceți o listă și ilustrați-o cu diferite pălării. Expuneți-le în locul unde copiii se joacă și se deghizează. Aflați ce pălării folosesc membrii familiei în meseria lor.

BIBLIOGRAFIE

- Bronson, M. B. (1995). *The right stuff for children birth to 8 (Materia adecvată copiilor între zero și opt ani)*. Washington, DC: NAYEC
- Catlin, C. (1994) *Toddlers together (Copiii mici împreună)*. Beltsville, MD: Gryphon House
- Deiner, P. (1997). *Infants and toddlers: Development and program planning (Sugarii și copiii mici. Planificarea dezvoltării și a programelor)*. Fort Worth, TX: Harcourt Brace
- Dexter, S. (1995). *Joyful play with toddlers (Jocuri vesele pentru copii mici)*. Seattle, WA: Parenting Press
- Hast, F și Hollyfield, A. (1999). *Infant and toddler experiences (Experiențe cu sugari și copii mici)*. St. Paul, MN: Redleaf Press
- Hawaii Early Learning profile (HELP) (Profilul educației timpurii în Hawaii (HELP))*. (1988). Vort Corporation
- Herr, J. și Swin, T. (1999). *Creative resources for infants and toddlers [Resurse creative pentru sugari și copii mici]*. Albany, NY: Delmar
- Sparrow, S.S., Balla, D.A. și Cichetti, D.V. (1984) *Vineland Adaptive Behaviour Scales (Scala Vineland de comportamente de adaptare)*. Circle Pines, MN: American Guidance Service, Inc
- State Education Department, The University of the State of New York. (1996). *How I Grow: Birth Through Five: A Guidebook for Parents (Cum cresc - de la naștere la cinci ani. Ghid pentru părinți)*. Albany, NY: Autorul
- Steelsmith, S. (1995) *Peekaboo and other games to play with your baby (Peekaboo și alte jocuri pe care le puteți folosi cu copiii voștri)*. Seattle, WA: Parenting Press
- Szanton, E.S., Editor, (1997). *Creating child-centered programs for infants and toddlers (Crearea de programe centrate pe copii pentru sugari și copii mici)*. Washington, DC: Children's Resources International
- U.S. Consumer product, Safety Commission. (1996) *Which toy for which child? A consumer's guide for selecting suitable toys, ages birth through five (Ce jucărie este potrivită pentru fiecare copil? Ghidul consumatorului în alegerea jucăriilor potrivite pentru copii între zero și cinci ani)*. Washington DC: autorul
- Wilmes, C. și Wilmes, D. *2's experience sensory play (Experiența copiilor între doi și trei ani cu jocul senzorial)*. Elgin, IL: Building Blocks.

Jaloane privind dezvoltarea copiilor de la naștere la trei ani

Primele luni (0-8 luni)

Interesul pentru ceilalți

- Nou născuții preferă fața și sunetele produse de om. În primele două săptămâni, ei recunosc și preferă imaginea, mirosul și sunetul educatoarei principale.
- Schimbul de zâmbete și priviri sunt dovezi ale unei interacțiuni sociale timpurii.
- Anticipează momentul când va fi luat în brațe și hrănit și se mișcă în semn de participare.
- Vede adulții ca ceva interesant și nou. Îi caută pentru a se juca. Își întinde brațele pentru a fi luat în brațe.

Copilul între 8 și 18 luni

- Își arată neliniștea în fața unor adulți necunoscuți.
- Îi place să exploreze obiecte cu cel de lângă el pentru a stabili relații cu acesta.
- Îi determină pe cei din jur să îi facă pe plac (să-i aducă jucării, păpuși și cărți).
- Arată un interes deosebit pentru copiii de o vârstă cu el.
- Demonstrează atenție față de limbajul adultului.
- Copiază comportamentul adultului, cum ar fi aspiratul, punerea mesei, îmbrăcarea, purtarea genții pentru a merge „la serviciu”, folosirea telefonului sau a altui obiect în loc de telefon.
- Pune în scenă pese simple de teatru, ca îngrijirea păpușilor, un rol de animal, mersul cu automobilul sau trenul.

Copilul de la 18 la 36 luni

- Arată tot mai multă dorință de a fi văzut și evaluat de ceilalți.
- Vede în ceilalți un obstacol în a fi lăudat imediat.
- Începe să-și dea seama că ceilalți au drepturi și privilegii.
- Se bucură mai mult de jocul și explorarea împreună cu ceilalți.
- Începe să descopere avantajele cooperării.
- Se identifică după sex.
- Este mai conștient de sentimentele celorlalți.
- Se controlează mai bine în fața celor din jur.
- Îi plac activitățile de grup mic.
- Joacă piese simple de teatru cu ceilalți (Tu - copilul, eu - mama, mersul la magazin, gătitul cinei, pregătirea pentru petrecere).

Conștiința de sine

- Își sugde degetele și mâinile pe neașteptate.
- Își observă mâinile.
- Ridică mâna când se apropie un obiect de fața lui ca și când s-ar apăra.
- Se uită la locul de pe corpul lui unde este atins.
- Se întinde și pune mâna pe jucării.
- Își împreunează mâinile și degetele.
- Încearcă să acționeze.
- Începe să distingă prietenii de străini. Își arată preferința de a fi ținut de oameni cunoscuți.

- Își cunoaște numele.
- Își zâmbeste sau se joacă în oglindă.
- Își folosește mușchi mari și mici pentru a cerceta sigur pe sine lumea dacă adultul de lângă el îi dă un sentiment de siguranță.
- A devenit mai conștient de posibilitatea de a acționa, dar are simț redus al responsabilității pentru acțiunile sale.
- Arată un puternic simț al propriei persoane și dă indicații celorlalți (De ex., „Șezi acolo“!).
- Identifică una sau mai multe părți ale corpului.
- Începe să folosească „Eu, tu, mie“.

- Arată clar că este o personalitate distinctă, ca atunci când spune „NU“ la cererile adulților.
- Se vede ca o personalitate puternică, creativă și activă. Explorează totul.
- Începe să fie capabil să se autoevalueze și să știe cum este (bun, rău, plăcut, urât).
- Încearcă să își impună reguli.
- Folosește numele lui și al celorlalți.
- Identifică șase sau mai multe părți ale corpului.

Jaloane de mișcare și oculare

- Folosește reflexe complexe: caută ceva să sugă, se ține când cade, își întoarce capul dacă nu poate respira bine, evită lucrurile strălucitoare, mirosurile puternice și durerea.
- Pune mâna și obiecte în gură. Începe să se întindă după obiectele interesante.
- Apucă, lasă, apucă și lasă din nou obiectul
- Își ridică capul. Și-l ține sus. Șade fără sprijin. Se rostogolește.
- Mută și mișcă obiecte cu mâna. Se târâște.

- Șade bine în scaun.
- Se trage în picioare și se tine sprijinit de mobilă.
- Merge sprijinit. Merge singur.
- Aruncă obiecte.
- Urcă scările.
- Folosește marker pe hârtie.
- Se apleacă, merge cu pași mărunți, merge înapoi câțiva pași.

- Scrie cu marker sau creion.
- Urcă și coboară scări și poate sări peste o treaptă.
- Lovește mingea cu piciorul.
- Stă într-un picior.
- Înșiră mărgelile pe ață.
- Desenează un cerc.
- Stă și umblă pe vârfuri.
- Urcă treptele cu câte un picior pe o treaptă.
- Mânuieste foarfeca.
- Imită o linie dreaptă cu creionul din o singură mișcare

Notă: Cele ce sunt prezentate de mai jos nu sunt toate comportamentele posibile, după cum ele pot apărea mai devreme sau mai târziu la fiecare individ. Graficul sugerează doar momentul aproximativ când poate apărea un anumit comportament, așa că nu trebuie să îl interpretezi în mod greșit. Deseori, dat nu întotdeauna, comportamentele apar în ordinea în ordine evolutivă. Mai ales la sugari comportamentele dintr-un domeniu se suprapun considerabil cu cele din altele. Unele comportamente sunt enumerate la mai multe categorii pentru a evidenția această relație.

Comunicare pentru dezvoltarea limbajului

- Plânge pentru a semnala durerea sau suferința.
- Zâmbește sau articulează sunete pentru a iniția un contact social.
- Răspunde la vocea umană. În prima lună poate distinge vocile umane familiare de alte sunete. Se uită fix la față.
- Folosește comunicare verbală sau non-verbală pentru a-și exprima interesul sau a exercita influență.
- Bolborosește producând toate tipurile de sunete. Vorbește și când este singur.
- Combină sunetele. Înțelege numele oamenilor și obiectelor cu care este obișnuit. Râde. Ascultă conversațiile.
- Pe la șase luni distinge sunetele din limbajul de acasă de alte forme de vorbire.

- Verifică prin contact vizual dacă mama este prezentă.
- Pe la opt luni, se întoarce pentru a privi un obiect, cum ar fi minge, când aude cuvântul „minge” în limbajul de acasă.
- Înțelege mai multe cuvinte decât poate spune. Se uită spre 20 de obiecte sau mai multe dacă li se spune pe nume.
- Creează propoziții lungi bolborosite.
- Scutură capul în semn de negație. Spune clar 2-3 cuvinte.
- Se uită cu interes la cărți cu poze și indică obiecte.
- Folosește semnale vocale în loc de plâns pentru a fi ajutat.
- Începe să folosească *mie, tu, eu*.

- Combină cuvinte.
- Ascultă povești un scurt interval de timp.
- Poate avea un vocabular de 200 cuvinte.
- Începe să „fantazeze” și să joace jocuri simbolice.
- Definește la ce folosesc multe obiecte casnice.
- Utilizează propoziții compuse.
- Folosește adjective și adverbe. Povestește întâmplările de peste zi.

Conștientizarea fizică, spațială și temporală

- Se liniștește singur sugându-și degetul sau găsind ceva ce să-l liniștească.
- Urmărește cu privirea un obiect care se mișcă încet.
- Recunoaște obiecte în mișcare (forma de arc, alunecare, salt)
- Se întinde la și apucă jucării.
- Caută jucăria căzută.
- Recunoaște detalii ale obiectelor (o jucărie agățătoare) și da semne de recunoaștere când vede obiectul.
- Identifică obiectele din variate puncte de vedere. Găsește jucăria ascunsă sub pătură dacă a urmărit când aceasta a fost ascunsă.
- Prevede o serie de evenimente după ce a văzut-o repetată de mai multe ori.

- Încearcă să construiască cu blocuri.
- Dacă jucăria este ascunsă sub 1-3 cărpe și el urmărește operația, caută jucăria sub cărpa potrivită.
- Persistă în căutarea jucăriei dorite chiar dacă jucăria este ascunsă sub alte obiecte, cum sunt pernele.
- Caută o minge rostogolită sub canapea, mergând pe după canapea pentru a o găsi.
- Împinge piciorul în pantof, brațul în mânecă.

- Identifică un obiect familiar prin pipăire dacă acesta este pus într-o sacoșă cu alte două obiecte.
- Folosește „măine, ieri”.
- Uitându-se la copiii prezenți își dă seama cine lipsește.
- Își reclamă independența: „Eu fac asta”.
- Se îmbracă cu haine simple, cum ar fi șapca și papucii de casă.

Acțiuni intenționate și folosirea uneltelor

- Își observă mâinile. Apucă sunătoarea dacă vede atât mâna cât și sunătoarea.
- Lovește un obiect pentru a produce o imagine plăcută sau a continua producerea unui sunet.
- Încearcă să reia mersul pe genunchi săltând ușor pentru a-l face pe adult să mai meargă o dată.

- Continuă manual mișcarea jucăriei care se rostogolește.
- Folosește un băț ca jucărie.
- Caută cheia unei cutii muzicale când se termină cântecul.
- Aduce un scaunel ca să poată ajunge la un obiect.
- Împinge deoparte lucrul sau persoana nedorită.
- Se târăște sau umblă pentru a ajunge la ceva sau pentru a evita ceva neplăcut.
- Își vără piciorul în pantof și mâna în mânecă.
- Parțial, se hrănește singur cu degetele sau lingura.
- Mânuieste bine ceașca, vârsând puțin din ea.
- Mânuieste bine lingura ca să se hrănească singur.

- Ignoră orice forme fără găuri când se joacă cu jucării de stivuit. Trece doar inele sau alte obiecte cu gaură.
- Clasifică, etichetează și sortează obiectele după grupa la care aparțin (Tari sau moi, mari sau mici).
- Ajută să fie îmbrăcat sau dezbrăcat.
- Folosește unele obiecte ca și când ar fi altceva (un bloc de construcții ca mașină, blocul mare ca autobuz, cutia în loc de casă).

Exprimarea sentimentelor

- Își exprimă confortul/plăcerea sau disconfortul fără ambiguități.
- Răspunde mai animat și cu mai multă plăcere celui mai important dintre adulți.
- Poate fi liniștit de adultul cu care este obișnuit când suferă.
- Zâmbește și răspunde cu plăcere stimulilor sociali. Foarte interesat de oameni. Își arată nemulțumirea la pierderea contactului social.
- Râde tare (din stomac).
- Își manifestă nemulțumirea sau dezamăgirea la pierderea jucăriei.
- Își exprimă clar emoții foarte bine diferențiate: plăcere, furie, anxietate sau teamă, tristețe, emoție, dezamăgire, exuberanță.
- Reacționează cu sobrietate sau anxietate la străini.

- Își arată în mod activ afecțiunea pentru o persoană familiară: o îmbrățișează, îi zâmbește, fuge spre ea, se reazemă de ea etc.
- Își manifestă teama când se desparte de mamă
- Arată furie față de oameni sau obiecte.
- Își exprimă sentimente negative.
- Își manifestă mândria și plăcerea când realizează lucruri noi.
- Își arată sentimentele intense față de părinți.
- Continuă să arate cât este de mândru când reușește ceva.
- Se autorevendică, dovedind un puternic simț de sine.

- Își manifestă frecvent sentimente și comportamente agresive.
- Are stări de spirit contrastante și schimbări de stări de spirit (încăpățânat sau înțelegător).
- Arată tot mai multă teamă (de întuneric, monștri etc.).
- Își exprimă emoțiile controlându-se tot mai mult.
- Este conștient de sentimentele lui și ale celorlalți.
- Este mândru de ce realizează.
- Își exprimă sentimentele cu cuvinte mai des precum și în jocul simbolic.
- Are empatie pentru ceilalți.

Sursa: Lally, J.R., Griffin, A., Fenichel, E., Segal, M., Szanton, E., & Weissbourd, B. (1995). *Caring for Infants & Toddlers in Groups: Developmentally Appropriate Practice*. Arlington, VA: ZERO TO THREE [Grija față de grupele de sugari și copiii mici, ZERO LA TREI ANI]. Copyright 1995 ZERO TO THREE. Publicat cu acordul autorilor.

ANEXA B

Sugestii de echipament și mobilier pentru sălile pentru copiii mici

Sugarul mic (naștere la 8 luni)

Carpete
Balansoare
Scaun pentru adulți
Scaunele pentru copii (se pot cumpăra scaune cu dublă funcție, joacă și mâncare dacă ele au tăviță mobilă)
Leagăne și așternut
Rafturi joase pentru jucării (2)*
Masă de înfășat*
Perne și saltele pentru târât sau blocuri mari și moi de burete pentru a se cățăra
Oglinzi (una pentru masa de înfășat și una așezată mai jos pe perete în zona de joacă)
Leagăne mobile
Leagăne pentru sugari
Casetofon pentru casete audio și CD pentru a asculta muzică

Sugarul mare (8 - 18 luni)

La fel ca și pentru sugarii mici cu următoarele adăugiri și modificări:

Măsuță (până la 6 locuri) de care se trag pentru a se ridica și pe care se joacă*
Masă senzorială mică pentru jocul cu nisip și apă*
Rafturi joase pentru jucării (3)*
Pentru jocul simbolic chiuveță, sobă și leagăn de mărimea copilului
Blocuri simple*
Jucării de tras cu mânere solide
Scări și tobogan jos cu balustrade*
în locul pernelor și saltelelor un material de burete, lemn sau plastic pentru aparatul de cățărat
Leagăne
Tunel

Copilul mic și de doi ani (18 - 36 luni)

La fel ca și pentru sugarii mici și mari, cu următoarele adăugiri și modificări:

Scaun confortabil pentru adulți în locul balansoarelor, folosit la ora de citire
Masă sau măsuțe pentru toți copiii
Țarc în loc de leagăn
Rafturi joase pentru jucării (4 sau mai multe pentru separarea zonelor de joacă)*
Șevalet mic*
Triciclete și cărucioare mici
Raft de cărți jos*

*arată că obiectul poate fi făcut manual

ANEXA C

Sugestii de materiale de joacă și jucării pentru sălile pentru copiii mici

Sugarul mic (naștere la 8 luni)

Mingi moi de diferite texturi (diametru 12 cm)
Cărți mici cu 4 - 5 pagini ușor de întors*
Câteva blocuri ușoare din cârpe sau cauciuc (10 -15 cm)
Păpuși moi cu părul vopsit sau turnat
Jucării ușoare și foarte colorate pentru apucat și scuturat, de ex. „sunătoare“
Jucării mobile
Clopoței pentru scuturat

Sugarul mare (8 - 18 luni)

Creioane mari netoxice
Instrumente pentru ritm
Mingi mari și ușoare
Cărți cartonate, imagini și povești simple
Blocuri ușoare (aproximativ 15 - 25)
Păpuși cu fețe
Cuburi sau cartoane sau câteva mărgelile mari și sfoară groasă pentru înșirat*
Marionete de mână și deget cu trăsături simple și culori strălucitoare*
Jucării de tras și împins cu roți mari
Puzzle-uri simple și cu butoane (2 - 3 bucăți)
Telefon de jucărie
Pâlnii și strecurători pentru nisip și apă
Unelte mici pentru nisip (lopățică, găleată)
Jucării simple care se pot stivui și pune una în alta (3 bucăți)*

Copilul mic (18 - 24 luni)

Mingi mari și ușoare
Mingi mici (cu diametru mai mare de 4 cm)
Blocuri ușoare (circa 20 - 40)*
Blocuri de plastic mari ușor de asamblat (de ex., Duplo)
Figuri de oameni (5 cm) ce pot să fie prinse pe panouri
Cuburi și cartoane pentru înșirat*
Instrumente simple de ritm (clopoței, tobe și sunători)
Cutie muzicală simplă
Cartoane pentru cârlige
Figuri (7 - 10 cm) și animale
Marionete mici de mână (25 cm)
Jucării de împins cu mânere rigide
Puzzle-uri de 3 - 5 piese
Cutii de activități*
Jucării de sortat forme*
Mașinuțe (15 - 20 cm)

Copilul de doi ani

Vopsele tempera și pentru degete
Șevalet mic reglabil* cu hârtie mare și perii boante mari
Foarfeci boante ușor de folosit
Mingi mari (diametru 25 - 30 cm)
Cărți cu figuri reliefate, povești simple
Păpuși ce se pot spăla (20 - 30 cm)
Haine de păpuși ce se pot încheia ușor
Machete mici cu nasturi, scai, șireturi și fermoare
Jocuri de potrivit cu 3 - 5 perechi*
Instrumente ca tamburine, blocuri de nisip și sunătoare
Oameni și animale de mică dimensiune
Puzzle-uri de 4 - 5 piese
Oale și capace pentru jocul de rol
Costume pentru mascare
Vapoare pentru jocul în apă
Site și strecurători, roți de apă pentru jucatul în apă
Mașinuțe de jucărie (6 - 10 cm)
Camioane mari pentru blocuri
Unelte mari pentru nisip

*arată că obiectul poate fi făcut manual.

ANEXA D

Listă de control cu jucării și materiale de joacă pentru sălile pentru copiii mici

ESTE JUCĂRIA SIGURĂ ?

DA ***NU***

- Este durabilă?
- Se poate sparge?
- Este prea mare pentru a fi înghițită?
- Are muchii ascuțite?
- Are piese mici, detașabile?
- Poate jucăria prinde degetele sau pielea copilului?
- Este făcută din material non - toxic?
- Este făcută din material neinflamabil?

PROMOVEAZĂ JUCĂRIA DEZVOLTAREA ?

- Folosește simțurile copilului?
- Implică copilul în mod activ?
- Este adecvată vârstei copilului?
- Folosește mai multe abilități de dezvoltare?
- Este adecvată pentru a ajuta copilul să înțeleagă culturi și rase diferite?
- Este jucăria complementară altor materiale din sală?

ANEXA E

Model de obiective de dezvoltare pentru copiii mici

Activități zilnice	Sugarul mic	Sugarul mare	Copilul mic
La sosire	<ul style="list-style-type: none"> • zâmbeste • se întinde • răspunde la voci • găngurește și bolborosește 	<ul style="list-style-type: none"> • face cu mâna „pa“ • articulează • începe să-și dea jos hainele de deasupra 	<ul style="list-style-type: none"> • spune „pa“ • umblă cu o poșetă • se dezbracă de hainele de deasupra • își agață ghiozdanul în dulăpior
La hrănire	<ul style="list-style-type: none"> • plânge/se agită pentru a arăta că îi este foame • realizează contactul vizual • zâmbeste, articulează • se întoarce spre sunetele și vocile auzite • se întinde spre și ține sticla 	<ul style="list-style-type: none"> • arată cu arătătorul și prin gesturi • ține o sticlă sau ceașcă în mână • mănâncă biscuiți, sau mâncare ce se poate ține cu degetele 	<ul style="list-style-type: none"> • își comunică verbal foamea • se cațără pe scaun • mănâncă singur • folosește degetul arătător și indicatorul pentru a prinde obiecte mici • arată că mai vrea • dă nume la mâncăruri • își spală și șterge mâinile
La schimbarea scutecelor/toaletă	<ul style="list-style-type: none"> • plânge/se agită pentru a arăta disconfortul • face contact vizual • zâmbeste, articulează • imită sunete • se poate rostogoli și lovește cu picioarele • apucă obiecte 	<ul style="list-style-type: none"> • plânge/se agită pentru a arăta disconfortul • indică/gesticulează pentru a arăta că îi trebuie ceva • ajută ridicând fundul și introducând picioarele în pantaloni • răspunde la instrucțiuni 	<ul style="list-style-type: none"> • poate exprima în cuvinte necesitatea de a fi schimbat sau de a merge la baie • cere să fie curat • își descheie nasturii • rămâne uscat mai mult timp • se spală și șterge pe mâini • recunoaște că trebuie să meargă la baie
La îmbrăcare	<ul style="list-style-type: none"> • găngurește/bolborosește • joacă „cucu bau“ • începe să-și îndoiască brațele și picioarele în mod cooperant • se iută la sine în oglindă • se uită după obiectele căzute 	<ul style="list-style-type: none"> • inițiază jocuri despre îmbrăcare • își dă jos îmbrăcămintea mai mărunță • ajută la îmbrăcare și la mișcarea brațelor și picioarelor 	<ul style="list-style-type: none"> • se îmbracă în haine simple și mari • numește obiecte de îmbrăcămintă și din cele obișnuite • are opinii privitor la materiale, culori și articole de îmbrăcămintă • se dezbracă fără sau cu puțin ajutor • își numește și indică părți din corp • urmează două instrucțiuni simple

Activități zilnice	Sugarul mic	Sugarul mare	Copilul mic
Dormitul	<ul style="list-style-type: none"> • plânge/se agită când este obosit sau vioi • se rostogolește • recunoaște fețe familiare și obiecte când se trezește • anticipează recompensele 	<ul style="list-style-type: none"> • ritualul adormirii se prelungește • plânge/se agită când este obosit • indică prin gesturi spre leagăn sau zona de somn 	<ul style="list-style-type: none"> • arată prin gesturi că este obosit • spune articulat dorința sau nevoia de somn • poate să se opună somnului • ajută la efectuarea unor obligații (pune pătura deoparte)
Jocul personal	<ul style="list-style-type: none"> • își observă mâinile și picioarele • se întinde și apucă jucării • șade sprijinit • mută jucăriile dintr-o mână în alta • își sugerează mâna și degetele 	<ul style="list-style-type: none"> • își zâmbește sau se joacă în oglindă • ajunge să șadă • explorează mediul, obiectele • se târăște, circulă și umblă sprijinit • mâzgălește • întoarce paginile cărții • caută jucăria preferată 	<ul style="list-style-type: none"> • joacă jocuri simbolice • explorează mediul din jur • se joacă singur • arată afecțiune păpușii și oamenilor • colorează și pictează • sare • demontează și pune la loc lucruri • denumește imaginile din carte
Jocul cu colegii	<ul style="list-style-type: none"> • găngurește/bolborosește • își manifestă nemulțumirea când i se ia jucăria • face contact vizual 	<ul style="list-style-type: none"> • explorează obiecte împreună cu alții • arată interes pentru colegi • inițiază jocuri sociale (cu mingea) 	<ul style="list-style-type: none"> • ascultă povești, ritmuri, muzică • completează puzzle-uri simple • participă la jocuri simbolice și joc de rol • aruncă mingea la țintă
La despărțire	<ul style="list-style-type: none"> • poate saluta părinții fericit sau neutru • răspunde zâmbind la zâmbetul adulților • își recunoaște părinții • își controlează capul atunci când e purtat în brațe 	<ul style="list-style-type: none"> • poate fi absorbit în activități și să refuze să plece • poate să fie ofensat de plecarea părinților și să-i ignore sau să se opună • folosește cuvinte ca mama, pa • face cu mâna, spune la revedere!!! TAI 	<ul style="list-style-type: none"> • răspunde la întrebări • poate alege și renunța la o activitate • poate protesta și părăsi o activitate • răspunde la întrebări simple • folosește pronume personale

Sursă: Martha L. Venn și Juliann Woods Cripe, *Creating Child-Centered programs for Infants and Toddlers* [Crearea de programe orientate după copil pentru sugari și copiii mici], Washington DC: Children's Resources International, p.114

unite for children

**Lucrare tipărită în 1000 de exemplare
cu sprijinul Reprezentanței UNICEF în România,
cu fonduri oferite cu generozitate de Compania IKEA România.**